

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
สื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โดย
นางจริมิจิต สร้อยสมุทร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถ
ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF ENGLISH INSTRUCTIONAL MODEL BY USING ACTIVITY-
BASED LEARNING TO IMPROVE COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING ABILITY
AND HAPPINESS IN LEARNING BY USING LOCAL CONTEXT FOR PRIMARY
STUDENTS

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Doctor of Philosophy (CURRICULUM AND INSTRUCTION)
Department of Curriculum and Instruction
Graduate School, Silpakorn University
Academic Year 2020
Copyright of Graduate School, Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและ ความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษา
โดย	จรัมจิต สร้อยสมุทร
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.จุไรรัตน์ นันทานิช)

พิจารณาเห็นชอบโดย
.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติคม คาวีรัตน์)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิ์สูงเนิน)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รินทร์ ชีพอารณ์)
.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วนิชวัฒน์นวรชัย)

.....ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต สิทธิ์ธิติกุล)

60253903 : หลักสูตรและการสอน(กลุ่มหลักสูตรและการนิเทศ) แบบ 2.1 ปรัชญาคุชฌีบัณฑิต

คำสำคัญ : รูปแบบการสอน, การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ, ความสุขในการเรียน

นาง จริมจิต สร้อยสมุทร: การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) ประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ 2.1) ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2.2) พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2.3) การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และ 2.4) ความสุขในการเรียน และ 3) ขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 คน โดยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย รูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบบันทึกการใช้วิธีการพูดสื่อสาร แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 3.1) ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) 3.2) ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P) 3.3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P) 3.4) ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) และ 3.5) ขั้นประเมินผล (Evaluate: E) 4) การวัดและประเมินผล และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ ซึ่งประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.36)

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า

2.1 ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.45)

2.2 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการใช้รูปแบบการสอนสูงขึ้น

2.3 การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนใช้การหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่

2.4 ความสุขในการเรียนของนักเรียน พบว่า 1) ด้านผู้เรียน นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น 2) ด้านครู ครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน 3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น 4) ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ 5) ด้านการเรียนรู้ นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนาน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ 6) ด้านความรู้รู้สึกประทับใจ สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมาก

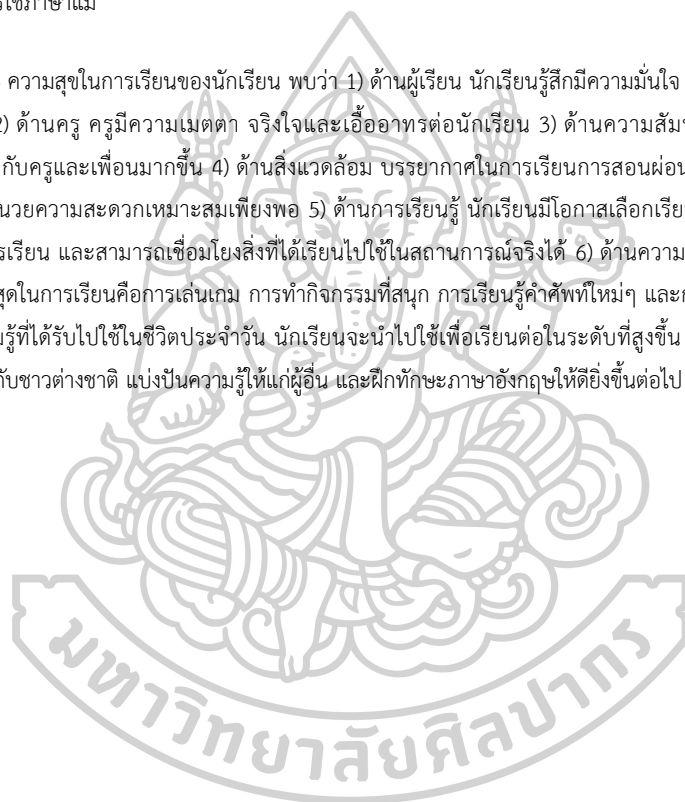
ที่สุดในการเรียนคือการเล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่สนุกและหลากหลายกับเพื่อน ได้ความรู้ใหม่ เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน และได้ฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติจริง และ 7) ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ประกอบอาชีพในอนาคต พูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ และแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น

3. ประสิทธิภาพของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า

3.1 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการใช้รูปแบบการสอนสูงขึ้น

3.2 การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ นักเรียนใช้การหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่

3.3 ความสุขในการเรียนของนักเรียน พบว่า 1) ด้านผู้เรียน นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น 2) ด้านครู ครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน 3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น 4) ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ 5) ด้านการเรียนรู้ นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ 6) ด้านความรู้สึกระทึกใจ สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียนคือการเล่นเกม การทำกิจกรรมที่สนุก การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ และการได้ฝึกสนทนากับเพื่อน และ 7) ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ประกอบอาชีพในอนาคต พูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ แบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น และฝึกทักษะภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

60253903 : Major (CURRICULUM AND INSTRUCTION)

Keyword : INSTRUCTIONAL MODEL, COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING ABILITY, HAPPINESS IN LEARNING

MRS. JARIMJIT SROYSAMUT : THE DEVELOPMENT OF ENGLISH INSTRUCTIONAL MODEL BY USING ACTIVITY-BASED LEARNING TO IMPROVE COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING ABILITY AND HAPPINESS IN LEARNING BY USING LOCAL CONTEXT FOR PRIMARY STUDENTS THESIS ADVISOR : ASSISTANT PROFESSOR CHANASITH SITHSUNGNOEN, Ph.D.

The purposes of this study were 1) to develop and find the quality of English instructional model using Activity-Based Learning to improve communicative speaking ability and happiness in learning by using local context for primary students 2) to evaluate the effectiveness of English instructional model as follows: 2.1) communicative English speaking ability, 2.2) development of communicative English speaking ability, 2.3) using English communicative strategies, and 2.4) happiness in learning, and 3) to disseminate the implementation of the instructional model and evaluate the effectiveness of the instructional model. The target participants of the research were 12 primary students (Grade 4-6) that joined in English club in the second semester of the academic year 2021 by purposive sampling. The instruments of the research were the instructional model, usage manual, lesson plans, communicative English speaking ability evaluation form, recording form about using communicative strategies, interview form about happiness in learning, and opinion recording form towards the instructional methods. Data were collected and analyzed by percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The research findings were as follows:

1. The instructional model consisted of 5 components; 1) principle 2) objectives 3) instructional process consisting of 5 stages as follows 3.1) Inspire: I, 3.2) Presentation: P, 3.3) Practice: P, 3.4) Communicate: C, 3.5) Evaluate: E, 4) measurement and evaluation, and 5) factors affecting the success. It was evaluated by experts and found that the appropriateness was at high level. ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.36)

2. The effectiveness of the instructional model were as follows:

2.1 The communicative English speaking ability after learning by using the instructional model was overall at good level. ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.45)

2.2 The communicative English speaking ability during using instructional model had progressed.

2.3 According to using communicative strategies, students used avoiding conversation most frequently, followed by mime, and switching to the mother tongue.

2.4 According to happiness in learning, the results were as follows: 1) According to student aspect, the students were more confident, enthusiastic, and self-esteem. 2) According to teacher aspect, the teacher was kind and sincere. 3) According to relationship with teacher and friend aspect, the students had better relationship with teacher and friends. 4) According to environment aspect, learning atmosphere was relaxing, promoted

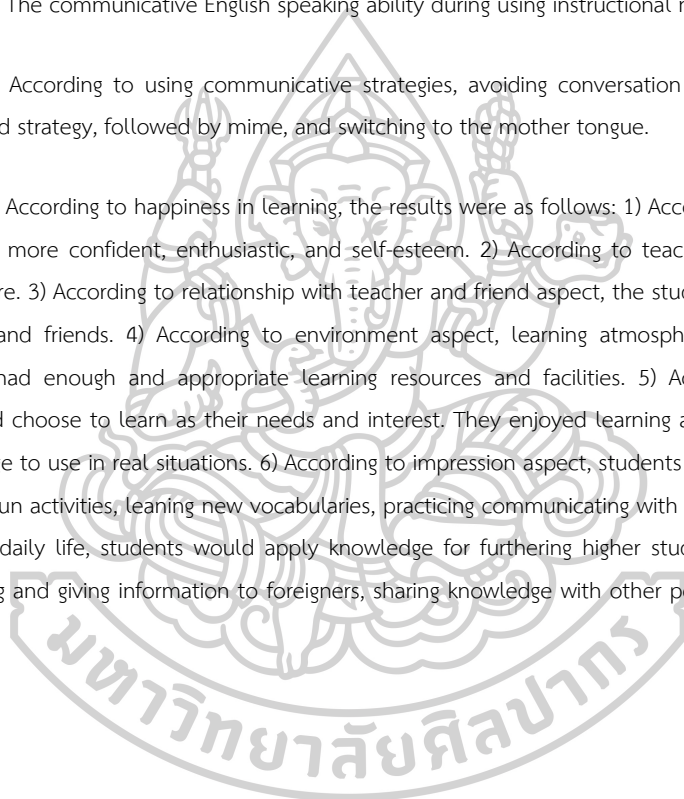
learning and had enough and appropriate learning resources and facilities. 5) According to learning aspect, students could choose to learn as their needs and interest. They enjoyed learning and were be able to transfer their knowledge to use in real situations. 6) According to impression aspect, students were impressed with playing games, doing various fun activities, learning new vocabularies, practicing speaking English with friends and foreigners. 7) According to using knowledge in daily life, students would apply knowledge for furthering higher study, doing jobs in the future, communicating and giving information to foreigners, and sharing knowledge with other people.

3. The effectiveness of disseminating the instructional model were as follows:

3.1 The communicative English speaking ability during using instructional model had progressed.

3.2 According to using communicative strategies, avoiding conversation was found to be the most frequently used strategy, followed by mime, and switching to the mother tongue.

3.3 According to happiness in learning, the results were as follows: 1) According to student aspect, the students were more confident, enthusiastic, and self-esteem. 2) According to teacher aspect, the teacher was kind and sincere. 3) According to relationship with teacher and friend aspect, the students had better relationship with teacher and friends. 4) According to environment aspect, learning atmosphere was relaxing, promoted learning and had enough and appropriate learning resources and facilities. 5) According to learning aspect, students could choose to learn as their needs and interest. They enjoyed learning and were be able to transfer their knowledge to use in real situations. 6) According to impression aspect, students were impressed with playing games, doing fun activities, leaning new vocabularies, practicing communicating with friends. 7) According to using knowledge in daily life, students would apply knowledge for furthering higher study, doing jobs in the future, communicating and giving information to foreigners, sharing knowledge with other people, and improving English skill.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา” สำเร็จลุล่วงด้วยดี ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนสิทธิ์ สิทธิสุนทร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รินทร์ ชีพอรณัย ผู้เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติคม คาวีรัตน์ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.ประกาศิต สิทธิธิดิกุล ผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้งานวิจัยนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและสำเร็จลุล่วงด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑิราพร งามศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินดา จารย์อุปกการ อาจารย์ ดร.ภัทธีรา เทียนเพิ่มพูล อาจารย์ ดร.เพ็ญสินี กิจคำ อาจารย์ ดร.พัชรพร ศุภกิจ ดร.สาธิต อุดมผล ดร.พนอ สงวนแก้ว ดร.จันทร์เพ็ญ สุวรรณคร และ ดร.อุษา มะหะหมัด ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยให้มีความครอบคลุมและมีคุณภาพ และกรุณาเข้าร่วมการสนทนากลุ่ม (Focus Group) เพื่อประเมินตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทุกท่านได้ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่องานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มาเรียม นิลพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบลวรรณ ส่งเสริม และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้มอบความรู้และประสบการณ์อันมีค่า และได้เมตตาส่งกำลังใจและให้คำแนะนำที่ดีแก่ลูกศิษย์เสมอ ตลอดจนขอขอบคุณเพื่อนๆ รุ่นพี่ รุ่นน้องสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และกัลยาณมิตรทุกท่านสำหรับความช่วยเหลือและมิตรภาพที่ดีงามยิ่ง

ขอขอบพระคุณบิดามารดาและขอบคุณพี่น้องลูกหลานทุกคนในครอบครัวที่คอยส่งกำลังใจและอำนวยความสะดวกทุกด้านเพื่อให้ผู้วิจัยได้มีเวลาศึกษาและทำงานวิจัยอย่างเต็มที่จนสำเร็จลุล่วง สุดทำยนี้ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศรี สรรณสภาพร ซึ่งได้คอยให้คำแนะนำและกำลังใจอย่างดียิ่งตลอดระยะเวลาในการศึกษาและการทำวิจัยครั้งนี้ อีกทั้งได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้แก่ผู้วิจัย ส่งผลให้ผู้วิจัยเกิดพลังใจในการศึกษาและการทำงานวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จ คุณค่าหรือประโยชน์อันเกิดจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอน้อมบูชาแต่พระคุณบิดา มารดา ครูบาอาจารย์และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน มอบความรักความเมตตาปรารถนาดี คอยให้การสนับสนุนและให้กำลังใจอย่างดียิ่งแก่ผู้วิจัยตลอดมา

จรัมจิต สร้อยสมุทร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภาพ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
คำถามการวิจัย.....	14
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	15
สมมติฐานการวิจัย.....	16
ขอบเขตการวิจัย.....	16
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	20
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	22
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	24
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียน สามัคคีธรรมมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562): กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	24
2. รูปแบบการเรียนการสอนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
4. การสอนการพูดสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	51

5. กลวิธีการพูดสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	72
6. ความสุขในการเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	81
7. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดกาญจนบุรี	92
8. สรุปแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	102
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	106
ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R ₁) เป็นการศึกษและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน	108
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D ₁) เป็นการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการพูดสื่อสารและความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Design & Development : D & D)	122
ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R ₂) เป็นการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการ เรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Implementation : I) ผู้วิจัยได้ ดำเนินการดังนี้.....	156
ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D ₂) เป็นการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Evaluation : E).....	166
ขั้นตอนที่ 5 การขยายผล (Dissemination) เป็นการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุข ในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา.....	170
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	175
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบท ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา	176

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (กลุ่มเป้าหมาย).....	235
ตอนที่ 3 ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา และประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน	256
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	272
สรุปผลการวิจัย	273
อภิปรายผลการวิจัย	276
ข้อเสนอแนะ	285
รายการอ้างอิง.....	287
ภาคผนวก	297
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	298
ภาคผนวก ข หนังสือขอทดลองเครื่องมือวิจัย	300
ภาคผนวก ค แบบหนังสือแสดงความยินยอมการเข้าร่วมในโครงการวิจัย (สำหรับผู้ปกครอง). 304	
ภาคผนวก ง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R ₁) การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน.....	306
ภาคผนวก จ เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D ₁) การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน.....	316
ภาคผนวก ฉ เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R ₂) การทดลองใช้รูปแบบการสอน.....	326
ภาคผนวก ช ผลการวิเคราะห์ค่าคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	381
ภาคผนวก ซ ประมวลภาพกิจกรรมการฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง.....	394
ประวัติผู้เขียน	396

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ช่วง Try out.....	17
ตารางที่ 2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ช่วงการทดลองสอนกลุ่มเป้าหมาย.....	18
ตารางที่ 3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ช่วงการขยายผลรูปแบบการสอน	20
ตารางที่ 4 โครงสร้างเวลาการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับชั้นตามหลักสูตรโรงเรียนสามัคคี ธรรมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2562).....	27
ตารางที่ 5 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	31
ตารางที่ 6 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน.....	48
ตารางที่ 7 ผลการสังเคราะห์กิจกรรมต่างที่ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษจาก งานวิจัย.....	59
ตารางที่ 8 ผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการประเมินการพูดสื่อสาร	62
ตารางที่ 9 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	68
ตารางที่ 10 ผลการสังเคราะห์ประเภทของกลวิธีการพูดสื่อสาร	77
ตารางที่ 11 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข.....	85
ตารางที่ 12 สรุปวิธีดำเนินการ ชั้นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A).....	119
ตารางที่ 13 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ.....	135
ตารางที่ 14 สรุปวิธีดำเนินการชั้นที่ 2 การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ กิจกรรมเป็นฐาน.....	152
ตารางที่ 15 สรุปวิธีดำเนินการชั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบท ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Implementation : I).....	164

ตารางที่ 16	สรุปวิธีดำเนินการ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Evaluation : E)	169
ตารางที่ 17	สรุปวิธีดำเนินการขั้นตอนที่ 5 การขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา	174
ตารางที่ 18	สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	183
ตารางที่ 19	สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม	194
ตารางที่ 20	ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล	195
ตารางที่ 21	ผลการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	205
ตารางที่ 22	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	212
ตารางที่ 23	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	213
ตารางที่ 24	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	215
ตารางที่ 25	ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Try out)	227
ตารางที่ 26	ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน (Try out)	228
ตารางที่ 27	ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Try out)	229
ตารางที่ 28	ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มเป้าหมาย)	243

ตารางที่ 29 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มเป้าหมาย).....	244
ตารางที่ 30 ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้านระหว่าง เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มเป้าหมาย).....	245
ตารางที่ 31 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (กลุ่มเป้าหมาย).....	248
ตารางที่ 32 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มขยายผล).....	261
ตารางที่ 33 ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน ระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มขยายผล)	262
ตารางที่ 34 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (กลุ่ม ขยายผล).....	264
ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบวิเคราะห์เอกสาร.....	382
ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความคิด เห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง .	383
ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความ ต้องการ ความสนใจ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา	384
ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของประเด็นสนทนากลุ่ม	385
ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	386
ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของคู่มือ การใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน.....	387
ตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของ แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	388
ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย.....	389

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษหลังใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 390

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
..... 391

ตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน... 392

ตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการ
เรียนรู้..... 393

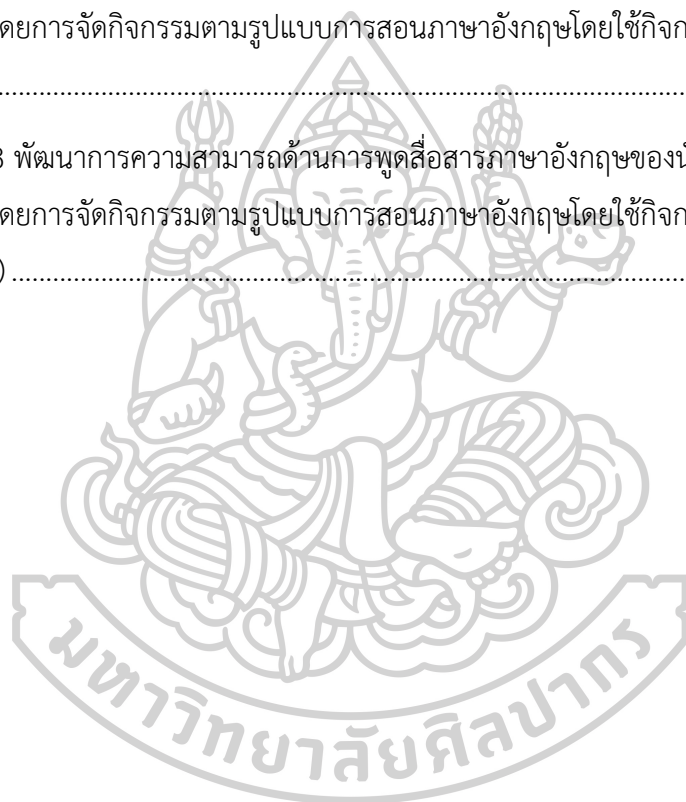

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
แผนภาพที่ 2 กรอบการดำเนินการวิจัยการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็น ฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบท ท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา.....	107
แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร	112
แผนภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	115
แผนภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการ ความ สนใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล	117
แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	127
แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการพัฒนาคู่่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน	130
แผนภาพที่ 8 ขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ กิจกรรมเป็นฐาน.....	133
แผนภาพที่ 9 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้ รูปแบบการสอน.....	137
แผนภาพที่ 10 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบ แต่ละหน่วย.....	140
แผนภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	143
แผนภาพที่ 12 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	146
แผนภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้.....	148
แผนภาพที่ 14 ร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถ ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นครั้งที่ 1 จากข้อมูล พื้นฐาน R ₁	202

แผนภาพที่ 15 ร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น จากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ.....	209
แผนภาพที่ 16 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ที่สมบูรณ์	219
แผนภาพที่ 17 พัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานรายด้าน	247
แผนภาพที่ 18 พัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานรายด้าน (กลุ่มขยายผล)	263

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบัน ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ (English as a Second or Foreign Language) ทุกประเทศทั่วโลกได้ให้ความสำคัญด้านการพัฒนาทักษะการสื่อสาร (Communicative Skills) เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงประเทศไทยก็ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมทักษะการสื่อสารสำหรับนักเรียนเช่นเดียวกัน จึงได้กำหนดสมรรถนะความสามารถในการสื่อสารเป็นหนึ่งในสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยได้มีนโยบายปรับรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษใหม่ จากการสอนภาษาอังกฤษแบบเดิมที่เน้นสอนไวยากรณ์ ซึ่งทำให้เด็กไม่สามารถนำภาษาอังกฤษมาใช้สื่อสารได้เป็นปรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มุ่งเน้นการสื่อสารมากขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) สอดคล้องกับ Harris (1990) ซึ่งระบุว่าทักษะการสื่อสารเปรียบเสมือนหัวใจของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การที่ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์จริงแสดงให้เห็นขีดถึงการศึกษาที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จ สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษานั้น ๆ

ทักษะการสื่อสารประกอบด้วย 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทักษะการพูดเป็นทักษะที่จำเป็นและสำคัญมากที่สุดในการเรียนภาษาต่างประเทศ เนื่องจากในชีวิตประจำวันผู้พูดต้องสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้สิ่งที่ตนเองต้องการสื่อสารได้ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) สอดคล้องกับ Nunan (1995) และ Ur (2000) ซึ่งระบุว่าทักษะการพูดแสดงเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดเนื่องจากเป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ในภาษานั้นมากเพียงพอที่จะสามารถสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจตนเองได้ ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสามารถนำไปใช้พูดสื่อสารในชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์จริงได้ กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทย จึงได้กำหนดนโยบายการปฏิรูป การเรียนการสอนภาษาอังกฤษใน

ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้นโดยเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

ผลจากงานวิจัยหลายเรื่องพบว่าคนไทยยังมีปัญหามากด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยทักษะการพูดเป็นทักษะที่นักเรียนไทยมีปัญหามากที่สุดเมื่อเทียบกับทักษะการฟัง การอ่านและการเขียน (อดิศักดิ์ ย่อมเยา, 2561) ปิยวรรณ ประสันตีสุข (2556) ระบุว่าสาเหตุของความล้มเหลวในการจัดการเรียนการสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของประเทศไทย ได้แก่ การสอนที่เน้นการอ่านและเขียนมากกว่าการฟังและพูด โดยครูผู้สอนส่วนใหญ่สอนให้ผู้เรียนอ่านและเขียนก่อนการฟังและพูด ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ไม่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ตามธรรมชาติ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นส่วนใหญ่มีปัญหาในการพูด เขียนอายุ ไม่กล้าพูดเพราะขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา สาเหตุหนึ่งมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งเน้นการท่องจำคำศัพท์ เน้นการสอนไวยากรณ์ และการแปลมากกว่าการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดโอกาสที่จะได้ฝึกพูดสื่อสารทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียน (Richards & Rodgers, 2001; เจตน์สฤกษ์ สัจพันธ์ และคณะ, 2558; สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ, 2560) ปัญหาดังกล่าวข้างต้นส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนและเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ (ชลธิชา นางาม, 2551)

สำหรับแนวทางการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริง และผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนนั้น ครูควรเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนโดยเน้นบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกสนาน หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออกมากกว่าการสอนโดยเน้นหลักไวยากรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ด้วยความสุข เมื่อผู้เรียนมีความสุขในการเรียนจะส่งผลให้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น (Koran, 2015; Leong & Ahmadi, 2017) โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดประสบการณ์และบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้คิดค้นความรู้และลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ครูควรจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือทำงานร่วมกันกับเพื่อน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ กล้าคิด กล้าใช้ภาษา เกิดความรู้สึกริสระ ผ่อนคลาย สนุกสนาน เกิดการค้นพบ อยากรู้และสามารถนำภาษาไป

ใช้สื่อสารได้ในชีวิตจริง ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Altamimi, 2014; Gomleksiz, 2007)

การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นแนวการสอนที่มีความเหมาะสมมากในการนำมาใช้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และการคิดจากการที่ได้ลงมือทำจริง (Festus, 2013; Gupte & et al, 2018; กระทรวงศึกษาธิการ, 2553; ณัฐวุฒิ สกุนี, 2559; ศศิธร ลิจันทรพร, 2556) นอกจากนี้การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ และการร่วมมือกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน สร้างวินัยในการทำงาน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยการจัดการเรียนรู้ (ศศิธร ลิจันทรพร, 2556) การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานจึงนับได้ว่าเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในสังคมปัจจุบันที่ต้องการเร่งพัฒนาคนไทยให้มีทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสังคมโลกได้จริง เพราะนอกจากการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการพูดสื่อสารได้อย่างมีความหมายผ่านการลงมือปฏิบัติจริงแล้ว ผู้เรียนยังรู้จักคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และทำงานร่วมกันเป็นทีม ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ มีความสุขในการเรียนและมีทักษะภาษาที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถใช้ภาษาเพื่อพูดสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจและถูกต้องเหมาะสม สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Haq (2017); Laurian-Fitzgerald (2015); Monsalve and Correal (2006); ณิรารวรรณ จิตตรีนิทย์ (2552) ซึ่งระบุว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น และมีความสุขในการเรียนมากขึ้น

นอกจากนี้ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จและผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น การใช้กลวิธีการสื่อสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากซึ่งช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการพูดหรือการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้พูดสามารถสื่อสารสิ่งที่ตนเองต้องการพูดหรือโต้ตอบและดำเนินบทสนทนาได้อย่างราบรื่นและบรรลุวัตถุประสงค์ ช่วยแก้ปัญหาในการสื่อสาร หากไม่สามารถสื่อความหมายระหว่างผู้ส่งและผู้รับสารให้เข้าใจตรงกันได้ (Bialystok, 1990; Dornyei, 1995; Faerch & Kasper, 1980; Littlemore, 2003) นักวิจัยหลายท่านทั้งในและต่างประเทศจึงให้ความสนใจและศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ

(Nakatani, 2006; Omar, Amin Embi, & Md Yunus, 2012; Teng, 2012; ปณิชา นิติสกุลวุฒิ, 2559) ผลการวิจัยพบว่ากลวิธีการสื่อสารสามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น Dornyei (1995) ได้ศึกษาการสอนกลวิธีการสื่อสารเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการพูดของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่าการใช้กลวิธีการสื่อสารสามารถช่วยให้การสื่อสารมีคุณภาพมากขึ้น นักเรียนสามารถใช้ภาษาโต้ตอบสื่อสารมากขึ้น พูดได้คล่องขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร

นอกจากการใช้กลวิธีการสื่อสารจะเป็นปัจจัยซึ่งสำคัญมากในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จ ความสุขในการเรียนก็ถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยความสุขในการเรียนส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น (พระมหาบุญญา ฐานวีโร, 2560; มารุต พัฒนาผล, 2557; วิชัย วงษ์ใหญ่, 2555) สอดคล้องกับ Koran (2015); Leong and Ahmadi (2017) ซึ่งระบุว่าเมื่อผู้เรียนมีความสุขในการเรียนจะส่งผลให้ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อเรียนโดยปราศจากความเครียด มีโอกาสได้เรียนรู้ด้วยความสุขและสนุกสนาน ส่งผลให้การเรียนดีขึ้น เกิดความอยากเรียนอยากรู้ กระตือรือร้น สนใจ อยากเรียนรู้ เกิดพลังที่จะทำสิ่งต่าง ๆ มากมาย ในทางตรงข้าม เมื่อผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการท่องจำ ผู้เรียนไม่ได้คิด ไม่ได้ลงมือปฏิบัติ ส่งผลให้เกิดความเครียด ความเหนื่อยล้า ความกังวล (ขวัญเนตร คาวีวงศ์, 2555) ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการ (2551) จึงได้ระบุในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ว่าเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ความสุขในการเรียนเป็นตัวชี้วัดหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาไทยระดับโรงเรียนโดยระบุให้โรงเรียนจัดการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสุข มีความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะตามจุดเน้น ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสุขนั้น ครูควรเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนโดยเน้นบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกสนาน หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนกล้าพูด กล้าแสดงออกมากกว่าการเน้นหลักไวยากรณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและเรียนรู้ด้วยความสุข โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษา ครูผู้สอนควรเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดประสบการณ์และบรรยากาศในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด โดยผ่านกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและใช้

สื่ออุปกรณ์การเรียนที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้คิดค้นความรู้และลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ ครูควรจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือทำงานร่วมกันกับเพื่อน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ กล้าคิด กล้าใช้ภาษา เกิดความรู้สึกอิสระผ่อนคลาย สนุกสนาน เกิดการค้นพบ อยากเรียนรู้และสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตจริง ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Altamimi, 2014; Gomleksiz, 2007; Ning & Hornby, 2010)

โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ตั้งอยู่ในจังหวัดกาญจนบุรีซึ่งเป็น “เมืองประวัติศาสตร์ ธรรมชาติอัศจรรย์ สวรรค์นักผจญภัย” มีศักยภาพในการท่องเที่ยวระดับสูง เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของภูมิภาคตะวันตก อุดมด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่สวยงามและหลากหลาย ทั้งสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ แหล่งโบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ มีการส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยวที่ครบครัน นอกจากนี้การเดินทางยังสะดวก ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร สภาพภูมิประเทศและสภาพภูมิอากาศที่ดี อุดมสมบูรณ์ มีวิวทิวทัศน์ที่สวยงามและหลากหลายจึงส่งผลให้จังหวัดกาญจนบุรีเป็นจังหวัดหนึ่งของประเทศไทย ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงและได้รับการยอมรับไปทั่วโลก ส่งผลให้ธุรกิจการท่องเที่ยวของจังหวัดกาญจนบุรีซึ่งเป็นหนึ่งในจังหวัดที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเมืองหลักด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง นับได้ว่าเป็นธุรกิจหลักที่สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในจังหวัดจากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวในเดือนธันวาคม ปี 2562 พบว่าจังหวัดกาญจนบุรีมีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ รวม 2,724.25 ล้านบาท และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวต่างชาติ พบว่า มีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในเดือนธันวาคม 2562 มากถึง จำนวน 42,970 คน คิดเป็นรายได้จากการท่องเที่ยวจากชาวต่างชาติ จำนวน 193.59 ล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) นโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงเป็นหนึ่งในนโยบายหลักซึ่งถูกกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.2561-2564 โดยมีโครงการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น ปลูกฝังให้เกิดความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น และเร่งเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือ แนะนำ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ (จังหวัดกาญจนบุรี, 2562)

จากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ ปีการศึกษา 2562 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 59.18 โดยทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักเรียนมีคะแนนต่ำสุด เพียงร้อยละ 33.10 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษพูดสื่อสารได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก และขาดความมั่นใจที่จะสื่อสาร นอกจากนี้ นักเรียนยังขาดแรงจูงใจในการเรียน โดยมีความคิดเห็นว่าการเรียนวิชาภาษาอังกฤษยากและไม่สนุก นอกจากนี้ จากการสำรวจข้อมูลรายบุคคลของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนหลายคนประกอบอาชีพในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ขายของที่ระลึก ขายอาหารตามสั่ง เป็นพนักงานในรีสอร์ท โรงแรม ที่พัก ร้านอาหารต่าง ๆ เป็นพนักงานขายของในร้านสะดวกซื้อ ฯลฯ โดยในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ นักเรียนบางคนต้องไปช่วยเหลือผู้ปกครองค้าขายหรือทำงานด้วย ซึ่งหากนักเรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ จะส่งผลดีมากทั้งกับครอบครัวและชุมชน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ พริยศิลป์ (2557) ซึ่งกล่าวว่านอกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการเตรียมพร้อมด้านองค์ประกอบของชุมชน เช่น ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี ฯลฯ แล้ว ยังควรมีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้วย เพื่อเตรียมพร้อมที่จะเป็นเจ้าบ้านที่ดี สามารถให้คำแนะนำ ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทในท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้ และสามารถให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกด้านอื่น ๆ แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ หากประชาชนในท้องถิ่นสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะช่วยพัฒนาคุณภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว และสามารถส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยรวมให้สูงขึ้น

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพื้นฐานทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น สามารถนำไปใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติได้จริง และมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากรูปแบบการเรียนสอนนี้เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการพูดสื่อสารผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย มีความหมายและสนุกสนาน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นตามรูปแบบการสอนนี้สามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ให้เกิด

ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง ผู้เรียนสามารถช่วยประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูล แนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งที่น่าสนใจในท้องถิ่นของตนเองได้ สามารถเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ท้องถิ่นได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดแบบแผนการวิจัย โดยใช้วิธีการเชิงระบบเพื่อนำสู่กรอบแนวคิดของการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยและพัฒนา (Research & Development) เนื่องจากแนวคิดการวิจัยและพัฒนาสามารถนำมาใช้ในการแสวงหาและพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ นวัตกรรมการเรียนการสอน คือ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำหรับขั้นตอนการออกแบบการเรียนการสอนที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นไปตามแนวคิดของ Dick and Carey (2005) และ Joyce and Weil (2009) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ADDIE Model ตามแนวคิดของ Dick and Carey (2005) ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ (Analyze Phase) เป็นการวิเคราะห์และประเมินความต้องการจำเป็น (Assess and Analyze Needs) ในการพัฒนาหรือแก้ปัญหา
2. ขั้นตอนออกแบบ (Design Phase) เป็นการออกแบบวิธีการเรียนการสอนหรือรูปแบบที่ให้บรรลุเป้าหมายการเรียนการสอนและการนำเสนอ (Design Instruction and Presentations)
3. ขั้นพัฒนา (Develop Phase) เป็นการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน (Develop Materials)
4. ขั้นนำไปใช้ (Implement Phase) เป็นการนำนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้ ประกอบด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น การวางแผนในการบริหารจัดการในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ และดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
5. ขั้นประเมินผล (Evaluate Phase) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและประสิทธิผลของสื่อที่ใช้ในการเรียนการสอน

แนวความคิดการออกแบบการเรียนการสอนของ Joyce & Weil (2009) ซึ่งได้ระบุถึงองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน (Model of Teaching) ประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1) กระบวนการจัดการเรียนการสอน (Syntax) เป็นการจัดเรียงลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นขั้น ๆ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน 2) ระบบสังคม (Social System) เป็นการอธิบายถึงบทบาทผู้สอนและผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอน หลักการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นหลักการหรือวิธีการที่ผู้สอนตอบสนองต่อการกระทำของผู้เรียนในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การให้รางวัล การสร้างบรรยากาศอิสระที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกคิดและปฏิบัติ และระบบสนับสนุน (Support System) เป็นสิ่งสนับสนุนให้การสอนเกิดผลลัพธ์ตามที่คาดหวัง

จากการศึกษาแนวความคิดการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยประยุกต์ใช้ ADDIE Model ตามแนวคิดของ Dick & Carey (2005) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน (Design and Development) การทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implement) การประเมินผลรูปแบบการสอน (Evaluation) และการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบการสอน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เงื่อนไขความสำเร็จ

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning : ABL) เป็นการจัดการเรียนการสอนตามแนวความคิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวความคิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by doing) ของ John Dewey รูปแบบการเรียนรู้นี้เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นแนวการสอนที่ไม่เน้นให้ผู้เรียนท่องจำแต่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและมีบทบาทในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยผ่านการฝึกคิดวิเคราะห์ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้จากการที่ได้ลงมือทำจริง การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งความรู้ เนื้อหา ทักษะ ประสบการณ์ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการได้มีโอกาสลงมือทำจริงส่งผลให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความมั่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ที่คงทนมากขึ้น และมีความสุขในการเรียน หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ได้แก่ 1) การลงมือปฏิบัติจริง 2) ทุกคนในกลุ่มเป็นผู้ปฏิบัติ 3) บทบาทครูเป็นผู้จัด

กระบวนการเรียนรู้ เป็นพี่เลี้ยงและเป็นนักออกแบบกิจกรรม 4) กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องมีประสิทธิภาพ มีจุดมุ่งหมาย สนุก และน่าสนใจ (Festus, 2013; Limbu, 2012; นิลุบล วรวิชัยธนเลิศ, 2556; มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2558; เยาวเรศ ภัคดีจิตร, 2557)

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ Lakshmi (2007); Lijanporn and Khlaisang (2015); NSCALL (2006); วรณวิษา ปั่นคุ้ม และนที เพชรบุรี (2562) เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) เป็นขั้นที่ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จุดใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น
2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P) เป็นขั้นที่ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น สอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ
3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P) เป็นขั้นที่นักเรียนฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน และเตรียมบทสนทนาหรือบทพูดบรรยายเพื่อแสดงบทบาทสมมติ การพูดบรรยาย และการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในช่วงโม่งถัดไป
4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้อ่านด้วยตนเองมาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน
5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E) เป็นขั้นที่นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ การพูดเล่าบรรยาย และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

3. การสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ การพูดสื่อสารเป็นการใช้ถ้อยคำหรือกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความเข้าใจและข่าวสารระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป เพื่อให้การสื่อสารในชีวิตประจำวันบรรลุ วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่า เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียง ถ้อยคำ ความรู้ เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง การพูด

เพื่อการสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา ต่างประเทศและในชีวิตประจำวัน โดยผู้พูดจำเป็นต้องใช้ความสามารถหลายด้านประกอบกันเพื่อพยายามถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ

การจัดกิจกรรมการสอนการพูดสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอน สอนจากสิ่งที่ย้ายไปสู่สิ่งที่ยาก ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และให้กำลังใจโดยการชมเชย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการออกเสียง การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ให้ถูกต้อง (Byrne, 1990; สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541)

จากการสังเคราะห์ขั้นตอนการกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของ (Byrne, 1990; Scott, 1981; สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์, 2555; สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) สรุปได้ว่ากิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์

บอกให้ผู้เรียนรู้ถึงวัตถุประสงค์ของการเรียน

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา

สอนบทสนทนาหรือรูปแบบประโยคในบริบทต่าง ๆ

3. ขั้นการฝึก

ฝึกพูดโดยใช้รูปแบบประโยค

4. ขั้นการนำไปใช้

ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

จากการสังเคราะห์แนวทางการประเมินผลการพูดสื่อสารของ Finocchiaro and Brumfit (1983); Valette (1977); สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2539); สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540); อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการประเมินผลความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนแบบตรงซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและการวิจัย 3 วิธี ได้แก่ 1) นักเรียนสนทนาเป็นคู่ โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้ 2) นักเรียนพูดบรรยายตามหัวข้อที่กำหนด และ 3) นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

จากการสังเคราะห์เกณฑ์การวัดและประเมินผลการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง Clark (1972); Harris (1990); Weir (1993) ผู้วิจัยจึงได้กำหนดองค์ประกอบของ

การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งนำมาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็น 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อสาร โดยแต่ละด้านมีการประเมินผล 3 ระดับ

4. กลวิธีการพูดสื่อสาร เป็นกลวิธีที่ช่วยให้การสื่อสารนั้นบรรลุเป้าหมาย เป็นกลวิธีสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารภาษาที่สองเพื่อให้ทั้งผู้พูดและผู้ฟังได้เข้าใจความหมายตรงกัน และเป็นกระบวนการหรือเทคนิคที่ใช้แก้ไขปัญหาในการสื่อสาร เมื่อเกิดความยากลำบากในการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมาย แก้ไขปัญหาระหว่างการสนทนาและสามารถดำเนินการสื่อสารได้อย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายได้

จากการศึกษาประเภทของกลวิธีการสื่อสารซึ่งแบ่งโดย Faerch and Kasper (1980); Oxford (1990); Paribakht (1985); Tarone and Yule (1989) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารเป็น 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีการใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร คือ การยืมคำภาษาแม่มาใช้ในการสื่อสารโดยอาจพูดปะปนกับภาษาที่สอง 2) กลวิธีการใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง คือ การใช้คำศัพท์อื่นแทนหรือใช้คำพูดที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อความหมาย 3) กลวิธีการพูดโดยอ้อม คือ การพูดอธิบาย บรรยายเมื่อไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อสารได้ 4) กลวิธีการสร้างคำใหม่ คือ การสร้างคำใหม่ขึ้นมาในประโยคเพื่อช่วยในการสื่อสาร 5) กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด คือ การใช้อวัจนภาษาเข้ามาช่วยในการสื่อสาร เช่น การใช้ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า การเคลื่อนไหวมือหรือร่างกาย เป็นต้น 6) กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา คือ การหลีกเลี่ยงหรือยกเลิกรายละเอียดข้อสนทนา เรื่องสนทนาที่ตนเองไม่มีข้อมูลหรือไม่สามารถสื่อสารต่อได้

5. ความสุขในการเรียน ความสุขในการเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญมากต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นความรู้สึกที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเรียนรู้ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ กระตือรือร้น อยากเรียนรู้ และสามารถพัฒนาตนให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากยิ่งขึ้น

จากการสังเคราะห์แนวคิดด้านองค์ประกอบของความสุขในการเรียนซึ่งระบุโดย (Talebzadeh & Samkan, 2011; ธารณี ทองงอก, 2555; มารุต พัฒนาผล, 2557; ลัดดา หวังภษิต, 2557; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545) สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสุขในการเรียนมี 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีความสุข มีความกระตือรือร้น และเห็นคุณค่าของตนเอง 2) ด้านครู ครูมีความเมตตา จริงใจ และเอื้ออาทรต่อผู้เรียน สร้างแรงจูงใจให้เรียนรู้สนุกสนาน 3) ด้านความสัมพันธ์ มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนและครู 4) ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศผ่อนคลาย

เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเพียงพอ และ 5) ด้านการเรียนรู้ ครูสร้างแรงจูงใจให้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

**การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา**

หลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้อง

1. การพัฒนาแบบการสอน

Dick & Carey (2005) และ Joyce & Weil (2009)

2. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-based Learning: ABL)

John Dewey (1933), NSCALL (2006), Lakshmi (2007), McGrath & MacEwan (2011), Limbu (2012), Fallon, Walsh, & Prendergast (2013), Festus (2013), Lijanporn & Khlaisang (2015), Superfine (2018), นิลุบล วรวิษณุชนเลิศ (2556), เยาวเรศ กักดีจิตร (2557), มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (2558), วรณวิษา ปั่นคุ้ม และ นัทธี เพชรบุรี (2562)

3. การสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

Clark (1972), Valette (1977), Scott (1981), Finochiaro (1983), Byrne (1990), Harris (1990), Weir (1993), สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2538), อัจฉรา วงศ์โสธร (2538), สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541)

4. กลวิธีการพูดสื่อสาร

Faerch & Kasper (1980), Paribakht (1985), Tarone & Yule (1989), Oxford (1990)

5. ความสุขในการเรียน

Talebzadeh & Samkan (2011), ชารณ ทองงอก (2555), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545), มารุต พัฒนาผล (2557), ถัดดา หวังภาชิต (2557)

องค์ประกอบรูปแบบการสอน

1. หลักการ
2. วัตถุประสงค์
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้น ได้แก่
  - ขั้น 1 ขั้นกระตุ้น (Inspire : I)
  - ขั้น 2 ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)
  - ขั้น 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)
  - ขั้น 4 ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)
  - ขั้น 5 ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)
4. การวัดและประเมินผล
5. ปัจจัยความสำเร็จ

ผลการใช้รูปแบบการสอน

1. ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. ความสุขในการเรียน

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำถามการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดคำถามการวิจัยครั้งนี้ เพื่อออกแบบการวิจัยสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ดังนี้

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีองค์ประกอบอะไรบ้าง อย่างไร และมีคุณภาพในระดับใด

2. ประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาได้แก่

2.1 ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นอยู่ในระดับใด

2.2 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างการเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสูงขึ้นหรือไม่

2.3 กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษซึ่งนักเรียนชั้นประถมศึกษาใช้ในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นมีด้านใดบ้าง

2.4 ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นแต่ละด้านเป็นอย่างไร

3. ประสิทธิภาพของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์คือ

2.1 เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น

2.2 เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างการเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น

2.3 เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น

2.4 เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น

3. เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน

สมมติฐานการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานของการวิจัยไว้ดังนี้

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีคุณภาพในระดับมาก
2. ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นอยู่ในระดับดี
3. พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสูงขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตการวิจัยที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการสอนกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย (Try out)

1.1 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านห้วยกะทะทอง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 และมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ รวมนักเรียนจำนวน 14 คน โดยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

1.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1) ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2) ตัวแปรตาม คือ

- (1) ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
- (2) กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
- (3) ความสุขในการเรียน

1.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ช่วง Try out

หน่วยที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ระยะ เวลา	กิจกรรมพื้นฐาน	โครงสร้าง ประโยค	บริบทท้องถิ่น
1	At the Local Market	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาท สมมติ 3.การสัมภาษณ์	Describing things	ผักและผลไม้ที่มี ชื่อเสียงของ จังหวัด กาญจนบุรี

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนในภาคเรียนที่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 3 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 7 – 21 ธันวาคม พ.ศ. 2563

2. ขอบเขตการวิจัยที่ใช้ในการทดลองใช้รูปแบบการสอนกับกลุ่มเป้าหมาย

2.1 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมนักเรียนจำนวน 12 คน โดยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1) ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2) ตัวแปรตาม คือ

(1) ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

(2) กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

(3) ความสุขในการเรียน

2.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาทางภาษาเพื่อฝึกความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้บริบทท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี ประกอบด้วย 5 หน่วย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ช่วงการทดลองสอนกลุ่มเป้าหมาย

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ระยะ เวลา	กิจกรรมพื้นฐาน	โครงสร้าง ประโยค	บริบทท้องถิ่น
1	At the Local Market	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาท สมมติ 3.การสัมภาษณ์	Describing things	ผักและผลไม้ที่มีชื่อเสียง ของจังหวัดกาญจนบุรี
2	At Souvenir Shop	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาท สมมติ	Selling and Buying	ของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ที่มี ชื่อเสียงของจังหวัด กาญจนบุรี
3	Amazing Culture of Kanchanabu ri	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การพูดบรรยายให้ ข้อมูล	Giving Information about culture and festival	ประเพณี วัฒนธรรม เทศกาลที่มีชื่อเสียงของ จังหวัดกาญจนบุรี
4	At Railway Station	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาท สมมติ	Asking & Answering about direction	เส้นทางการท่องเที่ยวใน จังหวัดกาญจนบุรี
5	At Landmarks in Kanchanabu ri	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การฝึกใช้ภาษาใน สถานการณ์จริง	Giving Information about Landmarks in Kanchanaburi	สถานที่ท่องเที่ยวที่มี ชื่อเสียงของจังหวัด กาญจนบุรี เช่น สะพาน ข้ามแม่น้ำแคว ถ้ำกระแซ

2.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

รวมใช้เวลา 15 ชั่วโมง และใช้เวลาเพื่อประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน จำนวน 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมดจำนวน 16 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2563 – 20 มีนาคม พ.ศ. 2564

3. ขอบเขตการวิจัยที่ใช้ในการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน

3.1 ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมนักเรียนจำนวน 14 คน โดยใช้การสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

3.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1) ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2) ตัวแปรตาม คือ

(1) ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

(2) กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

(3) ความสุขในการเรียน

3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหาทางภาษาเพื่อฝึกความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้บริบทท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี ประกอบด้วย 2 หน่วย ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ช่วงการขยายผลรูปแบบการสอน

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ระยะ เวลา	กิจกรรมพื้นฐาน	โครงสร้าง ประโยค	บริบทท้องถิ่น
1	At the Local Market	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาท สมมติ 3.การสัมภาษณ์	Describing things	ผักและผลไม้ที่มีชื่อเสียง ของจังหวัดกาญจนบุรี
2	At Souvenir Shop	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาท สมมติ	Selling and Buying	ของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ที่มี ชื่อเสียงของจังหวัด กาญจนบุรี

3.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอน จำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 6 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2564 – 9 เมษายน พ.ศ.2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้นิยามความหมายและขอบเขตของศัพท์เฉพาะสำหรับการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยประยุกต์ใช้ ADDIE Model ตามแนวคิดของ Dick & Carey (2005) และ Joyce & Weil (2009) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and Development) การทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implementation) การประเมินผลรูปแบบการสอน (Evaluation) และการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน (Dissemination) และมีองค์ประกอบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ

2. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมพื้นฐาน หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้โดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการที่ได้ลงมือทำจริงและจากการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมที่นำมาใช้ใน

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 4 กิจกรรม ได้แก่ 1) กิจกรรมเกม 2) กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 3) กิจกรรมการสัมภาษณ์ 4) กิจกรรมการพูดบรรยาย และ 5) กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

3. การใช้บริบทท้องถิ่น หมายถึง การนำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรีมาใช้เป็นเนื้อหาหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ Unit 1 At the Local Market เกี่ยวกับการถามตอบเกี่ยวกับผักผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี Unit 2 At Souvenir Shop เกี่ยวกับการซื้อขายของที่ระลึกของจังหวัดกาญจนบุรี Unit 3 Amazing Culture of Kanchanaburi เกี่ยวกับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเพณี วัฒนธรรม เทศกาลในจังหวัดกาญจนบุรี Unit 4 At Railway Station เกี่ยวกับการถามตอบเส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี และ Unit 5 At Landmarks in Kanchanaburi เกี่ยวกับการถามตอบ ให้ข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี

4. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ มีองค์ประกอบรูปแบบการสอน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่ ขั้น 1 ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) ขั้น 2 ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P) ขั้น 3 ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P) ขั้น 4 ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) ขั้น 5 ขั้นประเมินผล (Evaluate: E) 4) การวัดและประเมินผล และ 5) เจือปนความสำเร็จ

5. ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง ผลที่ได้จากการนำรูปแบบรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น ได้แก่ 1) ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2) กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 3) ความสุขในการเรียน

6. ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับความสามารถของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป โดยผู้พูดต้องสามารถสื่อความหมาย ความรู้สึกนึกคิดของตนเองให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจ สามารถพูดโต้ตอบได้เหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งประเมินได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อสาร

7. กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้การสื่อสารด้านการพูดประสบความสำเร็จ โดยจะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดชะงักหรือหยุดลงกลางคัน ได้แก่ 1) กลวิธีการใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร 2) กลวิธีการใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง 3) กลวิธีการพูดโดยอ้อม 4) กลวิธีการสร้างคำใหม่ 5) กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด 6) กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา

8. ความสุขในการเรียน หมายถึง ความรู้สึกที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเรียนการสอน ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ กระตือรือร้น อยากรเรียนรู้และร่วมกิจกรรม ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนให้บรรลุคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้มากยิ่งขึ้น องค์ประกอบที่ส่งให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุขแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน 2) ด้านครู 3) ด้านความสัมพันธ์ 4) ด้านสิ่งแวดล้อม 5) ด้านการเรียนรู้

9. นักเรียน หมายถึง ผู้เรียนชุมนุมภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ ต.ลุ่มสุม อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

10. กลุ่มขยายผล หมายถึง ผู้เรียนชุมนุมภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ ต.ลุ่มสุม อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

ประโยชน์ที่ได้รับ

การพัฒนากระบวนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาก่อให้เกิดผลดีต่อวงการศึกษหลายประการ ดังนี้

1. นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสุขในการเรียนมากขึ้น
3. นักเรียนมีความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นและสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้
4. ครูได้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้พัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีความสุขในการเรียนมากยิ่งขึ้น

5. ครูได้ทราบกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้ในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้เป็นข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนของนักเรียน

6. โรงเรียนได้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนของนักเรียน และสามารถต่อยอดนำไปขยายผลเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาของโรงเรียนอื่น ๆ ในจังหวัดกาญจนบุรีได้

7. โรงเรียนระดับประถมศึกษาในจังหวัดอื่นสามารถนำรูปแบบการสอนนี้ไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นของตนเองเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนของนักเรียน และยังสามารถช่วยส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวให้แก่ท้องถิ่นได้อีกหนึ่ง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดสำคัญจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562): กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

2. รูปแบบการเรียนการสอนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. การสอนการพูดสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. กลวิธีการพูดสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
6. ความสุขในการเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดกาญจนบุรี
8. สรุปแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562): กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความสมดุลงทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ และทักษะพื้นฐานที่จำเป็น

มีเจตคติที่ดีต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต หลักสูตรนี้มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติโดยมีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชนซึ่งประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและอย่างมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจโดยการมีส่วนร่วมของสังคมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างซึ่งมีความยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ซึ่งครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย และสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์ได้

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข และมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิต และสุขนิสัยที่ดี และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะมุ่งทำตนให้เป็นประโยชน์และสร้างสิ่งดีงามแก่สังคม และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทั้งสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษา สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งสามารถเจรจาต่อรองเพื่อลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ สามารถเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารโดยใช้หลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนสามารถเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ และคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองหรือนำไปสู่ข้อมูลสารสนเทศเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคได้อย่างถูกต้องเหมาะสมโดยใช้หลักเหตุผล คุณธรรมและการวิเคราะห์ข้อมูล เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม รู้จักแสวงหาความรู้และประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา สามารถตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม มีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน สามารถจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม สามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสิ่งแวดล้อม และรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ซึ่งส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยี มีทักษะกระบวนการในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาตนเองและสังคมทั้งในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดหลักคุณธรรม ความถูกต้อง เหมาะสม

โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ได้จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยแบ่งเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาผู้เรียน

แนวการจัดกิจกรรมแนะแนว

1. สำรวจสภาพปัญหา ความต้องการ ความสนใจ และธรรมชาติของผู้เรียน
2. ศึกษาวิสัยทัศน์ของสถานศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เรียนที่ได้จากการสำรวจ
3. กำหนดสัดส่วนสาระของกิจกรรมในแต่ละด้าน
4. กำหนดแผนการปฏิบัติกิจกรรมแนะแนว
5. การจัดทำรายละเอียดของแต่ละกิจกรรม
6. ปฏิบัติตามแผน วัดและประเมินผลและสรุปรายงาน

2. กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ไขปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันเอื้ออาทร และความสามัคคี โดยจัดกิจกรรมซึ่งสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน โดยเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มตามความเหมาะสมกับวุฒิภาวะของผู้เรียนบริบทของสถานศึกษาและบริบทของท้องถิ่น กิจกรรมนักเรียนประกอบด้วย

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี

แนวการจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี

การจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี มีแนวทางการจัดกิจกรรมดังนี้

1. ลูกเสือสำรอง ได้แก่ นักเรียนชายประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม
2. ลูกเสือสามัญ ได้แก่ นักเรียนชายประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรม

2.2 กิจกรรมชุมนุม

แนวการจัดกิจกรรมชุมนุม

การจัดกิจกรรมชุมนุมของโรงเรียนมีแนวทางการจัดกิจกรรม ดังนี้

1. โรงเรียนจัดให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมได้อย่างหลากหลาย ทั้งรูปแบบภายในและภายนอกห้องเรียน ระยะเวลาการจัดกิจกรรมภายใน 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา
2. โรงเรียนจัดตั้งชุมชนตามความถนัด ความสนใจและให้ผู้เรียนเลือกเข้าชุมนุมด้วยตนเอง
3. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งชุมนุมและเชิญครูที่ปรึกษาร่วมกันดำเนินกิจกรรมตามระเบียบ ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติที่สถานศึกษากำหนด

4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่กิจกรรม
5. ครูที่ปรึกษาประเมินกิจกรรมตามหลักเกณฑ์การวัดและประเมินผลกิจกรรมชุมนุมที่โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์จัดให้นักเรียนเลือกเรียน มีดังนี้

1. ชุมนุมคณิตศาสตร์
2. ชุมนุมวิทยาศาสตร์
3. ชุมนุมภาษาไทย
4. ชุมนุมภาษาอังกฤษ
5. ชุมนุมประดิษฐ์
6. ชุมนุมศิลปะ

ทั้งนี้ ชุมนุมภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนซึ่งโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนเพื่อส่งเสริมให้สามารถนำไปใช้พูดสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ทั้งในชีวิตประจำวันและเป็นประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในอนาคต

คุณสมบัตินักเรียนที่เข้าสมัครชุมนุมภาษาอังกฤษ

1. กำลังเรียนในระดับชั้น ป.4-6
2. สมัครเข้าชุมนุมภาษาอังกฤษด้วยความสมัครใจ
3. มีความสนใจ อยากรู้และอยากพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
4. สามารถเข้าร่วมกิจกรรมของชุมนุมภาษาอังกฤษทุกกิจกรรมด้วยความเต็มใจและตั้งใจ
5. มีผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในปีการศึกษาที่ผ่านมา เกรด 2.5 ขึ้นไป
6. ต้องมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมชุมนุมไม่น้อยกว่า 80% ของเวลาเรียน

3. กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจ ในลักษณะอาสาสมัครเพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความเสียสละต่อสังคมและการมีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่าง ๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม เป็นต้น

แนวการจัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

โรงเรียนบ้านสามัคคีธรรมานุสรณ์จัดกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ให้กับนักเรียนทุกคนโดยเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานหรือองค์กรในท้องถิ่น เช่น การเดินรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การรณรงค์การใช้สิทธิเลือกตั้ง การรณรงค์ลดภาวะโลกร้อน การทำความสะอาดวัดและ บริเวณโรงเรียน เป็นต้น

แนวทางการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

การประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โรงเรียนได้กำหนดให้ผู้เรียนต้องผ่านเกณฑ์ประเมินทั้ง 3 กิจกรรม ดังนี้

1. เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. การปฏิบัติกิจกรรม ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
3. ผลงาน/ชิ้นงาน ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ 60
4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ต้องผ่านเกณฑ์การประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมนักเรียนจำนวน 12 คน โดยใช้เวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ชั่วโมงชุมนุมภาษาอังกฤษ) เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 15 ชั่วโมง และใช้เวลาเพื่อประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน จำนวน 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาดังกล่าวทั้งหมดจำนวน 16 ชั่วโมง เนื้อหาที่นำไปใช้ทดลองสอนตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วยเนื้อหาทางภาษาเพื่อฝึกความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้บริบทท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี ประกอบด้วย 5 หน่วย รายละเอียดดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	ระยะเวลา	กิจกรรมเป็นฐาน	โครงสร้างประโยค	บริบทท้องถิ่น
1	At the Local Market	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาทสมมติ 3.การสัมภาษณ์	Describing things	ผักและผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี
2	At Souvenir Shop	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาทสมมติ	Selling and Buying	ของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี
3	Amazing Culture of Kanchanaburi	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การพูดบรรยายให้ข้อมูล	Giving Information about culture and festival	ประเพณี วัฒนธรรม เทศกาลที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี
4	At Railway Station	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาทสมมติ	Asking & Answering about direction	เส้นทางการท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี
5	At Landmarks in Kanchanaburi	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง	Giving Information about Landmarks in Kanchanaburi	สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี เช่น สะพานข้ามแม่น้ำแคว ถ้ำกระแซ

ในระหว่างการทำทดลองการใช้รูปแบบการสอนและหลังการใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนโดยประเมินด้านความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนของนักเรียน อีกทั้งมีการประเมินผลตามแนวทางการประเมินผลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างครบถ้วนทุกด้านตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. รูปแบบการเรียนการสอนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบการเรียนการสอนเป็นหนึ่งในปัจจัยสำคัญซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบจะช่วยให้การเรียนการสอนสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้สอนควรมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อสามารถนำไปออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

2.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

นักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

Saylor, Alexander, and Lewis (1981) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนว่า หมายถึง แบบหรือแผนของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่งซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อจุดหมายหรือจุดเน้นเฉพาะเจาะจง

Joyce and Weil (2009) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนว่า หมายถึง แบบหรือแผนที่นำไปใช้เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอน หรือเป็นแนวทางการสอนของครูซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ ความคิด ทักษะ ค่านิยม

ทิศนา แหมมณี (2550) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนว่า หมายถึง สภาพหรือลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ

สรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนซึ่งมีจุดหมายที่เฉพาะเจาะจงและได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการสอนของครูเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

2.2 ขั้นตอนการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนมีความสำคัญในการช่วยพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนของครู จึงมีนักการศึกษาจำนวนมากให้ความสนใจเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

ทิศนา แคมมณี (2550) ได้ระบุถึงขั้นตอนการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายการพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนให้ชัดเจน
2. ศึกษาหลักการ/ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดองค์ประกอบและสามารถจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแบบแผนการเรียนการสอนได้
3. ศึกษาสภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้องเพื่อค้นหาองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยให้การนำแบบแผนการสอนมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง ศึกษาปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ พิจารณาการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ และจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ
4. กำหนดองค์ประกอบของแบบแผน โดยพิจารณาว่ามีสิ่งใดบ้างที่สามารถช่วยให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดหมายที่วางไว้ ในขั้นตอนนี้ผู้ออกแบบพัฒนาแบบแผนการสอนต้องใช้ประสบการณ์ ความคิดสร้างสรรค์และความละเอียดรอบคอบเพื่อกำหนดองค์ประกอบที่เอื้อให้การนำแบบแผนการสอนไปใช้ประสบความสำเร็จ
5. นำองค์ประกอบต่าง ๆ แบบแผนการเรียนการสอนมาจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อความสะดวกในการคิดและดำเนินการในขั้นต่อไป โดยทุกกระบวนการล้วนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
6. จัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ โดยพิจารณาว่าองค์ประกอบใดเป็นเหตุและเป็นผลต่อกันในลักษณะใด ควรเรียงลำดับสิ่งใดก่อนหรือหลัง สิ่งใดสามารถดำเนินการคู่ขนานไปได้บ้าง
7. สร้างผังจำลองแสดงถึงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ
8. ทดลองใช้รูปแบบเพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบไปใช้
9. ประเมินผลการใช้รูปแบบว่าหลังจากการทดลองใช้รูปแบบแล้ว ได้ผลตามเป้าหมายหรือไม่ หรือใกล้เคียงเป้าหมายมากน้อยเพียงใด
10. ปรับปรุงรูปแบบ โดยนำผลที่ได้รับหลังการทดลองมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ADDIE Model ตามแนวคิดของ Dick & Carey (2005) ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการออกแบบรูปแบบการสอน 5 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์ (Analyze Phase) เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน สภาพ ปัญหาและประเมินความต้องการจำเป็น
2. ขั้นออกแบบ (Design Phase) เป็นการออกแบบวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเรียนการสอน

3. ขั้นพัฒนา (Develop Phase) เป็นการออกแบบและพัฒนาเครื่องมือหรือนวัตกรรมสำหรับนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

4. ขั้นนำไปใช้ (Implement Phase) เป็นการนำเครื่องมือหรือนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น นอกจากนี้ยังต้องมีการวางแผนการบริหารจัดการเพื่อนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ และดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้

5. ขั้นประเมินผล (Evaluate Phase) ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน ประเมินประสิทธิผลของเครื่องมือหรือนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้น

Joyce & Weil (2009) ได้เสนอแนวทางการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามจุดเน้นหรือผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ประกอบด้วย ทฤษฎี แนวคิด หลักการ วัตถุประสงค์ของแต่ละรูปแบบเพื่อนำไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนการสอนซึ่งแต่ละรูปแบบมีองค์ประกอบ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอน (The Model of Teaching) ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

1. กระบวนการเรียนการสอน (Syntax) เป็นการเรียงลำดับกิจกรรมขั้นตอนการสอนเป็นขั้น ๆ ซึ่งแต่ละรูปแบบมีจำนวนขั้นตอน (Phase) การเรียนการสอนที่แตกต่างกันไป

2. ระบบสังคม (Social System) เป็นการระบุถึงบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในช่วงดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3. หลักการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนตอบสนองต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของผู้เรียน เช่นการให้รางวัล การสร้างบรรยากาศที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและปฏิบัติอย่างอิสระโดยไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด หรือการส่งเสริมให้ผู้เรียนรับผิดชอบและร่วมมือกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนในกลุ่ม มีการแนะนำช่วยเหลือกัน เป็นต้น

4. ระบบสนับสนุน (Support System) เป็นสิ่งช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนหรือเป็นเงื่อนไขหรือสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

ส่วนที่ 2 การนำรูปแบบการจัดการเรียนการสอนไปใช้ (Application) เป็นการแนะนำ ให้ข้อเสนอแนะ ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

ส่วนที่ 3 สาระความรู้และสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้ (Instruction and Nurturing Effects) ในรูปแบบการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนต้องจัดสาระความรู้อะไรบ้างให้แก่ผู้เรียน และมีสิ่งสำคัญองค์ประกอบอะไรบ้างที่จะส่งผลให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย

สำหรับสิ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้นั้นเป็นสมรรถนะสำคัญที่ต้องเกิดกับผู้เรียน และต้องมีการพัฒนาตลอดกระบวนการ เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการสอน และเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องมีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่าในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมีขั้นตอนหลักในการดำเนินการดังนี้ 1) กำหนดวัตถุประสงค์การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 2) ศึกษาหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง 3) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาสภาพและปัญหาที่เกี่ยวข้อง 4) กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบและพัฒนารูปแบบ 5) พัฒนาเครื่องมือวัดผลประเมินผล 6) ทดลองใช้รูปแบบ 7) ประเมินผล 8) ปรับปรุง

2.3 การจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอน

นักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้จัดแบ่งกลุ่มของรูปแบบการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

Joyce & Weil (2009) ได้จัดกลุ่มของรูปแบบการเรียนการสอนไว้ 4 กลุ่ม ประกอบด้วย

1. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะทางสังคม (Social Models) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาบุคคลให้สามารถสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นโดยใช้หลักการประนีประนอมในการแก้ปัญหาและการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีกับผู้อื่น การมีส่วนร่วมกับผู้อื่นโดยใช้หลักประชาธิปไตยและการทำงานร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการเรียนการสอนแบบนี้ ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนแบบสืบสอบจากกลุ่ม (Group Investigation) รูปแบบการเรียนการสอนแบบซักค้ำน (Jurisprudential Inquiry) เป็นต้น

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านการประมวลข้อมูลสารสนเทศ (Information Processing Models) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดและมีวิธีการในการพัฒนากระบวนการเก็บรวบรวมและประมวลข้อมูลสารสนเทศ ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนมโนทัศน์ (Concept Attainment) รูปแบบการเรียนการสอนการคิดเชิงอุปมาน (Inductive Thinking) รูปแบบการเรียนการสอนการฝึกการคิดสืบสอบ (Inquiry Training) รูปแบบการเรียนการสอนการจำ (Mnemonics) เป็นต้น

3. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาบุคคล (Personal Models) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาตัวบุคคลโดยเน้นกระบวนการพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เช่น รูปแบบการเรียนการสอนโดยอ้อม (Non-directive) รูปแบบการเรียนการสอนแบบส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem)

4. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน โดยใช้หลักการการให้สิ่งเร้าและการตอบสนอง เช่น รูปแบบการเรียนการสอนแบบรอบรู้ (Mastery Learning) รูปแบบการเรียนการสอนทางตรง (Direct Instruction) เป็นต้น

ทศนา เขมมณี (2550) ได้แบ่งรูปแบบการเรียนการสอนต่าง ๆ เป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหาสาระต่าง ๆ ในรูปของข้อมูล ข้อเท็จจริง โนทัศน์ หรือความคิดรวบยอด เช่น รูปแบบการเรียนการสอนโนทัศน์ (Concept Attainment Model) รูปแบบระบบพฤติกรรมของผู้เรียน (Behavioral Systems Model) รูปแบบเรียนการสอนเน้นความจำ (Mnemonics Model) เป็นต้น

2. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนแบบชักร้าน (Jurisprudential Model) รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้บทบาทสมมติ (Role Play Model) เป็นต้น

3. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการลงมือปฏิบัติหรือการแสดงออกต่าง ๆ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ Harrow (Harrow's Instructional Model for Psychomotor Development) รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของ Davies (Davies' Instructional Model for Psychomotor Development) เป็นต้น

4. รูปแบบที่เน้นการพัฒนาทักษะกระบวนการ (Process Skills) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิธีดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นกระบวนการทางสติปัญญา กระบวนการทางสังคม หรือกระบวนการทำงานร่วมกัน เช่น รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการสืบสอบและแสวงหาความรู้เป็นกลุ่ม (Group Investigation Instructional Model) รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการคิดอุปนัย (Inductive Thinking Instructional Model) เป็นต้น

5. รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ (Integration) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ไปพร้อมกัน โดยบูรณาการทั้งด้านเนื้อหา สาระและวิธีการ เช่น รูปแบบการเรียนการสอนทางตรง (Direct Instructional Model)

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่านักการศึกษาได้แบ่งประเภทของรูปแบบการสอนตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ ทักษะ ความรู้ เจตคติ พฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดผลสัมพัทธ์กับผู้เรียน

2.4 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

นักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้ระบุถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอนไว้ ดังนี้

Dick & Carey (2005) ได้ระบุถึงขั้นตอนการพัฒนาแบบการออกแบบการสอนเชิงระบบว่ามีองค์ประกอบ 10 ประการ คือ

1. การระบุเป้าประสงค์การเรียนการสอน (Identify Instructional Goal)
2. การดำเนินการวิเคราะห์การเรียนการสอน (Conduct Instructional Analysis)
3. การวิเคราะห์ผู้เรียนและคุณลักษณะผู้เรียน (Analyze Learners and Contexts)
4. การเขียนจุดประสงค์การปฏิบัติ (Write Performance Objectives)
5. การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล (Develop Assessment Instruments)
6. การพัฒนากลยุทธ์การเรียนการสอน (Develop Instructional Strategy)
7. การพัฒนาและเลือกวัสดุการเรียนการสอน (Develop and Select Instructional Materials)
8. การออกแบบและดำเนินการประเมินผลย่อยในการจัดการเรียนการสอน (Design and Conduct Formative Evaluation of Instruction)
9. การออกแบบและดำเนินการประเมินผลรวม (Design and Conduct Summative Evaluation of Instruction)
10. การทบทวนการจัดเรียนการสอน (Revise Instruction)

Joyce & Weil (2009) ได้ระบุถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอนดังนี้

1. โครงสร้างของรูปแบบ (Syntax) เป็นการอธิบายถึงการนำรูปแบบไปสู่การปฏิบัติโดยจะมีลำดับขั้นตอนของกิจกรรม ซึ่งแต่ละรูปแบบจะมีขั้นตอนเฉพาะของตนเอง
2. ระบบทางสังคม (Social System) เป็นการอธิบายบทบาท และความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน บทบาทการเป็นผู้นำของผู้สอนในแต่ละรูปแบบจะแตกต่างกันไป เช่น บางรูปแบบผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก เป็นที่ปรึกษา เป็นผู้นำกิจกรรม เป็นศูนย์กลางของกิจกรรมเป็นแหล่งของข้อมูล หรือเป็นผู้จัดสถานการณ์ เป็นต้น
3. หลักการของการตอบสนอง (Principles of Reaction) เป็นการอธิบายถึงการตอบสนองของผู้สอนต่อผู้เรียน การตอบสนองสิ่งที่ผู้เรียนได้กระทำ เช่น ในบางรูปแบบจะมีการให้รางวัลเมื่อ

ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการ หรืออาจไม่ใช้การประเมินเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น หลักการของการตอบสนองจะมีกฎให้ผู้สอนนำไปใช้และเลือกรูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมกับสิ่งที่ผู้เรียนกระทำ

4. ระบบที่มาสับสนุน (Support System) ส่วนนี้จะอธิบายเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นในการสนับสนุนรูปแบบแต่ละรูปแบบ หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนนั้น ตัวอย่างเช่นรูปแบบทางสังคมอาจต้องมีการฝึกอบรมผู้นำก่อน เป็นต้น

5. การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ (Application) ส่วนนี้จะเสนอคำแนะนำ และข้อสังเกตต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การสอนตามรูปแบบมีประสิทธิภาพ เช่น ประเภทของเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับการสอนแต่ละรูปแบบ ระดับชั้นและอายุผู้เรียน สถานที่หรือสภาพแวดล้อมที่จะต้องจัดให้เอื้อต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแต่ละรูปแบบ

6. ผลที่จะเกิดขึ้นจากการสอน (Instructional and Nurturing Effects) ซึ่งรวมทั้งผลที่จะเกิดขึ้นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ตัวอย่างเช่น การสอนโดยการให้ผู้เรียนอยู่ในบรรยากาศของการแข่งขัน ผลที่ได้ทางตรงอาจช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลทางอ้อมอาจทำให้ผู้เรียนแยกจากกันดังนั้นในการเลือกรูปแบบการเรียนการสอน การสร้างหลักสูตร หรือสื่อต่าง ๆ ผู้สอนจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างประสิทธิภาพการสอนหรือผลทางตรง และผลทางอ้อมที่อาจทำนายได้

ทิตินา แคมมณี (2550) ได้ระบุถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอนดังนี้

1. มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนนั้น ๆ

2. มีการบรรยาย หรืออธิบายสภาพ หรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอน

3. มีการจัดระบบ คือ มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีการพิสูจน์ ทดลองถึงประสิทธิภาพของระบบ

4. มีการอธิบายกระบวนการเรียนการสอน วิธีสอน และเทคนิคการสอนในฐานะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของระบบนั้น ๆ

จากการศึกษาแนวคิดการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยประยุกต์ใช้ ADDIE Model ตามแนวคิดของ Dick & Carey (2005) และ Joyce & Weil (2009) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ

ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เงื่อนไขสำคัญ และ ปัจจัยความสำเร็จ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วาสนา จำงโพธิ์ (2557) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนหนองสูงเหนือพิทยาคม จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 40 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (Independent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ ขั้นที่ 1 Warm up (นำเข้าสู่บทเรียน) ขั้นที่ 2 Listening (การฟัง) ขั้นที่ 3 Speaking (การพูด) ขั้นที่ 4 Reading (การอ่าน) ขั้นที่ 5 Writing (ขั้น การเขียน) 4) ระบบสังคม 5) หลักการตอบสนอง และ 6) ระบบสนับสนุน 2) รูปแบบการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 80.20/83.00 3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) นักเรียนมี เจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ปิยภัทร พลัฒลา (2559) ได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเปรียบเทียบ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบ มุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือกับนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนปกติ และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนวัดหนองจันทน์ จำนวน 64 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบ มาตรฐานส่วนประเมินค่าวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ และ แบบวัดเจตคติของนักเรียนที่มี ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนประกอบด้วย 5

องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) สาร 4) กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 5) การวัดผลและประเมินผล 2) หลังการใช้รูปแบบการสอนพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนตามรูปแบบการสอนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนตามรูปแบบการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเจตคติของนักเรียนกลุ่มทดลองที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปณิตา ไชยลือชา (2560) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดสมดุภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล จำนวน 53 คนโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 22 คน กลุ่มควบคุม 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) แนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน 2) หลักการ 3) วัตถุประสงค์ 4) เนื้อหา 5) กระบวนการเรียนการสอน มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นสาธิต ชั้นเรียนรู้ ชั้นฝึกทักษะ ชั้นนำไปใช้ และชั้นสรุปและประเมินผล และ 6) การวัดและประเมินผล 2) ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดสมดุภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .012 และนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดสมดุภาษามีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01และสูงกว่าเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุทัศน์ สังคะพันธ์ (2556) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอท่าตูม จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 2 โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านน้ำคำ จำนวน 30 คน ใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ และโรงเรียนบ้านท่าศิลา จำนวน 30 คน ใช้การจัดการเรียนรู้ตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบทดสอบความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนยังไม่ได้เน้นให้ความสำคัญในการเสริมสร้างทักษะการฟังพูดให้นักเรียนประสบความสำเร็จและสามารถสื่อสารในสถานการณ์จริงเท่าที่ควร 2) ผลการพัฒนาและทดลองใช้รูปแบบการจัดการ

เรียนรู้ พบว่า แนวคิดทฤษฎีที่นำมาใช้สนับสนุนการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ 1) ทฤษฎีการสร้างความรู้ 2) ทฤษฎีประมวลสารสนเทศ 3) ทฤษฎีแรงจูงใจ 4) แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5) แนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเป็นฐาน องค์ประกอบของรูปแบบ ได้แก่ 1) แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐาน 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 4) หลักการตอบสนอง 5) ระบบสนับสนุน 6) การวัดและประเมินผล รูปแบบมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่ 1) การกระตุ้นความสนใจ 2) การแนะนำเนื้อหา 3) การฝึกปฏิบัติ 4) การนำเสนอผลการปฏิบัติ 5) การสรุปและประเมินผล ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 74.27/71.84 และ 3) ผลการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ พบว่า 1) ความสามารถด้านการฟังของนักเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 43.83, 56.33, 64.84, 72.83 และความสามารถด้านการพูดคิดเป็นร้อยละ 51.31, 61.90, 68.85, 77.66 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบมีคะแนนการฟังและพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบมีคะแนนการฟังและพูดหลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity-Based Learning: ABL) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by doing) ของ John Dewey ในการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ พฤติกรรม สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ดังนี้

3.1 ความหมายการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning)

นักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ระบุถึงความหมายของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ดังนี้

วีโรจน์ ลักษณะอดิสร (2550) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็น ฐานว่า เป็นการจัดการประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนตามแนวคิดแบบการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity-Based

Learning) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะต่าง ๆ ผ่านการเล่นเกม การทำกิจกรรมกลุ่ม กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ค้นพบเนื้อหาสาระในระหว่างทำกิจกรรม

กระทรวงศึกษาธิการ (2553) ได้ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) หมายถึง การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ เป็นแนวการสอนแบบใหม่ที่ไม่เน้นให้เด็กท่องจำ แต่เน้นการคิดวิเคราะห์และเรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้ทำจริง (Learning by doing) ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีกว่าการท่องจำ อีกทั้งยังฝึกการคิดวิเคราะห์ขั้นสูง (High-order thinking skill) อีกด้วย

ณัฐวุฒิ สกฤณี (2559) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมโดยลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมที่มีความหลากหลาย ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดกระบวนการคิดและสะท้อนคิดจากสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติ

Festus (2013) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ซึ่งผู้เรียนมีส่วนร่วมมากกว่าการรอรับข้อมูลจากการฟังการบรรยายของผู้สอนเพียงอย่างเดียว โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ทดลองทำกิจกรรมด้วยตนเอง

Gupte et al (2018) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) หมายถึง นวัตกรรมทางการศึกษาที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ มีความสามารถในการคิดและจัดการข้อมูล เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

สรุปได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานหมายถึงการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการที่ได้ลงมือทำจริงและจากการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

3.2 ประโยชน์ของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

นักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ระบุถึงประโยชน์ของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ดังนี้

เยาวเรศ รักดีจิตร (2557) ระบุว่า การเรียนรู้โดยกิจกรรมเป็นฐานส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถแก้ปัญหาได้

ณัฐวุฒิ สกฤณี (2559) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหรืออยากร่วมกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดขึ้น ผู้เรียนเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างมีความหมาย มีความเข้าใจเนื้อหาอย่างลึกซึ้งและคงทน เกิดความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการทำงาน และมีความสุขในการเรียน

McGrath and MacEwan (2011) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นอยากเรียนรู้เนื่องจากการได้ลงมือปฏิบัติ ผู้เรียนเกิดความรู้และทักษะที่คงทน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานยังสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณ์ด้วย

Limbu (2012) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้เรียนรู้กับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันโดยผ่านการลงมือทำ สัมผัส จดจำ และการได้ทำงานร่วมกับเพื่อน การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยเพิ่มความคิดสร้างสรรค์ สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนและช่วยเพิ่มความสุขในการเรียนเนื่องจากมีความสัมพันธ์อันดีมากขึ้นระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน และช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงออกสามารถแสดงออกได้ผ่านการทำกิจกรรมได้

สรุปได้ว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งความรู้ เนื้อหา ทักษะ ประสบการณ์ สามารถแก้ปัญหา และสามารถนำไปเชื่อมโยงปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความรู้ที่คงทนมากขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ และมีความสุขในการเรียนเนื่องจากการได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มส่งผลให้มีสัมพันธภาพที่ดียิ่งขึ้นทั้งกับเพื่อนและกับครูผู้สอน

3.3 หลักการของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

นักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ระบุถึงหลักการของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ดังนี้

นิลบล วรวิษณุชนเลิศ (2556) ระบุว่า ในการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ผู้สอนเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ เปรียบเสมือนเป็นผู้นำกิจกรรมไม่ใช่ผู้บรรยาย ผู้เรียนจะลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำมาใช้ เช่น การใช้ปัญหาเป็นฐานการเรียนรู้ การทำโครงการ การเรียนรู้โดยบริการสังคม อาจใช้วิธีการแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกันและให้มีการสรุปผลการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และต้องมีการประเมินผลเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองด้วย การเรียนรู้วิธีนี้เป็นการฝึกให้ผู้เรียนได้คิดและใช้เหตุผล การแบ่งกลุ่มย่อยควรละผู้เรียนโดยแต่ละกลุ่มให้มีทั้งสมาชิกที่เก่ง ปานกลาง และอ่อน วิธีการในการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เช่น การใช้คำถามนำ และให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้จากทั้งในและนอกห้องเรียน และมานำเสนอในชั้นเรียน จากนั้นให้แต่ละกลุ่มตั้งคำถามเพื่อถามกลุ่มที่นำเสนอ ผู้สอนสอนโดยไม่เน้นการบรรยาย แต่สรุปสาระความรู้ท้ายคาบทุกครั้ง

เยาเวศ ภัคดีจิตร (2557) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานยึดหลักการได้ลงมือปฏิบัติจริง (Learning by Doing) และปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และแก้ปัญหาโดยผ่านการลงมือปฏิบัติกิจกรรม เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องมีประสิทธิภาพ เนื้อหามีจุดมุ่งหมาย สนุก และน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อหน่าย ผู้สอนทำหน้าที่เป็นนักออกแบบกิจกรรม (Activity Designer)

มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา (2558) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเน้นการปฏิบัติจริงเป็นหลักในเนื้อหาทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทุกคนในกลุ่มเป็นผู้ปฏิบัติ โดยมีผู้สอนเป็นพี่เลี้ยง กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องมีประสิทธิภาพ มีจุดมุ่งหมาย สนุก และน่าสนใจ ไม่น่าเบื่อ

Limbu (2012) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานควรเน้นการจูงใจให้ผู้เรียนเข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น โดยสิ่งที่ผู้สอนต้องคำนึงถึงคือสิ่งที่ต้องการสอน วิธีการสอน ผู้เรียน สถานที่ ระยะเวลา และผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน บทบาทของผู้สอนคือผู้วางแผน ผู้จัดงาน ผู้ประเมิน ผู้อำนวยการความสะดวก ผู้ทำการตัดสินใจ ผู้มีส่วนช่วยแนะนำความรู้ และผู้รักษากฎกติกา

Festus (2013) ระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ควรเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านการลงมือทำและได้รับประสบการณ์จากการลงมือทำ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นและใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงยึดหลักการจัดการเรียนรู้ดังนี้ 1) ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง 2) ทุกคนในกลุ่มเป็นผู้ปฏิบัติ ลงมือทำกิจกรรมร่วมกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน 3) บทบาทครูเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นพี่เลี้ยง ผู้อำนวยการความสะดวกและนักออกแบบกิจกรรม และ 4) กิจกรรมที่นำมาใช้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน สนุก และน่าสนใจ

3.4 องค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

นักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้ระบุถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ดังนี้

Fallon, Walsh, and Prendergast (2013) ระบุถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ด้านพฤติกรรมผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มและการอภิปรายช่วยเหลือแลกเปลี่ยนความรู้กัน กล่าวถาม กล้านำเสนอผลงาน และสนุกกับการเรียน
2. ด้านเนื้อหาความรู้และทักษะ สิ่งที่ได้เรียนรู้มีความหมาย ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ เนื้อหาบทเรียนน่าสนใจ มีความเชื่อมโยงเกี่ยวข้องสู่การประกอบอาชีพในอนาคต
3. ด้านสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนทุกคนได้ร่วมทำกิจกรรมในกลุ่ม กิจกรรมน่าสนใจ จูงใจให้อยากเรียน บรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ สื่อการสอนสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีเกณฑ์วิธีการวัดผลประเมินผลที่ชัดเจน

Festus (2013) ระบุถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

1. แนวทางการสอน ผู้สอนให้คำแนะนำผู้เรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรม
2. ภาระงานเน้นการปฏิบัติกิจกรรม งานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำควรเน้นงานที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีความหมาย และเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน
3. สื่อการสอน สื่อการสอนต้องน่าสนใจและสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. การเรียนรู้แบบร่วมมือ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ แบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ
5. การอภิปรายในชั้นเรียน จัดให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน โดยครูควรเป็นผู้นำเปิดประเด็นการอภิปราย

Superfine (2018) ระบุถึงองค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่

1. ความสนใจใฝ่รู้ ผู้เรียนมีความสนใจ อยากเรียนรู้
2. ความคิดสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ อยากแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับบุคคลอื่น
3. การร่วมมือ บางครั้งควรมอบหมายงานที่เป็นงานกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นซึ่งสามารถพัฒนาทั้งทักษะทางสังคมและทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียน

จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ในการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานซึ่งใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คำนึงถึง องค์ประกอบของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่

1. ด้านผู้เรียน ออกแบบกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนสนุกและเรียนรู้อย่างมีความหมาย กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก
2. ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยเหลือกัน และมีการอภิปรายในชั้นเรียน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลอื่น
3. ด้านเนื้อหาและภาระงาน ออกแบบหน่วยการเรียนรู้และเนื้อหาซึ่งน่าสนใจ จูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ เนื้อหาบทเรียนมีความหมาย มีความเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
4. ด้านสื่อการสอน ออกแบบสื่อการสอนที่น่าสนใจและตอบสนองความต้องการของผู้เรียน
5. ด้านสิ่งแวดล้อม จัดให้มีบรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ถามตอบ แสดงความคิดเห็น ออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

3.5 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

นักการศึกษาหลายท่านได้ระบุถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ดังนี้
 วรรณวิษา ปั่นคุ้ม และนันทิ เพชรบุรี (2562) ระบุถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 4 ขั้น ได้แก่

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้
2. ขั้นสอนเนื้อหา นำเสนอบทสนทนาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้
3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม ให้นักเรียนทำกิจกรรมที่จัดเตรียมไว้
4. ขั้นสรุปและประเมินผล นักเรียนทำแบบทดสอบหลังจากเรียนจบแต่ละหัวข้อในช่วงท้ายชั่วโมงของการจัดการเรียนการสอน

NSCALL (2006) ระบุถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 5 ขั้น ได้แก่

1. ขั้นนำ
 ระบุบทบาทหน้าที่ของผู้เรียน ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้และอำนวยความสะดวกในการเรียน
2. ขั้นศึกษาและอภิปราย
 ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียนที่ผู้สอนจัดเตรียมให้ และนำมาอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

3. ชั้นกิจกรรม

แบ่งกลุ่มผู้เรียนเพื่อทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่จัดไว้ให้

4. ชั้นสะท้อนผลจากกิจกรรม

ผู้เรียนสะท้อนความคิดและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

5. ชั้นประเมินผล

ประเมินผลการเรียนรู้จากสิ่งที่ได้เรียนและทำกิจกรรม

Lakshmi (2007) ระบุถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 6 ชั้น ได้แก่

1. ชั้นนำ

ครูให้โอกาสการเรียนรู้และให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน

2. ชั้นประสบการณ์

ครูให้สถานการณ์การเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนมีโอกาสสังเกต สำรวจ และให้ประสบการณ์เพื่อพัฒนาความเข้าใจของผู้เรียน

3. ชั้นกิจกรรม

ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกิจกรรมที่แตกต่างกันและสร้างสรรค์ชิ้นงานซึ่งมาจากทักษะที่จำเป็น

4. ชั้นสร้างความรู้

ผู้เรียนทุกคนสร้างความรู้ของตัวเองโดยขึ้นอยู่กับประสบการณ์ทั้งในและนอกห้องเรียน

5. ชั้นแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ผู้เรียนในกลุ่มพูดคุยกัน ร่วมกันทำงานและเคารพความคิดเห็นของกันและกัน

6. ชั้นประเมินผล

ผู้เรียนประเมินตนเอง

Lijanporn & Khlaisang (2015) ระบุถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 4

ชั้น ได้แก่

1. ชั้นการกระตุ้นและให้ประสบการณ์

ครูทบทวนและสำรวจความรู้เดิมของนักเรียน

2. ชั้นการให้ความรู้และลงมือปฏิบัติ

ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาบทเรียนใหม่ และทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่จัดไว้

3. ชั้นผลสะท้อนกลับ

ผู้เรียนคิดวิเคราะห์สถานการณ์และสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม และนำเสนอผลงานของตนเอง

4. ชั้นการประเมินผล

ผู้เรียนประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานข้างต้น รายละเอียดดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	วรรณวิชา ปันคัม และ นัทธี เพชรบุรี (2562)	NSCALL (2006)	Lakshmi (2007)	Lijanporn & Khlaisang (2015)	การสังเคราะห์ของผู้วิจัย
ขั้นกระตุ้นและให้ประสบการณ์	/	/	/	/	1.ขั้นกระตุ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ แจ่มชัดวัตถุประสงค์ การเรียน และทบทวนความรู้เดิม
ขั้นนำเสนอความรู้	/	/	/	/	2. ขั้นนำเสนอความรู้ ให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียน
ขั้นกิจกรรม	/	/	/	/	3.ขั้นปฏิบัติกิจกรรม ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรม
ขั้นสร้างความรู้ นำเสนอผลงาน			/		4. ขั้นสื่อสาร ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง
ขั้นอภิปราย สะท้อนผล แลกเปลี่ยนเรียนรู้		/	/	/	5. ชั้นประเมินผล ผู้เรียนและครูช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผล
ขั้นสรุปและ การนำไปใช้	/				
ขั้นประเมินผล		/	/	/	

จากการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่นักศึกษาระบุไว้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานโดยรูปแบบการสอนนี้มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น สอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนทำกิจกรรมฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน และเตรียมบทสนทนาหรือบทพูดบรรยายเพื่อแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดบรรยาย และการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในช่วง 1 ชั่วโมงถัดไป

4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้อ่านมาช่วยตนเองมาสร้างเป็นประโยคบทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดเล่าบรรยาย และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

3.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เพ็ญนภา ตลับกลาง (2562) ได้ศึกษาผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 จำนวน 42 คน ซึ่งเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดเขียนเขต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 1 ห้องเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการ

เรียนรู้โดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบปรนัย และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐาน ใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 2) ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก และ 3) นักเรียนมีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนและหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยค่าเฉลี่ยหลังเรียนไปแล้ว 2 สัปดาห์สูงกว่าค่าเฉลี่ยหลังเรียน

วรรณวิษา ปั่นคุ้ม และนันทิ เพชรบุรี (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ประชากรในงานวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนวัดไผ่แดง อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี จำนวน 44 คน ที่ได้มาจากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 16 ชั่วโมง วันละ 4 ชั่วโมง จำนวน 4 วัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด

Aslem, Ahmed, and Mazherm (2015) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-5 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ครูผู้สอน แบบสอบถามนักเรียน และแบบสังเกตนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ร้อยละ 90 ของจำนวนครูและนักเรียนทั้งหมดรู้สึกประทับใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ครูผู้สอนมีความสนใจที่จะจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและสร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

Suttanon (2018) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนเอกชนจังหวัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเรียนในโรงเรียนเอกชนในจังหวัด

กรุงเทพมหานครแห่งหนึ่ง จำนวน 35 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียน และแบบสอบถามทัศนคติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ 2) นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมทุกกิจกรรม ติดขัดในการพูดภาษาอังกฤษน้อยลง และรู้สึกผ่อนคลายช่วงระหว่างการเรียนการสอนมากขึ้น และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในระดับสูง นอกจากนี้ ยังพบว่านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน แต่ยังคงมีนักเรียนบางคนรู้สึกกลัวที่จะพูดภาษาอังกฤษในที่สาธารณะและชอบการทำงานเดี่ยวมากกว่าการทำงานกลุ่ม

4. การสอนการพูดสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพูดเป็นองค์ประกอบสำคัญมากในการเรียนภาษา เนื่องจากการพูดทำให้ทราบว่าผู้พูดใช้ภาษาได้ถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ หรือไม่ การสอนการพูดสื่อสารในปัจจุบันจึงมุ่งเน้นให้นักเรียนใช้ทักษะการพูดสื่อสารได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์จริง

4.1 ความหมายของการพูดสื่อสาร

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ระบุว่า การพูดสื่อสารเป็นการถ่ายทอด ความคิดความเข้าใจ และความรู้สึกให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้นการพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับบุคคลในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับการเรียนภาษา

ชัยยา เปรมภักดี (2543) ระบุว่า การพูดสื่อสารเป็นการถ่ายทอด ความรู้สึก นึกคิด ข่าวสาร โดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง หรือกิริยาอาการ โดยต้องมีความรู้เกี่ยวกับ เสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรม ผู้พูดจะต้องใช้กลวิธีในการพูดที่ทำให้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การพูดสื่อสารเป็นการใช้ถ้อยคำหรือกิริยาอาการ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ความเข้าใจและข่าวสารระหว่างบุคคล 2 คนขึ้นไป เพื่อให้การสื่อสารในชีวิตประจำวันบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยเฉพาะในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับได้ว่า เป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก การพูดที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้พูดจะต้องสามารถใช้น้ำเสียง ถ้อยคำ ความรู้ เกี่ยวกับคำศัพท์ ไวยากรณ์และวัฒนธรรมได้อย่างถูกต้อง

4.2 ประโยชน์ของการพูดสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้ระบุถึงประโยชน์ของการพูดสื่อสารไว้ ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะสำคัญสำหรับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ในการประกอบอาชีพ ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทักษะการพูดนับว่ามีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมากเพราะผู้ที่พูดได้ย่อมสามารถฟังผู้อื่นพูดได้เข้าใจ และยังส่งผลถึงการอ่านและการเขียนให้เข้าใจง่ายขึ้นด้วย

Finocchiaro & Brumfit (1983) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งซึ่งผู้พูดต้องใช้ความสามารถหลายด้านประกอบกันเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของตนออกมาเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยผู้พูดที่ดีต้องใช้ภาษาที่ถูกต้อง มีการออกเสียง เน้นเสียงและแสดงสีหน้าท่าทางที่เหมาะสม

Kathleen (1999) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะที่สำคัญ เป็นหัวใจหลักของการเรียนภาษาต่างประเทศ

สรุปได้ว่า การพูดสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษาต่างประเทศ และในชีวิตประจำวัน โดยผู้พูดจำเป็นต้องใช้ความสามารถหลายด้านประกอบกันเพื่อพยายามถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ

4.3 องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ในการวัดและประเมินผลความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ได้มีนักการศึกษาหลายท่านระบุถึงองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการวัดและประเมินผล ดังนี้

Clark (1972) ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. การออกเสียง
2. ไวยากรณ์
3. คำศัพท์
4. ความคล่อง

Harris (1990) ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. การออกเสียง
2. ไวยากรณ์
3. คำศัพท์
4. ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
5. ความเข้าใจ (สามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้)

Weir (1993) ได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็น 6 ด้าน ได้แก่

1. ความเหมาะสมของการใช้ภาษา
2. คำศัพท์
3. ไวยากรณ์
4. ความสามารถในการใช้ภาษาที่เข้าใจได้
5. ความคล่องแคล่ว
6. ความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องของเนื้อหา

จากการสังเคราะห์ข้อมูลข้างต้น ในการวัดและประเมินผลความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งองค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1. การออกเสียง
2. ไวยากรณ์
3. คำศัพท์
4. ความคล่องแคล่ว
5. ความสามารถในการสื่อสาร

4.4 หลักการของการสอนการพูดสื่อสาร

ในการจัดกิจกรรมการสอนการพูดสื่อสารนั้น นักเรียนจะต้องสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีวัตถุประสงค์จะพูดอะไร กับใคร ที่ไหนและอย่างไร ผู้สอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ต่าง ๆ โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อ ความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจได้อย่างถูกต้อง มิใช่ยึดความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541) และ กุศยา แสงเดช (2548) มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าในการจัดกิจกรรมการสอนพูด นักเรียนควรมีโอกาสได้ฝึกการใช้ภาษาแบบอัตโนมัติ (Automatic Speaking) โดยใช้กิจกรรมและสถานการณ์เป็นสื่อซึ่งมีแนวปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดบรรยากาศในห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา โดยครูผู้สอนพูดภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องใช้ในห้องเรียน (Classroom English Expression) ให้มากที่สุด เพื่อให้ นักเรียนมีความคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ
2. ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ไม่ควรแก้ไขทุกจุดที่นักเรียนพูดผิด ควรแก้ไขเฉพาะช่วงซึ่งนำเสนอความรู้ซึ่งต้องการให้ได้รับความรู้ที่ถูกต้องเท่านั้น

4. ครูผู้สอนควรฝึกทักษะภาษาอังกฤษของตนเองอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

5. ควรมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายและสนุกสนาน เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

6. ควรสอนภาษาในลักษณะทักษะสัมพันธ์ หรืออย่างน้อยต้องสอนควบคู่กัน เช่น สอนทักษะการพูดคู่กับทักษะการฟัง เป็นต้น

7. ควรให้นักเรียนทำกิจกรรมคู่ (Pair work) เพราะการพูดคุยโต้ตอบจะช่วยฝึกให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารและแสวงหาข้อมูลได้ดี

8. ควรชมเชยและให้กำลังใจนักเรียนบ่อย ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ นักเรียน

9. ควรฝึกให้นักเรียนพูดเริ่มจากเรื่องที่ยังไปยาก และเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้ฝึกพูด Byrne (1990) ได้ระบุถึงหลักการสอนการพูดสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ฝึกให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ส่วนที่คงที่ของภาษา ได้แก่ เสียง ไวยากรณ์ และ คำศัพท์

2. ให้โอกาสสำหรับนักเรียนทุกคนได้พูด โดยในขั้นต้นครูผู้สอนควรเน้นความถูกต้อง ส่วนในขั้นสูงควรเน้นความคล่องแคล่ว

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้โดยจัดกิจกรรมที่หลากหลาย สนุกสนาน ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ เน้นให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสฝึกพูดสนทนาโต้ตอบ ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย โดยครูผู้สอนควรฝึกผู้เรียนด้านการออกเสียง การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ให้ถูกต้องก่อน สอนจากสิ่งที่ยังไปสู่ยาก มีการแก้ไขข้อผิดพลาดในช่วงเวลาที่เหมาะสม และหมั่นให้กำลังใจชมเชยเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจ ภูมิใจในตนเองและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

4.5 ขั้นตอนการสอนการพูดสื่อสาร

การพูดสื่อสารเป็นทักษะการออกเสียงคำ วลี หรือประโยคซึ่งแสดงออกด้วยการเล่า อธิบาย สนทนา โต้ตอบกับบุคคลต่าง ๆ หรือแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนโดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) ได้ระบุถึงขั้นตอนการสอนการพูดสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขึ้นบอกรัตถุประสงค์

2. ขึ้นเสนอเนื้อหา

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน

สุณีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2555) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขั้นการบอกวัตถุประสงค์
2. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา
3. ขั้นการฝึกซ้อมและการให้ข้อมูลย้อนกลับ

Scott (1981) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์ ผู้สอนควรบอกให้ผู้เรียนรู้ถึงสิ่งที่จะเรียน
2. ขั้นเสนอเนื้อหา การเสนอเนื้อหาควรอยู่ในรูปบริบท ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะของภาษา ความหมายของข้อความที่จะพูดซึ่งจะต้องขึ้นอยู่กับบริบท เช่น ผู้พูดเป็นใคร มีความสัมพันธ์กับคู่สนทนาอย่างไร ผู้สนทนาพยายามจะบอกอะไร สิ่งที่ถูก สถานที่พูดและเนื้อหาที่พูดมีอะไรบ้าง

3. ขั้นการฝึกและการถ่ายโอน การฝึกจะทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา อาจจะฝึกพูดพร้อม ๆ กันหรือฝึกเป็นคู่ ผู้สอนควรให้ผู้ฟังได้ยินได้ฟังสำนวนภาษาหลายๆแบบและเป็นสำนวนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้จริงและควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

Byrne (1990) ได้นำเสนอขั้นตอนการสอนพูดเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ขั้นนำเสนอ
2. ขั้นฝึกปฏิบัติ
3. ขั้นผลิตภาษา

จากการสังเคราะห์ขั้นตอนการกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีผู้ให้แนวคิดข้างต้นนั้น สรุปได้ว่าขั้นตอนการกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้น ได้แก่

1. ขั้นบอกวัตถุประสงค์

บอกให้ผู้เรียนรู้ถึงวัตถุประสงค์ของการเรียน

2. ขั้นนำเสนอเนื้อหา

สอนบทสนทนาหรือรูปแบบประโยคในบริบทต่าง ๆ

3. ขั้นการฝึก

ฝึกพูดโดยใช้รูปแบบประโยค

4. ขั้นการนำไปใช้

ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

4.6 กิจกรรมที่ใช้ในการสอนการพูดสื่อสาร

อารีรักษ์ มีแจ้ง (2562) ได้กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) เป็นกิจกรรมที่ผู้กำหนดให้ผู้เรียนทั้งสองฝ่ายมีข้อมูลคนละส่วน และทั้งคู่ต้องสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนด

2. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role play) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นมาให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงบทบาทสมมติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

3. กิจกรรมสถานการณ์จำลอง (Simulation) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้จากเนื้อหาในบทเรียนมาใช้สนทนาในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุดโดยมีครูเป็นผู้ออกแบบสถานการณ์ เช่น ในบทเรียนการซื้อและขายของ ผู้สอนแบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่ม สมมติสถานที่ในห้องเรียนเป็นตลาด กลุ่มที่หนึ่งได้รับมอบหมายเป็นเจ้าของร้าน ต้องจัดร้านและนำของต่าง ๆ มาขาย และกลุ่มที่สองเป็นลูกค้า ครูมอบหมายให้แต่ละกลุ่มแสดงและพูดสนทนาซื้อ ขายตามบทบาทของตนเอง เป็นต้น

4. กิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem solving activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดปัญหาหรือสถานการณ์ แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นของตนเองในการแก้ปัญหานั้นโดยใช้ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่ได้เรียนรู้จากบทเรียน

5. กิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interview) เป็นกิจกรรมที่สามารถมอบหมายให้ผู้เรียนทำได้ทั้งในและนอกห้องเรียน เช่น บทเรียนเกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยว ผู้สอนให้ผู้เรียนไปสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาจากประเทศต่าง ๆ โดยผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันคิดประเด็นการสัมภาษณ์ในชั้นเรียนก่อนที่ผู้เรียนไปสัมภาษณ์จริง จากนั้นให้ผู้เรียนกลับมารายงานผลการสัมภาษณ์ให้เพื่อนฟัง หรือครูอาจเชิญชาวต่างประเทศมาในชั้นเรียนแล้วให้ผู้เรียนช่วยกันสัมภาษณ์ หรืออาจให้ผู้เรียนสัมภาษณ์กันในห้อง เช่นกิจกรรม Find someone who เป็นต้น

6. กิจกรรมการแสดงละคร (Play) และละครสั้นภาษาอังกฤษ (Skit) โดยผู้เรียนแสดงเป็นตัวละครต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย

7. กิจกรรมที่ใช้ภาพเป็นสื่อ (Using pictures) ใช้ภาพถ่ายหรือภาพวาดมาเป็นสื่อในการฝึกพูด เช่น การบรรยายบุคคลในภาพ หรือการใช้ภาพที่จัดเรียงเป็นเรื่องราวมาให้ผู้เรียนฝึกพูดเล่าเรื่องเป็นต้น

8. กิจกรรมเลียนแบบรายการทางโทรทัศน์ (Imitating TV programs) เช่น รายการทำอาหาร รายการเดินแฟชั่นเสื้อผ้า รายการประกวดร้องเพลง เป็นต้น โดยผู้สอนควรเลือกให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน เช่น บทที่เป็นการสนทนาเกี่ยวกับเสื้อผ้า ผู้สอนก็อาจเลือกใช้กิจกรรมเดินแบบแฟชั่นที่พิธีกรจะพูดบรรยายเสื้อผ้าของผู้เดินแบบ หรือบทเรียนที่เป็นการอธิบายขั้นตอนการทำอาหารก็ให้ผู้เรียนสาธิตการทำอาหารแล้วถ่ายวิดีโอส่งมาให้ครู หรือ upload ขึ้น youtube

9. กิจกรรมการวิเคราะห์บทสนทนา (Conversation analysis) เป็นการให้ผู้เรียนศึกษาบทสนทนา จากนั้นวิเคราะห์ภาษาที่ใช้ หรือหากเป็นบทสนทนาจากวิดีโอ หรือมีภาพประกอบก็อาจวิเคราะห์กิริยาท่าทางประกอบด้วย โดยครูเป็นผู้ตั้งประเด็นคำถาม

10. กิจกรรมการนำเสนอหน้าชั้นเรียน (Oral presentation) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนไปศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่ครูกำหนดหรือตามความสนใจของผู้เรียนแล้วมานำเสนอหน้าชั้นเรียน

11. กิจกรรมการเล่าเรื่อง (Retelling) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนออกมาเล่าเรื่องที่อ่าน หรือฟังมา หน้าชั้นเรียน ซึ่งก่อนการทำกิจกรรมครูควรให้ความรู้ คำแนะนำแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับเทคนิคการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ

12. กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Practice in real situations) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานที่จริง เช่น ในบทเรียนการสนทนาทางโทรศัพท์ ก็ให้ผู้เรียนโทรศัพท์ไปคุยกับผู้สอนจริง หรือบทเรียนที่เกี่ยวกับการเป็นไกด์นำเที่ยว อาจให้ผู้เรียนฝึกโดยการเป็นผู้นำชมพิพิธภัณฑ์ในท้องถิ่น เป็นต้น

13. กิจกรรมนักพากษ์สมัครเล่น (Amateur voice actor/actress) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนคัดเลือกบทสนทนาจากวิดีโอที่สอนภาษาที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีตัวละครแสดงประกอบหรือคัดเลือกละครไทยที่ปรากฏอยู่ใน Youtube โดยอาจนำมาเพียงหนึ่งฉากหรือหนึ่งตอนก็ได้ ถ้าเป็นวิดีโอที่สอนภาษาให้ครูเปิดวิดีโอให้ผู้เรียนดูแล้วปิดเสียงไว้ ให้ผู้เรียนแต่งบทสนทนาตามภาพที่เห็นแล้วพากษ์เสียง หลังจากนั้นครูจึงค่อยเปิดเสียงจริงให้ฟัง ผู้เรียนช่วยกันให้คะแนนว่าใครทำได้ดี

ที่สุดโดยอาจตั้งเกณฑ์ เช่น ความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ การใช้ น้ำเสียง เป็นต้น

Finochiaro & Brumfit (1983) เสนอกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูดสื่อสารซึ่งผู้สอนอาจเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ ดังนี้

1. ให้ตอบคำถามซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
2. บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง
3. ให้นักเรียนถามหรือตอบคำถามของเพื่อนในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ ต่าง ๆ

นอกชั้นเรียน

4. ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
5. ให้เล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของนักเรียนโดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ
6. ให้รายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้
7. จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียนและให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น

สถานการณ์ในร้านขายของ ร้านอาหาร ธนาคาร เป็นต้น

8. ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา ได้ว่าที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นหัวข้อต่าง ๆ
9. ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
10. ให้อ่านหนังสือพิมพ์ไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ
11. ให้แสดงบทบาทสมมติ

นอกจากนี้การสังเคราะห์แนวคิดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมเพื่อสอนการพูดสื่อสารของนักการศึกษาข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน ผลการสังเคราะห์งานวิจัย พบว่ากิจกรรมที่นิยมนำมาใช้ในงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและสามารถพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนให้สูงขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ การพูดบรรยาย การสัมภาษณ์ กิจกรรมเกมทางภาษา และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง รายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ผลการสังเคราะห์กิจกรรมต่างที่ใช้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษจากงานวิจัย

กิจกรรม	จริยา ชำนาญรบ (2553)	สุภัตรา บัณฑิตสวัสดิ์ และคณะ (2561)	สุวรรณี ภูลายขาว (2559)	ณัฐจิตา อาจบุรี (2560)	ณัฐชญา บุปผชาติ (2561)	เนตรชนก โฉมทอง (2561)	อภิญา จิตมโนวรรณ (2563)	Gutiérrez (2005)	Wang, Shang, & Briody (2011)	Sianipar & Supardi (2020)	Dewi, Kultsum, & Armadi (2016)	Vangestica (2013)	Wiratna, Fadhillah, & Triyanto	Muslichatun (2013)	Ho, Thien, & Vy (2019)	การสังเคราะห์ของผู้วิจัย
1.บทบาทสมมติ (Role Play)			/	/	/	/							/			/
2. การพูดบรรยาย (Describing)												/	/			/
3.เกม (Game)	/								/	/					/	/
4. การสัมภาษณ์ (Interviewing)										/						/
5. การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Practice in real situations)		/					/	/								/

จากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษข้างต้น ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม 5 กิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ การพูดบรรยาย การสัมภาษณ์ กิจกรรมเกมทางภาษา และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง รายละเอียดของกิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในงานวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role play) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติขึ้นมาให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงบทบาทสมมตินั้น ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนได้กำหนดไว้

2. กิจกรรมการพูดบรรยาย (Describing) เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกพูดบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ประเพณี วัฒนธรรม เทศกาลท้องถิ่นที่น่าสนใจ

3. กิจกรรมการสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกสัมภาษณ์เพื่อนเกี่ยวกับผัก ผลไม้ที่ชอบหรือไม่ชอบ และการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติเมื่อพาไปสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

4. กิจกรรมเกมทางภาษา (Game) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษา สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย การเล่นเกมภาษาช่วยให้ผู้เรียนได้พูดหรือแสดงทักษะออกมาได้อย่างชัดเจน

5. กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง (Practice in real situations) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ได้ภาษาจริง เช่น การให้ผู้เรียนฝึกบรรยายสถานที่ท่องเที่ยว

4.7 การวัดและประเมินผลการพูดสื่อสาร

สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2538) กล่าวถึงแนวทางการประเมินผลการพูดสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ให้ดูรูปภาพหรือวิดีโอทัศน์แล้วอธิบายโดยใช้ศัพท์และโครงสร้างที่เรียน
2. ให้สนทนาเป็นคู่โดยผู้สอนกำหนดสถานการณ์ให้
3. ให้บันทึกตารางเวลาทำงาน แล้วพุดนัดหมายการประชุมครั้งต่อไป
4. ให้รายงานเพื่อนหลังการสำรวจ
5. ให้สัมภาษณ์เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม
6. ให้เล่าเรื่องโดยใช้จินตนาการของตนเอง หรือเล่าประสบการณ์จริง

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) กล่าวถึงแนวทางการประเมินผลการพูดสื่อสารไว้ ดังนี้
การวัดการพูดสื่อสารมี 3 แบบ ได้แก่

1. การวัดแบบตรง

เป็นวิธีวัดที่ให้ผู้เรียนแสดงความสามารถในการพูดตามสถานการณ์จริงอย่างเป็นธรรมชาติ เช่น การสนทนาตามหัวข้อที่กำหนดให้กับคู่สนทนา การแสดงบทบาทสมมติ

2. การวัดแบบกึ่งตรง

เป็นวิธีวัดที่มีข้อสอบที่มีการเตรียมไว้ล่วงหน้า เช่น การทดสอบการพูดที่บันทึกข้อความไว้ในเทป แล้วให้ผู้เข้าสอบบันทึกเสียงตนเองลงในเทป การสอบที่สถานการณ์สอบอยู่ในห้องปฏิบัติการ การให้ผู้เรียนดูรูปภาพแล้วเล่าเรื่องตามภาพ

3. การวัดแบบอ้อม

เป็นวิธีวัดการพูดโดยใช้ทักษะรับสารเป็นสื่อในการวัด เช่น การพูดประโยคซ้ำ

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวถึงแนวทางการประเมินผลทักษะการพูดไว้ดังนี้

1. พูดประโยคสั้น ๆ ตามผู้สอน หรือตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
2. อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
3. บรรยายวัตถุโดยใช้ภาษาที่เรียน ความยากง่ายของวัตถุที่ใช้บรรยายขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ผู้เรียนอาจพูดถึงข้อมูลอื่น ๆ ของวัตถุ แต่มีข้อห้ามไม่ให้บอกชื่อวัตถุหรือสิ่งที่เห็น โดยให้ผู้ฟังเป็นผู้เดาว่าสิ่งที่ผู้พูดกล่าวถึงนั้นคืออะไร สามารถใช้การบรรยายภาพบุคคล สถานที่หรือสิ่งของอื่นๆ
4. บรรยายเหตุการณ์โดยใช้ภาพประกอบหลายภาพ
5. พูดตามหัวข้อที่กำหนดโดยมีหลายหัวข้อ
6. ผู้เรียนสัมภาษณ์หาข้อมูลให้ได้มากที่สุดจากผู้ถูกสัมภาษณ์แล้วจดบันทึก

Valette (1977) ได้แนะนำวิธีการประเมินการพูดสื่อสารไว้ 2 แบบ ได้แก่

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดยมีการชี้แนะ เช่น มีรูปภาพแล้วให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด เช่น ผู้สอนพูดประโยคแล้วแสดงคำตอบด้วยสีหน้าท่าทางและให้ผู้เรียนตอบตามลักษณะท่าทางนั้นอาจจะให้ผู้เรียนพูดเปลี่ยนประโยคตามที่กำหนด ให้บทบาทและคำแนะนำเกี่ยวกับชนิดของการสนทนาที่ผู้เรียนต้องเข้าไปมีส่วนร่วมด้วย ให้ฟังบทสนทนาแล้วพูดรายงานเรื่องที่ฟัง ให้แสดงเป็นผู้สัมภาษณ์แล้วจดบันทึกข้อมูลจากการพูดสัมภาษณ์

2. การพูดแบบอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ผู้เรียนบรรยายเหตุการณ์ในภาพพูด ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนด ให้พูดบรรยายวัตถุอย่างหนึ่งโดยใช้ภาษาที่เรียน การสนทนาและการสัมภาษณ์เป็นวิธีที่เหมาะสม นิยมใช้และเป็นธรรมชาติมากที่สุด

Finochiaro & Brumfit (1983) กล่าวถึงแนวทางการประเมินผลการพูดสื่อสารไว้ ดังนี้

1. พูดประโยคสั้น ๆ ตามเทป
2. อ่านออกเสียงประโยคต่าง ๆ
3. บรรยายลักษณะของวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพที่กำหนด
4. บรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้
5. นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

จากการสังเคราะห์ข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่า แนวทางการประเมินผลการพูดสื่อสาร มีดังนี้

1. พูดประโยคสั้น ๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง
2. บรรยายภาพวัตถุ สิ่งของ บุคคล สถานที่ โดยใช้ภาษาที่เรียน
3. สัมภาษณ์แล้วนำข้อมูลมารายงาน

4. สนทนาเป็นคู่ โดยกำหนดสถานการณ์ให้
5. พุดตามหัวข้อที่กำหนด
6. ตอบคำถามในการสัมภาษณ์
7. เล่าเรื่องจากภาพ

ผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการประเมินการพูดสื่อสาร รายละเอียดดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการประเมินการพูดสื่อสาร

แนวทางการประเมินทักษะการพูด	Valette (1977)	Finochiaro & Brumfit (1983)	สุภัทราอักษรานุเคราะห์ (2538)	อัจฉรา วงศ์โสธร (2538)	สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540)	การสังเคราะห์ของผู้วิจัย
1. พุดประโยคสั้นๆ ตามผู้สอนหรือตามที่ได้ยินจากเครื่องบันทึกเสียง	/	/	/	/	/	
2. บรรยายภาพวัตถุสิ่งของ บุคคล สถานที่ โดยใช้ภาษาที่เรียน	/	/	/	/	/	
3. สัมภาษณ์แล้วนำข้อมูลมารายงาน	/	/	/	/	/	
4. สนทนาเป็นคู่ โดยกำหนดสถานการณ์ให้	/	/	/	/	/	/
5. พุดตามหัวข้อที่กำหนด	/	/	/	/	/	/
6. ตอบคำถามในการสัมภาษณ์	/	/	/	/	/	/
7. เล่าเรื่องจากภาพ	/	/	/	/	/	/

เนื่องจากในงานวิจัยครั้งนี้ มุ่งพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในบริบทท้องถิ่น ซึ่งนอกจากนักเรียนจะได้พัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารแล้ว ยังสามารถช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้แก่ชุมชนท้องถิ่น

ด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการประเมินผลความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนแบบตรงในการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและการวิจัย ได้แก่ 1) นักเรียนสนทนาเป็นคู่โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้ 2) นักเรียนพูดบรรยายตามหัวข้อที่กำหนด และ 3) นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

4.8 เกณฑ์การวัดและประเมินผลการพูดสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้ระบุถึงเกณฑ์การวัดและประเมินผลการพูดสื่อสารโดยวัดระดับความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้

Clark (1972) ได้ระบุถึงเกณฑ์การประเมินการพูดสื่อสาร โดยวัดระดับความสามารถ 4 ด้าน แต่ละด้านแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ด้านการออกเสียง

ระดับ 1 ยังพูดไม่ได้และโต้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 ออกเสียงผิดๆ พูดแล้วเข้าใจยาก

ระดับ 3 ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว แต่โดยทั่วไปแล้วเข้าใจได้

ระดับ 4 ออกเสียงถูกต้องและพูดได้เป็นที่เข้าใจ

2. ด้านคำศัพท์

ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ๆ แต่ใช้ศัพท์ในเหตุการณ์นั้นได้

ระดับ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสม

ระดับ 4 ใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมในทุกสถานการณ์

3. ด้านไวยากรณ์

ระดับ 1 โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับ 2 ใช้ไวยากรณ์เบื้องต้นผิด ใช้วลีถูกต้องบ้าง

ระดับ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับ 4 ไม่มีข้อผิดพลาดทั้งในการใช้ศัพท์หรือโครงสร้าง

4. ด้านความคล่อง

ระดับ 1 พูดแล้วต้องหยุดนาน ๆ พูดไม่จบประโยคหรือโต้ตอบไม่ได้

ระดับ 2 พูดๆแล้วพูดต่อไปไม่ได้ พยายามพูดต่อไปโดยเริ่มต้นใหม่

ระดับ 3. บทสนทนาเป็นธรรมชาติและต่อเนื่อง บางครั้งยังติดตะกุกตะกัก

ระดับ 4. บทสนทนาเป็นธรรมชาติ หยุตบ้างเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

Harris (1990) ได้ระบุถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการพูด โดยวัดระดับความสามารถ 5 ด้าน แต่ละด้านแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

1. ด้านการออกเสียง

ระดับ 1 มีปัญหาทางการออกเสียงเป็นอย่างมาก ทำให้ไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่พูดได้เลย

ระดับ 2 มีปัญหาทางการออกเสียงมาก ยากแก่การทำความเข้าใจในคำพูดได้ ผู้ฟังจะต้องถามซ้ำเรื่อย ๆ ว่าผู้พูดต้องการสื่ออะไร

ระดับ 3 มีปัญหาทางการออกเสียงเล็กน้อย ผู้ฟังจะต้องตั้งใจฟัง จึงจะสามารถเข้าใจได้ มีการออกเสียงผิด ทำให้ผู้ฟังสับสนในบางครั้ง

ระดับ 4 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดี แต่ยังมีปัญหาเรื่องการออกเสียงอยู่บ้าง แต่ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร

ระดับ 5 ผู้พูดสามารถออกเสียงได้ดีเทียบเท่าเจ้าของภาษา

2. ด้านไวยากรณ์

ระดับ 1 ผู้พูดไม่สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เนื่องจากใช้ไวยากรณ์ผิด และเรียงลำดับคำไม่ถูกต้อง

ระดับ 2 ผู้พูดสามารถใช้ไวยากรณ์ง่ายๆ ได้ แต่มักจะใช้ไวยากรณ์และการเรียงลำดับคำผิดพลาดบ่อย ๆ ทำให้ฟังเข้าใจยาก

ระดับ 3 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดบ่อยครั้ง จนทำให้เข้าใจความหมายของประโยคที่พูดผิดไป

ระดับ 4 ผู้พูดใช้ไวยากรณ์ผิดอยู่บ้าง แต่สื่อความหมายได้ถูกต้อง

ระดับ 5 ผู้พูดมีข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์ผิดเล็กน้อย เช่นเรียงลำดับคำผิด แต่ก็แก้ไขใหม่ให้ถูกต้องได้

3. ด้านคำศัพท์

ระดับ 1 ผู้พูดไม่สามารถสนทนาสื่อความหมายได้ เพราะไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์

ระดับ 2 ผู้พูดเลือกใช้คำศัพท์ผิดเนื่องจากมีความรู้จำกัดด้านคำศัพท์อย่างจำกัด ทำให้ยากแก่การเข้าใจความหมายของประโยคที่พูด

ระดับ 3 ผู้พูดใช้คำศัพท์ผิดบ่อย ประโยคคำพูดที่ใช้ในการสนทนามีอยู่อย่างจำกัด เนื่องจากผู้พูดมีปัญหาในการคิดหาคำศัพท์มาใช้ในการพูดสื่อสาร

ระดับ 4 ผู้พูดใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เหมาะสมกับสถานการณ์เป็นบางครั้ง

ระดับ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ วลี สำนวน ได้อย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

4. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

ระดับ 1 ผู้พูดมีการหยุดเว้นช่วงในการสนทนาเป็นเวลานานมากจนทำให้ไม่สามารถสนทนาได้รู้เรื่อง

ระดับ 2 ผู้พูดมีการหยุดเว้นบ่อยครั้ง หยุดคิดเป็นเวลานานเพราะมีความรู้จำกัดในการใช้ภาษา

ระดับ 3 ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูดไม่มากนักเนื่องจากติดขัดเรื่องการใช้ภาษาอยู่บ้าง

ระดับ 4 ผู้พูดมีความเร็วและความคล่องแคล่วในการพูด มีการพูดสะดุดเป็นบางครั้งเนื่องจากปัญหาด้านการใช้ภาษา

ระดับ 5 ผู้พูดมีความสามารถในการพูดอย่างคล่องแคล่วเทียบเท่าเจ้าของภาษา

5. ด้านความเข้าใจ

ระดับ 1 ผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดสื่อสาร ผู้พูดไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจได้

ระดับ 2 ผู้พูดติดขัดในการคิดหาคำพูด มักจะพูดคำซ้ำและพูดตะกุกตะกัก

ระดับ 3 ผู้พูดเข้าใจในสิ่งที่ตนพูดและพูดได้เป็นส่วนมาก แต่ค่อนข้างซ้ำและมักพูดคำซ้ำ

ระดับ 4 ผู้พูดสามารถพูดให้ผู้ฟังเข้าใจได้ครบถ้วน แต่มีการพูดข้อความซ้ำเป็นบางครั้ง

ระดับ 5 ผู้พูดสามารถพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้ทั้งหมด ไม่มีปัญหา

Weir (1993) ได้ระบุถึงเกณฑ์การประเมินการพูดสื่อสาร โดยวัดระดับความสามารถ 6 ด้าน แต่ละด้านแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้

1. ด้านความเหมาะสมของการใช้ภาษา

ระดับ 0 หมายความว่า ไม่สามารถพูดสื่อสารได้

ระดับ 1 หมายความว่า สามารถพูดสื่อสารได้ในวงจำกัดมาก ลักษณะการใช้คำพูดในทางสังคมยังไม่เหมาะสม

ระดับ 2 หมายความว่า มีความพยายามที่จะพูดโต้ตอบ แต่มีความเข้าใจผิดเกิดขึ้นบ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การใช้ภาษาในทางสังคม

ระดับ 3 หมายความว่า ความผิดพลาดในการพูดสื่อสารมีน้อย ไม่เป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องราวได้ สื่อสารได้ดี

2. ด้านคำศัพท์

ระดับ 0 หมายความว่า ใช้คำศัพท์ในการพูดได้เพียงพื้นฐานง่าย ๆ เบื้องต้น

ระดับ 1 หมายความว่า ใช้คำศัพท์ได้ในวงจำกัด สามารถใช้คำศัพท์อยู่ในหัวข้อที่จำกัด ใช้คำไม่ค่อยถูกต้อง หรือใช้คำซ้ำ ๆ

ระดับ 2 หมายความว่า ใช้คำไม่ถูกต้องตรงประเด็น บางครั้งทำให้เกิดความเข้าใจผิด มีความลังเล และใช้คำอธิบายวกวน

ระดับ 3 หมายความว่า สามารถใช้คำศัพท์ในการสื่อสารได้มาก และถูกต้อง ไม่วกวน สามารถเข้าใจได้เป็นอย่างดี

3. ด้านไวยากรณ์

ระดับ 0 หมายความว่า ไม่สามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

ระดับ 1 หมายความว่า สามารถพูดได้เป็นคำ ๆ ไม่เป็นประโยค เรียงประโยคไม่ถูกต้อง ใช้โครงสร้างประโยคสับสน

ระดับ 2 หมายความว่า ใช้ภาษาผิดหลักไวยากรณ์บ้าง มีการพัฒนารูปแบบการใช้ภาษามากขึ้น แต่บางครั้ง ไม่สามารถพูดเชื่อมโยงเหตุการณ์และใช้ประโยคให้สัมพันธ์กันได้

ระดับ 3 หมายความว่า ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ผิดพลาดน้อยมาก

4. ด้านความสามารถในการใช้ภาษา

ระดับ 0 ไม่สามารถพูดให้เข้าใจได้ เพราะไม่มีจังหวะในการพูด ไม่มีระดับเสียงสูงต่ำ และไม่มี การเน้นเสียงหนักเบาของคำ ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เกิดความไม่เข้าใจในเรื่องที่จะพูด

ระดับ 1 หมายความว่า มีสำเนียงภาษาแม่เข้ามาแทรกในขณะพูด ทำให้เข้าใจยากบางครั้ง ต้องขอให้พูดช้าบ่อย ๆ จึงจะเข้าใจ

ระดับ 2 หมายความว่า สามารถพูดให้เข้าใจได้บ้าง แต่มีการพูดผิดจังหวะ เน้นเสียงผิดที่ หรือใช้ระดับเสียงผิดบ้าง

ระดับ 3 หมายความว่า สามารถใช้ภาษาได้คล่อง สื่อความหมายให้เข้าใจได้เป็นอย่างดี แม้ว่า จะมีสำเนียงผิดเพี้ยนบ้างไม่เหมือนเจ้าของภาษา แต่ไม่มีปัญหาในการสื่อสาร

5. ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

ระดับ 0 หมายความว่า หยุดพูดนาน ๆ คำพูดไม่ได้ใจความหรือไม่พูด

ระดับ 1 หมายความว่า หยุดพูดบ่อย ๆ ตะกุกตะกัก แต่สามารถพูดซ้ำและพูดต่อเนื่องไปได้
ในวลีสั้น ๆ

ระดับ 2 หมายความว่า พูดต่อเนื่องเป็นธรรมชาติในความยาวระดับหนึ่ง มีคำเชื่อม แต่มีการ
หยุดชะงักบ้าง บางครั้งล้มเหลวหรือหยุดเว้นช่วงจังหวะการพูดในตำแหน่งที่ไม่เหมาะสม

ระดับ 3 หมายความว่า พูดได้อย่างต่อเนื่องเป็นธรรมชาติ ใช้คำเชื่อมเหมาะสม แทบไม่มีการ
ล้มเหลว หรือหยุดเว้นช่วงการพูด

6. ด้านความสามารถในการโต้ตอบ

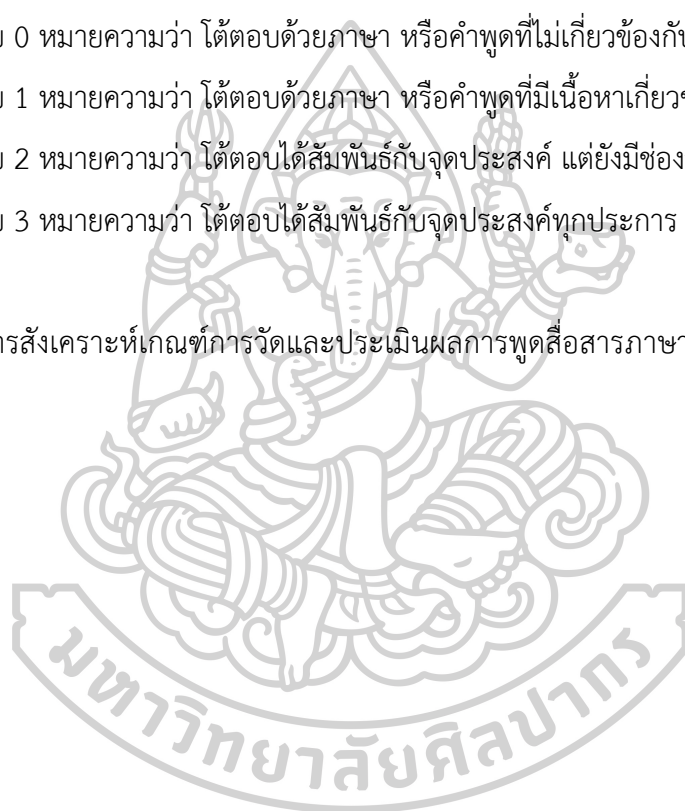
ระดับ 0 หมายความว่า โต้ตอบด้วยภาษา หรือคำพูดที่ไม่เกี่ยวข้องกับจุดประสงค์

ระดับ 1 หมายความว่า โต้ตอบด้วยภาษา หรือคำพูดที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับวงจำกัด

ระดับ 2 หมายความว่า โต้ตอบได้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ แต่ยังมีช่องว่าง หรือความซ้ำซ้อน

ระดับ 3 หมายความว่า โต้ตอบได้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ทุกประการ

ผลการสังเคราะห์เกณฑ์การวัดและประเมินผลการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ รายละเอียดดัง
ตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบ การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	Clark (1972)	FSI (Foreign Service Institute)	Harris (1990)	Weir (1993)	การ สังเคราะห์ ของผู้วิจัย
1.การออกเสียง	/	/	/		/
2.ไวยากรณ์	/	/	/	/	/
3.คำศัพท์	/	/	/	/	/
4.ความคล่องแคล่ว	/	/	/	/	/
5.ความเข้าใจ		/			
6.ความสามารถในการ สื่อสาร (สามารถพูด สื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจได้			/	/	/
7.ความสัมพันธ์และ เกี่ยวข้องของเนื้อหา				/	
8.ความเหมาะสมของ การใช้ภาษา				/	

จากการสังเคราะห์เกณฑ์การวัดและประเมินผลการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดสื่อสารไว้ 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อความหมาย และเนื่องจากกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ดังนั้นในแต่ละด้าน จึงมีการประเมินผล 3 ระดับ ดังนี้

1. ด้านการออกเสียง (Pronunciation)

ระดับ 1 ออกเสียงผิด 7 คำ ขึ้นไป ผู้ฟังต้องถามซ้ำ

ระดับ 2 ออกเสียงผิด 3-6 คำ แต่ผู้ฟังเข้าใจ

ระดับ 3 ออกเสียงได้ดี มีการออกเสียงผิดไม่เกิน 2 คำ

2. ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับ 1 ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนาหรือบทพูดบรรยายไม่เกิน 2 ครั้ง

ระดับ 2 ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนาหรือบทพูดบรรยาย 3-6 ครั้ง

ระดับ 3 ใช้คำศัพท์ทั่วไปอย่างถูกต้องเหมาะสมกับประโยค บทสนทนา หรือบทพูดบรรยาย 7 ครั้งขึ้นไป

3. ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับ 1 พุดผิดหลักไวยากรณ์ 7 ครั้ง ขึ้นไป

ระดับ 2 พุดผิดหลักไวยากรณ์ 3-6 ครั้ง แต่ผู้ฟังเข้าใจ

ระดับ 3 พุดผิดหลักไวยากรณ์ไม่เกิน 2 ครั้ง

4. ด้านความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับ 1 พุดติดขัด ตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ 7 ครั้งขึ้นไป

ระดับ 2 พุดไม่คล่องในบางครั้ง พุดติดขัด ตะกุกตะกัก 3-6 ครั้ง

ระดับ 3 พุดได้คล่องแคล่ว หากติดขัดบ้าง ไม่เกิน 2 ครั้ง

5. ด้านความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence)

ระดับ 1 สื่อสารได้น้อยมาก ผู้ฟังแทบจะไม่สามารถเข้าใจได้ มีการพูดซ้ำ พูดวกวน หรือพูดซ้ำข้อความ 7 ครั้ง

ระดับ 2 สื่อสารได้เข้าใจในระดับปานกลาง ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้บ้าง แต่พูดซ้ำ พูดวกวน หรือพูดเป็นข้อความซ้ำ ๆ 3-6 ครั้ง

ระดับ 3 สื่อสารได้ดี ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ หากมีการพูดวกวนหรือซ้ำข้อความบ้าง ไม่เกิน 2 ครั้ง ขึ้นไป

4.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ธีระศักดิ์ สิ้นชัย และพชรนนท์ สายัญญ์เกษะ (2559) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขอนแก่น ตำบลขอนแก่น อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แบบสังเกตการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว มี

ความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) และ 2) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว ในระดับมาก

ณัฐธิดา อางปรุ (2560) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่เรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาล 2 มุขมนตรี อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 แผน ใช้ เวลา 12 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และแบบวัดเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนร้อยละ 32.45 และคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 77.44 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับดีมาก

อาภรณ์ มณีรัตน์ อมลวรรณ วีระธรรมโม และศิริรัตน์ สิ้นประจักษ์ผล (2561) ได้ศึกษาผล การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่องราว ท้องถิ่นจังหวัดสงขลา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนเทศบาล 5 (วัดหัวป้อมนอก) จำนวน 43 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยแนวคิดวิธีการ สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 20 ชั่วโมง แบบประเมินความสามารถ ทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

Jondeya (2011) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการ แลกเปลี่ยนข้อมูลสำหรับนักเรียนเกรด 8 โรงเรียนรัฐบาลในกาซ่า กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนกลุ่ม ทดลอง จำนวน 35 คน และนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 35 คน ซึ่งกำลังศึกษาที่โรงเรียน Al-Majdal Higher Basic School ในแถบตะวันออกของกาซ่า ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลอง

นักเรียนกลุ่มทดลองมีทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ยังพบว่าหลังการทดลอง ทักษะการพูดสื่อสารของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Imane (2017) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักศึกษาชั้นปีที่1 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย Tlemcen วัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา 2) เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและศึกษากลวิธีการพูดสื่อสารที่นักศึกษาใช้ 3) เพื่อศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อกิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาควิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัย Tlemcen จำนวน 30 คน และอาจารย์ จำนวน 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามนักศึกษา และแบบสอบถามอาจารย์ ผลการวิจัย พบว่า 1) นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของกิจกรรมการพูดว่าสามารถพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารของตนเองได้ 2) นักศึกษาใช้กลวิธีการสื่อสารเกือบทุกวิธี โดยกลวิธีที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ การเดา การกล่าวซ้ำ การร่วมมือและการหลีกเลี่ยง และ 3) นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการใช้กิจกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

AL-Garni and Almuhammadi (2019) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษากลุ่มทดลอง จำนวน 21 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 21 คน กลุ่มทดลองได้ถูกสอนโดยใช้กิจกรรมการสื่อสาร 3 ประเภท คือ การสัมภาษณ์ การแก้ปัญหา และการแสดงบทบาทสมมติ ในขณะที่กลุ่มควบคุมถูกสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าหลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. กลวิธีการพูดสื่อสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กลวิธีการพูดสื่อสารมีความสำคัญมากในการเรียนภาษาต่างประเทศเนื่องจากสามารถช่วยให้ผู้เรียนแก้ปัญหาในระหว่างการสื่อสารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ ในการสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับกลวิธีการพูดสื่อสารในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

5.1 ความหมายของกลวิธีการสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของกลวิธีการสื่อสารไว้ ดังนี้

สุภัทธา อักษรานุเคราะห์ (2539) ได้ระบุถึงความหมายของกลวิธีการสื่อสารไว้ว่า กลวิธีการสื่อสาร คือ การใช้น้ำเสียง สีหน้าท่าทาง และการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสถานการณ์ และเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเมื่อเกิดขึ้นระหว่างการสื่อสาร

Faerch & Kasper (1980) ได้ระบุถึงความหมายของกลวิธีการสื่อสารไว้ว่า เป็นกระบวนการที่แก้ไขปัญหาในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารนั้นบรรลุเป้าหมาย นอกจากนั้นกลวิธีการสื่อสารยังเป็นวิธีการสำคัญในการใช้สื่อสารภาษาที่สองได้อีกด้วย

Tarone & Yule (1989) ได้ระบุถึงความหมายของกลวิธีการสื่อสารไว้ว่า เป็นกระบวนการความสามารถของผู้พูดที่ต้องการส่งสารถึงผู้ฟัง โดยอาศัยกระบวนการกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งผ่านข้อมูล เพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายตรงกัน และเป็นกระบวนการการสื่อสารที่ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันเมื่อเกิดปัญหาในการสื่อสาร (Communication breakdown)

Oxford (1990) ได้ระบุถึงความหมายของกลวิธีการสื่อสารไว้ว่า เป็นกระบวนการหรือการแก้ปัญหาในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อความหมายอย่างมีระบบ เมื่อต้องเผชิญความยากลำบากในการสื่อสาร

สรุปได้ว่า กลวิธีการสื่อสารเป็นกระบวนการหรือเทคนิคที่ใช้แก้ไขปัญหาในการสื่อสาร เมื่อเกิดความยากลำบากในการสื่อสาร เพื่อให้การสื่อสารนั้นบรรลุเป้าหมาย

5.2 ประโยชน์ของกลวิธีการพูดสื่อสาร

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของกลวิธีการพูดสื่อสารไว้ ดังนี้

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2545) ระบุว่า การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารสามารถช่วยให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ ถ้าผู้พูดมีกลวิธีในการพูดสื่อสารจะไม่ทำให้การสนทนานั้นหยุดลงกลางคัน เช่น การใช้ภาษาท่าทาง (Body Language) การขยายความโดยใช้คำศัพท์อื่นที่ผู้พูดนึกไม่ออก เป็นต้น

ปณิชา นิติสกุลวุฒิ (2559) ระบุว่า เมื่อเผชิญกับปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษและการขาดความรู้ทางภาษาอังกฤษ การใช้กลวิธีการสื่อสารสามารถช่วยให้ผู้พูดสามารถสื่อความหมายให้ผู้รับสารเข้าใจตรงกันได้

ทวีศักดิ์ ชูมา (2560) ระบุว่า กลวิธีทางการสื่อสารเป็นอีกแนวทางหนึ่งซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนให้บรรลุผลสำเร็จของการสื่อสาร เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญสำหรับผู้เรียนต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันเพื่อแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ในขณะที่พูดภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ หากผู้พูดใช้กลวิธีทางการสื่อสารก็จะช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารและบรรลุเป้าหมายการสื่อสารได้

Faerch & Kasper (1980) ระบุว่า กลวิธีการพูดสื่อสารเป็นกลวิธีที่ผู้พูดวางแผนเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาในการสื่อสารให้บรรลุเป้าหมาย

สรุปได้ว่า กลวิธีการพูดสื่อสารมีความสำคัญมากต่อการเรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เพราะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมาย แก้ไขปัญหาระหว่างการสนทนาและสามารถดำเนินการสื่อสารได้อย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายได้

5.3 ประเภทของกลวิธีการพูดสื่อสาร

ในการจำแนกประเภทของกลวิธีการสื่อสารที่ใช้ในการพูดนั้น นักภาษาศาสตร์ได้มีการแบ่งตามข้อมูลในการใช้กลวิธีการสื่อสารของผู้เรียนภาษาที่สอง โดยแบ่งตามกลวิธีการสื่อสารตามแนวคิดต่าง ๆ ดังนี้

Faerch & Kasper (1980) ได้นิยามถึงกลวิธีการสื่อสารไว้ว่า เป็นกลวิธีที่ผู้พูดวางแผนเพื่อแก้ไขปัญหาในการสื่อสารเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย โดยได้แบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารไว้ 7 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีการพูดแบบปนภาษา (Code switching) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้ภาษาแม่เข้ามาช่วยในการสื่อสารภาษาที่สอง
2. กลวิธีการใช้คำแทน (Substitution) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำอื่นแทนคำศัพท์ที่ต้องการพูด เนื่องจากไม่สามารถนึกคำที่ต้องการพูดได้
3. กลวิธีการยกตัวอย่าง (Exemplification) คือ กลวิธีที่ผู้พูดยกตัวอย่างเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจสิ่งตนเองต้องการสื่อสาร
4. กลวิธีการสรุปคำ (Generalization) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำบอกหมวดหมู่หรือประเภทแทน เนื่องจากไม่สามารถนึกคำที่ต้องการพูดได้

5. กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Word-coinage) คือ กลวิธีที่ผู้พูดสร้างคำใหม่ขึ้นมาในประโยค เพื่อช่วยในการสื่อสาร

6. กลวิธีการใช้โครงสร้างใหม่ (Restructuring) คือ กลวิธีที่ผู้พูดสร้างประโยคขึ้นมาใหม่แต่ไม่ถูกต้องสมบูรณ์เพื่อให้สามารถดำเนินบทสนทนาต่อไปได้

7. กลวิธีการบรรยายลักษณะ (Description) คือ กลวิธีที่ผู้พูดอธิบาย บรรยายถึงลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ในกรณีที่ผู้พูดไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการจะพูดได้

Paribakht (1985) ได้แบ่งประเภทกลวิธีการสื่อสารออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. กลวิธีการสื่อสารที่ใช้แนวคิดด้านภาษาศาสตร์ (Linguistic approach) คือ กลวิธีที่ผู้พูดนำความรู้ด้านภาษาศาสตร์มาใช้เมื่อประสบความยากลำบากในการสื่อสาร ประกอบด้วย 2 กลวิธีย่อย ได้แก่

1.1 การใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียง (Semantic contiguity) คือกลวิธีที่ผู้พูดใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงเมื่อไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการจะพูดได้ ได้แก่

1.1.1 การบอกหมวดหมู่ (Super ordinate)

1.1.2 การเปรียบเทียบ (Comparison) โดยแบ่งเป็น

1.1.2.1 การเปรียบเทียบเชิงบวก (Positive comparison) คือ กลวิธีพูดเปรียบเทียบแสดงความเหมือน (Analogy)

1.1.2.2 การเปรียบเทียบเชิงปฏิเสธ (Negative comparison) คือ กลวิธีพูดเปรียบเทียบความต่างและใช้คำตรงข้าม (Contrast and Opposition)

1.2 การพูดด้วยนัยทางอ้อม (Circumlocution) คือ กลวิธีที่ผู้พูดบรรยายลักษณะของสิ่งที่ต้องการสื่อสาร ได้แก่

1.2.1 การบรรยายทางด้านกายภาพ (Physical description) คือ กลวิธีที่ผู้พูดอธิบายเกี่ยวกับขนาด รูปร่าง สี หรือ วัสดุที่ใช้ทำสิ่งของนั้น

1.2.2 การบอกลักษณะของส่วนประกอบ (Constituent feature) คือ กลวิธีที่ผู้พูดบอกรายละเอียดของสิ่งของที่ผู้ต้องการพูดถึงว่ามีลักษณะอย่างไร

1.2.3 การบอกสถานที่ (Locational property) คือ กลวิธีที่ผู้พูดบอกสถานที่ที่มีสิ่งของนั้น

1.2.4 การบอกประวัติความเป็นมา (Historical property) คือ กลวิธีที่ผู้พูดบอกประวัติความเป็นมาของสิ่งของหรือสถานที่ที่ต้องการพูดถึง

2. กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ข้อมูลบริบท (Context approach) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้ข้อมูลบริบทที่เกี่ยวข้องกับคำที่ต้องการพูด

3. กลวิธีการสื่อสารที่ใช้ความคิดรวบยอด (Conceptual approach) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้ความรู้รอบตัวของผู้พูดมาช่วยในการสื่อสาร ได้แก่

3.1 การยกตัวอย่าง (Exemplification) คือ กลวิธีที่ผู้พูดให้ตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ที่ต้องการพูด

3.2 การเรียกชื่อสิ่งหนึ่งโดยใช้อีกสิ่งหนึ่งแทน (Metonymy) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำอื่นแทนคำที่ต้องการพูด

4. กลวิธีการสื่อสารด้วยท่าทาง (Mime) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้ท่าทางประกอบเมื่อไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการจะพูดได้ ได้แก่

4.1 การแสดงท่าทางแทนคำพูด (Replacing verbal output)

4.2 การแสดงท่าทางประกอบการพูด (Accompanying verbal output)

Tarone & Yule (1989) ได้แบ่งกลวิธีการพูดสื่อสารเป็น 5 กลวิธี ดังนี้

1. กลวิธีการพูดโดยอ้อม (Circumlocution) คือ กลวิธีที่ผู้พูดอธิบายถึงสิ่งที่ต้องการพูดถึงแต่ไม่สามารถนึกคำศัพท์นั้นได้ จึงใช้วิธีการพูดอธิบายถึงสี รูปร่าง ขนาด เป็นต้น

2. กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง (Approximation) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำที่ต้องการพูด

3. กลวิธีการยืมคำ (Language transfer) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำภาษาแม่หรือใช้โครงสร้างของภาษาแม่เพื่อช่วยในการสื่อสาร ได้แก่

3.1 การพูดปนภาษาแม่ (Language switch) เป็นการพูดโดยใช้ภาษาแม่ปนด้วยเมื่อนึกคำภาษาที่สองไม่ได้

3.2 การพูดแปลคำต่อคำ (Literal translation) เป็นการพูดโดยการเลียนแบบโครงสร้างประโยคแบบภาษาแม่ เช่น house tree เป็นต้น

4. กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด (Mime) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้อวัยวะเข้ามาช่วยในการสื่อสาร เช่น การใช้ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า การเคลื่อนไหวมือหรือร่างกาย เป็นต้น

5. กลวิธีการหลีกเลี่ยง (Avoidance) ได้แก่

5.1 การหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนา (Topic avoidance) เป็นการพูดโดยผู้พูดพยายามหลีกเลี่ยงการพูดเกี่ยวกับหัวข้อที่ตนเองไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยค

5.2 การยกเลิกข้อมูลการสนทนา (Message avoidance) เป็นการพูดซึ่งผู้พูดได้มีการสนทนาไปบ้างแล้ว แต่เมื่อไม่สามารถดำเนินบทสนทนาต่อไปได้ ก็หยุดการสนทนาดังนั้น

Oxford (1990) ได้แบ่งกลวิธีการสื่อสารเป็น 8 ประเภท ได้แก่

1. กลวิธีการใช้ภาษาแม่ (Switching to the mother tongue) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้ภาษาแม่มาช่วยในการสื่อสารเมื่อไม่สามารถนึกถึงคำของภาษาที่สองซึ่งต้องการพูดได้

2. กลวิธีการขอความช่วยเหลือ (Getting help) คือ กลวิธีที่ผู้พูดขอความช่วยเหลือจากคู่สนทนาเมื่อไม่สามารถพูดต่อได้

3. กลวิธีการใช้ท่าทาง (Using mime or gesture) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้อวัจนภาษาเข้ามาช่วยในการสื่อสาร เช่น การส่ายหน้า การใช้มือ เป็นต้น

4. กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนาบางส่วนหรือทั้งหมด (Avoiding communication partially or totally) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดพยายามหลีกเลี่ยงหัวข้อสนทนาที่ตนเองไม่มีข้อมูล

5. กลวิธีการเลือกเรื่องสนทนา (Selecting the topic) คือ กลวิธีที่ผู้พูดเลือกพูดเฉพาะเรื่องที่ตนเองมีความรู้เป็นอย่างดี เช่น มีความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ เป็นต้น

6. กลวิธีการใช้คำใกล้เคียง (Adjusting or approximating the message) คือ กลวิธีที่ผู้พูดใช้คำที่ใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ตนเองต้องการพูด แต่ไม่สามารถนึกคำศัพท์นั้นได้ เช่น ใช้คำว่า river แทนคำว่า canal เป็นต้น

7. กลวิธีการสร้างคำใหม่ (Coining words) คือ กลวิธีที่ผู้พูดสร้างคำขึ้นมาใหม่ด้วยตนเองเพื่อพูดแทนคำศัพท์ที่ต้องการนึกไม่ออก

8. กลวิธีการพูดโดยอ้อมหรือการใช้คำเหมือน (Using a circumlocution or synonym) คือ กลวิธีที่ผู้พูดอธิบายถึงความหมายของคำศัพท์คำนั้น หรือใช้คำเหมือนหรือคำในกลุ่มเดียวกับคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อสาร

ผลการสังเคราะห์ประเภทของกลวิธีการพูดสื่อสาร รายละเอียดดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการสังเคราะห์ประเภทของกลวิธีการพูดสื่อสาร

กลวิธีการพูดสื่อสาร	Kasper & Faerch (1980)	Paribakht (1985)	Tarone & Yule (1989)	Oxford (1990)	การสังเคราะห์ของผู้วิจัย
กลวิธีการใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร	/		/	/	/
กลวิธีการใช้คำแทนหรือความหมายใกล้เคียง	/	/	/	/	/
กลวิธีการพูดโดยอ้อม		/	/	/	/
กลวิธีการสร้างคำใหม่	/	/		/	/
กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด		/	/	/	/
กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา			/	/	/
กลวิธีการยกตัวอย่าง	/	/			
กลวิธีการขอความช่วยเหลือ				/	
กลวิธีการบรรยายลักษณะ	/				
กลวิธีการสรุปคำ	/				
กลวิธีการใช้โครงสร้าง	/				
กลวิธีการสื่อสารที่ใช้แนวคิดด้านบริบท		/			
กลวิธีการสื่อสารที่ใช้แนวคิดด้านความคิดรวบยอด		/			

จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาข้างต้นเกี่ยวกับประเภทของกลวิธีการพูดสื่อสาร และจากการสังเคราะห์ผลการวิจัยของ Ahmed and Pawar (2018); Inkaew and Thumawongsa (2018); Soyunov and Suprano (2019) ซึ่งพบว่า กลวิธีการพูดสื่อสารที่ผู้เรียนภาษาอังกฤษนำมาใช้เวลาประสบความสำเร็จมากที่สุดในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ กลวิธีการใช้ภาษาแม่ กลวิธีการใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง กลวิธีการพูดโดยอ้อม กลวิธีการสร้างคำใหม่

กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และกลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา ดังนั้นในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยแบ่งกลวิธีการพูดสื่อสารเป็น 6 กลวิธี ดังนี้

1. กลวิธีการใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร คือ การยืมคำภาษาแม่มาใช้ในการสื่อสารโดยอาจพูดปะปนกับภาษาที่สอง เช่น พูดว่า “I like Soup Hed.” แทน “I like mushroom soup.”
2. กลวิธีการใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง คือ การใช้คำศัพท์อื่นแทนหรือใช้คำพูดที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการพูด เช่น พูดคำว่า “train way” แทนคำว่า “railway”
3. กลวิธีการพูดโดยอ้อม คือ การพูดอธิบาย บรรยายเมื่อไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อสารได้ เช่น พูดว่า “It’s a big yellow fruit. It tastes sweet. The shell is hard and sharp.” แทนการพูดคำว่า “durian”
4. กลวิธีการสร้างคำใหม่ คือ การสร้างคำใหม่ขึ้นมาในประโยคเพื่อช่วยในการสื่อสาร เช่น พูดคำว่า “Airball” แทนคำว่า “Balloon”
5. กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด คือ การใช้ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า การเคลื่อนไหวมือหรือร่างกายเมื่อไม่สามารถนึกคำศัพท์ที่ต้องการพูดได้ เช่น การยกมือไปทางซ้าย แทนการพูดว่า “Turn left.” หรือการส่ายหน้า แทนการพูดว่า “I don’t like it.”
6. กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา คือ การหลีกเลี่ยงหรือยกเลิกหัวข้อสนทนา เรื่องสนทนาที่ตนเองไม่มีข้อมูลหรือไม่สามารถสื่อสารต่อได้ เช่น การหยุดพูดกลางคันทันทีเมื่อไม่สามารถนึกคำหรือประโยคที่ต้องการพูดได้

5.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรพินธ์ พรณานิติ (2557) ได้พัฒนารูปแบบการสอนกลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษและศึกษาผลการสอนกลวิธีการสื่อสารที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตระดับอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตปริญญาตรี วิชาเอกบริหารธุรกิจ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้ลงทะเบียนเรียนวิชา Experiential English I ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์เพื่อประเมินความสามารถในการพูดและแบบสอบถามความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลคะแนนการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตก่อนและหลังการทดลองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่านิสิตมีเจตคติที่ดีต่อรูปแบบการสอน

อรญา บำรุงกิจ (2558) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้ในการสื่อสาร และผลสำเร็จทางการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวน 75 คน ผลการวิจัย พบว่า 1) กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 ใช้มากที่สุดคือกลวิธีการบรรยายลักษณะ (Description) รองลงมาคือกลวิธีการแปลคำต่อคำ (Literal translation) และกลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด (Mime) กลวิธีการสื่อสารที่ใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีการยกตัวอย่าง (Exemplification) 2) เมื่อนำกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารมาเปรียบเทียบกับกันพบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีที่ 4-6 มีการใช้กลวิธีการบรรยายลักษณะมากที่สุดเหมือนกันทั้งสามระดับชั้น 3) ผลการศึกษาค่าความสำเร็จทางการสื่อสาร พบว่านักเรียนทั้งสามระดับชั้นมีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารสูงทุกระดับชั้น โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารใกล้เคียงกัน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีค่าความสำเร็จทางการสื่อสารน้อยที่สุดในกลุ่ม

อิสริยะ อิมกระโทก (2558) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสาร 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสาร 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสาร และ 4) เพื่อเปรียบเทียบความถี่การใช้กลวิธีการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน ซึ่งถูกคัดเลือกโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสาร แผนการสอน แบบทดสอบทักษะการพูด แบบสอบถาม และตารางบันทึกข้อมูลการใช้กลวิธีการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารเท่ากับ 75.10/76.00 2) คะแนนเฉลี่ยของทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความคิดเห็นต่อการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง 4) ความถี่ของการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เนตรชนก โฉมทอง (2561) ได้พัฒนากิจกรรมผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับ กลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอนุบาลดำเนินสะดวก ซึ่งเข้า เรียนกิจกรรมชมรมภาษาอังกฤษในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 26 คน เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัยประกอบด้วย กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบบประเมิน ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร แบบประเมินความสามารถตนเองด้านการพูดสื่อสาร แบบบันทึก การใช้กลวิธีการสื่อสาร ประเด็นคำถามการทบทวนหลังปฏิบัติกิจกรรม (AAR) และแบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผลการวิจัยหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดี 2) นักเรียนมีความสามารถด้าน การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้น 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในระดับ มาก นอกจากนี้ยังพบว่ากลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนใช้มากที่สุดคือ การพูดพิมพ์เพื่อขอเวลาในการ คิด รองลงมาคือการใช้วจนภาษา การใช้ภาษาแม่ และการขอความช่วยเหลือ

Dornyei (1995) ได้ศึกษาผลการฝึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารให้แก่ นักเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนฮังการี จำนวน 109 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 15-18 ปี จากโรงเรียนจำนวน 5 โรงเรียน ใน การทดลอง ผู้วิจัยได้แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้รับการฝึกโดยใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยง และการ แทนที่ กลวิธีการพูดโดยอ้อม และกลวิธีการใช้ส่วนเติมเต็ม กลุ่มที่ 2 ได้รับการฝึกใช้ครบทุกกลวิธีโดย ไม่เน้นกลวิธีใดเป็นพิเศษ และกลุ่มที่ 3 ได้รับการฝึกโดยเน้นการฝึกพูดแต่ไม่เน้นการใช้กลวิธีการ สื่อสาร ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด 6 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า การฝึกให้นักเรียนใช้กลวิธี การสื่อสารส่งผลให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้น ปริมาณการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น นักเรียนสามารถพูดได้คล่องแคล่วขึ้น และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการฝึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร

Soyunov and Suprano (2019) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารของนักเรียน กลุ่ม ตัวอย่างคือนักเรียนชมรมภาษาอังกฤษโรงเรียน Bilingual Boarding School จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนนำมาใช้ ได้แก่ การพูดโดยอ้อม การใช้คำใกล้เคียง การสร้างคำใหม่ การใช้ภาษาแม่ปน การใช้อวจนภาษา การ ขอความช่วยเหลือ การใช้คำทุกคำเพื่อบรรลุจุดประสงค์ การใช้คำที่แสดงความลังเลใจ การแก้ ข้อผิดพลาดของตนเอง และการพูดซ้ำ กลวิธีที่นักเรียนใช้บ่อยมากที่สุดคือ การพูดโดยอ้อม การใช้คำ ที่แสดงความลังเลใจ และการพูดซ้ำ นอกจากนี้ผู้วิจัยสรุปได้ว่านักเรียนมีความยากลำบากในการพูด

สื่อสารโดยนักเรียนลังเลใจเมื่อต้องพูดแสดงความคิดเห็นของตนออกมา รู้สึกวิตกกังวลเนื่องจากกลัวพูดผิด และไม่มีความมั่นใจมากพอ

6. ความสุขในการเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความสุขในการเรียนถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากประการหนึ่งซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีความสนใจ ใฝ่เรียนรู้ และมีความคงทนในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรมีความรู้เกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

6.1 ความหมายของความสุขในการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของความสุขในการเรียน ดังนี้

วีรุธ มาชะศิริรานนท์ (2545) ระบุว่า ความสุขในการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนเรียนอย่างมีความพอใจ ส่งผลให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขมากขึ้น

ลัดดา หวังภษิต (2557) ระบุว่า ความสุขในการเรียน หมายถึง การเรียนรู้อย่างสมดุล เพื่อให้เกิดการพัฒนาตนให้บรรลุจุดหมาย มีคุณธรรม มีความเข้มแข็ง มั่นคง และมีความสุข

ลภัสสรดา จูเมฆา และปกรณ ประจัญบาน (2559) ระบุว่า ความสุขในการเรียน หมายถึง การที่นักเรียนรู้สึกสนุก รักในการเรียนรู้ ไม่เครียด ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน

Thongsom (2014) ระบุว่า ความสุขในการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนรู้สึกสนุกเพลิดเพลินในการเรียน ส่งผลให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจ สนใจ อยากเรียนรู้ มีความกระตือรือร้น

สรุปได้ว่า ความรู้สึกที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ทางการเรียนการสอน ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจ กระตือรือร้น อยากเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ขึ้น และสามารถพัฒนาตนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้มากยิ่งขึ้น

6.2 ประโยชน์ของความสุขในการเรียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของความสุขในการเรียน ดังนี้

วีรุธ มาชะศิริรานนท์ (2545) ระบุว่า ความสุขในการเรียนส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม 3 ด้านได้แก่ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านเจตคติ จะเกี่ยวกับกระบวนการทางจิตใจในด้านความสามารถทางสมอง ความรู้สึก ความนึกคิด และเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนทั้งด้านปริมาณและด้านคุณภาพ นอกจากนี้ผู้เรียนจะมีสิ่งที่เรียนรู้เพิ่มขึ้นแล้วยังมีมีความสุข

รักและสนุกต่อการเรียน มีความสนใจในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ การสอน สามารถเรียบเรียงสิ่งที่เรียนรู้ให้เป็นระเบียบเพื่อให้สามารถเรียกกลับมาใช้ได้ตามที่ต้องการ

ขวัญเนตร คาวีวงศ์ (2555) ระบุว่า เมื่อได้เรียนรู้อย่างมีความสุข จะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น เกิดความอยากเรียนอยากรู้ กระตือรือร้น สนใจ เกิดพลังที่จะทำสิ่งต่าง ๆ มากมาย ในทางตรงข้าม เมื่อมีความเศร้าหรือเกิดจากความเบื่อหน่ายในการเรียน อาจเป็นเพราะระบบการเรียนที่เน้นการท่องจำ ไม่ได้คิด ไม่ได้ลงมือปฏิบัติ จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเครียด ความเหนื่อยล้า ความกังวล

พระมหาบุญนา ฐานวิโร (2560) ระบุว่าความสุขในการเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ เพราะส่งผลให้นักเรียนสนใจ มีแรงจูงใจในการเรียนและใช้กลวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า ความสุขในการเรียนถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญมากอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เพราะการเรียนรู้ที่มีความสุขส่งผลให้นักเรียนสนใจ อยากเรียนรู้ สนุกต่อการเรียนและมีแรงจูงใจในการเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลการเรียนดีขึ้น

6.3 องค์ประกอบความสุขในการเรียน

นักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ควรคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข ประกอบด้วยแนวคิดสำคัญ 6 ประการ ได้แก่

1. เด็กแต่ละคนได้รับการยอมรับจากเพื่อนและครู
2. ครูมีความเมตตา จริงใจและอ่อนโยนต่อเด็กทุกคนโดยทั่วถึง
3. เด็กเกิดความรักและความภูมิใจในตนเอง
4. เด็กแต่ละคนมีโอกาสเลือกเรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ
5. บทเรียนสนุก แปลกใหม่ จูงใจให้ติดตามและเข้าใจ
6. สิ่งที่เรียนรู้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

ธารณ์ ทองอก (2555) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ได้แก่

1. ด้านตัวนักเรียน

ได้แก่ ความสุขทางจิตใจ และความสุขทางกาย

2. ด้านเพื่อน

ได้แก่ ลักษณะนิสัยของเพื่อน การร่วมกิจกรรม และการพึ่งพาอาศัย

3.ด้านโรงเรียน

ได้แก่ คุณธรรมจริยธรรมของครู นโยบายการบริหารของผู้บริหาร การจัดหลักสูตร สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน บุคลิกลักษณะของครู การใช้แหล่งเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก

4. ด้านครอบครัว

ได้แก่ การให้การสนับสนุน การอบรมสั่งสอน ความเข้มแข็งของครอบครัว และการให้ความรัก

5. ด้านชุมชน

ได้แก่ บริบทของชุมชน สิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชน ลักษณะของคนในชุมชน มารุ่ฒ พฒผล (2557) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ได้แก่

1. ด้านครู ประกอบด้วย การมีบุคลิกภาพที่ดี การมีความเอื้ออาทรต่อผู้เรียน และการจัดการเรียนรู้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน

2. ด้านผู้เรียน ประกอบด้วย ความภาคภูมิใจในตนเอง ความสามารถในการปรับตัว และการมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

3. ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย จัดบรรยากาศทางกายภาพที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จัดบรรยากาศทางสังคมที่มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนผู้เรียนกับครู และจัดบรรยากาศทางจิตวิทยาที่ผ่อนคลาย ไม่เครียด

ลัดดา หวังภษษชด (2557) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ได้แก่

1. ด้านผู้เรียน

มีความกระตือรือร้น เห็นคุณค่าของตนเอง มีคุณธรรมจริยธรรม

2. ด้านความสัมพันธ์

มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น

3.ด้านสิ่งแวดล้อม

เห็นความสำคัญของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม แสวงหาความรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

4. ด้านการเรียนรู้

พัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างสมดุล สามารถเชื่อมโยงความรู้กับสถานการณ์ที่เป็นจริง และมีเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง

UNESCO (2008) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข ได้แก่

1. สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัว
2. มีความเข้าใจซึ่งกันและกัน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น
3. สุขภาพกายและจิตดี
4. การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความ

ถนัดของตนเอง

5. สิ่งแวดล้อมและสังคมเอื้อต่อการเรียนรู้และเป็นสังคมที่มีความสงบสุข

ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข รายละเอียดดังตารางที่

11

ตารางที่ 11 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข

องค์ประกอบความสุขในการเรียน	UNESCO (2008)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545)	ธารณ์ทองเอก (2555)	มารุตพัฒนาผล (2557)	ลัดดาหวังภษิต (2557)	การสังเคราะห์ของผู้วิจัย
1.ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีความสุข กระตือรือร้น ภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าของตนเอง	/	/	/	/	/	/
2.ด้านครู ครูมีความเมตตา จริงใจ และเอื้ออาทรต่อผู้เรียนทุกคน	/	/	/	/	/	/
3. ด้านความสัมพันธ์ ผู้เรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนและครู มีความเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน	/	/	/	/	/	/
4. ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ	/	/	/	/	/	/
5. ด้านการเรียนรู้ ครูสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความต้องการและความสนใจ และผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้	/	/	/	/	/	/

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุขตามแนวคิดข้างต้น ในการพัฒนารูปแบบการสอนสำหรับใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน และจัดบรรยากาศทั้งในและนอกห้องเรียนโดยคำนึงถึงหลักองค์ประกอบที่ส่งผลให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุขทั้ง 5 ด้าน และหลังการใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์นักเรียน

เกี่ยวกับความสุขในการเรียนและให้นักเรียนทำแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนโดยครอบคลุมองค์ประกอบทั้ง 5 ด้าน

1. ด้านผู้เรียน

ผู้เรียนมีความสุข มีความกระตือรือร้น มีความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าของตนเองและมีความสามารถในการปรับตัว

2. ด้านครู

ครูมีความเมตตา จริงใจ และเอื้ออาทรต่อผู้เรียนทุกคน

3. ด้านความสัมพันธ์

มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนและครู มีความเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกัน

4. ด้านสิ่งแวดล้อม

บรรยากาศผ่อนคลาย ไม่เครียด เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเพียงพอ

5. ด้านการเรียนรู้

ครูสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอย่างสนุกสนาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

6.4 หลักการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียน

ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขและบรรลุเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้ นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียน ดังนี้

ลัดดา หวังภษิต (2557) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียน ดังนี้

1. บทบาทครู

1.1 กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและเจตคติที่ดีในการเรียน ใช้เทคนิควิธีหลากหลาย

1.2 จัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนของผู้เรียน

1.3 จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์จากสถานการณ์ที่หลากหลาย

1.4 จัดให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม คอยอำนวยความสะดวก ให้กำลังใจและให้คำแนะนำในการสร้างสรรค์งานที่มีคุณภาพ

1.5 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ตนเอง ต้องการพัฒนาเพิ่มเติม และแสดงความคิดเห็นต่อกระบวนการเรียนรู้และแนวทางในการนำไปปรับใช้ ในชีวิตประจำวัน

2. บทบาทผู้เรียน

- 2.1 ร่วมกิจกรรมอย่างเต็มที่ และเตรียมพร้อมจะเรียนรู้อย่างมีสติ
- 2.2 ศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ให้เหมาะสมกับแบบการเรียนรู้ของตนเอง
- 2.3 นำความรู้ที่ได้มาคิดวิเคราะห์ในสถานการณ์และเนื้อหาที่หลากหลาย
- 2.4 ปฏิบัติกิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน
- 2.5 สามารถสรุปองค์ความรู้จากสิ่งที่เรียนและนำมาปรับใช้เพื่อให้เกิดความสุขใน

การดำเนินชีวิต

ธนพล บรรดาศักดิ์ กนกอร ชาวเวียง และนฤมล จันทระเกษม (2560) ได้กล่าวถึงหลักการ จัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียน ดังนี้

1. ครูเข้าใจในบทเรียนและผู้เรียน
  2. ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจในการเรียน
  3. ผู้เรียนบริหารจัดการเวลาได้เหมาะสม
  4. ครูมีความรัก ความเมตตา
  5. ครูเสริมสร้างความแข็งแกร่งในชีวิตให้แก่ผู้เรียน
  6. ครูจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะที่ดี
- นิติธร ปิลวาสน์ (2561) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียน

ดังนี้

1. จัดกระบวนการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้เด็กได้ใช้สมองทั้งสองซีกอย่างสมดุล
2. ให้โอกาสเด็กได้เลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ
3. สร้างความมั่นใจในตนเองให้กับเด็ก
4. สร้างความรักความศรัทธาของเด็กให้มีต่อครู
5. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยการใช้เทคนิควิธีสอนที่มีความหลากหลายและแปลก
6. ครูให้การยอมรับนับถือเด็กและปฏิบัติต่อเด็กอย่างเท่าเทียมกัน

ใหม่

UNESCO (2008) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียน ดังนี้

1. ผู้เรียนทุกคนมีความสนใจใฝ่เรียนรู้
  2. ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งทางด้านความสามารถ ความคาดหวัง ประสบการณ์ และเจตคติต่อโรงเรียน
  3. ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์เดิมมาสร้างความรู้ใหม่ ดังนั้นผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้ได้มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับความรู้เดิมด้วย
  4. วิธีการ เนื้อหาที่เรียน โอกาสในการเรียนรู้ กิจกรรมและการสนับสนุนของครูส่งผลต่อการเรียนรู้ ประสบการณ์และเจตคติต่อการเรียนของผู้เรียน รวมถึงสิ่งที่ได้รับจากการเรียน
  5. การกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ อยากเรียนรู้มีความสำคัญมากเนื่องจากผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้ลงมือปฏิบัติและเข้าใจสิ่งที่เรียน
  6. การจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงระดับพัฒนาการและความต้องการจำเป็นรายบุคคล
  7. การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน
  8. การเน้นการประยุกต์ใช้ความรู้
  9. บทบาทของครูคือผู้อำนวยความสะดวก ผู้วางแผน ผู้ให้คำแนะนำ และผู้อธิบาย
- จากการสังเคราะห์หลักการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียนตามแนวคิดของนักการศึกษาข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียนตามที่ได้สังเคราะห์ ดังนี้
- บทบาทครู
1. จัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างรายบุคคล
  2. จัดกิจกรรมที่สร้างแรงบันดาลใจ ความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจและมีเจตคติที่ดีในการเรียน
  3. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย
  4. มีความรัก ความเมตตาให้แก่ผู้เรียน
  5. เป็นผู้อำนวยความสะดวก
  6. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกัน
  7. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้
- บทบาทผู้เรียน
1. สนใจใฝ่เรียนรู้

2. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อน
3. นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เจริญขวัญ น้าพา (2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังได้รับการจัดกระบวนการเรียนรู้แนวจิตตปัญญาศึกษาแบบร่วมมือเทียบกับเกณฑ์และเปรียบเทียบความสุขในการเรียนรู้ก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนหนองหานวิทยา อำเภอหนองหาน จังหวัดอุดรธานี จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบทดสอบวัดความเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ แบบสอบถามวัดความสุขในการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความสุขในการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่าสอดคล้องกันคือนักเรียนมีความรู้สึกดีจากการจัดกิจกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นสนใจทำงาน ด้านบุคคล นักเรียนส่วนใหญ่พอใจและมีความสุขที่ได้ทำกิจกรรมกับเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกพอใจต่อสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ สภาพแวดล้อมที่ผ่อนคลาย นอกจากนี้ยังพบว่าผลสัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความสุขในการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธารณ ทองงอก (2555) ได้พัฒนาตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และ 2) สร้างเกณฑ์ปกติในการประเมินการเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จาก 11 โรงเรียน จำนวน 690 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ไค-สแควร์ ดัชนีบอกความกลมกลืน ดัชนีบอกความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว และความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบหลักของการเรียนรู้ที่มีความสุข

ความสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี คือ ด้านตัวนักเรียน ด้านเพื่อน ด้านโรงเรียน ด้านครอบครัว และด้านชุมชน ซึ่งทั้ง 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 20 ตัวบ่งชี้ และ 73 ตัวบ่งชี้ย่อย ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของโมเดลเชิงโครงสร้างการเรียนรู้ อย่างมีความสุขของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ค่าไค-สแควร์ ค่าดัชนีบอกความกลมกลืนและค่าดัชนีบอกความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว จากการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) เกณฑ์ปกติในการประเมินการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนสังกัดเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมมีเกณฑ์ปกติที่ระดับการเรียนรู้อย่างมีความสุขมากที่สุดที่ 3.88 องค์ประกอบด้านตัวนักเรียน มากที่สุดที่ 3.76 องค์ประกอบด้านเพื่อน มากที่สุดที่ 3.94 องค์ประกอบด้านโรงเรียน มากที่สุดที่ 3.91 องค์ประกอบด้านครอบครัว มากที่สุดที่ 3.81 และองค์ประกอบด้านชุมชน มากที่สุดที่ 4.09

ลัดดา หวังภักษิต (2557) ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายประถม) จำนวน 208 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (PEACE) มี 5 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 การเตรียมตัวเพื่อเปิดรับข้อมูล ชั้นที่ 2 การหาความรู้หรือข้อมูลตามแบบการเรียนรู้และความถนัด ชั้นที่ 3 การวิเคราะห์ไตร่ตรอง ชั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ชั้นที่ 5 การประเมินผล 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนรู้พบว่า 2.1) รูปแบบมีความเหมาะสมและสามารถเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ได้ในระดับมาก 2.2) การประเมินความสุขในการเรียนรู้แต่ละช่วง (5 ช่วง) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.3) ความสุขในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองประเมินโดยผู้วิจัย ครูและนักเรียนอยู่ในระดับมาก 2.4) ความสุขในการเรียนรู้ของผู้เรียนประเมินจากแบบบันทึกการสะท้อนผลการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก 2.5) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองแต่ละช่วง (5 ช่วง) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อิสรา จิตตะโล (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน 1,000 คน จาก 30 โรงเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม

ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ บรรยากาศในห้องเรียน ความเหมาะสมของบทเรียน กิจกรรมในการเรียนการสอน สื่อในการเรียนการสอน การประเมินผลการเรียนการสอน และคุณลักษณะของครู 2) ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวแปรในโมเดลทั้งหมดสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนได้ร้อยละ 53.80 3) ผลการประมาณค่าอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรในโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน คือ บรรยากาศในห้องเรียน ความเหมาะสมของบทเรียน และคุณลักษณะของครู และปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงทางอ้อม คือ บรรยากาศในห้องเรียน ความเหมาะสมของบทเรียน กิจกรรมในการเรียนการสอน และคุณลักษณะของครู

Mohammadi (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุข ความมั่นใจในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาใน Kangan กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษา จำนวน 144 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสอบถามเกี่ยวกับความสุข แบบสอบถามเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างความสุข ความมั่นใจในตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสุขมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความมั่นใจในตนเอง และความสุขมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Tabbodi, Rahgozar, and Abadi (2015) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประชากรคือนักเรียน จำนวน 18,465 คน และกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียน จำนวน 320 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสำรวจความสุขของ Oxford ผลการวิจัยพบว่า ความสุขของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย ความสุขของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย และความสุขมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

7. ข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดกาญจนบุรี

7.1 สภาพทั่วไปของจังหวัดกาญจนบุรี

7.1.1. ที่ตั้งและอาณาเขตจังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัดกาญจนบุรีตั้งอยู่ที่ ละติจูด: 14 01N และ ลองจิจูด : 99 32E อยู่ห่างจาก จังหวัดกรุงเทพมหานคร 129 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 19,473 ตารางกิโลเมตร เป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสามของประเทศรองจากจังหวัดนครราชสีมาและเชียงใหม่ อาณาเขตติดต่อกับ พื้นที่การปกครองข้างเคียง ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดตาก จังหวัดอุทัยธานีและสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสุพรรณบุรีจังหวัดนครปฐม และจังหวัดราชบุรี

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดราชบุรี ทิศตะวันตก ติดต่อกับ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา โดยมีเทือกเขาตะนาวศรีเป็นแนวเขตแดนระหว่างประเทศ

จังหวัดกาญจนบุรีแบ่งเขตการปกครองส่วนภูมิภาคออกเป็น 13 อำเภอ 95 ตำบล 959 หมู่บ้าน และ 206 ชุมชน

1. อำเภอเมือง
2. อำเภอไทรโยค
3. อำเภอบ่อพลอย
4. อำเภอศรีสวัสดิ์
5. อำเภอท่ามะกา
6. อำเภอท่าม่วง
7. อำเภอทองผาภูมิ
8. อำเภอสังขละบุรี
9. อำเภอพนมทวน
10. อำเภอเลาขวัญ
11. อำเภอด่านมะขามเตี้ย
12. อำเภอหนองปรือ
13. อำเภอห้วยกระเจา

7.1.2 ลักษณะภูมิประเทศจังหวัดกาญจนบุรี ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่ามีทั้งป่าโปร่ง และป่าดงดิบ มีแม่น้ำสำคัญสองสายคือ แม่น้ำแควใหญ่และแม่น้ำแควน้อยซึ่งไหลมาบรรจบรวมกันเป็นแม่น้ำแม่กลองที่บริเวณอำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรีประกอบด้วยทิวเขา หุบเขา และที่ราบลุ่มแม่น้ำ พื้นที่ทางด้านทิศเหนือและทิศตะวันตกเป็นเทือกเขาแล้วค่อย ๆ ลาดลงมาทางด้านทิศใต้และทิศตะวันออก ทางทิศเหนือและทิศตะวันตกเป็นป่าไม้และภูเขา ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และบางส่วนของทิศเหนือเป็นที่ราบกว้างใหญ่สลับกับเนินเขาเตี้ย ๆ ทิศตะวันออกเฉียงใต้และตอนกลางของจังหวัดเป็นบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำ มีความอุดมสมบูรณ์ แบ่งออกได้เป็น 3 เขต

เขตภูเขาและที่สูง ได้แก่ พื้นที่ทางด้านทิศเหนือของจังหวัด มีเทือกเขาต่อเนื่องจากเทือกเขาถนนธงชัย ถัดลงไปทางด้านตะวันตกเป็นเทือกเขาตะนาวศรีซึ่งเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาทอดยาวลงไปทางทิศใต้และถือว่าเป็นแหล่งกำเนิดต้นน้ำลำธารของจังหวัดบริเวณอำเภอทองผาภูมิ อำเภอสังขละบุรี อำเภอศรีสวัสดิ์ และอำเภอไทรโยค

เขตที่ราบลูกฟูก ได้แก่ พื้นที่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของจังหวัด ซึ่งลักษณะเป็นที่ราบเชิงเขาสลับเนินเตี้ย ๆ บริเวณอำเภอเลาขวัญ อำเภอบ่อพลอย อำเภอหนองปรือ อำเภอห้วยกระเจา และบางส่วนของอำเภอพนมทวน

เขตที่ราบลุ่มแม่น้ำ ได้แก่ พื้นที่ทางด้านทิศใต้มีลักษณะเป็นที่ราบ ดินมีความอุดมสมบูรณ์บริเวณอำเภอท่าม่วง อำเภอท่ามะกา อำเภอเมือง และบางส่วนของอำเภอพนมทวน

7.1.3 ลักษณะภูมิอากาศ สภาพพื้นที่ทางทิศเหนือและทิศตะวันตก มีลักษณะเป็นป่าไม้และภูเขา พื้นที่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือและบางส่วนของทิศเหนือเป็นที่ราบกว้างใหญ่สลับกับเนินเขาเตี้ย ๆ แต่แห้งแล้ง พื้นที่ทาง ทิศตะวันออกเฉียงใต้และตอนกลางของจังหวัดเป็นบริเวณที่ราบมีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากจังหวัดกาญจนบุรีมีสภาพท้องที่กว้างขวางมาก ลักษณะของภูมิอากาศจึงแตกต่างกันไป บริเวณที่ราบจะมีสภาพภูมิอากาศคล้ายคลึงกับจังหวัดในภาคกลาง และภาคตะวันตก ส่วนบริเวณที่เป็นป่าและภูเขาจะแตกต่างกันไป คือ ในฤดูร้อนจะร้อนจัด ในฤดูหนาวจะหนาวจัด ฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนพฤษภาคมถึงเดือนตุลาคม

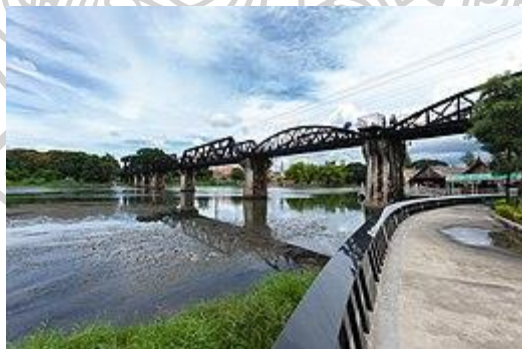
7.2 ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดกาญจนบุรี

จังหวัดกาญจนบุรีเป็น “เมืองประวัติศาสตร์ธรรมชาติอัศจรรย์ สวรรค์นักผจญภัย” มีศักยภาพในการท่องเที่ยวระดับสูง เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของภูมิภาคตะวันตก อุดมด้วยทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ที่สวยงามและหลากหลาย ทั้งสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์โดยเฉพาะเหตุการณ์

ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งมีอนุสรณ์สถานหลายแห่ง เช่น สะพานข้ามแม่น้ำแคว สุสานทหารสัมพันธมิตร พืชรักชองเขาขาด ฯลฯ พืชรักชอง แหล่งโบราณสถาน และแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ อุทยานแห่งชาติที่สวยงาม มีการส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยวที่ครบครัน การเดินทางสะดวกและรวดเร็วใช้ระยะเวลาเพียง ๑-๓ ชั่วโมงเท่านั้นจากกรุงเทพมหานคร ทั้งทางรถยนต์และรถไฟ โดยในปี 2559 จังหวัดกาญจนบุรีเป็นจังหวัดที่มีนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือนจำนวน 6,641,111คน และมีรายได้จากการท่องเที่ยวจำนวน 15,265.04 ล้านบาท ส่วนใหญ่ทั้งชาวไทยและต่างชาติ จะเดินทางเข้ามาเที่ยวในวันเดียวโดยไม่ค้างคืนมากกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักแรม ทั้งนี้นักท่องเที่ยวจะใช้ระยะเวลาในการพำนักอยู่ในจังหวัดเฉลี่ย 2.38 วัน โดยนักท่องเที่ยวต่างชาติใช้เวลาในการพำนักอยู่ในจังหวัดมากกว่านักท่องเที่ยวคนไทย นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี 5 อันดับแรก คือ ชาวสหราชอาณาจักร ชาวรัสเซีย ชาวเกาหลี ชาวยุโรปตะวันออก และชาวอเมริกัน ตามลำดับ

7.3 สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี

อำเภอเมือง ได้แก่ สะพานข้ามแม่น้ำแคว สุสานทหารสัมพันธมิตรดอนรัก สุสานทหารสัมพันธมิตรช่องไก่ พืชรักชองสงครามอักษะและเขลยศึก ทางรถไฟสายมรณะ วัดถ้ำพุหว้า อุทยานประวัติศาสตร์สงคราม 9 ท坪 วัดไชยชุมพลชนะสงคราม วัดถ้ำพุหว้า

ภาพสะพานข้ามแม่น้ำแคว

ที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/สะพานข้ามแม่น้ำแคว>

อำเภอไทรโยค ได้แก่ ถ้ำกระแซ อุทยานประวัติศาสตร์ปราสาทเมืองสิงห์ พิพิธภัณฑ์สถาน
ช่องเขาขาด วัดป่าหลวงตาบัว น้ำตกไทรโยคน้อย น้ำตกไทรโยคใหญ่

ภาพถ้ำกระแซ

ที่มา: <https://kanchanaburi.center/2018/02/23/ถ้ำกระแซ-ทางรถไฟสายมรณะ/>

อำเภอท่าม่วง ได้แก่ วัดถ้ำเสือ หาดทรายท่าลื้อ

ภาพวัดถ้ำเสือ

ที่มา: <https://kanchanaburi.center/2016/09/10/วัดถ้ำเสือ-กาญจนบุรี/>

อำเภอทองผาภูมิ ได้แก่ พุน้ำร้อนหินดาด เขื่อนวชิราลงกรณ หมู่บ้านอีต่อง อุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ น้ำตกเกริงกระเวีย น้ำตกผาตาด น้ำตกจ๊อกกระดิ่น น้ำตกกระเต็งเจ็ง น้ำตกไถช่องถ่อง น้ำตกทุ่งนางครวญ จุดชมวิวยี่เป็ด อุทยานแห่งชาติเขาแหลม

ภาพอุทยานแห่งชาติเขาแหลม

ที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/อุทยานแห่งชาติเขาแหลม>

อำเภอสังขละบุรี ได้แก่ วัดวังแก้วเวการาม เมืองบาดาล สะพานมอญ ด่านเจดีย์สามองค์

ภาพสะพานมอญ

ที่มา: https://kanchanaburi.mots.go.th/news_view.php?nid=409

อำเภอศรีสวัสดิ์ ได้แก่ น้ำตกเอราวัณ น้ำตกห้วยแม่ขมิ้นเขื่อนศรีนครินทร์ โบสถ์แสตนเลส

ภาพน้ำตกเอราวัณ

ที่มา: <https://thai.tourismthailand.org/Attraction/อุทยานแห่งชาติเอราวัณ>

อำเภอพนมทวน ได้แก่ โบราณสถานบ้านดอนเจดีย์ ศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านและชุมชนบ้านหนองขาว พระบรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

ภาพศูนย์วัฒนธรรมพื้นบ้านและชุมชนบ้านหนองขาว

ที่มา: <http://kanchanaburi.go.th/au/tourkan2015/nongkao.php>

อำเภอห้วยกระเจา ได้แก่ วัดทิพย์สุคนธาราม วัดสระลงเรือ

ภาพวัดทิพย์สุคนธาราม

ที่มา: <http://kanchanaburi.go.th/au/tourkan2015/wattipsukon.php>

อำเภอด่านมะขามเตี้ย ได้แก่ ต้นจามจุรียักษ์ วัดท่าหินลำภาชี

ภาพวัดทิพย์สุคนธาราม

ที่มา: <https://kanchanaburi.center/2017/09/30/ต้นจามจุรียักษ์-กาญจนบุรี>

อำเภอท่ามะกา ได้แก่ วัดพระแท่นดงรังวรวิหาร อุทยานวังมัจฉา โบราณสถานพงตึก

ภาพโบสถ์วัดพระแท่นดงรังวรวิหาร

ที่มา: <https://th.wikipedia.org/wiki/วัดพระแท่นดงรังวรวิหาร>

7.4 ประเพณี วัฒนธรรม เทศกาลที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี
อำเภอเมือง ได้แก่ สัปดาห์สะพานข้ามแม่น้ำแคว

ภาพงานแสดงแสงสีเสียงสัปดาห์สะพานข้ามแม่น้ำแคว

ที่มา: <http://kanchanaburi.nso.go.th/index.php?>

อำเภอท่าม่วง ได้แก่ ประเพณีแข่งเรือยาว

ภาพประเพณีแข่งเรือยาว

ที่มา: <http://www.sawadee.co.th/kanchanaburi/festivals.html>

อำเภอทองผาภูมิ ได้แก่ รำตง

ภาพรำตง

ที่มา: <http://rlocal.kru.ac.th/index.php/th/2013-12-09-04-37-55/376-2014-11-10-07-51-18?showall=1&limitstart=>

อำเภอสังขละบุรี ได้แก่ ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีลอยเรือสะเดาะเคราะห์ชาวไทยรามัญ

ภาพประเพณีสงกรานต์

ที่มา: <http://rlocal.kru.ac.th/index.php/th/2013-12-09-04-37-55/536-2016-04-21-08-27->

50

อำเภอพนมทวน ได้แก่ รำเหย่ย

ภาพรำเหย่ย

ที่มา: <https://sites.google.com/site/teerawatpakdeepin/home/5-prapheni-wathnthrrm-kickrrm-khxng-canghwad-kaycnburi>

8. สรุปแนวคิดที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การพัฒนารูปแบบการสอน ขั้นตอนการออกแบบรูปแบบการเรียนการสอนที่นำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยประยุกต์ใช้ ADDIE Model ตามแนวคิดของ Dick & Carey (2005) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and Development) การทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implement) การประเมินผลรูปแบบการสอน (Evaluation) และการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน (Dissemination) โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบการสอน 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เงื่อนไขสำคัญ และปัจจัยในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ

2. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning : ABL) เป็นการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by doing) ของ John Dewey รูปแบบการเรียนรู้นี้เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นแนวการสอนที่ไม่เน้นให้ผู้เรียนท่องจำแต่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและมีบทบาทในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) การให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการฝึกคิดวิเคราะห์ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้จากการที่ได้ลงมือทำจริง การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งความรู้ เนื้อหา ทักษะ ประสบการณ์ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการได้มีโอกาสลงมือทำจริงส่งผลให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความมั่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ที่คงทนมากขึ้น และมีความสุขในการเรียน หลักการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ได้แก่ 1) การลงมือปฏิบัติจริง 2) ทุกคนในกลุ่มเป็นผู้ปฏิบัติ 3) บทบาทครูเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นพี่เลี้ยงและเป็นนักออกแบบกิจกรรม 4) กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องมีประสิทธิภาพ มีจุดมุ่งหมาย สนุก และน่าสนใจ (นิลบล วรวิชัยธนเลิศ, 2556; มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา, 2558; เขียวเรศ ภัคศิจิตร, 2557; Festus, 2013; Limbu, 2012)

จากการสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ (วรรณวิชา ปันคุ้ม และนันทิ เพชรบุรี, 2562; Lakshmi, 2007; Lijanporn & Khlaisang, 2015; NSCALL, 2006) ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน

สำหรับใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) เป็นขั้นที่ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น
2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P) เป็นขั้นที่ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่ผู้เรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น สอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ
3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P) เป็นขั้นที่นักเรียนฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน และเตรียมบทสนทนาหรือบทพูดบรรยายเพื่อแสดงบทบาทสมมติ การพูดบรรยาย และการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในช่วงโม่งถัดไป
4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) เป็นขั้นที่นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้อ่านด้วยตนเองมาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน
5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E) เป็นขั้นที่นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ การพูดเล่าบรรยาย และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

3. การสอนการพูดสื่อสาร ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอน สอนจากสิ่งที่ย่างไปสู่สิ่งที่ยาก ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และให้กำลังใจโดยการชมเชย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะด้านการออกเสียง การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ให้ถูกต้อง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541; Byrne, 1990)

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการประเมินผลทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนแบบตรงซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและการวิจัย 3 วิธี ได้แก่ 1) นักเรียนสนทนาเป็นคู่ โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้ 2) นักเรียนพูดบรรยายตามหัวข้อที่กำหนด และ 3) นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

จากการสังเคราะห์เกณฑ์การวัดและประเมินผลการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Clark: 1972, Harris: 1990, Weir: 1993) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดสื่อสารไว้ 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อสาร โดยแต่ละด้านมีการประเมินผล 3 ระดับ

4. กลวิธีการพูดสื่อสาร เป็นกลวิธีที่ช่วยให้การสื่อสารนั้นบรรลุเป้าหมาย เป็นกลวิธีสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารภาษาที่สองเพื่อให้ทั้งผู้พูดและผู้ฟังได้เข้าใจความหมายตรงกัน และเป็นกระบวนการหรือเทคนิคที่ใช้แก้ไขปัญหาในการสื่อสาร เมื่อเกิดความยากลำบากในการสื่อสาร ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อความหมาย แก้ไขปัญหาระหว่างการสนทนาและสามารถดำเนินการสื่อสารได้อย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายได้

จากการศึกษาประเภทของกลวิธีการสื่อสารซึ่งแบ่งโดย Faerch & Kasper (1980), Paribakht (1985), Tarone & Yule (1989), Oxford (1990) และจากการสังเคราะห์ผลการวิจัยของ Ahmed & Pawar (2018), Inkaew & Thumawongsa (2018), และ Soyunov & Suprano (2019) ในการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารเป็น 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีการใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร คือ การยืมคำภาษาแม่มาใช้ในการสื่อสารโดยอาจพูดปะปนกับภาษาที่สอง 2) กลวิธีการใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง คือ การใช้คำศัพท์อื่นแทนหรือใช้คำพูดที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อความหมาย 3) กลวิธีการพูดโดยอ้อม คือ การพูดอธิบาย บรรยายเมื่อไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อสารได้ 4) กลวิธีการสร้างคำใหม่ คือ การสร้างคำใหม่ขึ้นมาในประโยคเพื่อช่วยในการสื่อสาร 5) กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด คือ การใช้อวัจนภาษาเข้ามาช่วยในการสื่อสาร เช่น การใช้ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า การเคลื่อนไหวมือหรือร่างกาย เป็นต้น 6) กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา คือ การหลีกเลี่ยงหรือยกเลิหัวข้อสนทนา เรื่องสนทนาที่ตนเองไม่มีข้อมูลหรือไม่สามารถสื่อสารต่อได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์นี้มาเป็นแนวทางในการออกแบบแบบบันทึกกลวิธีการพูดสื่อสาร

5. ความสุขในการเรียน เป็นปัจจัยที่สำคัญมากต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นความรู้สึกที่ดีของผู้เรียนที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งผลให้นักเรียนเกิดความพึงพอใจ กระตือรือร้น อยากรเรียนรู้ และสามารถพัฒนาตนให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มากยิ่งขึ้น

จากการสังเคราะห์แนวคิดด้านองค์ประกอบของความสุขในการเรียนซึ่งระบุโดย ธารณ์ ทอง
งอก (2555), มารุต พัฒผล (2557), ลัดดา หวังภษิต (2557), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
แห่งชาติ (2545), และ Talebzadeh & Samkan (2011) สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสุขในการ
เรียนมี 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านผู้เรียน ผู้เรียนมีความสุข มีความกระตือรือร้น และเห็นคุณค่าของตนเอง
2) ด้านครู ครูมีความเมตตา จริงใจ และเอื้ออาทรต่อผู้เรียน สร้างแรงจูงใจให้เรียนรู้อย่างสนุก 3) ด้าน
ความสัมพันธ์ มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนและครู 4) ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศผ่อนคลาย เอื้อต่อการ
เรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเพียงพอ และ 5) ด้านการเรียนรู้ ครู
สร้างแรงจูงใจให้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ
และผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูล
ที่ได้จากการสังเคราะห์นี้มาเป็นแนวทางในการออกแบบแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน
และแบบบันทึกความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research & Development : R&D) โดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ด้วยการศึกษาวិธีการเชิงปริมาณ (Quantitative Methods) และวิธีการเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) เพื่อตอบคำถามการวิจัยให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) เกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562): กิจกรรมพัฒนานักเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล

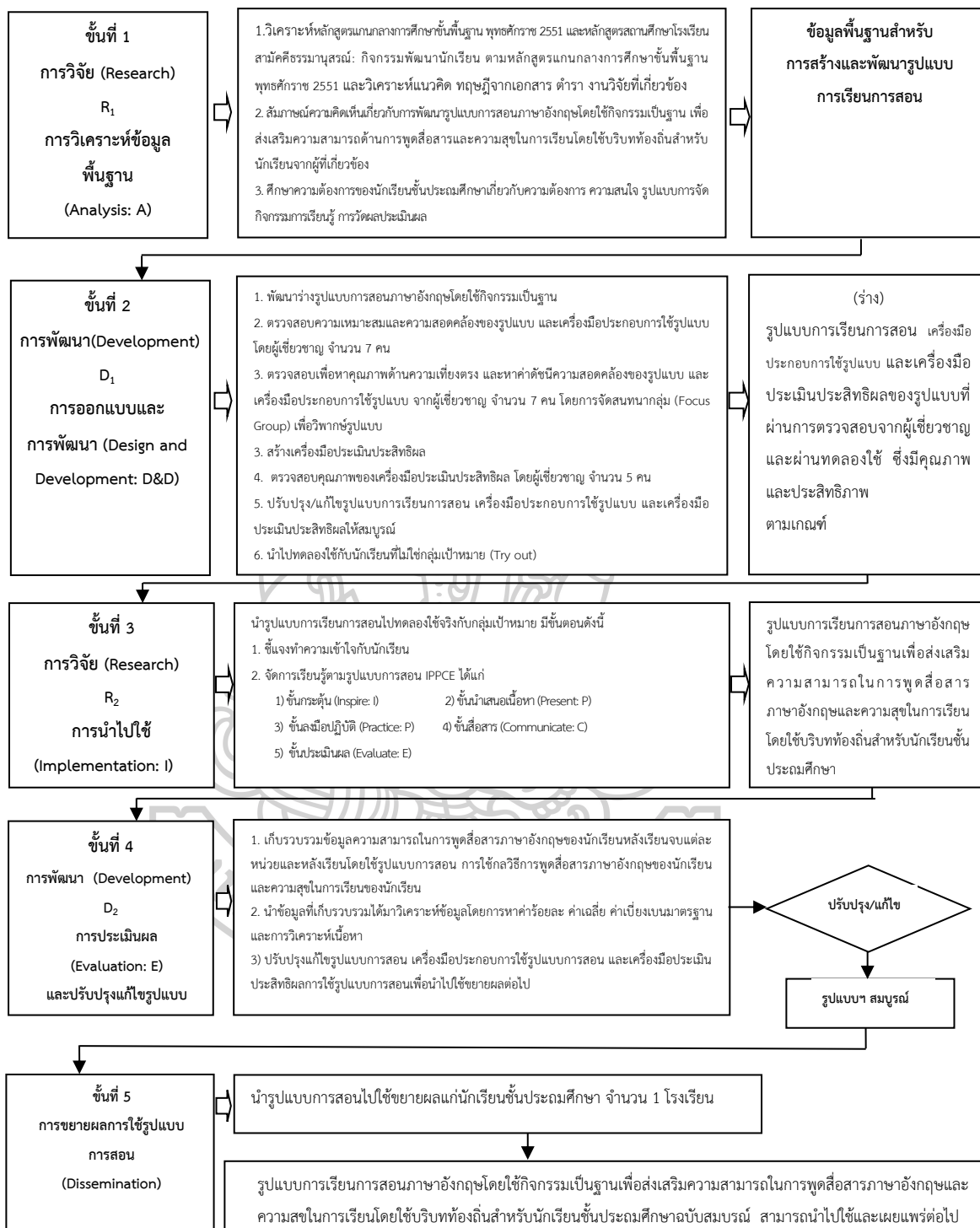
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) ออกแบบและพัฒนา (Design & Development : D&D) สร้างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอน แผนการจัดการเรียนรู้ และสร้างเครื่องมือประเมินประสิทธิผล

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) ทดลองใช้ (Implementation : I) ทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D₂) ประเมินผล (Evaluation : E) ประเมินรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 5 การขยายผล (Dissemination) นำรูปแบบการสอนที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วหลังจากขั้นตอนที่ 4 ไปขยายผลการใช้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษา

กรอบดำเนินการวิจัย มีรายละเอียดของแต่ละขั้นตอน ดังในแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 กรอบการดำเนินการวิจัยการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์: กิจกรรมพัฒนานักเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และวิเคราะห์แนวคิด ทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาผู้ที่เกี่ยวข้องโดยการสัมภาษณ์
3. เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลโดยการแจกแบบสอบถาม

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลเอกสาร ประกอบด้วย

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์: กิจกรรมพัฒนานักเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการสอน และรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอนการพูดเพื่อการสื่อสาร กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน

แหล่งข้อมูลบุคคล ประกอบด้วย

1. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และแบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

2. ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยใช้การสัมภาษณ์ ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน 2) หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน 3) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 3 คน 4) ศึกษานิเทศก์ จำนวน 2 คน 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และ 6) กรรมการสถานศึกษา จำนวน 1 คน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ จำนวน 33 คน เพื่อศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล โดยใช้ในการแจกแบบสอบถามความต้องการของนักเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์: กิจกรรมพัฒนานักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากแหล่งข้อมูลเอกสารหลักสูตร และเอกสารการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับนานาชาติ โดยใช้แบบวิเคราะห์เอกสาร ประกอบด้วย เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562): กิจกรรมพัฒนานักเรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาและวิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยศึกษาและวิเคราะห์จากเอกสาร และตำราเกี่ยวกับรูปแบบการสอน การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน

2. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 10 คน เพื่อนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้แก่ 1) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน 2) หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน 3) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 3 คน 4) ศึกษานิเทศก์ จำนวน 2 คน 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน และ 6) กรรมการสถานศึกษา จำนวน 1 คน

3. ศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้แก่แก่นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 33 คน เพื่อสอบถามถึงความต้องการ ความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

การวิเคราะห์งาน/ภาระงาน เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนารูปแบบการสอน

เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 1

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร จำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

1) แบบวิเคราะห์เอกสารข้อมูลพื้นฐาน เอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562): กิจกรรมพัฒนานักเรียน

2) แบบวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน

แบบวิเคราะห์เอกสารทั้ง 2 ฉบับ ดำเนินการสร้างเช่นเดียวกัน ดังนี้

2.1) ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราเกี่ยวกับวิธีการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร

2.2) สร้างแบบวิเคราะห์เอกสารโดยกำหนดประเด็นการวิเคราะห์เอกสาร ได้แก่ ประเภทของเอกสาร ชื่อเอกสาร ชื่อผู้แต่งและปีที่พิมพ์ สถานที่พิมพ์ วันที่ศึกษา ประเด็นที่ศึกษา และสรุปประเด็นสำคัญ

2.3) นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมและนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.4) นำแบบวิเคราะห์เอกสารที่แก้ไขปรับปรุงแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

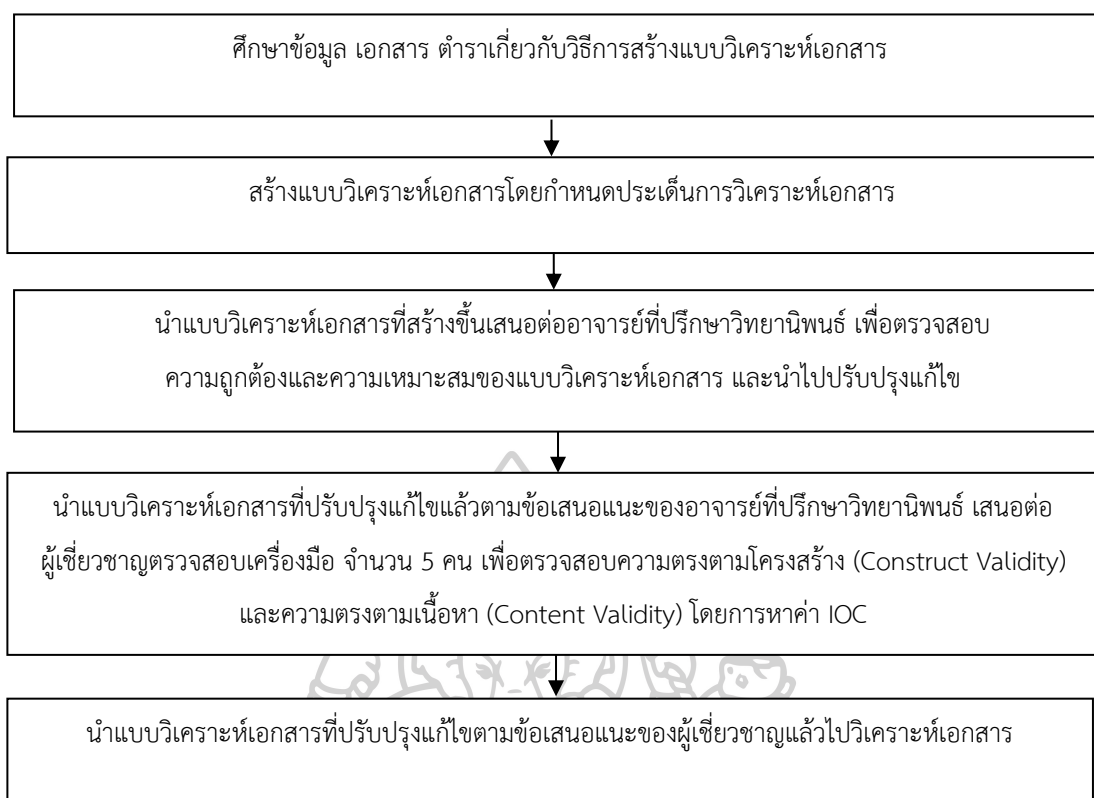
หลังจากนั้น นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลจากการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีค่าสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.5) จัดทำเป็นแบบวิเคราะห์เอกสารฉบับสมบูรณ์ และนำแบบวิเคราะห์เอกสารไปใช้รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

จากขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสารสรุปได้ดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 ขั้นตอนการสร้างแบบวิเคราะห์เอกสาร

2. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และกรรมการสถานศึกษา เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) มีลักษณะของข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Questions) โดยมีประเด็นในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อวิธีการจัดการเรียนการสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและการใช้บริบทท้องถิ่น มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนา ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยและเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้

บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview Protocol) โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 5 ข้อ โดยถามในประเด็นดังนี้

- 1) ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์
- 2) สถานที่ทำงาน
- 3) ตำแหน่งหน้าที่การงาน
- 4) ประสบการณ์ในการทำงาน
- 5) วุฒิการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประเด็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล องค์ประกอบของรูปแบบ การสอน ข้อมูลท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้สอน จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

3) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้องและความเหมาะสมและนำไปปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบสัมภาษณ์ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนจำนวน 2 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษาจำนวน 1 คนเพื่อตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความ สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

หลังจากนั้น นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลจาก

การหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ คำนวณค่าตามสูตร

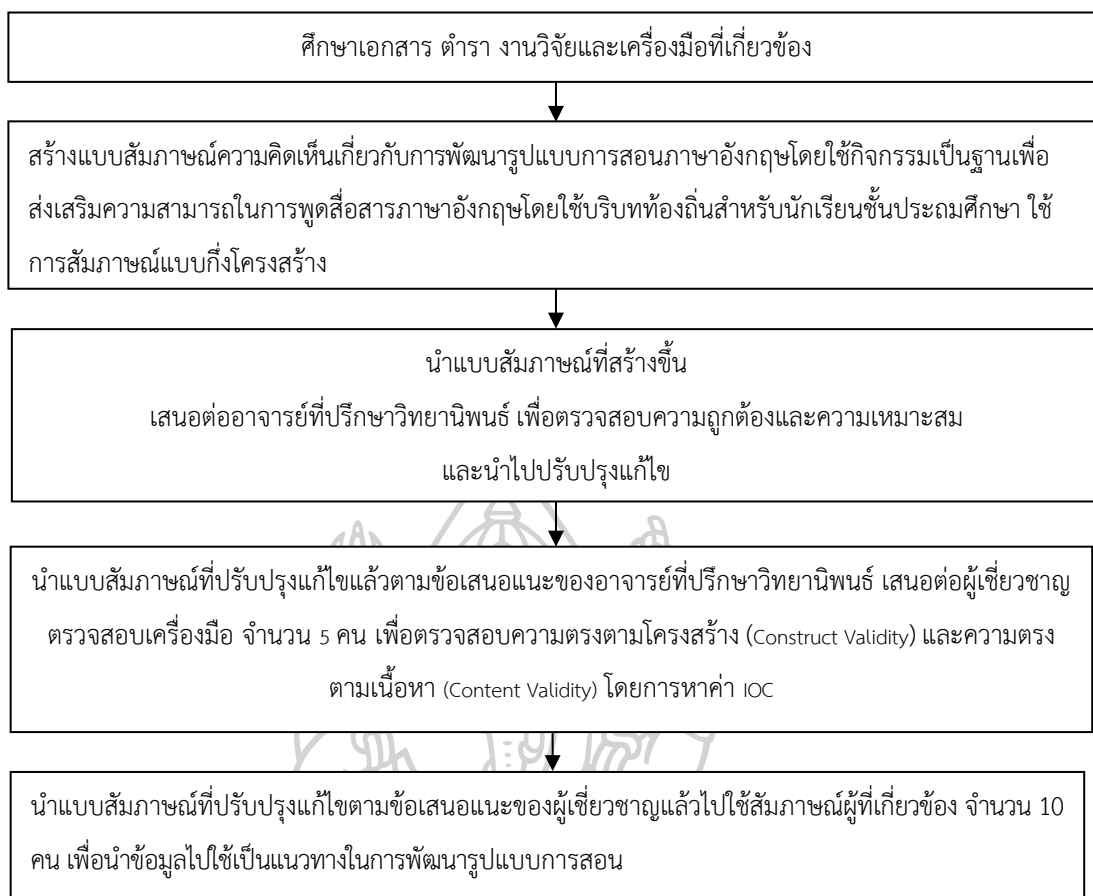
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5) จัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นฉบับสมบูรณ์ และดำเนินการเก็บรวบรวม ข้อมูลวิจัยโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการนัดหมายและสัมภาษณ์ผู้ที่ เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร โรงเรียน ครูวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กรรมการสถานศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน ภาษาอังกฤษและศึกษานิเทศก์ อุปกรณ์ที่ใช้ ได้แก่ กล้องบันทึกภาพ เครื่องบันทึกเสียง

จากขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการ สอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดย ใช้บริบทท้องถิ่น สรุปได้ดังแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

3. แบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เกี่ยวกับความต้องการความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยและเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง
- 2) สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยศึกษาแนวทางและวิเคราะห์เนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม โดยมีลักษณะเป็นแบบ Checklist แบบสอบถามความคิดเห็นที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่
  - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ ในประเด็นดังนี้
    - 1) ระดับชั้น
    - 2) เพศ

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะกิจกรรม หัวข้อเรื่องภาษาอังกฤษที่นักเรียนสนใจต้องการเรียนรู้เพิ่มเติม การวัดผลประเมินผล และช่วงเวลาการจัดกิจกรรม โดยข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Cchecklist) จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เป็นแบบคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมและนำไปปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วแล้วตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

หลังจากนั้น นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

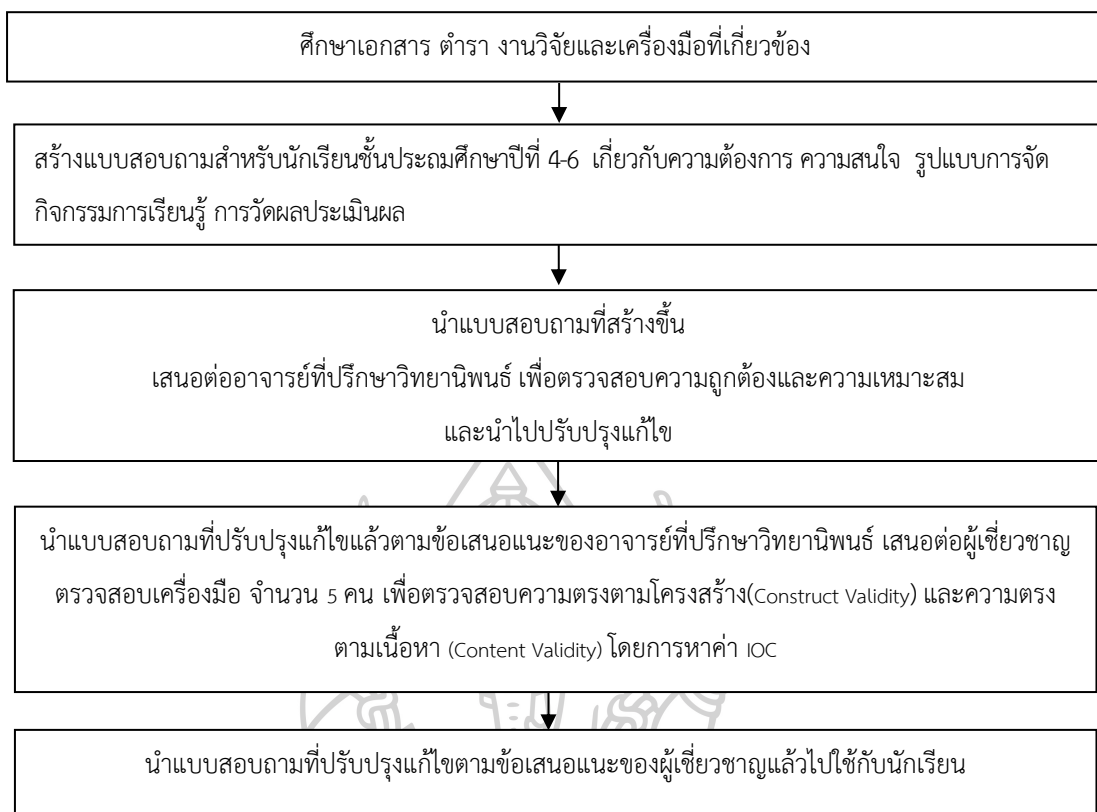
$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5) ปรับปรุงแก้ไขประเด็นสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หัวข้อเรื่องภาษาอังกฤษที่ต้องการรู้ และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ที่ต้องการ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ โดยปรับปรุงเกี่ยวกับข้อคำถามบางคนที่ใช้ข้อความยาวเกินไปและบางข้อใช้ภาษายากเกินไปโดยได้ปรับภาษาให้กระชับและเข้าใจง่ายมากขึ้น เหมาะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปแจกนักเรียน

จากขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสรุปได้ดังแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นสำหรับนักเรียนเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนจากผู้ที่เกี่ยวข้องโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความต้องการ ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยการหาค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4. วิเคราะห์หาความสอดคล้องเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องและแบบสอบถามความต้องการ ความสนใจของนักเรียนโดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R_1) เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนไว้ในตารางที่ 12 ดังนี้

ตารางที่ 12 สรุปวิธีดำเนินการ ชั้นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) เพื่อศึกษาและ วิเคราะห์ข้อมูล พื้นฐาน (Analysis:A)</p>	<p>ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน หลักสูตร สถานศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา รูปแบบการสอน การเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การ สอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ความสามารถในการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ กลวิธี การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน</p>	<p>การศึกษา รวบรวม วิเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง ศึกษาข้อมูล พื้นฐานจากแหล่ง ข้อมูล เอกสาร หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสามัคคีธรรมมา บุญสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562): กิจกรรมพัฒนา นักเรียน</p>	<p>แบบวิเคราะห์เอกสาร</p>	<p>ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบโดยการ หาค่า IOC</p>	<p>วิเคราะห์เอกสาร</p>	<p>ใช้การวิเคราะห์ เนื้อหา</p>

ตารางที่ 12 สรุปวิธีดำเนินการ ชั้นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
ขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์ความ คิดเห็นเกี่ยวกับ พัฒนาารูปแบบการ สอนจากผู้ ที่เกี่ยวข้อง	1.ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยและเครื่องมือที่ เกี่ยวข้อง 2.ร่างแบบสัมภาษณ์ 3.เสนอแบบสัมภาษณ์ให้ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ คุณภาพด้านความ เที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) 4. ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปใช้สัมภาษณ์ ผู้เกี่ยวข้อง	1) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 1 คน 2) หัวหน้าฝ่ายวิชาการ จำนวน 1 คน 3) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 3 คน 4) ศึกษานิเทศก์ จำนวน 2 คน 5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน 6) กรรมการสถานศึกษา จำนวน 1 คน	แบบสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ เครื่องมือ จำนวน 5 คน ตรวจสอบ โดยการหาค่า IOC	1.สัมภาษณ์ผู้ ที่เกี่ยวข้อง 2.วิเคราะห์ เอกสาร	ใช้การวิเคราะห์ เนื้อหา

ตารางที่ 12 สรุปวิธีดำเนินการ ชั้นที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis : A) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นตอนที่ 3</p> <p>ศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล</p>	<p>1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยและเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง</p> <p>2. ร่างแบบสอบถาม</p> <p>3. เสนอแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)</p> <p>4. ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำแบบสอบถามไปแจกนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6</p> <p>โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ จำนวน 33 คน</p>	แบบสอบถาม	<p>ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน ตรวจสอบโดยการหาค่า IOC</p>	<p>1. แจกแบบสอบถาม</p> <p>2. วิเคราะห์ข้อมูล</p>	<p>- ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>- ใช้การวิเคราะห์ค่าร้อยละ (%)</p> <p>ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)</p>

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) เป็นการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารและความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Design & Development : D & D)

เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยได้พัฒนา หากคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยนำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาพัฒนาเป็นโครงร่างรูปแบบ แล้วจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล (Focus Group Discussion : FGD) จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบ คู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการเรียนรู้ ก่อนนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย และพัฒนา หากคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา และพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบ ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบ ได้แก่ แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ แบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลเอกสาร ประกอบด้วย

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และแผนการจัดการเรียนรู้

3. เครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ได้แก่ แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ แบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แหล่งข้อมูลบุคคล

1. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสนทนากลุ่ม แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล แบบประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนสำหรับผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบแต่ละหน่วย แบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งเป็นครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษมาแล้วไม่ต่ำกว่า 5 ปีและจบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 3 คน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 1 คน ด้านการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน และการเขียนหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 คน เพื่อให้ข้อมูลและตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) และความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ และเพื่อรับรองโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนก่อนการนำไปใช้จริงในขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research: R₂)

3. นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านห้วยกระทะทอง อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน ซึ่งไม่ใช่ในกลุ่มเป้าหมายเพื่อใช้ในการทดลองภาคสนาม (Field Tryout)

วิธีดำเนินการ

1. พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยใช้แนวคิดที่ได้จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบการสอน มีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

1.1) นำข้อมูลพื้นฐานที่ได้ศึกษาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดกรอบแนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

1.2) พัฒนาร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานโดยจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ทำให้ได้รายละเอียด 3 หัวข้อ คือ ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ และองค์ประกอบของรูปแบบ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เงื่อนไขสำคัญ และปัจจัยในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ

1.3) นำร่างรูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.4) จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD) ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลจำนวน 7 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิพากษ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ในงานวิจัย

ในการสนทนากลุ่ม (Focus group) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการสนทนากลุ่ม (Focus group)
- 2) กำหนดประเด็นในการสนทนากลุ่ม (Focus group)
- 3) นำร่างประเด็นสนทนากลุ่มที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข
- 4) นำร่างประเด็นที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและความสอดคล้องโดยใช้การหาค่า IOC โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีค่าสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้ในเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้
- 5) นำประเด็นสนทนากลุ่มที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปจัดสนทนากลุ่ม

6) ในระหว่างการดำเนินการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้มอบหมายให้เพื่อนครูอีก 1 คน เป็นผู้ช่วยจดบันทึกรายละเอียดที่สำคัญโดยการจดบันทึกและการบันทึกเสียง

7) หลังการสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยและผู้ช่วยร่วมกันสรุปข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนากลุ่มในแต่ละประเด็น

1.5) ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม (Focus Group)

หลังจากนั้น นำเสนอผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลอีกครั้งเพื่อตรวจสอบประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอน โดยการประเมินนี้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ประเมินความเหมาะสมในประเด็นการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนในภาพรวมและองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนแต่ละองค์ประกอบ โดยประเมินความสอดคล้องเชิงโครงสร้างของรูปแบบ กำหนดเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความสอดคล้องเชิงโครงสร้างของรูปแบบการสอน ผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสอดคล้องในประเด็นการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนในภาพรวมและองค์ประกอบของรูปแบบการสอนแต่ละองค์ประกอบ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ซึ่งแสดงว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องเชิงโครงสร้างสามารถนำไปใช้ได้

ในการประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของรูปแบบการสอน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของรูปแบบการสอน

2) สร้างแบบประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของรูปแบบการสอน

3) นำแบบประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของรูปแบบการสอนที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและความสอดคล้องโดยใช้การหาค่า IOC โดยผลจากการหาค่าความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมีความคิดเห็นว่ามีค่าความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

5) ส่งแบบประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของรูปแบบการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้แก่ผู้เชี่ยวชาญผู้ให้ข้อมูล จำนวน 7 คน เพื่อดำเนินการประเมินคุณภาพของรูปแบบการสอน

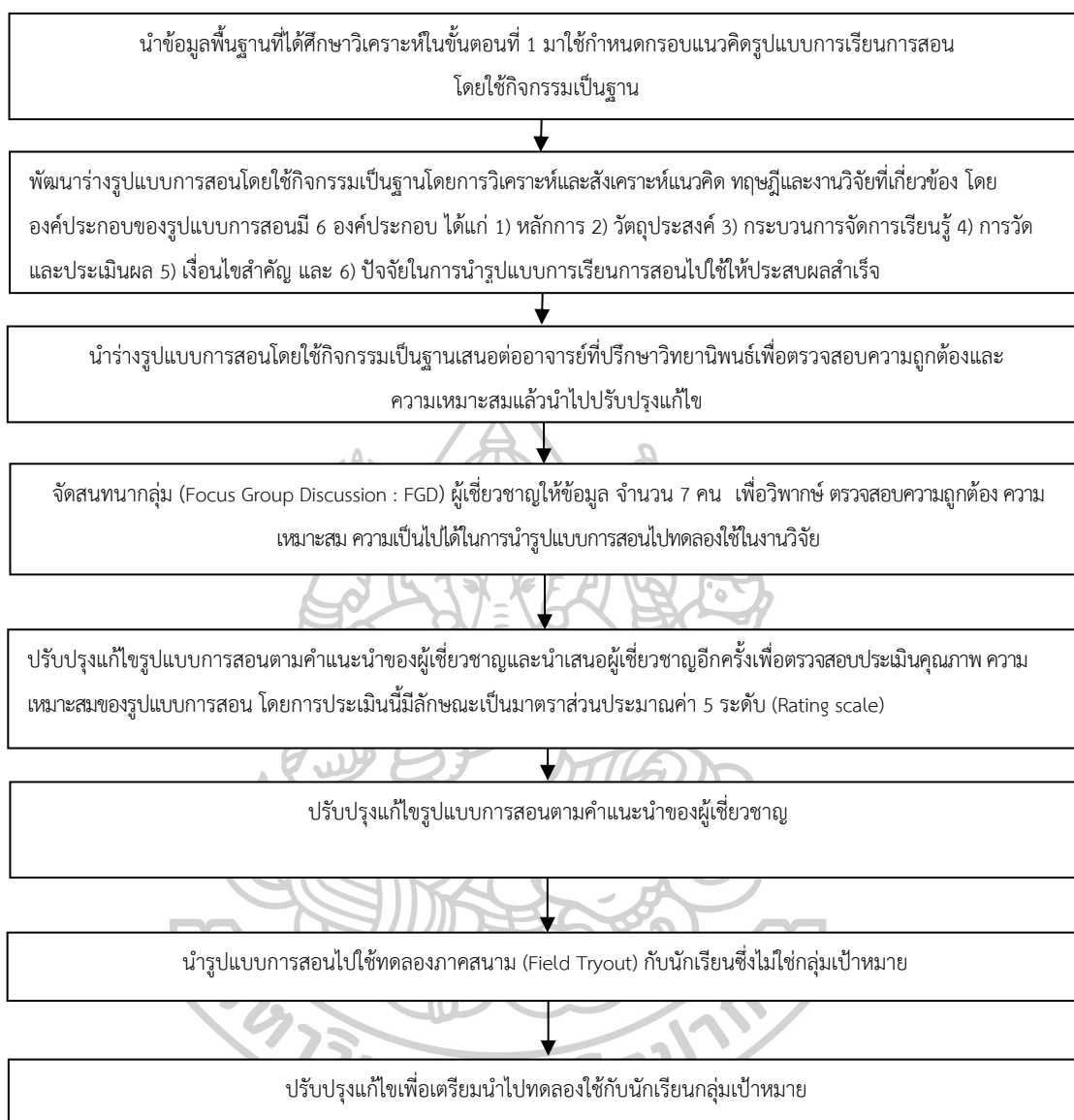
6) ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของรูปแบบการสอนจากผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล ทั้ง 7 คน

1.6) ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล

1.7) นำรูปแบบการสอนไปใช้ทดลองภาคสนาม (Field Tryout) กับนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยกระหะทอง อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

1.8) ปรับปรุงแก้ไขเพื่อเตรียมนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

ขั้นตอนการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา สรุปลงได้ดังแผนภาพที่ 6

แผนภาพที่ 6 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2. พัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2.1.1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562): กิจกรรมพัฒนา

นักเรียน วิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้

2.1.2) พัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยการสังเคราะห์องค์ประกอบของคู่มือ ซึ่งประกอบด้วย คำนำ แนวทางในการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานไปใช้ ข้อควรปฏิบัติก่อนการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ (หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ตัวอย่างหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

2.1.3) นำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.1.4) นำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความสอดคล้องเชิงโครงสร้างของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสอดคล้องในประเด็นต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย
ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ซึ่งแสดงว่าคู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง สามารถนำไปใช้ได้

ในการประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

2) สร้างแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

3) นำแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้อง เหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คนเพื่อตรวจสอบโดยใช้การหาค่า IOC โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

5) ส่งแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้แก่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล จำนวน 7 คน เพื่อดำเนินการประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

6) ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนจากผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลทั้ง 7 คน และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.1.5) ปรับปรุงแก้ไขคู่มือการใช้รูปแบบการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล

2.1.6) นำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนไปใช้ทดลองภาคสนาม (Field Tryout) กับนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยกระทะทอง อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี ซึ่งไม่ใช่ในกลุ่มเป้าหมาย

2.1.7) ปรับปรุงแก้ไขเพื่อเตรียมนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จากขั้นตอนการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ดังแผนภาพที่ 7

แผนภาพที่ 7 ขั้นตอนการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2.2.1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562): กิจกรรมพัฒนา นักเรียน วิเคราะห์หลักสูตร คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้

2.2.2) ออกแบบหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่เหมาะสม ที่เมื่อนำไปจัดการเรียนการสอนแล้วจะนำไปสู่การส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการพูดสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยว ในท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรีมาใช้ในการระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอน เนื่องจากต้องการเสริมสร้างทักษะอาชีพโดยการเตรียมความพร้อมให้นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้แก่ท้องถิ่นได้ และสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพในอนาคตได้ โดยผู้วิจัยได้จัดทำชุดการเรียนรู้เพื่อนำมาใช้เป็นสื่อประเภทหนึ่งในการจัดการเรียนการสอน ชุดการเรียนรู้นี้ ประกอบด้วย 5 หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง ใช้เวลาเรียนทั้งหมด 15 ชั่วโมง และใช้เวลาทดสอบหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน จำนวน 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งสิ้น จำนวน 16 ชั่วโมง ซึ่งแผนการเรียนรู้ประกอบด้วย ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้ เวลาเรียน สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ภาระงาน/ชิ้นงาน การวัดและการประเมินผล สื่อการเรียนการสอน แหล่งเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2.3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2.4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating scale) วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) กำหนดเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความสอดคล้องเชิงโครงสร้างของแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนความสอดคล้องในประเด็นต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยคะแนน 4.50-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยคะแนน 3.50-4.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องมาก

ค่าเฉลี่ยคะแนน 2.50-3.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องปานกลาง

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.50-2.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อย

ค่าเฉลี่ยคะแนน 1.00-1.49 หมายถึง มีความเหมาะสม/สอดคล้องน้อยที่สุด

พิจารณาค่าความสอดคล้องที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 5.00 ซึ่งแสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องเชิงโครงสร้าง สามารถนำไปใช้ได้

ในการประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1) ศึกษาข้อมูล เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

2) สร้างแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

3) นำแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความสอดคล้องเหมาะสมแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คนเพื่อตรวจสอบโดยใช้การหาค่า IOC โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้

5) ส่งแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้อง เหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วให้แก่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล จำนวน 7 คน เพื่อดำเนินการประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

6) ผู้วิจัยรวบรวมแบบประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูลทั้ง 7 คน และนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2.5) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล

2.2.6) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ทดลองภาคสนาม (Field Tryout) กับนักเรียนโรงเรียนบ้านห้วยกระทะทอง อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี ซึ่งไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

2.2.7) ปรับปรุงแก้ไขเพื่อเตรียมนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จากขั้นตอนการพัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้สรุปได้ดังแผนภาพที่ 8

แผนภาพที่ 8 ขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

3. พัฒนาและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน จำนวน 5 ฉบับ ได้แก่ แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอน แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย แบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอน มีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.1.1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.1.2) วิเคราะห์สาระ เนื้อหาสาระสำคัญ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหน่วยการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

3.1.3) สร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอน

แบบประเมินฉบับนี้ได้มาจากการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และตารางกำหนดเนื้อหาการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน มีลักษณะเป็นแบบประเมินการพูดทางตรงสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยเน้นการเชื่อมโยงสู่สถานการณ์จริง เน้นคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริบทในท้องถิ่น แบบประเมินมีจำนวน 3 ข้อ ข้อละ 15 คะแนนรวม 45 คะแนน ดังนี้

ข้อที่ 1 การสนทนาเป็นคู่โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้	15 คะแนน
ข้อที่ 2 การพูดบรรยายตามหัวข้อที่กำหนดให้	15 คะแนน
ข้อที่ 3 การตอบคำถามในการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ถามคำถามและให้นักเรียนเป็นผู้ตอบ	15 คะแนน

เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดสื่อสารใช้เกณฑ์การประเมินเดียวกันกับการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วยโดยประเมิน 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อสาร โดยแต่ละด้านมีการประเมินผลแบบ Rubric Score แบ่งเป็น 3 ระดับ รายละเอียดดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
ด้านการออกเสียง	ออกเสียงได้ดี มีการออกเสียงผิดไม่เกิน 2 คำ	ออกเสียงผิด 3-6 คำ แต่ผู้ฟังเข้าใจ	ออกเสียงผิด 7 คำ ขึ้นไป ผู้ฟังต้องถามซ้ำ
ด้านคำศัพท์	ใช้คำศัพท์ทั่วไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนา หรือ บทพูดบรรยาย 7 ครั้งขึ้นไป	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนาหรือบทพูดบรรยาย 3-6 ครั้ง	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนาหรือบทพูดบรรยาย ไม่เกิน 2 ครั้ง
ด้านไวยากรณ์	พูดผิดหลักไวยากรณ์ไม่เกิน 2 ครั้ง	พูดผิดหลักไวยากรณ์ 3-6 ครั้ง แต่ผู้ฟังเข้าใจ	พูดผิดหลักไวยากรณ์ 7 ครั้ง ขึ้นไป
ด้านความคล่องแคล่ว	พูดได้คล่องแคล่ว หากติดขัดบ้าง ไม่เกิน 2 ครั้ง	พูดไม่คล่องในบางครั้ง พูดติดขัด ตะกุกตะกัก 3-6 ครั้ง	พูดติดขัด ตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ 7 ครั้งขึ้นไป
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	สื่อสารได้ดี ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ หากมีการพูดวกวนหรือซ้ำข้อความบ้าง ไม่เกิน 2 ครั้ง	สื่อสารได้เข้าใจในระดับปานกลาง ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้บ้าง แต่พูดซ้ำ พูดวกวนหรือพูดเป็นข้อความซ้ำ ๆ 3-6 ครั้ง	สื่อสารได้น้อยมาก ผู้ฟังแทบจะไม่สามารถเข้าใจได้ มีการพูดซ้ำ พูดวกวนหรือพูดซ้ำข้อความ 7 ครั้งขึ้นไป

การประเมินคะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามแบบทดสอบที่สร้างขึ้น มีขั้นตอนดังนี้

1. ให้คะแนนความสามารถจากพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกทางการพูดภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ทั้ง 5 ด้าน โดยแยกระดับความสามารถในแต่ละด้าน จากนั้นรวมคะแนนของแต่ละข้อ

2. ผู้ให้คะแนน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมต้นอีก 1 คน ซึ่งครูผู้สอนอีกคนหนึ่งจะได้รับคำชี้แจงเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจนและเพื่อความเข้าใจในการประเมินที่ตรงกัน

3. หาค่าคะแนนเฉลี่ยจากผู้ให้คะแนนทั้ง 2 คน

4. เกณฑ์การประเมินระดับความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยรวมตามเกณฑ์ เพื่อนำมาใช้วิเคราะห์แปลผลในการวิจัย ดังนี้

2.34 – 3.00 หมายถึง ดี

1.67 – 2.33 หมายถึง พอใช้

1.00 – 1.66 หมายถึง ควรปรับปรุง

3.1.4) นำแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องเชิงทฤษฎีแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.1.5) นำแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้ในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

หลังจากนั้น นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 0.80 คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.1.6) ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ โดยปรับปรุงเกี่ยวกับรายการประเมินคำถามที่เป็นการให้นักเรียนตอบโดยใช้การท่องจำ ปรับใหม่ให้เป็นคำถามที่ให้นักเรียนตอบโดยได้พยายามฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ และปรับคำถามบางข้อที่มีความซ้ำซ้อนกัน

3.1.7) จัดทำเป็นแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอนฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ หลังการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน

นักเรียนทุกคนได้รับการประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีผู้วิจัยและเพื่อนครูอีก 1 คน เป็นผู้ประเมิน หลังจากนั้นนำคะแนนจากทั้ง 2 คน มาหาค่าเฉลี่ย อุปกรณ์ที่ใช้ ได้แก่ กล้องบันทึกภาพ เครื่องบันทึกเสียง และแบบบันทึกคะแนนความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอน สรุปรูปได้ดังแผนภาพที่ 9

แผนภาพที่ 9 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอน

3.2 แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย มีขั้นตอนในการสร้างและพัฒนา ดังนี้

3.2.1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และศึกษาวิธีสร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2.2) วิเคราะห์สาระ เนื้อหาสาระสำคัญ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหน่วยการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้

3.2.3) สร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย

แบบประเมินฉบับนี้ได้มาจากการวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้และตารางกำหนดเนื้อหาการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน มีลักษณะเป็นแบบประเมินการพูดทางตรงสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาโดยเน้นการเชื่อมโยงสู่สถานการณ์จริง เน้นคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริบทในท้องถิ่น แบบประเมินหลังเรียนแต่ละหน่วยมีรายละเอียด ดังนี้

หน่วยที่ 1 At the Local Market ใช้การตอบคำถามในการสัมภาษณ์ 3 ข้อ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ถามคำถามและให้นักเรียนเป็นผู้ตอบ คะแนนรวม 15 คะแนน

หน่วยที่ 2 At Souvenir Shop ใช้การสนทนาเป็นคู่โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้ คะแนนรวม 15 คะแนน

หน่วยที่ 3 Amazing Culture of Kanchanaburi ใช้การตอบคำถามในการสัมภาษณ์ 1 ข้อ โดยผู้วิจัยเป็นผู้ถามคำถามและให้นักเรียนเป็นผู้ตอบ คะแนนรวม 15 คะแนน

หน่วยที่ 4 At the Railway Station ใช้การสนทนาเป็นคู่โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้ คะแนนรวม 15 คะแนน

หน่วยที่ 5 At Landmarks in Kanchanaburi ใช้การพูดบรรยายตามหัวข้อที่กำหนดให้ คะแนนรวม 15 คะแนน

เกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดสื่อสารใช้เกณฑ์การประเมินเดียวกันกับการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน

3.2.4) นำแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วยที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องเชิงทฤษฎีแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.2.5) นำแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วยเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

หลังจากนั้น นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2.6) ปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ โดยปรับปรุงเกี่ยวกับรายการประเมินที่เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ซึ่งปรับใหม่โดยเน้นให้เกี่ยวข้องกับบริบทของจังหวัดกาญจนบุรี และคำถามที่เป็นการให้นักเรียนตอบโดยใช้การท่องจำ ปรับใหม่ให้เป็นคำถามที่ให้นักเรียนตอบโดยได้พยายามฝึกใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพูดสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจ และปรับรายการประเมินที่มีข้อคำถามซ้ำซ้อน

3.2.7) จัดทำเป็นแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วยฉบับสมบูรณ์ และนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยโดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ หลังเรียนจบแต่ละหน่วย นักเรียนทุกคนได้รับการประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยมีผู้วิจัยและเพื่อนครูอีก 1 คน เป็นผู้ประเมิน หลังจากนั้นนำคะแนนจากทั้ง 2 คน มา

หาค่าเฉลี่ย อุปกรณ์ที่ใช้ ได้แก่ กล้องบันทึกภาพ เครื่องบันทึกเสียง และแบบบันทึกคะแนน
ความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย สรุปได้ดังแผนภาพที่ 10

แผนภาพที่ 10 ขั้นตอนการสร้างแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบ
แต่ละหน่วย

3.3 แบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.3.1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ศึกษาแนวทางและวิเคราะห์เนื้อหาในการสร้างแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารของ อีสสริยะ อิมกระโทก (2558) และ เนตรชนก โฉมทอง (2561)

3.3.2) สร้างแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสร้างแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยกลวิธีการพูดสื่อสารที่ได้จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 6 กลวิธี ได้แก่

1) กลวิธีการใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร คือ การยืมคำภาษาแม่มาใช้ในการสื่อสารโดยอาจพูดปะปนกับภาษาที่สอง เช่น พูดว่า “I like Soup Hed.” แทน “I like mushroom soup.”

2) กลวิธีการใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง คือ การใช้คำศัพท์อื่นแทนหรือใช้คำพูดที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อความหมาย เช่น พูดคำว่า “train way” แทนคำว่า “railway”

3) กลวิธีการพูดโดยอ้อม คือ การพูดอธิบาย บรรยายเมื่อไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อสารได้ เช่น พูดว่า “It’s a big yellow fruit. It tastes sweet. The shell is hard and sharp.” แทนการพูดคำว่า “durian”

4) กลวิธีการสร้างคำใหม่ คือ การสร้างคำใหม่ขึ้นมาในประโยคเพื่อช่วยในการสื่อสาร เช่น พูดคำว่า “Airball” แทนคำว่า “Balloon”

5) กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด คือ การใช้ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า การเคลื่อนไหวมือหรือร่างกายเมื่อไม่สามารถนึกคำศัพท์ที่ต้องการพูดได้ เช่น การยกมือไปทางซ้าย แทนการพูดว่า “Turn left.” หรือการส่ายหน้า แทนการพูดว่า “I don’t like it.”

6) กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา คือ การหลีกเลี่ยงหรือยกเลิกหัวข้อสนทนา เรื่องสนทนาที่ตนเองไม่มีข้อมูลหรือไม่สามารถสื่อสารต่อได้ เช่น การหยุดพูดกลางคันทันทีเมื่อไม่สามารถนึกคำหรือประโยคที่ต้องการพูดได้

แบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้บันทึกพฤติกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความถี่ของการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนใช้ โดย

ผู้วิจัยจะเป็นผู้บันทึกความถี่ของการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร 1 ครั้ง โดยการเขียนสัญลักษณ์ 1 ซีด ถ้า 5 ครั้ง ก็บันทึก 5 ซีดลงในช่องกลวิธีที่นักเรียนใช้

ตัวอย่างแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

เลขที่	ชื่อ-สกุล	ระดับชั้น	เรื่อง Food					
			กลวิธีการพูดสื่อสาร					
			การใช้ภาษา แม่	การใช้คำพูด แทนหรือ คำพูดที่ ใกล้เคียง	การพูดโดย อ้อม	การสร้าง คำใหม่	การสื่อสาร โดยไม่ใช้ คำพูด	การหลีกเลี่ยง การสนทนา
1	ด.ช.เอ -	ป.5	///	/	/	-	//	/
2	ด.ญ.บี -	ป.6	//	/	//	/	/	//

3.3.3) นำแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องเชิงทฤษฎีแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.3.4) นำแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน 1
ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

หลังจากนั้น นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของทุกประเด็น คือ 1.00 ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามี ความสอดคล้องเหมาะสมมากทุกประเด็น สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไปได้ คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

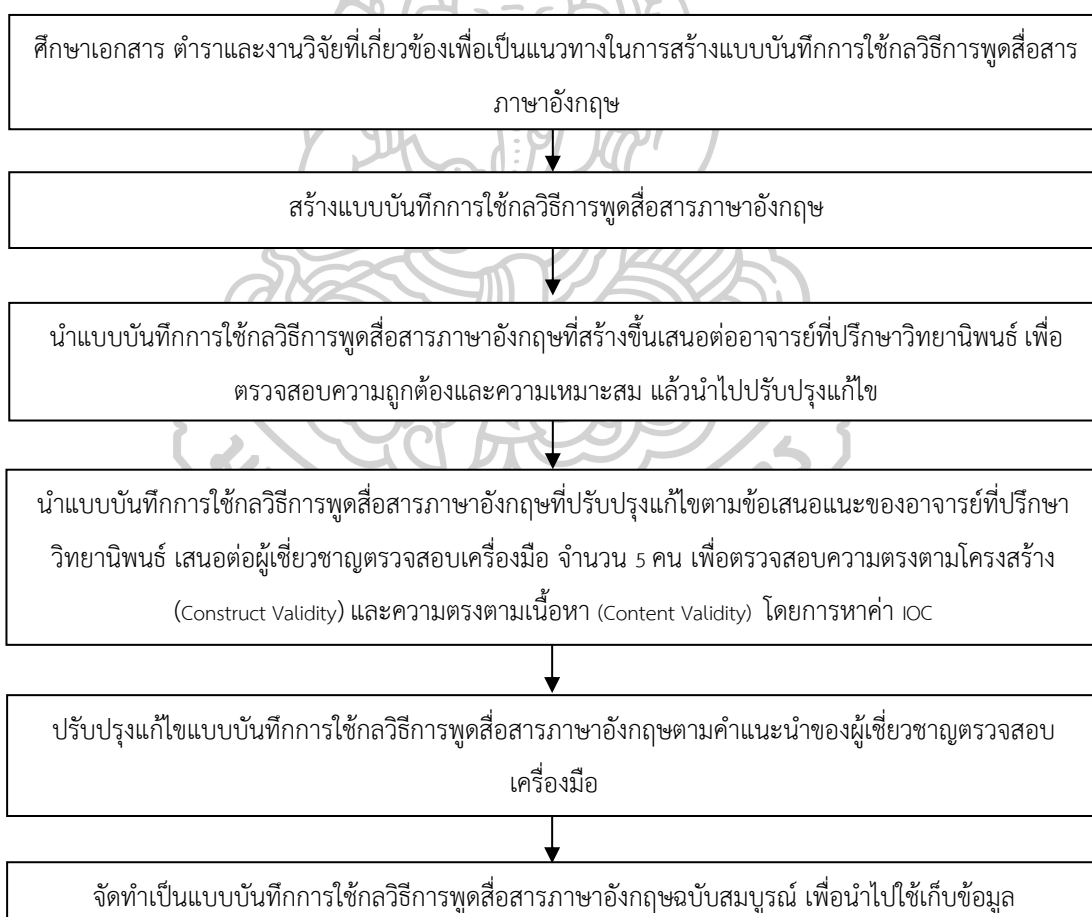
$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.3.5) ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

3.3.6) จัดทำเป็นแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ ในช่วงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตอนที่ 4 การสื่อสารและในช่วงการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย ผู้วิจัยได้ทำการอัดคลิปวิดีโอขณะที่นักเรียนกำลังพูดสื่อสาร หลังจากนั้นผู้วิจัยนำมาบันทึกความถี่การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารของนักเรียนแต่ละคน อุปกรณ์ที่ใช้ ได้แก่ กล้องบันทึกภาพ

จากขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสรุปได้ดังแผนภาพที่ 11

แผนภาพที่ 11 ขั้นตอนการสร้างบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.4. แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน

3.4.1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545), ธารณ์ ทองงอก (2555), มารุต พัฒนาผล (2557), ลัดดา หวังภษิต (2557), และ UNESCO (2008)

3.4.2) สร้างแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน

ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview Protocol) เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ จำนวน 2 ข้อ โดยถามในประเด็นดังนี้

1) ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

2) ชั้น

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิดเพื่อศึกษาระดับความสุขในการเรียนของนักเรียน จำนวน 7 ข้อ โดยคำถามข้อที่ 1-5 จะเป็นประเด็นคำถามเกี่ยวกับความสุขในการเรียนตามองค์ประกอบหลัก 5 ด้าน ได้แก่

1) ด้านผู้เรียน

2) ด้านครู

3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ครู ครอบครัวและชุมชน

4) ด้านสิ่งแวดล้อม

5) ด้านการเรียนรู้

ส่วนคำถามข้อที่ 6-7 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับสิ่งที่ประทับใจมากที่สุดในการเรียนตามรูปแบบการสอนนี้ และการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

3.4.3) นำแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องเชิงทฤษฎีแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.4.4) นำแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

หลังจากนั้น นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 คำนวณค่าตามสูตร

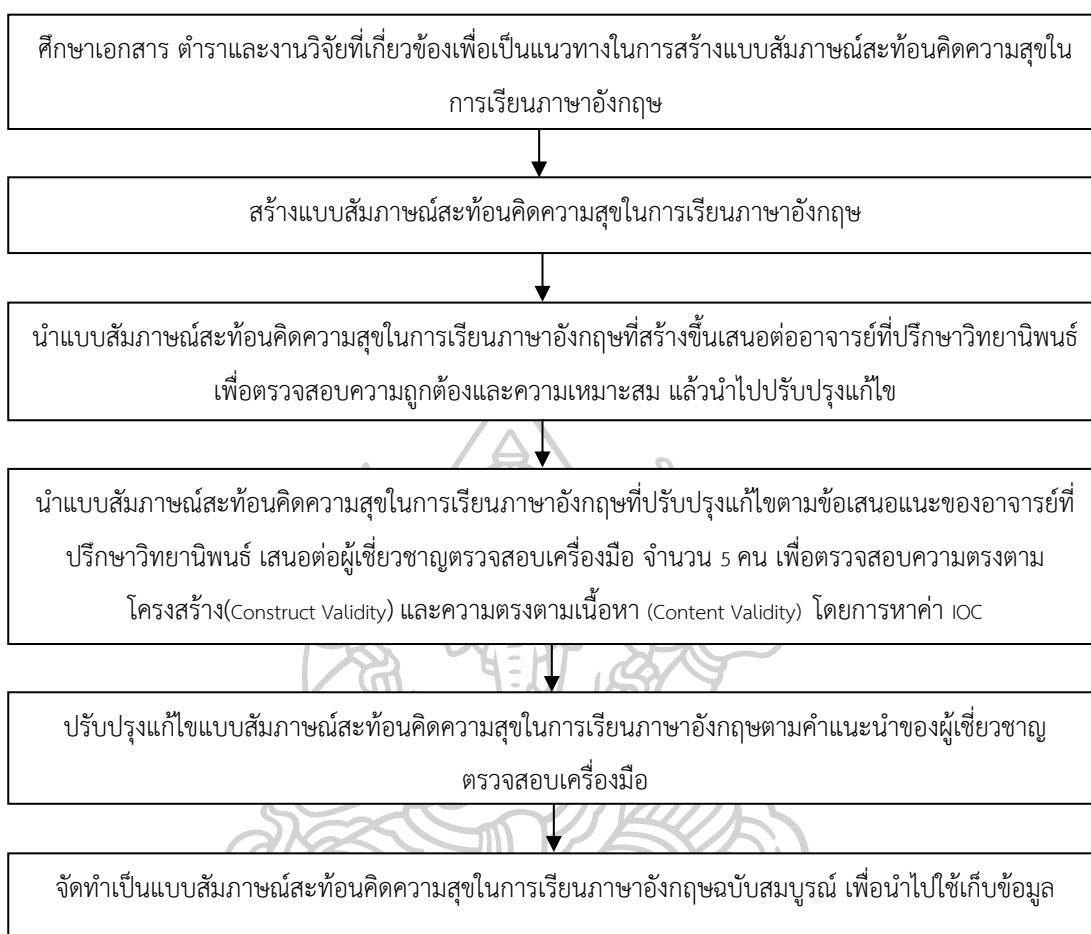
$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.4.5) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียนตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ โดยปรับปรุงเกี่ยวกับประเด็นที่ข้อความค่อนข้างยาว อาจทำให้นักเรียนสับสน ซึ่งปรับใหม่โดยใช้ภาษาที่กระชับมากขึ้น บางประเด็นมีบางคำที่ยากเกินไปสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ซึ่งปรับใหม่โดยใช้คำที่นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย เหมาะกับวัยของนักเรียน

3.4.6) จัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียนฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป โดยในระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้บันทึกเสียงการสนทนาไว้ เพื่อนำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา

จากขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ สรุปลงได้ดังแผนภาพที่ 12

แผนภาพที่ 12 ขั้นตอนการสร้างแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.5 แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3.5.1) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยศึกษาองค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนเรียนรู้มีความสุขของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545), ธารณ์ ทองงอก (2555), มารุต พัฒนาผล (2557), ลัดดา หวังภษิต (2557), และ UNESCO (2008)

3.5.2) สร้างแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้วาดภาพ จำนวน 2 ข้อ โดยถามใน

ประเด็นดังนี้

1) ระดับชั้น

2) เพศ

ตอนที่ 2 วาดภาพที่แสดงถึงความรู้สึก บรรยากาศหรือสิ่งทีนักเรียนประทับใจมากที่สุดที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบการสอนนี้ และเขียนบรรยายใต้ภาพ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด ในประเด็นข้อคิดเห็นเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

3.5.3) นำแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องเชิงทฤษฎีแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

3.5.4) นำแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ 5 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา คือ

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

หลังจากนั้น นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) โดยผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 คำนวณค่าตามสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

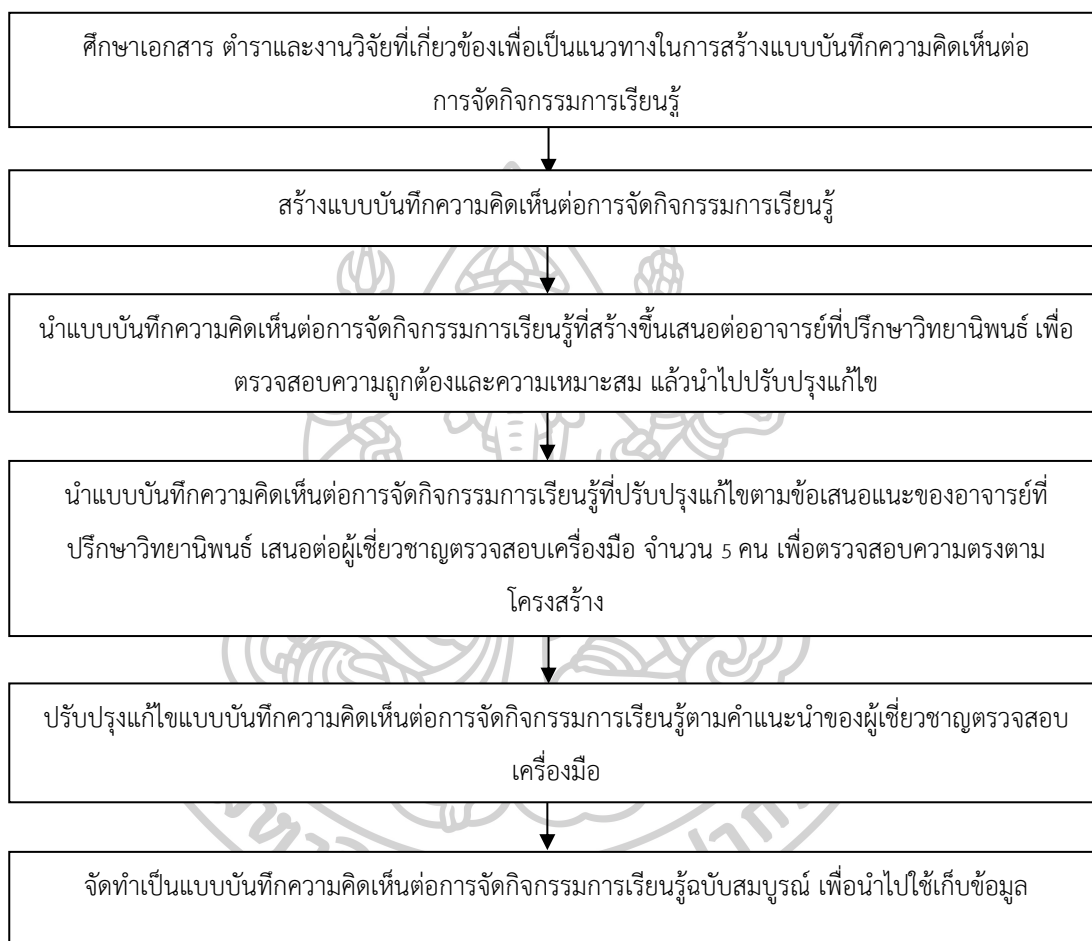
$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.5.5) ปรับปรุงแก้ไขแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ เกี่ยวกับประเด็นที่คำชี้แจงค่อนข้างยาวมากเกินไป อาจทำให้นักเรียนสับสน ซึ่งปรับใหม่โดยใช้ภาษาที่กระชับมากขึ้น เพื่อให้ นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย

3.5.6) จัดทำเป็นแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ
สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

จากขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
สรุปได้ดังแผนภาพที่ 13

แผนภาพที่ 13 ขั้นตอนการสร้างแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

4. ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบการสอน เครื่องมือ
ประกอบรูปแบบการสอนและเครื่องมือประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนไปใช้ (Try out)

4.1) นำรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้
ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปตรวจสอบความเป็นไปได้ในการใช้หลักสูตร โดย
การทดลองใช้หลักสูตร (try out) กับนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งไม่ใช่

กลุ่มเป้าหมายและมีลักษณะไม่แตกต่างกับกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านห้วยกระทะทอง อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี เนื่องจากมีบริบทคล้ายกันกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย และจากการผลการทดสอบระดับประเทศ (O-Net) ปีการศึกษา 2562 พบว่านักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยภาษาอังกฤษในระดับใกล้เคียงกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย โดยดำเนินการดังนี้ เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วย คือหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 At the Local Market ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เวลา กิจกรรมพัฒนานักเรียน ระหว่างวันที่ 7 – 21 ธันวาคม พ.ศ. 2563 จำนวน 3 ชั่วโมง โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ก่อนการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์แนวการจัดการจัดการเรียนรู้อัตนวิสัยและประเมินผล บทบาทของนักเรียน และบทบาทของครูผู้สอน ตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2. ระหว่างการใช้รูปแบบ (ชั่วโมงที่ 1-3) ดำเนินการดังนี้

2.1 หลังจากเรียนจบหน่วย ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาความสามารถการพูดสื่อสารของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนหน่วยที่ 1

2.2 บันทึกอัตถิคติวิดีโอในช่วงจัดกิจกรรมการเรียนรู้อัตนวิสัยตอนต้นที่ 4 และช่วงการประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย เพื่อนำมาบันทึกความถี่การใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนลงในแบบบันทึก

3. หลังการใช้รูปแบบ ดำเนินการดังนี้

3.1 ให้นักเรียนกลุ่ม Try out จำนวน 14 คน ทำแบบสอบถามกลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาวิธีที่นักเรียนใช้ในระหว่างการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.2 สัมภาษณ์นักเรียนกลุ่ม Try out จำนวน 14 คน เพื่อสะท้อนคิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

3.3 ให้นักเรียนกลุ่ม Try out จำนวน 14 คน วาดภาพลงในแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อัตนวิสัยและเขียนบรรยายได้ภาพ และเขียนความคิดเห็นเพิ่มเติมที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อัตนวิสัย

4. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่พัฒนาขึ้นมี 5 ชั้น ดังนี้

1. ชั้นกระตุ้น (Inspire: I)

บอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ทบทวนความรู้เดิม จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ

2. ชั้นนำเสนอความรู้ (Presentation: P)

ให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียน สอนบทสนทนาหรือรูปแบบประโยคในบริบทต่าง ๆ นักเรียนศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน

กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนในช่วงการทดลองสอน (Try out) ประกอบด้วย 3 กิจกรรม ได้แก่ 1) กิจกรรมเกม 2) กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ และ 3) กิจกรรมการสัมภาษณ์

3. ชั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนฝึกพูดโดยใช้คำศัพท์ รูปแบบประโยคที่เรียน และค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้การคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง

4. ชั้นสื่อสาร (Communicate: C)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5. ชั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

4.2) นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบความเป็นไปได้จากการ Try out ไปปรับปรุงแก้ไขและจัดทำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

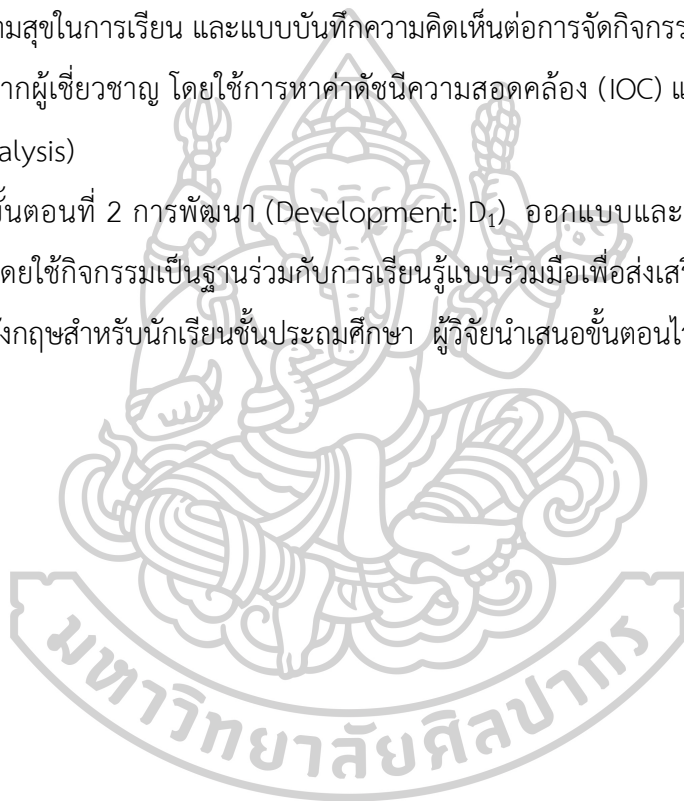
การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2. วิเคราะห์หาคุณภาพของรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งประเมินและตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

3. วิเคราะห์หาความสอดคล้องเหมาะสมแบบประเมินรูปแบบการสอน แบบประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอน แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) ออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอขั้นตอนไว้ในตารางที่ 14 ดังนี้

ตารางที่ 14 สรุปวิธีดำเนินการขั้นที่ 2 การออกแบบและพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินงาน	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นที่ 2 เพื่อพัฒนาเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนและการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>1. ศึกษาหลักสูตร หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาเป็นแนวทางในการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>2. พัฒนาคู่มือการใช้รูปแบบการสอน</p> <p>3. ออกแบบหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>4. นำคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้เสนออาจารย์ที่ปรึกษา</p> <p>5. ปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพ ความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบและการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>6. ปรับปรุงแก้ไขคู่มือการใช้รูปแบบและแผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>7. นำไปใช้ทดลองภาคสนามกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย</p> <p>8. ปรับปรุงแก้ไขเพื่อเตรียมนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>1. หลักสูตร หลักการแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1</p> <p>2. ผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>ตรวจสอบเครื่องมือ จำนวน 5 คน</p> <p>ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล จำนวน 7 คน</p> <p>นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านห้วยกระทิง อ.ไพรโยก จ.กาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน (Try out)</p>	<p>1. แบบวิเคราะห์เอกสาร</p> <p>2. แบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของเครื่องมือประกอบรูปแบบ ได้แก่</p> <p>2.1. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน</p> <p>2.2. แผนการจัดการเรียนรู้</p>	<p>1. ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของประเมินคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยใช้การหาค่า IOC</p> <p>2. ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน โดยใช้แบบสอบถามของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>3. ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล จำนวน 7 คน โดยใช้แบบสอบถามของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>4. ประเมินคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบและการจัดการเรียนรู้</p> <p>5. นำไปใช้ทดลองภาคสนามกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย</p> <p>6. ปรับปรุงแก้ไขเพื่อเตรียมนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>1. การสังเคราะห์เนื้อหา เครื่องมือ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมแบบประเมินคุณภาพ ความสอดคล้องเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การหาค่า IOC</p> <p>2. ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล จำนวน 7 คน โดยใช้แบบสอบถามของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ</p> <p>3. ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อมูล จำนวน 7 คน โดยใช้แบบสอบถามของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้เชี่ยวชาญ</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>3. ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)</p>

ตารางที่ 14 สรุปวิธีดำเนินการขั้นที่ 2 การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ต่อ)

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นที่ 3 เพื่อพัฒนาเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ</p>	<p>1. ศึกษาตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน</p> <p>2. สร้างเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน</p> <p>3. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา</p> <p>4. ปรับปรุงแก้ไขและนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง เหมาะสม</p> <p>5. ปรับปรุงแก้ไขเพื่อเตรียมนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 5 คน</p>	<p>แบบประเมินความสอดคล้องเหมาะสมของเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ</p> <p>1) แบบประเมินความสามาริการพูดภาษาอังกฤษ</p> <p>2) แบบบันทึกการใช้วิธีการพูดสื่อสาร</p> <p>3) แบบสัมภาษณ์ก่อน-หลังการเรียน</p> <p>4) แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>	<p>ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน</p> <p>ตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 5 คน โดยใช้การหาค่า IOC</p>	<p>1. การสังเกตเครื่องมือ</p> <p>2. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือจำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้องเหมาะสมของเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอน โดยใช้การหาค่า IOC</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และการวิเคราะห์เนื้อหา</p>

ตารางที่ 14 สรุปวิธีดำเนินการขั้นที่ 2 การออกแบบและพัฒนาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ต่อ)

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นที่ 4 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและนำรูปแบบที่ได้ของการประกอบรูปแบบและเครื่องมือประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบไปใช้ (Try out)</p>	<p>1. นำผลที่ได้รับจากการแนะนำของผู้เชี่ยวชาญในขั้นที่ 3 มาปรับปรุงแก้ไข ทดลองจากนั้นเลือกหน่วยการเรียนรู้ 1 หน่วยเพื่อนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย</p> <p>2. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือประกอบรูปแบบ</p> <p>3. นำเครื่องมือประกอบรูปแบบของรูปแบบไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านห้วยกระษेत्रของ อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน (Try out)</p>	<p>1. รูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน</p> <p>2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน</p> <p>3. แผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>4. แบบประเมินความสามารถ</p> <p>การพูดสื่อสารตั้งเรียนจบแต่ละหน่วย</p> <p>5. แบบบันทึกการใช้การสื่อสาร</p> <p>6. แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิด</p> <p>ความเชื่อในการเรียน</p> <p>7. แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้นักเรียน</p>	<p>1. นำรูปแบบและเครื่องมือประกอบรูปแบบไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้น ป.4-6 โรงเรียนบ้านห้วยกระษेत्रของ</p> <p>2. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือประกอบรูปแบบเพื่อเตรียมนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มเป้าหมาย</p>	<p>1. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมี 5 ชั้น</p> <p>1) ชั้นกระตุ้น</p> <p>2) ช้่นนำเสนอความรู้</p> <p>3) ชั้นปฏิบัติกิจกรรม</p> <p>4) ชั้นสื่อสาร</p> <p>5) ชั้นประเมินผล</p> <p>2. ทดสอบความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียน</p> <p>2. ผู้วิจัยดูวิดีโอที่บันทึกไว้แล้วบันทึกความเชื่อของการใช้วิธีการพูดสื่อสารในแบบบันทึกการสื่อสารพูดสื่อสาร</p> <p>3. ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียน</p> <p>4. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้นักเรียน</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)</p>

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) เป็นการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Implementation : I) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

การทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ แหล่งข้อมูล ตัวแปรที่ศึกษา วิธีดำเนินการ เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนที่ 3 ดังนี้

วัตถุประสงค์

เพื่อนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาไปทดลองใช้

แหล่งข้อมูล

นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมนักเรียนจำนวน 12 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย

1. ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และแผนการจัดการเรียนรู้

3. เครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ได้แก่ แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย แบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิธีดำเนินการ

ในการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ 1) การเตรียมการก่อนการทดลองใช้รูปแบบกับกลุ่มเป้าหมาย 2) การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบกับกลุ่มเป้าหมาย และ 3) การประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย การประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างการใช้รูปแบบ การประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบ การศึกษาพฤติกรรมการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และการศึกษาความสุขในการเรียนหลังการใช้รูปแบบ ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการก่อนการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ผู้วิจัยเตรียมการทดลองใช้รูปแบบ โดยการเตรียมกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมนักเรียนจำนวน 12 คน ดังนี้

1. การกำหนดประชากร

การศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อเสริมสร้างความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยกำหนดให้ประชากรเป็นนักเรียนในระดับชั้นที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ จำนวน 33 คน

2. การเลือกกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563

รวมนักเรียนจำนวน 12 คน กลุ่มเป้าหมายได้มาโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 เลือกโรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ เป็นโรงเรียนสำหรับการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ ทั้งนี้เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบ เนื่องจาก ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอนกิจกรรมพัฒนานักเรียน ชุมนุมภาษาอังกฤษแก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดังนั้นผู้วิจัยจึงสามารถควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนในระหว่างการดำเนินการวิจัย เพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงภายในสูงสุดได้

2.2 พิจารณารายวิชาที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชา เพื่อกำหนดรายวิชาที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ให้เหมาะสม พิจารณาได้เป็นการสอนในช่วงโมงชุมนุมภาษาอังกฤษซึ่งเป็นกิจกรรมเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนที่เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

3. การชี้แจงข้อปฏิบัติในการเรียนการสอนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.1 ชี้แจงให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น

3.2 ชี้แจงลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บทบาทของนักเรียน และบทบาทของครูผู้สอน

3.3 แนะนำนักเรียนในการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งจะส่งเสริมการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น แนะนำการใช้สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ

3.4 ชี้แจงเกณฑ์การวัดและประเมินผล เพื่อให้นักเรียนทราบถึงเกณฑ์การประเมินทดสอบวัดความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

3.5 ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยให้คำแนะนำแก่นักเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีความหลากหลาย สนุกสนาน จูงใจนักเรียน และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน

ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนกับกลุ่มเป้าหมาย

หลังจากการเตรียมการก่อนการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน โดยการชี้แจงและแนะนำข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายแล้ว ผู้วิจัยนำรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอนและ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้สอนจริง โดยใช้เวลากิจกรรมพัฒนานักเรียนเพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 15 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 15 ชั่วโมง และใช้เวลาเพื่อประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน จำนวน 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมดจำนวน 16 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2563 – 20 มีนาคม พ.ศ. 2564 โดยมีการศึกษาตามรายละเอียดดังนี้

1. วัตถุประสงค์การทดลอง คือ เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบ และประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์คือ

2.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2.2 เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2.3 เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2. แบบแผนการทดลอง ในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Time Series Design (Campbell & Stanley, 1963) และ แบบ One –Shot Case Design (Campbell & Stanley, 1963)

2.1 แบบแผนการทดลองแบบ Time Series Design (เพื่อประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน)

X	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	O ₅
---	----------------	----------------	----------------	----------------	----------------

X หมายถึง การทดลองใช้รูปแบบการสอน
 O₁, O₂, O₃, ... หมายถึง การประเมินระหว่างการใช้รูปแบบการสอน

2.2 แบบแผนการทดลองแบบ One –Shot Case Design (เพื่อประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน)

X	O
---	---

X หมายถึง การทดลองใช้รูปแบบการสอน
 O หมายถึง การประเมินหลังการใช้รูปแบบการสอน

ขั้นที่ 3 การรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย มีรายละเอียดดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอนกิจกรรมพัฒนานักเรียน (ชุมนุมภาษาอังกฤษ) ให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีนักเรียน 12 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โดยใช้เนื้อหาทางภาษาเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรีเพื่อฝึกความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้จัดทำเป็นชุดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 หน่วย
2. ก่อนการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล บทบาทของนักเรียน และบทบาทของครูผู้สอนตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยผู้วิจัยนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้ มีการดำเนินการดังนี้
3. ระหว่างการใช้รูปแบบ (ชั่วโมงที่ 1-15) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนโดยนำเนื้อหาทางภาษาเพื่อฝึกความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวโดยใช้บริบทท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรีตามรูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นมาใช้ทดลองสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วย 5 หน่วย ดังนี้

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	ระยะ เวลา	กิจกรรมพื้นฐาน	โครงสร้างประโยค	บริบทท้องถิ่น
1	At the Local Market	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาท สมมติ 3.การสัมภาษณ์	Describing things	ผักและผลไม้ที่มีชื่อเสียงของ จังหวัดกาญจนบุรี
2	At Souvenir Shop	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาท สมมติ	Selling and Buying	ของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง ของจังหวัดกาญจนบุรี
3	Amazing Culture of Kanchanabur i	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การพูดบรรยาย ให้ข้อมูล	Giving Information about culture and festival	ประเพณี วัฒนธรรม เทศกาลที่มี ชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี
4	At Railway Station	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การแสดงบทบาท สมมติ	Asking & Answering about direction	เส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัด กาญจนบุรี
5	At Landmarks in Kanchanabur i	3 ชั่วโมง	1.เกม 2.การฝึกใช้ภาษา ในสถานการณ์จริง	Giving Information about Landmarks in Kanchanaburi	สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของ จังหวัดกาญจนบุรี เช่น สะพาน ข้ามแม่น้ำแคว ถ้ำกระแซ

3.1) หลังจากเรียนจบแต่ละหน่วย ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถการพูดสื่อสารของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3.2) บันทึกอัตถคติปริติโอในช่วงจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตอนที่ 4 และช่วงการประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย เพื่อนำมาบันทึกความถี่การใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนลงในแบบบันทึก

4. หลังการใช้รูปแบบ ดำเนินการดังนี้

4.1) ประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนเพื่อประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน

4.2) สัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 12 คน เพื่อสะท้อนคิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.3) ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 12 คน วาดภาพลงในแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเขียนบรรยายใต้ภาพ และเขียนความคิดเห็นเพิ่มเติมที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่พัฒนาขึ้นมี 5 ชั้น ดังนี้

1) ชั้นกระตุ้น (Inspire: I)

บอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ทบทวนความรู้เดิม จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ

2) ชั้นนำเสนอความรู้ (Presentation: P)

ให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียน สอนบทสนทนาหรือรูปแบบประโยคในบริบทต่างๆ นักเรียนศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน

3) ชั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนฝึกพูดโดยใช้คำศัพท์ รูปแบบประโยคที่เรียน และค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้การคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง

กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 กิจกรรม ได้แก่ 1) กิจกรรมเกม 2) กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ 3) กิจกรรมการพูดบรรยาย 4) กิจกรรมการสัมภาษณ์ และ 5) กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

4. ชั้นสื่อสาร (Communicate: C)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มีการนำเสนอผลงาน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน และมีโอกาสได้ฝึกพูดสนทนากับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

5. ชั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

ขั้นที่ 4 การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในประเด็นความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ ดังรายละเอียดตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. เพื่อประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2.2 เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2.3 เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการใช้กลวิธีของนักเรียนโดยการหาค่าความถี่

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขของนักเรียนโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Implementation : I) ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการดังตารางที่ 15 ดังนี้

ตารางที่ 15 สรุปวิธีดำเนินการขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Implementation : I)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นตอนที่ 3</p> <p>การวิจัย (Research : R₂) เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Implementation : I)</p>	<p>ขั้นที่ 1 การเตรียมการก่อนการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน</p> <p>ขั้นที่ 2 การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน</p>	<p>นักเรียนชั้นประถมศึกษา 4-6 โรงเรียนสตรีศรีนครินทร์ 2 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 12 คน</p>	<p>1. แบบสอบถาม</p> <p>2. คู่มือการปฏิบัติในการเรียนการสอนกับนักเรียนตามแบบแผน</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
	<p>นำหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในทดลองจริง โดยจัดการเรียนการสอนทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง โดยใช้แบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบ Time Series Design และ One Shot Case Study</p>	<p>นักเรียนชั้นประถมศึกษา 4-6 โรงเรียนสตรีศรีนครินทร์ 2 ปี การศึกษา 2563 จำนวน 12 คน</p>	<p>1. รูปแบบการสอน</p> <p>2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน</p> <p>3. แผนการจัดการเรียนรู้</p> <p>4. แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ</p> <p>หลังเรียนจบแต่ละหน่วย</p>	<p>-</p>	<p>1. ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมี 5 ขั้นตอน</p> <p>1) ขั้นกระตุ้น</p> <p>2) ขั้นนำเสนอความรู้</p> <p>3) ขั้นทำกิจกรรม</p> <p>4) ขั้นสื่อสาร</p> <p>5) ขั้นประเมินผล</p> <p>2. ผู้วิจัยประเมินความสามารถการพูดหลังเรียนจบแต่ละหน่วย</p>	<p>ใช้การวิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)</p>

ตารางที่ 15 สรุปรวิธิตำเนินการขั้นตอนที่ 3 การทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนรู้โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Implementation : I) (ต่อ)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นที่ 3. ประเมินประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน</p>	<p>1. เก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น ความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลวิธีการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ</p> <p>2. นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย</p>	<p>นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสันติคีรีศรีรามานุสรณ์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 คน</p>	<p>1. แบบประเมินความสามารถการพูด สื่อสารหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน</p> <p>2. แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร</p> <p>3. แบบสัมภาษณ์และข้อคิดความเชื่อในการเรียน</p> <p>4. แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>	-	<p>หลังการใช้รูปแบบการสอนดำเนินการดังนี้</p> <p>1. ทดสอบความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน</p> <p>2. ผู้วิจัยดูวิดีโอที่บันทึกไว้แล้ว บันทึกความคิดเห็นของการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารในแบบบันทึกกลวิธีการพูดสื่อสาร</p> <p>3. ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มเป้าหมายเกี่ยวกับความสนใจในการเรียน จำนวน 12 คน</p> <p>4. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมายจำนวน 12 คน ทำแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การวิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)</p>

ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D₂) เป็นการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Evaluation : E)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและนำข้อมูลมาวิเคราะห์
2. เพื่อปรับปรุง/แก้ไข รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

แหล่งข้อมูลบุคคล

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมนักเรียนจำนวน 12 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย

1. ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. พัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
4. ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

1. รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. เครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ได้แก่ คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และแผนการจัดการเรียนรู้
3. เครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ได้แก่ แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน แบบ

ประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย แบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

วิธีดำเนินการ

หลังการนำรูปแบบการไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอน และตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนโดยดำเนินการ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประเมินประสิทธิผลต่อไปนี้

1.1 ศึกษาพัฒนาการด้านพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

1.2 ศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

1.3 ศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

2. ปรับปรุง/แก้ไข รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยนำผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมาพิจารณาความเหมาะสมตามองค์ประกอบต่าง ๆ โดยเฉพาะองค์ประกอบด้านกระบวนการของรูปแบบจากการนำไปจัดการเรียนการสอนในชั้นตอนที่ 3 ของการวิจัย แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณา และนำมาปรับปรุงแก้ไข จัดทำเป็นรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการใช้กลวิธีของนักเรียนโดยการหาค่าความถี่

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขของนักเรียนโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากขั้นตอนที่ 4 การวิจัย (Research : R₂) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Evaluation : E) ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 สรุปวิธีดำเนินการ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูด
สื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บทท้อถอยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Evaluation : E)

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D₂) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้อัตราการสื่อสารเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้อัตราการสื่อสารเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ</p>	<p>ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ 3 เพื่อประเมินประสิทธิภาพการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนในประเด็นดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถด้านพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2. พัฒนาการของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน 3. พัฒนาการความสามัคคีกันพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบแต่ละหน่วย 4. การใช้กวีนิพนธ์พูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน 5. ความสุขในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอน 	<p>ข้อมูลที่ได้รับการตอบรับจากผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รูปแบบการสอนโดยใช้อัตราการสื่อสารเป็นฐาน 2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน 3. แผนการจัดการเรียนรู้ <p>แบบประเมินความสามัคคีกันพูดสื่อสารหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. แบบประเมินความสามัคคีกันการพูดสื่อสารหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน 5. แบบประเมินความสามัคคีกันการพูดสื่อสารหลังเรียนจบแต่ละหน่วย 6. แบบบันทึกการใช้กวีนิพนธ์พูดสื่อสาร 7. แบบบันทึกการสังเกตความสนใจในการเรียน 8. แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 	-	<p>นำข้อมูลที่ได้รับการตอบรับจากผู้เรียนมาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 3</p> <p>แบบประเมินความสามัคคีกันการพูดสื่อสารหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน</p> <p>แบบบันทึกการใช้กวีนิพนธ์พูดสื่อสาร</p> <p>แบบบันทึกการสังเกตความสนใจในการเรียน</p> <p>แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้</p>	<p>นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 3</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การวิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (X̄) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)</p>
<p>ขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (Development : D₂) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้อัตราการสื่อสารเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ</p>	<p>ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลที่ 3 เพื่อประเมินประสิทธิภาพการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนในประเด็นดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถด้านพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ 2. พัฒนาการของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน 3. พัฒนาการความสามัคคีกันพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบแต่ละหน่วย 4. การใช้กวีนิพนธ์พูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน 5. ความสุขในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอน 	<p>ข้อมูลที่ได้รับการตอบรับจากผู้เรียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. รูปแบบการสอนโดยใช้อัตราการสื่อสารเป็นฐาน 2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน 3. แผนการจัดการเรียนรู้ <p>แบบประเมินความสามัคคีกันพูดสื่อสารหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. แบบประเมินความสามัคคีกันการพูดสื่อสารหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน 5. แบบประเมินความสามัคคีกันการพูดสื่อสารหลังเรียนจบแต่ละหน่วย 6. แบบบันทึกการใช้กวีนิพนธ์พูดสื่อสาร 7. แบบบันทึกการสังเกตความสนใจในการเรียน 8. แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ 	-	<p>นำข้อมูลที่ได้รับการตอบรับจากผู้เรียนมาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 3</p> <p>แบบประเมินความสามัคคีกันการพูดสื่อสารหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน</p> <p>แบบบันทึกการใช้กวีนิพนธ์พูดสื่อสาร</p> <p>แบบบันทึกการสังเกตความสนใจในการเรียน</p> <p>แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้</p>	<p>นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 3</p>	<p>ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p>

ขั้นตอนที่ 5 การขยายผล (Dissemination) เป็นการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

นำรูปแบบการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปขยายผลการใช้ โดยนำไปใช้สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ อ.โทรโยค จ.กาญจนบุรี ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

วัตถุประสงค์

เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

แหล่งข้อมูลบุคคล

นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 รวมนักเรียนจำนวน 14 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย

1. พัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
3. ความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

แบบแผนการทดลองในการขยายผล

การขยายผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Time Series Design (Campbell & Stanley, 1963) เพื่อศึกษาพัฒนาการหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2

แบบแผนการทดลองแบบ Time Series Design (เพื่อประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน)

X	O ₁	O ₂
---	----------------	----------------

X หมายถึง การทดลองใช้รูปแบบการสอน

O₁, O₂, O₃, ... หมายถึง การประเมินระหว่างการทดลองใช้

รูปแบบการสอน

วิธีดำเนินการ

หลังจากนำไปทดลองใช้ภาคสนามกับกลุ่มทดลอง พบว่า มีประสิทธิผลเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานนี้จึงมีความเหมาะสมและสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการขยายผลการวิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 2 หน่วย คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 At the Local Market และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 At Souvenir Shop ใช้เวลากิจกรรมพัฒนานักเรียนจำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 6 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2564 – 9 เมษายน 2564

2. ก่อนการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์แนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผล บทบาทของนักเรียน และบทบาทของครูผู้สอนตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

3. ระหว่างการใช้รูปแบบ (ชั่วโมงที่ 1-6) ดำเนินการดังนี้

3.1 หลังจากเรียนจบแต่ละหน่วย ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถการพูดสื่อสารของนักเรียนโดยใช้แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

3.2 บันทึกอัตถ์คลิปวิดีโอในช่วงจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นตอนที่ 4 และช่วงการประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย เพื่อนำมาบันทึกความถี่การใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนลงในแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร

4. หลังการใช้รูปแบบ ดำเนินการดังนี้

4.1 สัมภาษณ์นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 14 คน เพื่อสะท้อนคิดความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษ

4.2 ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 14 คน วาดภาพลงในแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และเขียนบรรยายใต้ภาพ และเขียนความคิดเห็นเพิ่มเติมที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

5. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่พัฒนาขั้นมี 5 ขั้น ดังนี้

1.ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

บอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ทบทวนความรู้เดิม จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ

2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Presentation: P)

ให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียน สอนบทสนทนาหรือรูปแบบประโยคในบริบทต่างๆ นักเรียนศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาบทเรียน

กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนในช่วยการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน ประกอบด้วย 3 กิจกรรม ได้แก่ 1) กิจกรรมเกม 2) กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ และ 3) กิจกรรมการสัมภาษณ์

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนฝึกพูดโดยใช้คำศัพท์ รูปแบบประโยคที่เรียน และค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยใช้การคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเอง

4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนของนักเรียนโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนโดยการหาค่าความถี่

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขของนักเรียนโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

จากขั้นตอนการขยายผลรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการดำเนินการดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 สรุปวิธีดำเนินการขั้นตอนที่ 5 การขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย	การดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	การเก็บข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล
<p>การขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ</p> <p>โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อ</p> <p>ส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและ</p> <p>ความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา</p>	<p>นำรูปแบบการสอนที่ได้รับปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้สอนให้แก่นักเรียนกลุ่มขยายผล โดยจัดการเรียนการสอนทั้งสิ้นจำนวน 6 ชั่วโมง โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Series Design</p>	<p>นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านวังพิศ อ.ไทรโยค จ. กาญจนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน</p>	<p>1. รูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน</p> <p>2. คู่มือการใช้รูปแบบการสอน</p> <p>3. แบบการจัดการเรียนรู้แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน</p> <p>4. แบบประเมินความพึงพอใจการพูดสื่อสารหลังเรียนจบแต่ละหน่วย</p> <p>5. แบบบันทึกการใช้สื่อวิธีการสื่อสาร</p> <p>6. แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน</p> <p>7. แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้อ</p>	-	<p>1. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมี 5 ขั้นตอน</p> <p>1) ขั้นกระตุ้น</p> <p>2) ชี้นำเสนอความรู้</p> <p>3) ขั้นทำกิจกรรม</p> <p>4) ขั้นสื่อสาร</p> <p>5) ขั้นประเมินผล</p> <p>2. ทดสอบความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบหน่วยที่ 1 และหน่วยที่ 2</p> <p>3. ผู้วิจัยบันทึกอัตถิภาสศิลป์ในช่วงจัดการเรียนรู้อัตถิภาสศิลป์ที่ 4 และช่วงการประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย เพื่อนำมาบันทึกความถี่การใช้สื่อวิธีการสื่อสารในแบบบันทึกการใช้สื่อวิธีการพูดสื่อสาร</p> <p>4. ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับความสุขในการเรียน</p> <p>5. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้อ</p>	<p>1. ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา</p> <p>2. ใช้การวิเคราะห์ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)</p>

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยศึกษาระดับความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างการเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และ 3) เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีดำเนินงานวิจัยซึ่งมีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานด้วยวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Method) เสริมด้วยวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนที่ 3 ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา และประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

แบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่

1. ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

2. ผลการพัฒนาและหาคุณภาพรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

3. ผลการทดลองการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (Try out)

1. ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีรายละเอียดดังนี้ 1) ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562) ด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอนการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็น

ฐาน การสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน 2) ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และกรรมการสถานศึกษา และ 3) ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

1.1 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562) ด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน การเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน

1.1.1 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562) ด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน

1.1.1.1 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ มีโครงสร้างยึดหยุ่นทั้งด้านการเรียนรู้ เวลา และสาระการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้เป็นหมายในการพัฒนาคุณภาพนักเรียน มุ่งเน้นพัฒนานักเรียนทุกคนให้มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทย และเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต บนพื้นฐานความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากลโลกและบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ หลักสูตรนี้มุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้มีสมรรถนะสำคัญ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความสามารถในการสื่อสาร 2) ความสามารถในการคิด 3) ความสามารถในการแก้ปัญหา 4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และเพื่อ

พัฒนาให้นักเรียนสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก หลักสูตรนี้จึงมุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ได้แก่ 1) รักชาติ ศาสนา กษัตริย์ 2) ซื่อสัตย์สุจริต 3) มีวินัย 4) ใฝ่เรียนรู้ 5) อยู่อย่างพอเพียง 6) มุ่งมั่นในการทำงาน 7) รักความเป็นไทย 8) มีจิตสาธารณะ ในด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน หลักสูตรมุ่งเน้นให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามที่นักเรียนสนใจเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ มีการพัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม และพัฒนานักเรียนให้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

1.1.1.2 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562) ด้านกิจกรรมพัฒนานักเรียน

การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนของโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์มุ่งเน้นให้นักเรียนพัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยการจัดกิจกรรมตามที่นักเรียนสนใจโดยสามารถนำองค์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากการเรียนรู้ของนักเรียนที่สามารถนำมาพัฒนาตนเอง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการสอน ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และกำหนดเนื้อหาสาระในกิจกรรมพัฒนานักเรียนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ (ฉบับปรับปรุง 2562) โดยยึดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในการกำหนดกรอบกิจกรรมพัฒนานักเรียน (โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์, 2562)

1.1.2 การศึกษาวิเคราะห์เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน

1.1.2.1 การพัฒนารูปแบบการสอน

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้น

ประถมศึกษาโดยประยุกต์ใช้ ADDIE Model ตามแนวคิดของ Dick & Carey (2005) และ Joyce & Weil (2009) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอน (Design and Development) การทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implement) การประเมินผลรูปแบบการสอน (Evaluation) และการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน (Dissemination) โดยมีองค์ประกอบของรูปแบบการสอน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ

1.1.2.2 การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของนักการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน สรุปได้ว่าขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในงานวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จุดใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น สอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนทำกิจกรรมฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน และเตรียมบทสนทนาหรือบทพูดบรรยายเพื่อแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดบรรยาย และการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในช่วงปิดไป

4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้อ่านว่าด้วยตนเองมาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5.ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ การพูดเล่าบรรยาย และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

1.1.2.3 การสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากการสังเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบของการสอน สอนจากสิ่งที่ยากไปสู่สิ่งที่ยาก ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และให้กำลังใจโดยการชมเชย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ฝึกให้นักเรียนมีทักษะด้านการออกเสียง การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ให้ถูกต้อง และจากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่ากิจกรรมที่นิยมนำมาใช้ในงานวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนและสามารถพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ได้แก่ กิจกรรมเกม กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมการพูดบรรยาย และกิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

เนื่องจากในงานวิจัยครั้งนี้ มุ่งพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโดยใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในบริบทท้องถิ่น ซึ่งนอกจากนักเรียนจะได้พัฒนาทักษะการพูดสื่อสารแล้ว ยังสามารถช่วยประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวให้แก่ชุมชนท้องถิ่นด้วย ทักษะที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาคือความสามารถในการสนทนาและการพูดบรรยายเกี่ยวกับสถานที่หรือข้อมูลอื่น ๆ ในท้องถิ่น ดังนั้นในการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีการประเมินผลซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและการวิจัย ดังนี้ 1) นักเรียนสนทนาเป็นคู่ โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้ 2) นักเรียนพูดบรรยายตามหัวข้อที่กำหนด และ 3) นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์ โดยได้กำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษไว้ 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อสาร

1.1.2.4 กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

จากการสังเคราะห์กลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารเพื่อนำมาใช้ประเมินประสิทธิผลของการใช้รูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในงานวิจัยนี้ ได้แบ่งประเภทกลวิธีการพูดเพื่อการสื่อสารเป็น 6 กลวิธี ได้แก่ ได้แก่ 1) กลวิธีการใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร คือ การยืมคำภาษาแม่มาใช้ในการสื่อสารโดยอาจพูดปะปนกับภาษาที่สอง 2) กลวิธีการใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง คือ การใช้คำศัพท์อื่นแทนหรือใช้คำพูดที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อความหมาย 3) กลวิธีการพูดโดยอ้อม คือ การพูดอธิบาย บรรยายเมื่อไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อสารได้ 4) กลวิธีการสร้างคำใหม่ คือ การสร้างคำใหม่ขึ้นมาในประโยคเพื่อช่วยในการสื่อสาร 5) กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด คือ การใช้อวัจนภาษาเข้ามาช่วยในการสื่อสาร เช่น การใช้ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า การเคลื่อนไหวมือหรือร่างกาย เป็นต้น 6) กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา คือ การหลีกเลี่ยงหรือยกเลิหัวข้อสนทนา เรื่องสนทนาที่ตนเองไม่มีข้อมูลหรือไม่สามารถสื่อสารต่อได้

1.1.2.5 ความสุขในการเรียน

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบที่ทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านนักเรียน นักเรียนมีความสุข มีความกระตือรือร้น มีความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าของตนเอง 2) ด้านครู ครูมีความเมตตา จริงใจ และเอื้ออาทรต่อนักเรียนทุกคน 3) ด้านความสัมพันธ์ นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนและครู 4) ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศการเรียนการสอนผ่อนคลาย มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมและเพียงพอ 5) ด้านการเรียนรู้ ครูสร้างแรงจูงใจให้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และนักเรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

จากการสังเคราะห์หลักการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียนตามแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดหลักการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสุขในการเรียนตามที่ได้สังเคราะห์ ดังนี้

บทบาทครู

1. จัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างรายบุคคล
2. จัดกิจกรรมที่สร้างแรงบันดาลใจ ความมั่นใจให้แก่ นักเรียน กระตุ้นให้นักเรียนสนใจและมีเจตคติที่ดีในการเรียน
3. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลาย

4. มีความรัก ความเมตตาให้แก่นักเรียน
5. เป็นผู้อำนวยการความสะอาด
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเท่าเทียมกัน
7. จัดกิจกรรมให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงได้

บทบาทนักเรียน

1. สนใจใฝ่เรียนรู้
2. ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันกับเพื่อน
3. นำความรู้มาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

1.2 ผลการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

1.2.1 ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และกรรมการสถานศึกษา

1) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป	ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ (N=10)	
	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่งหน้าที่การงาน		
ผู้อำนวยการโรงเรียน	1	10.00
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ	1	10.00
ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา	3	30.00
ศึกษานิเทศก์	2	20.00
ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	2	20.00
กรรมการสถานศึกษา	1	10.00
รวม	10	100.00
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	3	30.00
ปริญญาโท	4	40.00
ปริญญาเอก	2	20.00
อื่น ๆ	1	10.00
รวม	10	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	1	10.00
5-10 ปี	1	10.00
11-15 ปี	2	20.00
มากกว่า 15 ปี	6	60.00
รวม	10	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่า เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่การงาน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา คือ ศึกษานิเทศก์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 เมื่อจำแนกตามวุฒิการศึกษา ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมา คือ วุฒิปริญญาตรี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30.00 วุฒิปริญญาเอก จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และวุฒิอื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน ผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 15 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา คือ ประสบการณ์ในการทำงาน 11-15 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็น

ร้อยละ 20.00 ประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และ
ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 ตามลำดับ

2) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการ
พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูด
สื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาของผู้อำนวยการโรงเรียน
หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และกรรมการสถานศึกษา ปรากฏดังนี้

1. ด้านลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมี
ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนควรเป็นกิจกรรมที่เน้นนักเรียน
เป็นสำคัญ เป็นกิจกรรมแบบ Active สนุก น่าสนใจ ตามความต้องการ ความสนใจของนักเรียน เน้น
ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ฝึกพูดสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน
ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและมีโอกาสได้
แสดงออกความสามารถของตนเอง ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกพูดสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และ
ควรฝึกให้เขาสามารถเชื่อมโยงความรู้ที่ได้รับจากในห้องเรียนเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของเขาได้จริง กิจกรรม
ต้องน่าสนใจ น่าสนุกรวมทั้งเหมาะกับผู้เรียน ให้เขาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันกับเพื่อน ได้แสดงความสามารถออกมา แล้วเขาจะ
รู้สึกภูมิใจในผลงานและความสามารถของตนเอง...”

(ผู้อำนวยการโรงเรียน)

“...ควรเป็นการสอนแบบ Active Learning เน้นกิจกรรมที่ฝึกให้เด็กได้พูดโต้ตอบกันในห้อง
เรียน ปัญหาคือนักเรียนไม่ค่อยกล้าแสดงออกทำให้ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้...”

(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“ควรเป็นกิจกรรมแบบ Active Learning เน้นการปฏิบัติ ให้นักเรียนได้แสดงบทบาทสมมติ ใช้
การจัดกิจกรรมเป็นฐานการเรียนรู้ เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เกิดการเรียนรู้ที่คงทนและเกิด
สมรรถนะการสื่อสาร”

(ศึกษานิเทศก์)

“นักเรียนได้คิดวิเคราะห์ ทำงานร่วมกันกับเพื่อน นักเรียนมีส่วนร่วม (Involvement) โดยผ่านการทำกิจกรรมแบบ Active ไม่ใช่ Passive นักเรียนเบื่อฟังครูบรรยาย อาจเล่นเกม Find someone who นักเรียนเป็นพระเอก ครูแค่สอน model sentences เช่น Do you like? นักเรียนสัมภาษณ์ ถามตอบเพื่อน”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

“กิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติจริง สนุก น่าสนใจ ให้เด็กได้สนทนา และนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน”

(กรรมการสถานศึกษา)

2. ด้านเนื้อหา

จากการสัมภาษณ์ พบว่า เนื้อหาที่ควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรเป็นเนื้อหาที่นักเรียนมีความต้องการและสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมหรือบริบทใกล้ตัวนักเรียน ควรเป็นเนื้อหาที่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยสอนคำศัพท์ท้องถิ่นก่อน แล้วจึงสอนรูปแบบประโยคที่จะใช้สนทนาในสถานการณ์นั้น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...เนื้อหาควรเป็นเรื่องที่ไม่ไกลตัวเด็ก เป็นเรื่องใกล้ตัวในชุมชน ในท้องถิ่น ในชีวิตประจำวัน และเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ ต้องการเรียนรู้ เพราะหากเขาสนใจ อยากเรียนรู้ เขาจะสนใจและตั้งใจเรียน สามารถรับความรู้ได้เต็มที่...”

(ผู้อำนวยการโรงเรียน)

“...ควรเน้นสิ่งที่อยู่รอบตัว คือ แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน...”

(ศึกษานิเทศก์)

“...เป็นเนื้อหาที่นักเรียนสนใจ อยากเรียนรู้ด้วยตนเอง เขาอยากเรียนเรื่องอะไร ให้เขาเสนอมา ถ้าเขาอยากเรียน เราต้องทำให้ได้ดี ถ้าเราไปบังคับให้เขาเรียน เขาก็เหมือนไม่อยากเรียน...”

(ศึกษานิเทศก์)

“...ให้เด็กสามารถนำไปเชื่อมโยงกับสิ่งรอบตัวเขาได้ การที่เราสอนอะไรใกล้ตัวเกินไป เด็กก็อาจขาดความเชื่อมโยง หากสามารถเชื่อมโยงกับสิ่งรอบตัวเขาได้ เขาก็สามารถต่อยอดความคิดและสามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ในชีวิตประจำวัน...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

3. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า สื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่ควรนำมาใช้ควรเป็นสื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน บริเวณโรงเรียน ชุมชน หรือท้องถิ่น เช่น รูปภาพ สื่อของจริง dictionary โทรศัพท์ วีดีโอ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การสอบถามบุคคลที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานที่จริง แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ควรฝึกให้หาข้อมูลเพิ่มเติมจากคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัว บริเวณโรงเรียน หรือชุมชน เช่น ป่าชุมชน แปลงสมุนไพรรักษาโรค หรือสอบถามจากบุคคลที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น...”

(ผู้อำนวยการโรงเรียน)

“...หากไม่มีโอกาสได้ไปแหล่งเรียนรู้ ครูควรใช้รูปภาพ TV VDO แต่หากสถานที่ที่อยู่ใกล้ ควรพาเด็กลงพื้นที่...”

(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“...ควรเป็นแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดหรือแหล่งเรียนรู้ในชุมชน เพราะหากมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยวในชุมชน นักเรียนก็จะสามารถพูดภาษาอังกฤษ อธิบายให้นักท่องเที่ยวฟังได้...”

(ศึกษานิเทศก์)

“...ควรเป็นของจริง หรือหากไม่ใช่ของจริง ก็ควรเป็นรูปภาพซึ่งสามารถสร้างขึ้นมามาเพื่อใช้สอนได้ง่ายๆ สอนโดยใช้ศัพท์ใกล้ตัวก่อน...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

“...ใช้สิ่งที่อยู่รอบตัว สิ่งที่อยู่ในห้องเรียน สิ่งที่อยู่รอบบ้านเขา และสิ่งที่อยู่ในชุมชน ก็จะเป็นสื่อที่ให้เด็กได้เรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ใช้ dictionary หรือโทรศัพท์ สื่อคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต รวมถึงข้อมูลข่าวสารจาก Wikipedia หรือแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ จาก Youtube...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

“...เป็นของจริง วีดีโอ โทรทัศน์ สื่อออนไลน์ การ์ตูน รูปภาพ...”

(กรรมการสถานศึกษา)

4. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์ พบว่า การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษควรประเมินโดยใช้วิธีการครูสัมภาษณ์แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม การกำหนด สถานการณ์ให้นักเรียนสนทนาโต้ตอบกัน และการให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ บุคคล หรือสิ่ง ต่าง ๆ และควรประเมินโดย ครู เพื่อน และนักเรียนประเมินตนเอง ด้านการวัดผลประเมินผลด้าน ความสุขในการเรียนควรประเมินโดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม สังเกตสีหน้า ท่าทาง ความ กระตือรือร้น ความสนใจ การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และควรประเมินโดย ครู เพื่อน และ นักเรียนประเมินตนเอง ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...การประเมินด้านการพูดสื่อสาร ควรประเมินจากการพูดสนทนา โต้ตอบ สัมภาษณ์ให้เด็ก ตอบ หรือให้เล่าอธิบายสถานที่สำคัญ ส่วนการประเมินด้านความสุข ครูควรสังเกตพฤติกรรมว่าเด็กมีสีหน้าแววตา ท่าทางอย่างไรในขณะร่วมกิจกรรม ยิ้มแย้ม สนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมมั้ย...”

(ผู้อำนวยการโรงเรียน)

“...เด็กสามารถโต้ตอบได้ ครูอาจเป็นผู้ถามแล้วให้เด็กตอบ หรืออาจกำหนดสถานการณ์แล้วให้ เด็กพูดโต้ตอบกันเอง...”

“...ส่วนความสุข สังเกตจากความกระตือรือร้นและการมีส่วนร่วม เขาเต็มใจ กระตือรือร้นที่จะ ทำกิจกรรมที่เราจัดให้หรือไม่...”

(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“...ประเมินความสามารถการพูดสื่อสารโดยนักเรียนประเมินตนเอง ครูประเมิน และให้เพื่อน ของเขาประเมินด้วย...”

“...ประเมินความสุขในการเรียนใช้ Rating Scale โดยผู้ประเมิน ได้แก่ ตัวนักเรียน เพื่อน ครู...”

(ศึกษานิเทศก์)

“...การพูดสื่อสารประเมินได้จากการที่ครูสัมภาษณ์ ครูถามแล้วให้นักเรียนตอบ หรือนักเรียนสามารถบอกข้อมูลส่วนตัวได้ หรือให้นักเรียน 2 คน สื่อสารโต้ตอบกันตามสถานการณ์ที่กำหนดให้...”

“...ความสุขในการเรียนประเมินได้จากการสังเกตสีหน้า แววต่านักเรียน ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมของเด็ก...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

“...การวัดผลประเมินผลด้านการพูดสื่อสารควรให้เด็กได้พูดโต้ตอบสื่อสารกัน และอาจให้ครูสัมภาษณ์เด็ก แล้วให้เด็กโต้ตอบกลับมา...”

“...การวัดผลประเมินผลด้านความสุขในการเรียน ครูควรประเมินเชิงประจักษ์ ดูว่าเด็กมีรอยยิ้ม มีความสนุกสนาน มีความกระตือรือร้นอยากเข้าห้องเรียน ครูสามารถสังเกตได้ นอกจากการประเมินเชิงประจักษ์ อาจใช้แบบสอบถามเด็ก แต่แบบหลังจะได้ประสิทธิภาพน้อยกว่าแบบแรก...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

“...ให้เด็กแบ่งกลุ่มและสนทนากัน...”

“...สังเกตความสุขของเด็กจากความสนใจเรียน ดูสีหน้าท่าทาง ใบหน้าของเขา...”

(กรรมการสถานศึกษา)

5. ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอน

จากการสัมภาษณ์ พบว่า องค์ประกอบด้านหลักการ วัตถุประสงค์ เงื่อนไขสำคัญ และปัจจัยควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1) หลักการ

หลักการของรูปแบบการสอนนี้ควรใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ฝึกพูดสื่อสารสนทนาโต้ตอบกัน สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ฝึกกระบวนการคิด มีการทำงานร่วมกับเพื่อน โดยมีการนำบริบทท้องถิ่นมาใช้เป็นเนื้อหาหลักในการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นให้สามารถนำไปใช้พูดสื่อสารในสถานการณ์จริงได้ ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ควรจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ทำกิจกรรมโดยฝึกกระบวนการคิด รู้จักค้นคว้าหาความรู้ ข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือ มีการทำงานร่วมกับเพื่อน แล้วสามารถนำมารายงานหน้าห้องได้...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา)

“...ควรเป็นกิจกรรมแบบ Active Learning เน้นการปฏิบัติ และส่งเสริมให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิด เกิดสมรรถนะ สามารถต่อยอดความรู้ พูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในสถานการณ์จริงหากมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมาเที่ยวในชุมชน นำเนื้อหาที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก ในท้องถิ่น ในชุมชนมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน...”

(ศึกษานิเทศก์)

“...เน้นกิจกรรมเป็นหลัก ในระหว่างทำกิจกรรม แทรกภาษาอังกฤษเป็นหลัก หลีกเลี่ยงการแปลฝึกเด็กให้คิดวิเคราะห์ ไม่เน้นท่องจำ Activity-based สร้าง motivation ได้ดีมาก สนุก ทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจ สนุกสนาน...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

“...เด็กได้เรียนรู้โดยฝึกพูดภาษาอังกฤษกัน เด็กสามารถโต้ตอบภาษาอังกฤษกันได้...”

(กรรมการสถานศึกษา)

2) วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนนี้ได้แก่นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร สนทนาโต้ตอบภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และเรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน กระตือรือร้น อยากรู้ อยากเรียน กล้าคิด กล้าแสดงออก ตั้งตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...นักเรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ เรียนรู้อย่างมีความสุข อยากรู้ อยากเรียน กล้าแสดงออก...”

(ผู้อำนวยการโรงเรียน)

“...เด็กสามารถพูดโต้ตอบสื่อสารได้ แนะนำสถานที่ต่าง ๆ ได้ อยากนำเสนอ กระตือรือร้น กล้าพูด กล้าแสดงออก...”

(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“...นักเรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษอย่างง่ายๆ เกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา)

“...เด็กพูดโต้ตอบภาษาอังกฤษได้ และมีความสุข เรียนอย่างสนุกสนาน...”

(กรรมการสถานศึกษา)

3) เงื่อนไขสำคัญ

เงื่อนไขสำคัญของรูปแบบการสอนนี้ได้แก่ 1) นักเรียน นักเรียนควรมีความกระตือรือร้น สนใจ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม รู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง คิดวิเคราะห์ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ 2) ครูผู้สอน ครูควรเป็นนักร้องแบบกิจกรรม เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นตัวแบบในการสอนคำศัพท์และรูปแบบประโยค คอยอำนวยความสะดวก และจัดเตรียมความพร้อมด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด 3) กิจกรรม ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ฝึกกระบวนการคิด และการเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ได้จริง มีความหลากหลาย สนุกสนาน น่าสนใจสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้และตอบสนองความต้องการ ความสนใจของนักเรียน ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ครูต้องคอยจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง พูดสื่อสารได้จริง ทำกิจกรรมโดยฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล ค้นคว้าหาข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ ได้ และสามารถเชื่อมโยงนำความรู้ไปใช้ได้จริงในสถานการณ์จริง ปัจจัยที่สำคัญมากอีกหนึ่งปัจจัยคือตัวเด็กนักเรียนเอง ต้องมีความสนใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ มีความมั่นใจ กล้าพูด กล้าแสดงออก...”

(ผู้อำนวยการโรงเรียน)

“...ผู้สอนต้องคอยแนะนำ Coaching วางแผนการจัดกิจกรรมต่างๆ โดยกิจกรรมนั้นต้องสอดคล้องเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน รวมทั้งสามารถให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งความรู้เพิ่มเติมได้ ส่วนนักเรียนต้องมีความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียนรู้ ให้ความร่วมมือกับครูและเพื่อนในการทำกิจกรรมที่ครูจัดให้...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา)

“...ครูจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม Child Center มีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแท้จริง สามารถวางแผน ออกแบบกิจกรรมที่เด็กอยากเรียนรู้ตามความต้องการ ความสนใจของเด็ก และให้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ บทสนทนา หรือรูปแบบประโยคที่ต้องใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ...”

(ศึกษานิเทศก์)

“...นักเรียนควรกระตือรือร้น สนใจบทเรียน ร่วมมือทำกิจกรรมเป็นอย่างดี กระจายใคร่รู้ รู้จัก ค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ เช่น จากอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ Youtube เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ต้อง รู้จักคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูลนั้น แล้วสามารถนำมาเชื่อมโยง create บทสนทนาหรือเล่าบรรยายสถานที่ต่าง ๆ โดยการนำคำศัพท์และ Pattern รูปแบบประโยคที่ครูสอนตอนแรกมาใช้...”

“...ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดเตรียมกิจกรรม สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ให้แก่นักเรียน เพื่อให้การเรียนการสอนในช่วงเวลานั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้...”

“...กิจกรรมที่ครูจัดต้องมีความหลากหลาย สนุกสนาน เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิดและฝึกให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะสามารถเชื่อมโยงความรู้สู่การนำไปใช้ได้จริงในชีวิตจริง ส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

4) ปัจจัย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนให้ครูดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้ โดยเฉพาะด้านการจัดสรรงบประมาณและด้านสื่อ/เทคโนโลยี อุปกรณ์ ชุมชนเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือโดยการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนการสอนและช่วยทบทวนความรู้ให้นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษเมื่ออยู่ที่บ้าน และสภาพแวดล้อมที่ดี เอื้อต่อการเรียนรู้และการทำกิจกรรม ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ชุมชนควรให้ความร่วมมือกับการจัดกิจกรรม เช่น บางครั้ง อาจขอความร่วมมือจากผู้ที่ เป็น ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ช่วยให้ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นให้แก่นักเรียน...”

“...ผู้ปกครองเห็นความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนให้ลูกหลานได้ฝึกพูด ทบทวนบทสนทนา ภาษาอังกฤษเมื่อกลับไปถึงบ้าน รวมถึงคอยกวาดขันเรื่องงาน หากมีงานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ...”

(ผู้อำนวยการโรงเรียน)

“...ผู้ปกครองควรช่วยสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา)

“...ชุมชนควรให้ความร่วมมือ เช่น จัดทัวร์นักท่องเที่ยวต่างชาติมาลง หรือหากมีทัวร์ชาวต่างชาติมาเที่ยวพื้นที่แถวนี้ แล้วให้นักเรียนไปนำเสนอข้อมูลในท้องถิ่นหรือข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา)

“...ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือ คอยอำนวยความสะดวกให้แก่ลูกหลาน ห้องเรียนก็เช่นเดียวกัน ถ้าสภาพแวดล้อมดี น่าเรียน เด็กก็อยากเรียน พื้นที่ที่ใช้ทำกิจกรรมต้องเหมาะสมกับการให้เด็กได้ทำกิจกรรมซึ่งมีความหลากหลาย แตกต่างกัน...”

(ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

“...ชุมชนควรให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือข้อมูลแก่ครูและเด็ก ๆ อาจช่วยอำนวยความสะดวกพาไปศึกษาตามแหล่งเรียนรู้...”

(กรรมการสถานศึกษา)

6. ด้านข้อมูลท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้สอน

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ข้อมูลท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้สอนควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ สถานที่ท่องเที่ยว สถานที่สำคัญ วัฒนธรรมประเพณี อาหาร พืช ผัก ผลไม้ ของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียง (OTOP) ของท้องถิ่น อาชีพ ภูมิปัญญา บุคคลสำคัญในท้องถิ่น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น บุคคลสำคัญ ปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาในท้องถิ่น...”

(ผู้อำนวยการโรงเรียน)

“...สถานที่ต่าง ๆ อาหารในท้องถิ่นเรา ของที่ระลึก พวก OTOPT ต่าง ๆ ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน เช่น ที่หมู่บ้านห้วยกระทะทอง กลุ่มแม่บ้านรวมตัวกันทำพริกแกง ลูกอมมะกรูด 3 รส และการละเล่นพื้นบ้านอย่างที่หนองขาว อำเภอพนมทวนมีรำเหย่ย...”

(หัวหน้าฝ่ายวิชาการ)

“...ควรเป็นสถานที่สำคัญในท้องถิ่น เช่น ถ้ำกระแซ ทางรถไฟสายมรณะ ประวัติศาสตร์ในชุมชน โดยพานักเรียนไปสถานที่จริง เกี่ยวกับอาหารบ้านเราก็ได้ เช่น เห็ดโคนของเมืองกาญจน์ การละเล่นพื้นบ้าน วัฒนธรรมของชนเผ่า และผลิตภัณฑ์ OTOP ของดี ของที่ระลึกในท้องถิ่น และพวกผัก ผลไม้ ต้นไม้...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา)

“...อาจเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมประเพณี อาชีพของคนในชุมชน แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง สถานที่สำคัญ บุคคลสำคัญในท้องถิ่น...”

(ศึกษานิเทศก์)

ภาพการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดย
ใช้กิจกรรมเป็นฐาน

1.2.2 ผลการศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจ เกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหาของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ดังตารางที่ 19 และตารางที่ 20

ตารางที่ 19 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป	นักเรียน (N=33)	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ระดับชั้น		
ประถมศึกษาปีที่ 4	12	36.37
ประถมศึกษาปีที่ 5	5	15.15
ประถมศึกษาปีที่ 6	16	48.48
รวม	33	100.00
2. เพศ		
ชาย	18	54.55
หญิง	15	45.45
รวม	33	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับชั้น นักเรียนส่วนใหญ่กำลังศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 48.48 รองลงมาคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 36.37 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15 เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 54.55 เพศหญิง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 45.45

ตารางที่ 20 ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

ความต้องการของนักเรียน	นักเรียน (N=33)		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
1. ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
กิจกรรมเกม	23	69.70 *	1
กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ	13	39.39 *	2
กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง	11	33.33 *	3
กิจกรรมการสัมภาษณ์	10	30.30 *	4
กิจกรรมการใช้ภาพ	10	30.30 *	4
กิจกรรมสถานการณ์จำลอง	12	36.36	6
กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล	6	18.18	7
กิจกรรมการแก้ปัญหา	4	12.12	8
กิจกรรมการแสดงละคร	3	9.09	9
2. ด้านเนื้อหา			
บทสนทนาเกี่ยวกับการถามตอบข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดกาญจนบุรี	23	69.70 *	1
การถามตอบเส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี	22	66.67 *	2
การพูดคุยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์/ของที่ระลึกในท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี	20	60.60 *	3
การพูดคุยเกี่ยวกับวัฒนธรรม/ ประเพณี/ท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี	18	54.55 *	4
การพูดคุยเกี่ยวกับพืชผักผลไม้ท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี	16	48.48 *	5
การพูดคุยเกี่ยวกับอาหารในท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี	14	42.42	6
การพูดคุยเกี่ยวกับวิถีชีวิตคนในท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี	14	42.12	7
บทสนทนาที่รีสอร์ท / โฮมสเตย์ในท้องถิ่น	13	39.39	8
การพูดคุยเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี	12	36.36	9
การพูดคุยเกี่ยวกับสภาพอากาศในจังหวัดกาญจนบุรี	5	15.15	10

ตารางที่ 20 ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล (ต่อ)

ความต้องการของนักเรียน	นักเรียน (N=33)		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
3. ด้านการวัดผลประเมินผล			
3.1 ผู้ประเมิน			
ครูประเมิน	33	100.00 *	1
นักเรียนประเมินตนเอง	18	54.55	2
เพื่อนประเมินเพื่อน	17	51.52	3
ผู้ปกครองประเมิน	14	42.42	4
วิทยากรประเมิน	10	30.30	5
3.2 วิธีการประเมิน			
การประเมินจากการปฏิบัติจริง	25	75.76 *	1
การประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมในช่วงการเรียนการสอน	24	72.72 *	2
การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน	14	42.42	3
การประเมินจากการอัดคลิปวิดีโอ	5	15.15	4

ตารางที่ 20 ความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา สื่อ/แหล่งเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล (ต่อ)

ความต้องการของนักเรียน	นักเรียน (N=33)		ลำดับ
	จำนวน	ร้อยละ	
4. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้			
4.1 บุคคลที่ให้ความรู้			
ครู	33	100.00 *	1
เพื่อน	10	30.30	2
วิทยากรภายนอก	15	45.45	3
4.2 สถานที่ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้			
อุทยานประวัติศาสตร์	20	60.61 *	1
อุทยานแห่งชาติ	16	48.48 *	2
ป่าชุมชน	15	45.45 *	3
พิพิธภัณฑ์	14	42.42	4
ห้องสมุด	12	36.36	5
วัด	10	30.30	6
ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี	8	24.24	7
ในห้องเรียน	7	21.21	8
ร้านอาหารในท้องถิ่น	6	18.18	9
รีสอร์ท / โฮมสเตย์ในท้องถิ่น	4	12.12	10
4.3 สื่อเทคโนโลยี/ อุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการใช้เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม			
คอมพิวเตอร์	33	100.00 *	1
อินเทอร์เน็ต	33	100.00 *	1
โทรศัพท์สมาร์ทโฟน	16	48.48	3
โทรทัศน์	8	24.24	4

หมายเหตุ * หมายถึง ข้อมูลที่ถูกเลือกมากที่สุดและนำมาใช้ในงานวิจัย

จากตารางที่ 20 พบว่า ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กิจกรรมที่นักเรียนต้องการให้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุดคือ กิจกรรมเกม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 และกิจกรรมที่นักเรียนต้องการให้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้น้อยที่สุดคือ กิจกรรมการแสดงละคร จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.09

ด้านเนื้อหา เนื้อหาที่นักเรียนต้องการให้นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้มากที่สุดคือ บทสนทนาถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 69.70 และเนื้อหาที่นักเรียนต้องการให้นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้น้อยที่สุดคือ การพูดคุยเกี่ยวกับสภาพอากาศในจังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15

ด้านการวัดผลประเมินผล เกี่ยวกับบุคคลที่นักเรียนต้องการให้เป็นผู้วัดผลประเมินผลมากที่สุดคือ ครู จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และบุคคลที่นักเรียนต้องการให้เป็นผู้วัดผลประเมินผลน้อยที่สุดคือ วิทยากร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 เกี่ยวกับวิธีการประเมินที่นักเรียนต้องการมากที่สุดคือ การประเมินจากการปฏิบัติจริง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 75.76 และวิธีการประเมินที่นักเรียนต้องการน้อยที่สุดคือ การประเมินจากการอัดคลิปวิดีโอ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.15

ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้ เกี่ยวกับบุคคลที่นักเรียนต้องการให้เป็นผู้ให้ความรู้มากที่สุดคือ ครู จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และบุคคลที่นักเรียนต้องการให้เป็นผู้ให้ความรู้ที่น้อยที่สุดคือ เพื่อน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 เกี่ยวกับสถานที่ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้มากที่สุดคือ อุทยานประวัติศาสตร์ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 60.61 และสถานที่ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้ที่น้อยที่สุดคือ รีสอร์ท/โฮมสเตย์ในท้องถิ่น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.12 เกี่ยวกับสื่อเทคโนโลยี/ อุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการใช้เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมมากที่สุดคือ คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 เท่ากัน และสื่อเทคโนโลยี/ อุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการใช้เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมน้อยที่สุดคือ โทรศัพท์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 24.24

ภาพนักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็น

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งได้รับการตอบแบบสัมภาษณ์ ความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และการตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการ ความสนใจของนักเรียน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ด้านลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนควรเป็นกิจกรรมที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เป็นกิจกรรมแบบ Active สนุก น่าสนใจ ตามความต้องการ ความสนใจของนักเรียน เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้ฝึกพูดสนทนาโต้ตอบในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถคิดวิเคราะห์ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และมีโอกาสได้แสดงออกความสามารถของตนเอง กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ซึ่งเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องการและสนใจ ได้แก่ กิจกรรมเกม กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ กิจกรรมสถานการณ์จำลอง กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง กิจกรรมการสัมภาษณ์ และกิจกรรมการใช้ภาพ

2. ด้านเนื้อหา พบว่า เนื้อหาที่ควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรเป็นเนื้อหาที่นักเรียนมีความต้องการและสนใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมหรือบริบทใกล้ตัวนักเรียน เป็นเนื้อหาที่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปสู่การนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยสอนคำศัพท์ท้องถิ่นก่อน แล้วจึงสอนรูปแบบประโยคที่จะใช้สนทนาในสถานการณ์นั้น

3. ด้านสื่อ/แหล่งเรียนรู้ พบว่า สื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่ควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรเป็นสื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียน บริเวณโรงเรียน ชุมชน หรือท้องถิ่น

เช่น รูปภาพ สื่อของจริง dictionary โทรศัพท์ วีดีโอ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การสอบถามบุคคลที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น สถานที่จริง แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น

4. ด้านการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ พบว่า การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษควรประเมินโดยใช้วิธีการครูสัมภาษณ์แล้วให้นักเรียนตอบคำถาม การกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนสนทนาโต้ตอบกัน และการให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ บุคคล หรือสิ่งต่าง ๆ และควรประเมินโดย ครู เพื่อน และนักเรียนประเมินตนเอง ด้านการวัดผลประเมินผลด้านความสุขในการเรียนควรประเมินโดยใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรม สังเกตสีหน้า ท่าทาง ความกระตือรือร้น ความสนใจ การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และควรประเมินโดย ครู เพื่อน และนักเรียนประเมินตนเอง

5. ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอน

5.1 หลักการ

หลักการของรูปแบบการสอนนี้ควรใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ โดยมีการนำบริบทท้องถิ่นมาใช้เป็นเนื้อหาหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษ

5.2 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนนี้ ได้แก่ นักเรียนสามารถพูดสื่อสาร สนทนาโต้ตอบภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ และเรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน กระตือรือร้น อยากรู้ อยากรเรียน กล้าคิด กล้าแสดงออก

5.3 เงื่อนไขสำคัญ

เงื่อนไขสำคัญของรูปแบบการสอนนี้ได้แก่ 1) นักเรียน นักเรียนควรมีความกระตือรือร้น สนใจ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม รู้จักค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง คิดวิเคราะห์ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ 2) ครูผู้สอน ครูควรเป็นนักร้องแบบกิจกรรม เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นตัวแบบในการสอนคำศัพท์และรูปแบบประโยค คอยอำนวยความสะดวก และจัดเตรียมความพร้อมด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนด 3) กิจกรรม ควรเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ฝึกกระบวนการคิด

และการเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ได้จริง มีความหลากหลาย สนุกสนาน น่าสนใจสอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์การเรียนรู้และตอบสนองความต้องการ ความสนใจของนักเรียน

5.4 ปัจจัย

ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ 1) ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะด้านการจัดสรรงบประมาณและด้านสื่อ/เทคโนโลยี อุปกรณ์ 2) ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือโดยการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนการสอนและช่วยทบทวนความรู้ให้นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษเมื่ออยู่ที่บ้าน 3) ชุมชนเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนสอน

6. ด้านข้อมูลท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้สอน

ข้อมูลท้องถิ่นที่ควรนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับรูปแบบการสอนนี้มากที่สุด 5 เรื่อง ได้แก่ บทสนทนาถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดกาญจนบุรี การถามตอบเส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี การพูดคุยเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์/ของที่ระลึกในท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี การพูดคุยเกี่ยวกับวัฒนธรรม/ ประเพณี/เทศกาลท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี การพูดคุยเกี่ยวกับพืชผักผลไม้ท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี

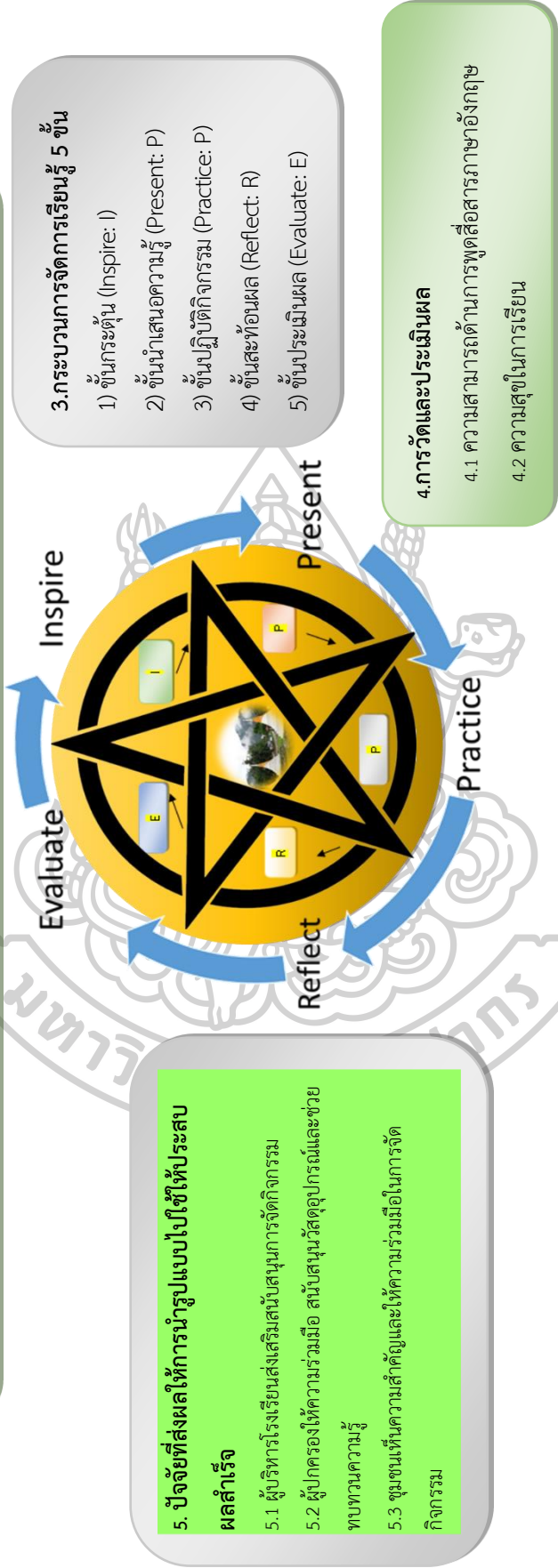
2. ผลการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น

2.1 ผลการออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนครั้งที่ 1 จากข้อมูลพื้นฐาน (R₁)

การออกแบบและพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์ข้อมูลในขั้นที่ 1 มาพัฒนาเป็นร่างรูปแบบการสอน แล้วจัดสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Focus Group Discussion : FGD) จำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบ ร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPRE Model) มีองค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ รายละเอียดดังแผนภาพที่ 14

1. หลักการ : กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองสามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ โดยมีการนำบริบทท้องถิ่นมาใช้เป็นเนื้อหาหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. วัตถุประสงค์: เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านภาษาพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน

แผนภาพที่ 14 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านภาษาพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นครั้งที่ 1 จากข้อมูลพื้นฐาน R₁

จากแผนภาพที่ 14 ร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPRE Model) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นก่อนการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีองค์ประกอบและรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ

กระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยการเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง สามารถค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ โดยมีการนำบริบทท้องถิ่นมาใช้เป็นเนื้อหาหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

2. วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน ทบทวนความรู้เดิม จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ

2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ในบริบทท้องถิ่น สอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ขั้นตอนแรกครูสอนออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟังก่อน แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามครู หลังจากนั้นครูสอนออกเสียงรูปแบบประโยค แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตาม หลังจากนั้นครูสอนออกเสียงบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนฝึกออกเสียงตาม

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนทำกิจกรรมซึ่งฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน และค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง คิดวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับ และสรุปข้อมูลความรู้ด้วยตนเอง

4. ขั้นสะท้อนผล (Reflect: R)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้อ่านคว้าด้วยตนเองมาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารจากผลงานที่นักเรียนนำเสนอ ร่วมกัน โดยผู้ประเมินได้แก่ ครู เพื่อน และ ตัวนักเรียนเอง และช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้

4. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษา มีการวัดและประเมินสมรรถนะทดสอบความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. นักเรียนสนทนาเป็นคู่ โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้
2. นักเรียนพูดบรรยายตามหัวข้อที่กำหนด
3. นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

ในการประเมินทดสอบความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้วิจัย ประเมินสมรรถนะครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

1. การออกเสียง
2. ไวยากรณ์
3. ความคล่องแคล่ว
4. คำศัพท์
5. ความสามารถในการสื่อสาร

5. ปัจจัยที่สนับสนุนให้การนำรูปแบบไปใช้ประสบผลสำเร็จ

5.1 ผู้บริหารให้การสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเฉพาะด้านการจัดสรรงบประมาณและด้านสื่อ/เทคโนโลยี อุปกรณ์

5.2 ผู้ปกครองให้ความร่วมมือโดยการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเรียนการสอนและช่วยทบทวนความรู้ให้นักเรียนฝึกพูดภาษาอังกฤษเมื่ออยู่ที่บ้าน

5.3 ชุมชนเห็นความสำคัญและให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการเรียนสอน
 ผลจากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอน ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอน
 ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ประเด็นสนทนากลุ่ม	ผลการสนทนากลุ่ม
ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	
1. หลักการของรูปแบบมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	หลักการยังขาดจุดเด่นของแนวคิดการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และการนำเสนอในด้านการใช้บริบทท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรปรับหลักการให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น และควรตัดประเด็นการให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ เนื่องจากเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งยังไม่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมากนัก ควรเน้นการฝึกทักษะพูดสื่อสารที่เพียงพอและเหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	มีความเหมาะสมดี
3. กระบวนการจัดการเรียนรู้	ควรเพิ่มกิจกรรมให้มีความหลากหลายและน่าสนใจมากกว่านี้ กิจกรรมการสอนยังไม่สะท้อนหลักการสอนโดยใช้เป็นกิจกรรมเป็นฐานเท่าที่ควร และขั้นตอนที่ 4 ควรเปลี่ยนจากคำว่า “ขั้นสะท้อนผล” เป็น “ขั้นสื่อสาร” เพราะเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง

ตารางที่ 21 ผลการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ต่อ)

ประเด็นสนทนากลุ่ม	ผลการสนทนากลุ่ม
ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	
4. การวัดและประเมินผล	ควรเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง เกณฑ์การประเมินควรเป็นรูปธรรม มีรายละเอียดชัดเจนกว่านี้ และควรคำนึงถึงระดับความสามารถที่แตกต่างกัน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
5. ปัจจัยความสำเร็จ	ควรเน้นบทบาทนักเรียน บทบาทครู ภาระงาน กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง
ด้านความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบไปใช้	
6. ท่านคิดว่ามีความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้สอนนักเรียนหรือไม่ อย่างไร	มีความเป็นไปได้ แต่เป็นห่วงในเรื่องความสามารถ ด้านการพูดภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันระหว่าง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	
7. ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร	ควรทบทวนคำศัพท์ที่ใช้สอนในแต่ละหน่วย ควรเพิ่มเติมคำศัพท์ให้ครอบคลุมมากกว่านี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถนำไปใช้ฝึกพูดสนทนาบรรลุตาม วัตถุประสงค์ของการเรียนในแต่ละหน่วยได้ และควร เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นให้มากเพื่อให้การเรียนรู้มีความหมายมากยิ่งขึ้น นักเรียนสามารถนำไปปรับ ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

จากตารางที่ 21 ผลการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยสรุป ดังนี้

1) ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าการยังขาดจุดเด่นของแนวคิดการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และการนำเสนอในด้านการใช้บริบทท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ควรปรับหลักการให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น และควรตัดประเด็นการให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ เนื่องจากเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาซึ่งยังไม่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมากนัก ควรเน้นการฝึกทักษะพูดสื่อสารก็

เพียงพอและเหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน วัตถุประสงค์ของรูปแบบมีความเหมาะสมดี กระบวนการจัดการเรียนรู้ควรเพิ่มกิจกรรมให้มีความหลากหลายและน่าสนใจมากกว่านี้ กิจกรรมการสอนยังไม่สะท้อนหลักการสอนโดยใช้เป็นกิจกรรมเป็นฐานเท่าที่ควร และขั้นตอนที่ 4 ควรเปลี่ยนจากคำว่า “ขั้นสะท้อนผล” เป็น “ขั้นสื่อสาร” เพราะเป็นช่วงเวลาที่นักเรียนได้มีโอกาสฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงการวัดและประเมินผลควรเน้นการประเมินผลตามสภาพจริง เกณฑ์การประเมินควรเป็นรูปธรรม มีรายละเอียดชัดเจนกว่านี้ และควรคำนึงถึงระดับความสามารถที่แตกต่างกันของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ส่วนปัจจัยความสำเร็จควรเน้นบทบาทนักเรียน บทบาทครู ภาระงาน กิจกรรมที่มอบหมายให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง 2) ด้านความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบไปใช้ ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่ามีความเป็นไปได้ แต่เป็นห่วงในเรื่องความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 3) ด้านข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นว่าการทบทวนคำศัพท์ที่ใช้สอนในแต่ละหน่วยควรเพิ่มเติมคำศัพท์ให้ครอบคลุมมากกว่านี้เพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ฝึกพูดสนทนาบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเรียนในแต่ละหน่วยได้ และควรเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นให้มากเพื่อให้นักเรียนรู้มีความหมายมากขึ้น นักเรียนสามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

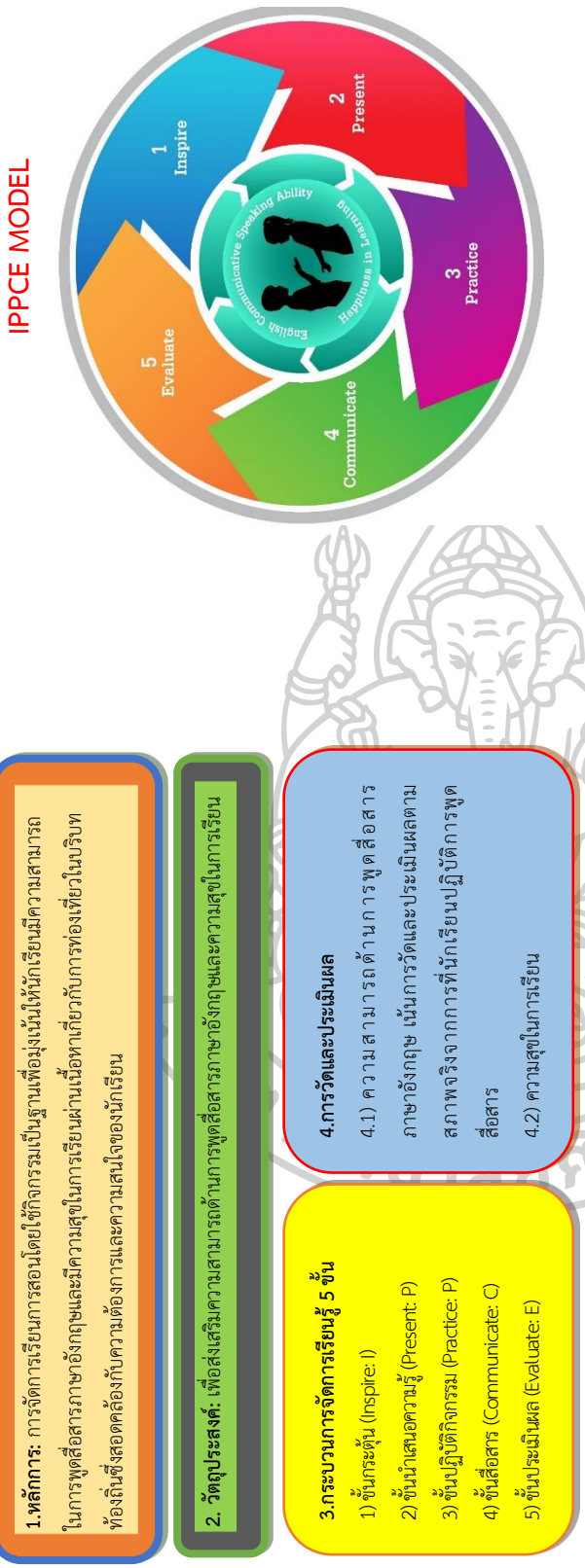
ภาพการจัดประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางออนไลน์เพื่อตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมของ
 โครงร่างรูปแบบการสอนและเครื่องมือประกอบการใช้รูปแบบการสอน

วันที่ 22 พฤศจิกายน 2563

2.2 ผลการร่างรูปแบบการสอนครั้งที่ 2 จากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

หลังการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนอีกครั้งและส่งโครงร่างรูปแบบการสอนให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสมของรูปแบบการสอน รวมทั้งตรวจสอบความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบ และแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปทดลองใช้จัดการเรียนรู้ โครงร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) มีองค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยสนับสนุนในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ให้ประสบผลสำเร็จ รายละเอียดดังแผนภาพที่ 15

แผนภาพที่ 15 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น จาก การสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

จากแผนภาพที่ 15 ร่างรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลังจากสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ มีองค์ประกอบและรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนผ่านเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในบริบทท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน

2. วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น สอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนทำกิจกรรมฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน และเตรียมบทสนทนาหรือบทพูดบรรยายเพื่อแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดบรรยาย และการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในช่วงเวลา

4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้อ่านด้วยตนเองมาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5. ชั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดเล่าบรรยาย และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

4. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงโดยให้นักเรียนได้พูดสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

1. การออกเสียง
  2. ไวยากรณ์
  3. ความคล่องแคล่ว
  4. คำศัพท์
  5. ความสามารถในการสื่อสาร
- #### 5. ปัจจัยความสำเร็จ

5.1 บทบาทนักเรียน นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี กล้าพูด กล้าแสดงออก

5.2 บทบาทครู เป็นนักร้องแบบกิจกรรม เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นตัวแบบในการสอนคำศัพท์และรูปแบบประโยค คอยอำนวยความสะดวก และจัดเตรียมความพร้อมด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และอื่น ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

5.3 กิจกรรม/ ภาระงาน เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ได้จริง มีความหลากหลาย สนุกสนาน น่าสนใจ สอดคล้องและตอบสนองความต้องการความสนใจของนักเรียน

2.3 นำรูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ไปตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 7 คน อีกครั้ง พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นดังนี้

1) ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน	ลำดับที่
1. ความเหมาะสมของความเป็นมาและความสำคัญ				
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	4.29	0.49	มาก	2
2. ความเหมาะสมของแนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง				
2.1 แนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง	4.00	0.00	มาก	7
3. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน				
3.1 หลักการ	4.14	0.38	มาก	3
3.2 วัตถุประสงค์	4.43	0.53	มาก	1
3.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้	4.14	0.38	มาก	3
3.4 การวัดและประเมินผล	4.14	0.69	มาก	3
3.5 ปัจจัยความสำเร็จ	3.86	0.38	มาก	8
4. ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้				
4.1 ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้จัดการเรียนรู้	4.14	0.38	มาก	3
เฉลี่ย	4.16	0.36	มาก	-

จากตารางที่ 22 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ในภาพรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.36) ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ วัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.53) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ปัจจัยความสำเร็จ ($\bar{X} = 3.86$, S.D. =

0.38) แสดงว่าโดยภาพรวมรูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสมในระดับมาก สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนให้แก่นักเรียนได้

2) ผลการประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน	ลำดับที่
1. สาระสำคัญในคู่มือ				
1.1 แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้	4.14	0.69	มาก	2
1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน	4.00	0.00	มาก	3
1.3 แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	3.80	0.84	มาก	8
1.4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน	4.00	0.71	มาก	3
1.5 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	3.86	0.38	มาก	6
1.6 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	4.20	0.45	มาก	1
2. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้นำไปใช้เข้าใจและสามารถดำเนินการเรียนการสอนอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน	3.86	0.38	มาก	6
3. แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับนักเรียน	4.00	0.71	มาก	3
เฉลี่ย	3.98	0.52	มาก	-

จากตารางที่ 23 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ในภาพรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.52) โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความ

เหมาะสมของทุกรายการอยู่ในระดับมาก รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.84) แสดงว่าโดยภาพรวมคู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นนี้มีความเหมาะสมในระดับมาก สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนให้นักเรียนได้

3) ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3		หน่วยที่ 4		หน่วยที่ 5		เฉลี่ย		ลำดับ ที่			
	$\bar{x}$	S.D.	ผลการ ประเมิน	S.D.	ผลการ ประเมิน	S.D.	ผลการ ประเมิน	S.D.	ผลการ ประเมิน	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		ผลการ ประเมิน		
1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้																
1.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วน	4.57	0.53	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด	4.43	0.53	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด	4.54	0.53	มากที่สุด	1
1.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนและเป็นระบบ	4.43	0.53	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด	4.43	0.53	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด	4.51	0.53	มากที่สุด	2
2. ความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้																
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวิจัย	4.14	0.69	มาก	4.14	0.69	มาก	4.00	0.58	มาก	4.00	0.58	มาก	4.14	0.69	มาก	10
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้	4.14	0.69	มาก	4.14	0.69	มาก	4.14	0.69	มาก	4.29	0.49	มาก	4.17	0.65	มาก	8
3. ความเหมาะสมของเนื้อหา																
3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.29	0.49	มาก	4.29	0.49	มาก	4.29	0.49	มาก	4.29	0.49	มาก	4.29	0.49	มาก	5
3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน น ส อ ค ลี อ ง กั บ วัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.14	0.69	มาก	4.14	0.69	มาก	4.14	0.69	มาก	4.14	0.69	มาก	4.29	0.70	มาก	5
3.3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนและชัดเจน	4.14	0.69	มาก	4.14	0.69	มาก	4.14	0.69	มาก	4.29	0.76	มาก	4.17	0.70	มาก	8

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3		หน่วยที่ 4		หน่วยที่ 5		เฉลี่ย		ลำดับที่		
	$\bar{x}$	S.D.	ผลการประเมิน	S.D.	ผลการประเมิน	S.D.	ผลการประเมิน	S.D.	ผลการประเมิน	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		ผลการประเมิน	
4. ความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้															
4.1 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3.86	0.38	มาก	3.86	0.69	มาก	3.86	0.38	มาก	3.8	0.69	3.86	0.5	มาก	14
4.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้น	3.71	0.49	มาก	3.86	0.38	มาก	3.86	0.38	มาก	3.8	0.38	3.80	0.4	มาก	16
4.3 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องและสะท้อนให้เห็นขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานอย่างชัดเจน	3.71	0.49	มาก	3.86	0.38	มาก	3.86	0.38	มาก	3.8	0.38	3.86	0.3	มาก	14
4.4 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้หลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.00	0.00	มาก	4.0	0.00	4.00	0.0	มาก	11
5. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน															
5.1 สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.29	0.49	มาก	4.14	0.38	มาก	4.29	0.49	มาก	4.4	0.53	4.29	0.4	มาก	5
5.2 สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านกรพูด สื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน	4.29	0.49	มาก	4.29	0.49	มาก	4.43	0.53	มาก	4.4	0.53	4.34	0.5	มาก	3

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ต่อ)

รายการประเมิน	หน่วยที่ 1			หน่วยที่ 2			หน่วยที่ 3			หน่วยที่ 4			หน่วยที่ 5			เฉลี่ย			ลำดับ ที่
	$\bar{x}$	S.D	ผลการ ประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ผลการ ประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ผลการ ประเมิน	$\bar{x}$	S.D	ผลการ ประเมิน	$\bar{x}$	S.D	ผลการ ประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ผลการ ประเมิน	
5.3 สื่อการเรียนการสอน เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.29	0.49	มาก	4.29	0.49	มาก	4.29	0.49	มาก	4.43	0.53	มาก	4.29	0.49	มาก	4.31	0.50	มาก	4
6.ความเหมาะสมของรางวัลและประเมินผลการเรียนรู้																			
6.1 วิธีการวัดผลประเมินผล ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	0.58	มาก	4.00	0.58	มาก	4.00	0.58	มาก	4.00	0.58	มาก	4.00	0.58	มาก	3.86	0.38	มาก	12
6.2 วิธีการวัดผลประเมินผล สอดคล้องกับเนื้อหาและ กิจกรรมการจัดการเรียนรู้	4.00	0.58	มาก	4.00	0.58	มาก	4.00	0.58	มาก	4.00	0.58	มาก	4.00	0.38	มาก	3.97	0.54	มาก	12
6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการ วัดผลประเมินผลมีความ เหมาะสมชัดเจน	3.71	0.49	มาก	3.71	0.49	มาก	3.71	0.49	มาก	3.86	0.38	มาก	3.71	0.49	มาก	3.74	0.47	มาก	17
เฉลี่ย	4.11	0.51	มาก	4.12	0.52	มาก	4.09	0.50	มาก	4.16	0.51	มาก	4.13	0.51	มาก	4.12	0.51	มาก	-

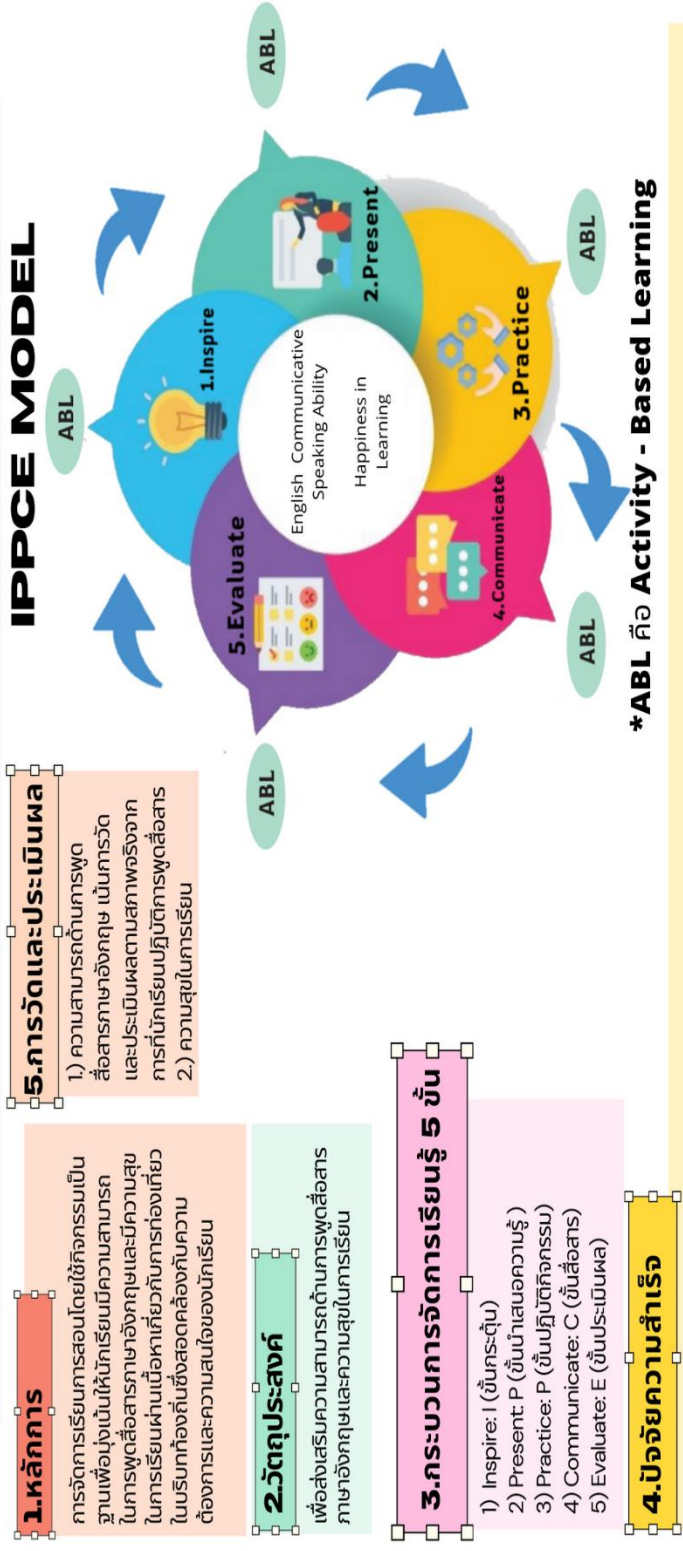
จากตารางที่ 24 พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยภาพรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.51) โดยผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมในระดับมากที่สุด จำนวน 2 รายการ ได้แก่ 1) องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีครบถ้วน ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.53) และ 2) องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนและเป็นระบบ ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.53) และผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมในระดับมาก จำนวน 15 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.51) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมชัดเจน ($\bar{X} = 3.74$, S.D. = 0.47) แสดงว่าโดยภาพรวมแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น มีความเหมาะสมในระดับมากและสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนให้นักเรียนได้

2.4 ผลการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ที่สมบูรณ์

หลังการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนจากผู้เชี่ยวชาญซึ่งประเมินคุณภาพความเหมาะสมของรูปแบบการสอนโดยใช้วิธีการประเมินค่า Rating Scale 5 ระดับ ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการสอนอีกครั้งและเสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เมื่อได้รูปแบบการสอนที่สมบูรณ์ มีคุณภาพสำหรับนำไปใช้จัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงนำไปใช้ทดลองสอนนักเรียน รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข มีองค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และปัจจัยความสำเร็จ รายละเอียดดังแผนภาพที่ 16

**แผนภาพ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูด
สื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนรู้โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา**

แผนภาพที่ 16 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนรู้โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ที่สมบูรณ์

จากแผนภาพที่ 16 รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ที่สมบูรณ์ มีองค์ประกอบและรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนผ่านเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในบริบทท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน

2. วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น ให้นักเรียนทำใบงานคำศัพท์ และสอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนทำกิจกรรมฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน ฝึกสนทนากับเพื่อนโดยมีการแลกเปลี่ยนบทบาทกัน และเตรียมบทสนทนาหรือบทพูดบรรยายเพื่อแสดงบทบาทสมมติ ฝึกพูดบรรยาย และการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในช่วงโมเมนต์ไป

4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้ค้นคว้าด้วยตนเองมาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ การสัมภาษณ์ การพูดเล่าบรรยาย และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้

เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

4. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงโดยให้นักเรียนได้พูดสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ โดยมีการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

1. การออกเสียง
2. ไวยากรณ์
3. ความคล่องแคล่ว
4. คำศัพท์
5. ความสามารถในการสื่อสาร

5. ปัจจัยความสำเร็จ

5.1 บทบาทนักเรียน นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี กล้าพูด กล้าแสดงออก

5.2 บทบาทครู เป็นนักร้องแบบกิจกรรม เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นตัวแบบในการสอนคำศัพท์และรูปแบบประโยค คอยอำนวยความสะดวก และจัดเตรียมความพร้อมด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และอื่น ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

5.3 กิจกรรม/ ภาระงาน เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ได้จริง มีความหลากหลาย สนุกสนาน น่าสนใจ สอดคล้องและตอบสนองความต้องการความสนใจของนักเรียน

หลังจากปรับปรุงแก้ไขจนกระทั่งได้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (IPPCE Model) ฉบับสมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการสอนนี้ไปใช้ทดลองสอนนักเรียนกลุ่ม Try out

3. ผลการทดลองการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (Try out)

3.1 ผลการทดลองจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย (Try out)

การทดลองการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (Try out) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้กับนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านห้วยกะทะทอง ต.ลุ่มสุ่ม อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี จำนวน 14 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการทดลองสอนจำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 At Local Market เพื่อให้นักเรียนได้เรียนเรื่องที่ใกล้ตัวก่อนเรียนเรื่องไกลตัว ใช้เวลาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 3 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 3 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 7 - 21 ธันวาคม พ.ศ. 2563 ผลการศึกษาทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนตามรูปแบบการสอน พบว่า

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

กิจกรรมที่นำมาใช้: การเล่นเกม Find someone who...

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจและให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี และในระหว่างการเล่นเกม Find Someone who... นักเรียนมีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้ม สนุกสนาน นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับเพื่อน

ข้อควรปรับปรุง: ในระหว่างการเล่นเกม Find Someone who... นักเรียนบางคนใช้ภาษาไทยในการสนทนากับเพื่อนเพื่อให้ได้ตอบอย่างรวดเร็วที่สุด ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยคอยสังเกตและกำชับให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษในระหว่างการทำกิจกรรม

ภาพครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนและสอบถามความรู้เดิมเกี่ยวกับผักผลไม้ที่มีชื่อเสียงของ
จังหวัดกาญจนบุรี (Try out)

2. ชื่อนำเสนอความรู้ (Present: P)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ในบริบทท้องถิ่น ให้นักเรียนทำใบงานคำศัพท์ และสอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์
ต่าง ๆ

กิจกรรมที่นำมาใช้: การเล่นเกม 5 Questions เพื่อทายคำศัพท์ผักผลไม้ และการ
เปิดคลิปเพลงจาก Youtube

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า ในระหว่างการเล่นเกม 5 Questions นักเรียนรู้สึก
สนุกสนาน แข่งกันตอบคำถาม มีความตั้งใจในการฝึกออกเสียงคำศัพท์ ทำใบงานคำศัพท์ และฝึกออก
เสียงบทสนทนาตามครู และในระหว่างการดูคลิปเพลงจาก Youtube นักเรียนมีความตั้งใจและฝักร้อง
เพลงตามคลิปได้

ข้อควรปรับปรุง: เวลาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ไม่เพียงพอในการทำกิจกรรม โดย
การเล่นเกม 5 Questions ซึ่งนักเรียนต้องใช้เวลาคิดเพื่อทายคำศัพท์ผักผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัด
กาญจนบุรี ให้นักเรียนทำใบงานไม่เสร็จในเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยปรับช่วงเวลาที่
ใช้ในการทำกิจกรรมเกม 5 Questions ให้กระชับมากยิ่งขึ้น

ภาพนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับผักผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี
(Try out)

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมโดยฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน ฝึกสนทนากับเพื่อนโดยมีการแลกเปลี่ยนบทบาทกัน และเตรียมบทสนทนาเพื่อแสดงบทบาทสมมติในชั่วโมงถัดไป

กิจกรรมที่นำมาใช้: การเล่นเกม Domino และ กิจกรรม Two Circles

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจฝึกออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยคและบทสนทนาอย่างกระตือรือร้น ในระหว่างการเล่นเกม Domino นักเรียนทุกกลุ่มได้ร่วมมือกันทำกิจกรรมจนสำเร็จ นักเรียนช่วยกันคิดและต่อคำศัพท์อย่างสนุกสนาน ในระหว่างการทำกิจกรรม Two Circles นักเรียนทุกคนได้ฝึกพูดสัมภาษณ์เพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ และในระหว่างการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ต นักเรียนมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี

ข้อควรปรับปรุง: ในระหว่างการทำกิจกรรม Two Circles นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถพูดจนจบบทสนทนาได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบประโยคยากและยาวเกินไป ไม่เหมาะกับระดับความสามารถของนักเรียน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยปรับคำบางคำในประโยคให้ง่ายขึ้น ปรับประโยคในบทสนทนาให้สั้น กระชับยิ่งขึ้น และในระหว่างการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตเพื่อเตรียมแสดงบทบาทสมมติในชั่วโมงถัดไป นักเรียนบางคนไม่ทราบคำศัพท์ที่ตนเองต้องการพูด ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยปรับคำศัพท์ในใบความรู้ให้เป็นคำที่นักเรียนจำเป็นต้องใช้ในบทสนทนาเพื่อสามารถนำไปใช้สนทนาได้จริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ คอมพิวเตอร์ที่สามารถใช้

อินเทอร์เน็ตได้มีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนแทนหากมีคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ

ภาพนักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ ฝึกสนทนากับเพื่อน และค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ต เตรียมบทสนทนาเพื่อใช้แสดงบทบาทสมมติในชั่วโมงถัดไป (Try out)

4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้ค้นคว้าด้วยตนเอง มาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

กิจกรรมที่นำมาใช้: การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกมั่นใจในการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ในขณะที่นักเรียนบางคนยังเขินอายและไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถออกเสียงคำศัพท์และสามารถพูดสนทนาสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับค่อนข้างดี มีการพูดติดขัด หยุดคิดบ้าง

ข้อควรปรับปรุง: นักเรียนบางคนที่ยังขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยคอยกระตุ้น ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือและส่งเสริมให้มีปฏิสัมพันธ์กับครู และเพื่อนมากขึ้น

ภาพนักเรียนแสดงบทบาทสมมติพูดสนทนาเกี่ยวกับผักผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรีหน้าชั้นเรียน (Tty out)

5.ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

กิจกรรมที่นำมาใช้: -

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติของตนเองโดยบอกข้อดีและข้อควรปรับปรุงของตนเองและเพื่อน ช่วยกันสรุปและสะท้อนคิดสิ่งที่ได้เรียนรู้ นักเรียนตั้งใจฟังและยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน ในระหว่างการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล นักเรียนส่วนใหญ่สามารถพูดสื่อสารได้ค่อนข้างดี มีติดขัดบ้าง มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ในขณะที่มีนักเรียน 2 คน ยังคงมีปัญหาในการออกเสียงและพูดติดขัด

ข้อควรปรับปรุง: ในระหว่างการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล พบว่าเวลาไม่เพียงพอ ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขโดยนัดหมายนักเรียนเพื่อทำการประเมินในช่วงพักกลางวันและหลังเลิกเรียน

ภาพนักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน และสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้

3.2 ผลการประเมินประสิทธิผลของการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย (Try out) ประกอบไปด้วยประเด็นที่ศึกษาดังนี้

3.2.1 ผลการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบหน่วยที่ 1 ของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย (Try out) ดังตารางที่ 25 และ ตารางที่ 26

ตารางที่ 25 ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Try out)

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม เฉลี่ย (คะแนน)	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 At the Local Market	3	2.34	0.43	ดี

จากตารางที่ 25 พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.43)

ตารางที่ 26 ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน (Try out)

ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
ด้านการออกเสียง	2.50	0.52	ดี	2
ด้านคำศัพท์	2.64	0.50	ดี	1
ด้านไวยากรณ์	2.14	0.36	พอใช้	4
ด้านความคล่องแคล่ว	2.07	0.27	พอใช้	5
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	2.36	0.50	ดี	3
เฉลี่ย	2.34	0.43	ดี	-

จากตารางที่ 26 พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.43) และเมื่อพิจารณารายด้าน เรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้ ด้านคำศัพท์ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.64$, S.D. = 0.50) ด้านการออกเสียง อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 0.52) ด้านความสามารถในการสื่อสาร อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.36$, S.D. = 0.50) ด้านไวยากรณ์ อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.14$, S.D. = 0.39) และด้านความคล่องแคล่ว อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.07$, S.D. = 0.27)

3.2.2 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย (Try out) ดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (Try out)

กลวิธีการพูดสื่อสาร	จำนวน (ครั้ง)	ลำดับ
การใช้ภาษาแม่	2	3
การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง	0	4
การพูดโดยอ้อม	0	4
การสร้างคำใหม่	0	4
การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด	10	2
การหลีกเลี่ยงการสนทนา	12	1
รวม	24	-

จากตารางที่ 27 พบว่า ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวมนักเรียนใช้กลวิธีการพูดสื่อสารทั้งหมด 24 ครั้ง โดยกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ การหลีกเลี่ยงการสนทนา รองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่

3.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียนของนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย (Try out)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่ม Try out ที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน ปรากฏดังนี้

1. ด้านผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น และภาคภูมิใจมากขึ้น เนื่องจากได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้เล่นเกมภาษาอังกฤษ และได้ฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...สนุกดีค่ะ ได้เล่นเกม ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ รู้สึกมั่นใจที่จะพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกดีใจที่ได้เรียนคำศัพท์ผักผลไม้ในกาญจนบุรี และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ภูมิใจที่พูดภาษาอังกฤษได้เก่งขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ชอบตอนได้ออกไปอธิบาย พูดกับเพื่อนเกี่ยวกับผักผลไม้หน้าชั้นเรียนครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2. ด้านครู

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน โดยครูคอยช่วยสอนออกเสียงและช่วยเหลือเวลานักเรียนไม่รู้คำศัพท์ นอกจากนี้ครูยังคอยให้กำลังใจทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนไม่ยากเหมือนที่รู้สึกตอนแรก ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ครูคอยให้กำลังใจและคอยช่วยบอกเวลาไม่รู้คำศัพท์ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...พอไม่เข้าใจ ไม่รู้ตรงไหน ครูก็ช่วยบอกครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ครูคอยช่วย ทำให้รู้สึกว่ามันง่ายอย่างที่กลัวค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ตอนแรกรู้สึกว่ายาก แต่ครูคอยให้กำลังใจและช่วยบอกคำศัพท์ ช่วยสอนออกเสียง ทำให้รู้สึกว่าไม่ยากเหมือนตอนแรกค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

3. ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น เนื่องจากมีโอกาสได้ถามและขอความช่วยเหลือจากครูและได้ทำกิจกรรมเล่นเกมภาษาอังกฤษและฝึกพูดกับเพื่อน ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...มีความสัมพันธ์ที่ดีมากขึ้นครับ ได้เล่นเกมสนุกกับเพื่อน...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้ฝึกพูด ได้เล่นเกมกับเพื่อน ทำให้สนิทกันมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้ฝึกพูด ได้เล่นเกมสนุกๆ กัน ทำให้สามัคคีกันมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ครูและเพื่อนคอยช่วยบอก ช่วยสอน ทำให้สนิทกันมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้ตอบคำถามครู ได้เล่นเกม ทำกิจกรรมด้วยกันกับเพื่อนๆ ทำให้เกิดความรู้สึกสามัคคีสนิทกันมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

4. ด้านสิ่งแวดล้อม

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ โดยนักเรียนรู้สึกสนุกสนาน ไม่เครียด ไม่น่าเบื่อหน่ายเนื่องจากได้มีโอกาสเล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายร่วมกับเพื่อน และได้ฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...สนุกดีค่ะ ได้เล่นเกม ทำให้ไม่เบื่อ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...สนุกค่ะ ได้ทำกิจกรรมหลายอย่าง ไม่ต้องนั่งเรียนอย่างเดียว...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกผ่อนคลายดีค่ะ ได้ถามตอบ ฝึกพูดกับเพื่อน และได้เล่นเกมด้วยกัน...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ไม่เครียด ได้ทำกิจกรรมหลายอย่าง และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจริง ๆ ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...แหล่งเรียนรู้และอุปกรณ์เหมาะสมเพียงพอครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

5. ด้านการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าตนเองได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยสามารถนำไปสนทนากับชาวต่างชาติเกี่ยวกับบริษัทในท้องถิ่นได้ ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ครูให้เลือกพูดเกี่ยวกับผักผลไม้ที่เราสนใจ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ครูให้ทำกิจกรรม เล่นเกม ทำให้รู้สึกสนุก อยากเรียน ไม่ง่วงนอนครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เอาไว้สนทนาถามตอบว่าเขาชอบผักผลไม้อะไร และอธิบายเกี่ยวกับผักผลไม้ได้ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

6. ความรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียน คือการได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่สนุก ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ประทับใจที่ได้เล่นเกมทายชื่อผักผลไม้ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกสนุกที่ได้ทำกิจกรรม และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกที่ได้เรียนได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

7. การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน โดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อพูดคุย สนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ และเพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการ สัมภาษณ์ดังนี้

“...นำความรู้คำศัพท์ไว้ใช้เรียนต่อและจะฝึกพูดต่อไปค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เอาไว้ใช้พูดคุยกับชาวต่างชาติเวลาเจอเขาค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...สอนให้น้อง ๆ ฝึกพูดภาษาอังกฤษค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เมื่ออนาคตเราไปทำงาน เราจะได้พูดกับชาวต่างชาติได้ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

3.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

จากการให้นักเรียนทำแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยวาดภาพที่แสดงถึงความรู้สึก บรรยากาศหรือสิ่งที่นักเรียนประทับใจมากที่สุดที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และเขียนคำบรรยายใต้รูปภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน พบว่า สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดคือ การได้เล่นเกมและทำกิจกรรมสนุกๆ ร่วมกับเพื่อน การได้ฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน ได้ฝึกพูดบรรยายผักผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรีเป็นภาษาอังกฤษ

ภาพตัวอย่างภาพวาดที่นักเรียนบันทึกในแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

(Try out)

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (กลุ่มเป้าหมาย)

ผลการประเมินการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (กลุ่มเป้าหมาย) ประกอบไปด้วยประเด็นที่ศึกษาดังนี้

1. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนและผลการปรับปรุงรูปแบบการสอนก่อนนำไปใช้ขยายผล
2. ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนประกอบไปด้วยประเด็นที่ศึกษา ดังนี้
  - 2.1 ผลการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
  - 2.2 ผลการประเมินพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน
  - 2.3 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารของนักเรียน
  - 2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน
  - 2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา (กลุ่มเป้าหมาย) และผลการปรับปรุงรูปแบบการสอนก่อนนำไปใช้ขยายผล

จากการทดลองใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้กับนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ ต.กลุ่มสุขุม อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี จำนวน 12 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยทำการสอนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 หน่วยการเรียนรู้ ใช้เวลาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 15 ครั้ง

ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลา 15 ชั่วโมง และใช้เวลาเพื่อประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน จำนวน 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมดจำนวน 16 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 17 ธันวาคม พ.ศ. 2563 – 20 มีนาคม พ.ศ. 2564 ผลการศึกษาการทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนตามรูปแบบการสอน พบว่า

1. ชั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่ครูบอกรวบรวมวัตถุประสงค์ของการเรียน จุดใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกม เพลง หรือคู่มือวิดีโอ สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

กิจกรรมที่นำมาใช้: หน่วยที่ 1 การเล่นเกม Find someone who...

หน่วยที่ 2 การเล่นเกม Bingo

หน่วยที่ 3 คลิปวิดีโอจาก Youtube

หน่วยที่ 4 คลิปเพลงจาก Youtube

หน่วยที่ 5 คลิปวิดีโอจาก Youtube

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจและให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี และในระหว่างการเล่นเกม นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน ช่วยเหลือกันและกัน ร่วมมือกันทำกิจกรรม นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับเพื่อน ในช่วงเล่นเกม และในระหว่างการดูคลิปวิดีโอหรือคลิปเพลง นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจและนักเรียนส่วนใหญ่ได้ฝึกร้องเพลงตามคลิปปอย่างมีความสุข

ข้อควรปรับปรุง: ในระหว่างการเล่นเกม นักเรียนบางคนใช้ภาษาไทยในการสนทนากับเพื่อน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยคอยสังเกตและกำชับให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษในระหว่างการทำกิจกรรม

ภาพครูจุดใจให้นักเรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเกมและเปิดคลิปวิดีโอ/คลิปเพลง

2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น ให้นักเรียนทำใบงานคำศัพท์ และสอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

กิจกรรมที่นำมาใช้: หน่วยที่ 1 การเล่นเกม 5 Questions เพื่อทายคำศัพท์ผักผลไม้ และการเปิดคลิปเพลงจาก Youtube

หน่วยที่ 2 การเล่นเกมตีแมลงวัน และคลิปวีดีโอจาก Youtube

หน่วยที่ 3 เกม Slam

หน่วยที่ 4 เกมปิดตาตีปี๊บ

หน่วยที่ 5 เกม Spin

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า ในระหว่างการเล่นเกม นักเรียนเล่นเกมอย่างสนุกสนาน มีความกล้าแสดงออก แข่งกันตอบคำถาม เมื่อเล่นเกมโดยแบ่งเป็นทีม นักเรียนทุกคนให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือกัน ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมจนงานสำเร็จ ในระหว่างการฝึกออกเสียงคำศัพท์และบทสนทนา และทำใบงานคำศัพท์ นักเรียนมีความตั้งใจในการฝึกออกเสียงคำศัพท์ ทำใบงานคำศัพท์ และฝึกออกเสียงบทสนทนาตามครูเป็นอย่างดี และในระหว่างการดูคลิปเพลง คลิปวีดีโอจาก Youtube นักเรียนตั้งใจดูและฝักร้องเพลงตามคลิปได้

ข้อควรปรับปรุง: เวลาที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ไม่เพียงพอในการทำกิจกรรมที่ระบุในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยการเล่นเกม 5 Questions นักเรียนต้องใช้เวลาคิดและทายคำตอบนาน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยปรับจำนวนข้อให้เหลือเพียง 5 ข้อ จากเดิมทั้งหมด 8 ข้อ และในระหว่างการเล่นเกม Spin นักเรียนบางคนใช้เวลาคิดนาน ทำให้เวลาไม่เพียงพอที่จะดำเนินกิจกรรมอื่นต่อไปได้ ผู้วิจัยได้แก้ไขโดยให้นักเรียนคนถัดไปพูดก่อนแล้วค่อยวนกลับมาให้นักเรียนคนเดิมได้พูด

ภาพนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ รูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผ่านการ
ทำกิจกรรมที่หลากหลายและสนุกสนาน

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมโดยฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบ
ประโยค และบทสนทนาที่เรียน ฝึกสนทนากับเพื่อนโดยมีการแลกเปลี่ยนบทบาทกัน และเตรียมบท
สนทนาเพื่อแสดงบทบาทสมมติในช่วงถัดไป

กิจกรรมที่นำมาใช้: หน่วยที่ 1 การเล่นเกม Domino และกิจกรรม Two Circles

หน่วยที่ 2 การเล่นเกม Hide and Seek และเกม Broken

Sentences Game

หน่วยที่ 3 กิจกรรม Ball Pass

หน่วยที่ 4 กิจกรรม Two Circles

หน่วยที่ 5 กิจกรรม Ball Pass

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจฝึกออกเสียงคำศัพท์
รูปแบบประโยคและบทสนทนาอย่างกระตือรือร้น ในระหว่างการเล่นเกม นักเรียนทุกกลุ่มได้ร่วมมือ
กันทำกิจกรรมจนสำเร็จ นักเรียนช่วยกันคิดและทำกิจกรรมอย่างสนุกสนาน ในระหว่างการทำ

กิจกรรม Two Circles และ Ball Pass นักเรียนทุกคนได้ฝึกพูดสัมภาษณ์เพื่อนเป็นภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น และในระหว่างการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ต นักเรียนมีความกระตือรือร้นเป็นอย่างดี

ข้อควรปรับปรุง: ในระหว่างการทำกิจกรรม Two Circles และ Ball Pass นักเรียนบางคนยังเขินอาย ไม่มั่นใจที่จะพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ให้ความช่วยเหลือ ช่วยแก้ไขคำบางคำที่ออกเสียงไม่ถูกต้อง จนนักเรียนเกิดความมั่นใจและกล้าพูดภาษาอังกฤษ ในระหว่างการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ที่สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้มีจำนวนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยอนุญาตให้นักเรียนใช้โทรศัพท์สมาร์ทโฟนในการสืบค้นข้อมูลได้

ภาพนักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ ประโยค และบทสนทนาที่เรียนโดยผ่านการทำกิจกรรมที่หลากหลายและสนุกสนาน

4. ชั้นสื่อสาร (Communicate: C)

ในชั้นตอนนี้ เป็นชั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้อ่านว่าด้วยตนเอง มาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน และฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติในสถานการณ์จริง

กิจกรรมที่นำมาใช้: หน่วยที่ 1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play และ Interview)

หน่วยที่ 2 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)

หน่วยที่ 3 การพูดบรรยายให้ข้อมูล (Describing)

หน่วยที่ 4 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)

หน่วยที่ 5 การฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่ถ้ากระแซและสะพานข้ามแม่น้ำแคว (Practicing in Real Situation)

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่รู้สึกมั่นใจในการแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน ในขณะที่นักเรียนบางคนยังเขินอายและไม่กล้าออกมาพูดหน้าชั้นเรียน นักเรียนส่วนใหญ่สามารถออกเสียงคำศัพท์และสามารถพูดสนทนาสื่อสารภาษาอังกฤษได้ในระดับค่อนข้างดี มีการพูดติดขัด หยุตคิดบ้าง นักเรียนสามารถพูดสนทนาได้คล่องมากขึ้นเรื่อย ๆ และมีความมั่นใจ กล้าแสดงออกมากขึ้นเรื่อย ๆ มีความรู้สึกผ่อนคลายในการออกมาแสดงบทบาทสมมติหรือพูดบรรยายหน้าชั้นเรียนมากขึ้น ในระหว่างการฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติที่ถ้ากระแซและสะพานข้ามแม่น้ำแคว นักเรียนสามารถพูดสื่อสารได้ดี มีความมั่นใจ ยิ้มแย้มแจ่มใส และสนุกสนานที่ได้มีโอกาสพูดภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

ข้อควรปรับปรุง: นักเรียนบางคนที่ยังขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขโดยคอยกระตุ้น ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ

ภาพนักเรียนฝึกใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงโดยการแสดงบทบาทสมมติ และพูดบรรยายเกี่ยวกับบริษัทท้องถิ่นของจังหวัดกาญจนบุรี และฝึกพูดสนทนาในสถานการณ์จริง

5. ขั้นตอนประเมินผล (Evaluate: E)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

กิจกรรมที่นำมาใช้: -

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติของตนเองโดยบอกข้อดีและข้อควรปรับปรุงของตนเองและเพื่อน ช่วยกันสรุปและสะท้อนคิดสิ่งที่ได้เรียนรู้ นักเรียนตั้งใจฟังและยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน ในระหว่างการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล นักเรียนส่วนใหญ่สามารถพูดสื่อสารได้ค่อนข้างดี มีติดขัดบ้าง มีความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น ในขณะที่มีนักเรียน 4 คน ยังคงมีปัญหาในการออกเสียงและพูดติดขัด

ข้อควรปรับปรุง: ในระหว่างการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล พบว่าเวลาไม่เพียงพอ ผู้วิจัยจึงได้ปรับปรุงแก้ไขโดยนัดหมายนักเรียนเพื่อทำการประเมินในช่วงพักกลางวันและหลังเลิกเรียน

ภาพนักเรียนทุกคนได้รับการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2.1 ผลการประเมินความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานหลังการใช้รูปแบบการสอน (กลุ่มเป้าหมาย) ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มเป้าหมาย)

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม เฉลี่ย (คะแนน)	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
ตอนที่ 1 การบรรยายให้ข้อมูล	3	2.37	0.41	ดี	2
ตอนที่ 2 การสนทนา	3	2.50	0.32	ดี	1
ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์	3	2.34	0.60	ดี	3
เฉลี่ยรวม	3	2.40	0.44	ดี	-

จากตารางที่ 28 พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาหลังเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 0.44) ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 และเมื่อพิจารณาผลคะแนนของแต่ละตอน พบว่า อยู่ในระดับดีทุกตอน โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้ ตอนที่ 2 การสนทนา ($\bar{X} = 2.50$, S.D. = 0.32) ตอนที่ 1 การบรรยายให้ข้อมูล ($\bar{X} = 2.37$, S.D. = 0.41) และ ตอนที่ 3 การสัมภาษณ์ ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.60)

2.2 ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานหลังเรียนจบแต่ละหน่วย (กลุ่มเป้าหมาย) ดังตารางที่ 29 และ ตารางที่ 30

ตารางที่ 29 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มเป้าหมาย)

หน่วยการเรียนรู้	คะแนนเต็มเฉลี่ย (คะแนน)	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 At the Local Market	3	2.23	0.42	พอใช้	5
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 At Souvenir Shop	3	2.30	0.37	พอใช้	4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Amazing Culture of Kanchanaburi	3	2.40	0.48	ดี	3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 At Railway Station	3	2.47	0.49	ดี	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 At Landmarks in Kanchanaburi	3	2.58	0.48	ดี	1
เฉลี่ยรวม	3	2.40	0.45	ดี	-

จากตารางที่ 29 พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 0.45) และเมื่อพิจารณาผลคะแนนของแต่ละหน่วย พบว่า อยู่ในระดับดี 3 หน่วย และอยู่ในระดับพอใช้ 2 หน่วย โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุดดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 At Landmarks in Kanchanaburi อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.58$, S.D. = 0.48) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 At Railway Station อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.47$, S.D. = 0.49) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Amazing Culture of Kanchanaburi อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 0.48) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 At Souvenir Shop อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.30$, S.D. = 0.37) และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 At the Local Market อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.23$, S.D. = 0.42) แสดงว่าในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ

โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน นักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้น ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3

ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้านระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มเป้าหมาย) ดังตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้านระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มเป้าหมาย)

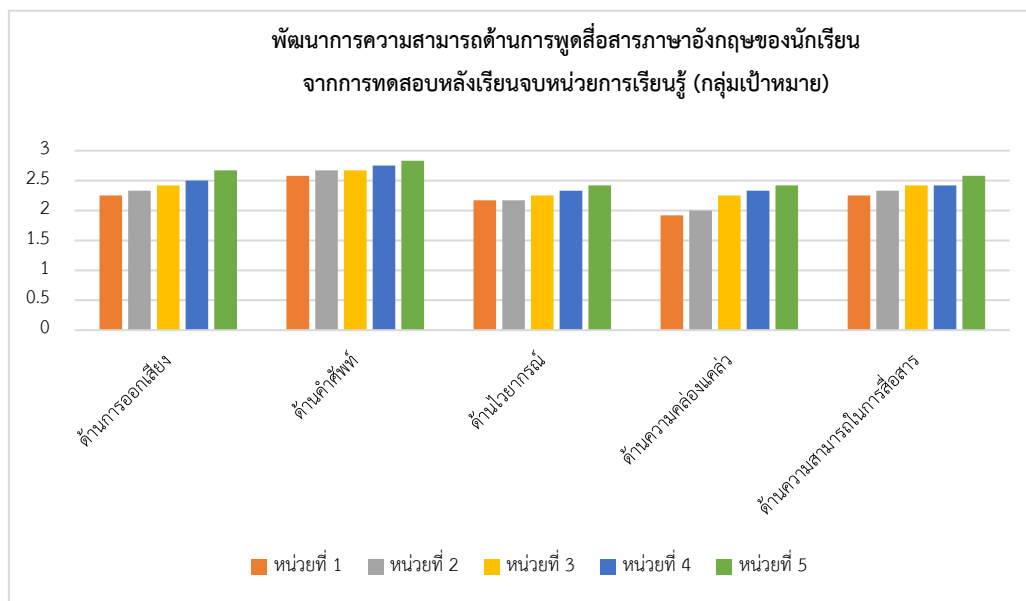
ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	ช่วงเวลาทดสอบ	$\bar{x}$	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
ด้านการออกเสียง	หน่วยที่ 1	2.25	0.45	พอใช้	5
	หน่วยที่ 2	2.33	0.49	พอใช้	4
	หน่วยที่ 3	2.42	0.51	ดี	3
	หน่วยที่ 4	2.50	0.52	ดี	2
	หน่วยที่ 5	2.67	0.49	ดี	1
	เฉลี่ย	2.43	0.49	ดี	2
ด้านคำศัพท์	หน่วยที่ 1	2.58	0.51	ดี	5
	หน่วยที่ 2	2.67	0.49	ดี	3
	หน่วยที่ 3	2.67	0.49	ดี	3
	หน่วยที่ 4	2.75	0.45	ดี	1
	หน่วยที่ 5	2.83	0.39	ดี	1
	เฉลี่ย	2.70	0.47	ดี	1
ด้านไวยากรณ์	หน่วยที่ 1	2.17	0.39	พอใช้	4
	หน่วยที่ 2	2.17	0.39	พอใช้	4
	หน่วยที่ 3	2.25	0.45	พอใช้	3
	หน่วยที่ 4	2.33	0.49	พอใช้	2
	หน่วยที่ 5	2.42	0.51	ดี	1
	เฉลี่ย	2.27	0.45	พอใช้	4

ตารางที่ 30 ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้านระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มเป้าหมาย) (ต่อ)

ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	ช่วงเวลาทดสอบ	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ผล	ลำดับ
ด้านความคล่องแคล่ว	หน่วยที่ 1	1.92	0.29	พอใช้	5
	หน่วยที่ 2	2.00	0.00	พอใช้	4
	หน่วยที่ 3	2.25	0.45	พอใช้	3
	หน่วยที่ 4	2.33	0.49	พอใช้	2
	หน่วยที่ 5	2.42	0.51	ดี	1
	เฉลี่ย	2.18	0.35	พอใช้	5
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	หน่วยที่ 1	2.25	0.45	พอใช้	5
	หน่วยที่ 2	2.33	0.49	พอใช้	4
ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	ช่วงเวลาทดสอบ	$\bar{x}$	S.D.	การแปล ผล	ลำดับ
	หน่วยที่ 3	2.42	0.49	ดี	2
	หน่วยที่ 4	2.42	0.51	ดี	2
	หน่วยที่ 5	2.58	0.51	ดี	1
	เฉลี่ย	2.40	0.49	ดี	3
	เฉลี่ยรวม		2.40	0.45	ดี

จากตารางที่ 30 พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 0.45) ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านคำศัพท์ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.70$, S.D. = 0.47) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความคล่องแคล่ว อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.18$, S.D. = 0.35)

จากตารางที่ 30 แสดงได้ดังแผนภาพที่ 17 ผลพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานรายด้าน (กลุ่มเป้าหมาย)

แผนภาพที่ 17 พัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษา ระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็น
ฐานรายด้าน

จากแผนภาพที่ 17 สรุปได้ว่าพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ ด้านความคล่องแคล่ว และด้านความสามารถในการสื่อสาร มีการพัฒนาเพิ่มสูงขึ้น โดยด้านการออกเสียง หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ด้านคำศัพท์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 ด้านไวยากรณ์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 ด้านความคล่องแคล่ว หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 และด้านความสามารถในการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.25 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58

2.3 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารของนักเรียน (กลุ่มเป้าหมาย) ดังตาราง

ที่ 31

ตารางที่ 31 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (กลุ่มเป้าหมาย)

กลวิธีการพูดสื่อสาร หน่วยการ เรียนรู้	หน่วย ที่ 1 (ครั้ง)	หน่วย ที่ 2 (ครั้ง)	หน่วย ที่ 3 (ครั้ง)	หน่วย ที่ 4 (ครั้ง)	หน่วย ที่ 5 (ครั้ง)	รวม (ครั้ง)	ลำดับ
การใช้ภาษาแม่	6	7	7	5	6	31	3
การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ ใกล้เคียง	0	0	0	0	0	0	4
การพูดโดยอ้อม	0	0	0	0	0	0	4
การสร้างคำใหม่	0	0	0	0	0	0	4
การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด	6	8	7	10	9	40	2
การหลีกเลี่ยงการสนทนา	17	14	13	11	8	63	1
รวม	29	29	27	26	23	134	-

จากตารางที่ 31 พบว่า ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวมนักเรียนใช้กลวิธีการพูดสื่อสารทั้งหมด 134 ครั้ง โดยกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ การหลีกเลี่ยงการสนทนา รองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน (กลุ่มเป้าหมาย)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน ปรากฏดังนี้

1) ด้านผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น เนื่องจากได้มีความรู้มากขึ้น ได้เล่นเกมภาษาอังกฤษ ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษทำให้สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และได้มีโอกาสออกไปฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติจริง ๆ ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“... ได้มีความรู้มากขึ้น ทำให้รู้สึกมั่นใจและภูมิใจในตัวเองมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้เล่นเกมฝึกพูดภาษาอังกฤษ ได้มีความรู้มากขึ้น ทำให้รู้สึกมั่นใจและภูมิใจในตัวเองมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกมั่นใจในตัวเองมากขึ้น มีความกระตือรือร้นมากขึ้น รู้สึกว่าเราพูดได้คล่องและเก่งมากขึ้นครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เมื่อก่อนพูดไม่ค่อยได้ พอมาเรียนเพิ่มก็พูดได้มากขึ้นกว่าเดิม เพราะหนูไม่ค่อยเก่งภาษาอังกฤษ พอได้ลองทำ ลองพูดแล้ว คิดว่ามันไม่ยากอย่างที่คิดค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้เรียนรู้ ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้ออกนอกสถานที่ และได้คุยกับชาวต่างชาติ ทำให้รู้สึกภูมิใจในตัวเองมากขึ้นครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2) ด้านครู

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน โดยครูได้ให้ความรู้ใหม่ ๆ คอยช่วยเหลือ แนะนำ อธิบายเพิ่มเติมเวลานักเรียนไม่เข้าใจ ช่วยแก้ไขปัญหา เช่น เวลาที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์บางคำหรือไม่รู้ว่าจะพูดประโยคบางประโยคอย่างไร นอกจากนี้ครูยังคอยให้กำลังใจและให้การส่งเสริมนักเรียน ไม่กดดันนักเรียน ทำให้นักเรียนรู้สึกภูมิใจในตนเองและมีความสุขในการเรียน ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ครูคอยสอนสิ่งใหม่ ๆ และทำให้หนูรู้สึกภูมิใจในตัวเอง ตอนแรกหนูรู้สึกว่ามันยาก แต่พอครูคอยช่วยเหลือ คอยให้กำลังใจ หนูก็สามารถพูดได้เก่งขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เวลามีปัญหา ครูคอยช่วยแนะนำแก้ไขปัญหา เวลาที่ไม่รู้บางคำ บางประโยค ครูก็ช่วยบอกช่วยสอนครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ครูมีความเมตตามากครับ ครูช่วยสอนนักเรียนให้รู้คำศัพท์ใหม่ พอไม่เข้าใจ ไม่รู้อะไร ครูก็ช่วยบอก อธิบายให้ฟังครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ครูไม่ได้กดดัน ครูคอยให้กำลังใจ ตอนแรกหนูไม่ค่อยเข้าใจ แต่ครูคอยช่วย ก็ไม่กดดัน รู้สึกสบายมากค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...มีความสุขมาก ไม่กดดัน ครูคอยช่วยส่งเสริมทุกอย่างค่ะ....”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น เนื่องจากมีโอกาสดูถามครูเวลาสงสัย ต้องการความช่วยเหลือ และได้ทำกิจกรรมเล่นเกมภาษาอังกฤษและได้ฝึกพูดสนทนากับเพื่อน ได้แลกเปลี่ยนความรู้กัน ช่วยเหลือกันและกัน ทำให้

นักเรียนเกิดความสามัคคี สนุกสนมกันกับเพื่อนมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...มีความสัมพันธ์ที่ดีมากขึ้นครับ เพราะเวลาเราไม่เข้าใจอะไร ก็ไปถามครูได้ ครูคอยช่วยบอกอธิบายให้...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เราได้เล่นเกมสนุก ๆ ด้วยกัน และฝึกพูดกัน ทำให้เราสามัคคีกันมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เวลาเพื่อนไม่รู้ เราก็ช่วยสอนกัน ช่วยเหลือกัน...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เมื่อก่อนหนูชอบอยู่คนเดียว ไม่ค่อยชอบเล่นกับเพื่อนเท่าไร แต่ตอนนี้พอได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรม ได้เล่นสนุกด้วยกันกับเพื่อน ๆ ทำให้เกิดความรู้สึกสามัคคี สนุกกับเพื่อนมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

4) ด้านสิ่งแวดล้อม

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าบรรยากาศในการเรียนการสอน ผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ โดยรู้สึกสนุก มีความสุข ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด ไม่กดดัน เนื่องจากได้เล่นเกมกับเพื่อน ทำให้เกิดความรู้สึกสามัคคีกันมากขึ้น และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจริง โดยมีครูและเพื่อนคอยให้กำลังใจ ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...สนุกดีครับ ได้เล่นกับพี่ ๆ เพื่อน ๆ มีความสุข ได้ฝึกพูดจริง ๆ ทำให้รู้สึกสนุก...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกผ่อนคลายดีครับ ไม่กดดัน ได้ถามตอบ ได้เล่นเกมสนุก ๆ มีเครียดเล็กน้อยตอนต้องออกไปพูดหน้าห้อง แต่มีครูและเพื่อนคอยให้กำลังใจ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ดีตรงที่ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ไม่ได้นั่งจตอย่างเดียว ทำให้สนุก มีความสามัคคีกันมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ผู้อ่านคลายดีค่ะ แหล่งเรียนรู้และอุปกรณ์เหมาะสมเพียงพอ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

5) ด้านการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าตนเองได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ โดยนักเรียนรู้สึกสนุกในการเรียนเนื่องจากมีโอกาสได้เลือกพูดเรื่องที่ตนเองสนใจ และต้องการพูด ได้รู้คำศัพท์เพิ่มมากขึ้น และคิดว่าสามารถนำคำศัพท์และประโยคที่ได้เรียนไปใช้พูดกับชาวต่างชาติได้จริง เช่น การพูดซื้อขายของ การบอกสถานที่ท่องเที่ยว การบอกข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดกาญจนบุรี ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...รู้สึกสนุก มีโอกาสได้เลือกพูดเรื่องที่สนใจ อยากพูด...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้รู้คำศัพท์และนำไปใช้พูดกับชาวต่างชาติได้ เช่น เวลาเขาหลงทาง เราก็เข้าไปช่วยบอกเขาได้...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกสนุกดี เอาไปใช้พูดซื้อขายของ บอกสถานที่ท่องเที่ยว และข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับกาญจนบุรีได้...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

6) ความรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า สิ่งนี้นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียน คือการได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่สนุกและหลากหลายกับเพื่อน ได้ความรู้ใหม่ ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน และได้มีโอกาสฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติจริง ทำให้นักเรียนรู้สึกมั่นใจและภูมิใจในตนเองมากขึ้น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ประทับใจที่ได้ทำกิจกรรม เล่นเกมสนุก ๆ หลากอย่างกับเพื่อน ทุกคนมีความสามัคคี ร่วมมือกัน รู้สึกไม่กดดัน ได้เรียนสิ่งใหม่ ๆ คำศัพท์ใหม่ ๆ และได้พูดจริง ๆ กับชาวต่างชาติ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกสนุกที่ได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรม และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ประทับใจตรงที่ครูพาไปคุยกับชาวต่างชาติ ทำให้อมั่นใจในตัวเองมากค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้คุยกับชาวต่างชาติ ทำให้อมั่นใจมากขึ้น เมื่อก่อนเจอชาวต่างชาติแล้ววังงั้น ต่อไปนี้กล้าพูดมากขึ้นแล้วค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

7) การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อพูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ และเพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...จะนำไปปรับใช้เรียนต่อ ม.1 ที่โรงเรียนใหม่ครับ และหากโตขึ้น ก็เอาไปใช้ในการทำงานได้ครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...อีกหน่อยอาจไปทำงานขายของให้ชาวต่างชาติ ก็สามารถพูดคุยกายของได้ บอกสถานที่
ท่องเที่ยวได้ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...สอนคนอื่นพูดได้ เช่น สอนน้อง สอนเพื่อน และไว้ใช้พูดภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้จริง
ๆ ครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ถ้ามีชาวต่างชาติมาถาม เราก็สามารถตอบได้ เช่น ถ้าเขาหลงทาง เราก็สามารถตอบเขาได้
ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
จากการให้นักเรียนทำแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน
ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยวาดภาพที่แสดงถึงความรู้สึก บรรยากาศหรือสิ่งที่นักเรียน
ประทับใจมากที่สุดที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้
กิจกรรมเป็นฐาน และเขียนคำบรรยายใต้รูปภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิด
ความสุขในการเรียน พบว่า สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดคือ การได้เล่นเกมและทำกิจกรรม
สนุก ๆ การได้ฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน และการได้ฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับ
ชาวต่างชาติ

หลังจากการเล่นกิจกรรมต่างๆ และได้ความสนุกสนาน ก็จิตใจที่พร้อมดีขึ้นมาได้

ตอนเช้าออกไปดูริบมย ทำให้รู้สึกว่ามีแรงจูงใจและพร้อมที่จะไปทำงานร่วมกับผู้อื่น

รู้สึกประทับใจที่ได้สัมผัสกับคุณครูผู้ที่ไม่ได้พูดแต่ช่วยส่งเสริมให้เราได้เรียนรู้ด้วยตัวเอง

รู้สึกประทับใจที่ได้สัมผัสกับคุณครูผู้ที่ไม่ได้พูดแต่ช่วยส่งเสริมให้เราได้เรียนรู้ด้วยตัวเอง

ภาพตัวอย่างภาพวาดที่นักเรียนบันทึกในแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (กลุ่มเป้าหมาย)

ตอนที่ 3 ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา และประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน

ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา และประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน ประกอบด้วยประเด็นที่ศึกษาดังนี้

1. ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น จากการประเมินหลังการใช้รูปแบบการสอน

1. ผลการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

การขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำรูปแบบการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขหลังจากการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างไปใช้กับนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ ต.ลุ่มสุม อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี จำนวน 14 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง โดยทำการขยายผลจำนวน 2 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 At Local Market และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 At Souvenir Shop เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนเรื่องที่ใกล้ตัวก่อนเรียนเรื่องไกลตัว ใช้เวลาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจำนวน 6 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวมใช้เวลาทั้งหมดจำนวน 6 ชั่วโมง ระหว่างวันที่ 12 มีนาคม 2564 – 9 เมษายน 2564 ผลการศึกษาทดลองจัดกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนตามรูปแบบการสอน พบว่า

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

กิจกรรมที่นำมาใช้: หน่วยที่ 1 การเล่นเกม Find someone...

หน่วยที่ 2 การเล่นเกม Bingo

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจและให้ความร่วมมือในการตอบคำถามเป็นอย่างดี ในระหว่างการเล่นเกม นักเรียนมีความกระตือรือร้น ยิ้มแย้ม สนุกสนาน นักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนากับเพื่อน

ภาพครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนและจูงใจให้นักเรียนสนใจโดยการใช้กิจกรรมเกม

(กลุ่มขยายผล)

2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ในบริบทท้องถิ่น ให้นักเรียนทำใบงานคำศัพท์ และสอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

กิจกรรมที่นำมาใช้: หน่วยที่ 1 การเล่นเกม 5 Questions เพื่อทายคำศัพท์ผักผลไม้ และการเปิดคลิปเพลงจาก Youtube

หน่วยที่ 2 การเล่นเกมตีแมลงวัน และ คลิปวิดีโอการสนทนาซื้อขายของจาก Youtube

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า ในระหว่างการเล่นเกม นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน มีความกระตือรือร้น และให้ความร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มเป็นอย่างดี ในระหว่างการฝึกออกเสียงคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความตั้งใจในการฝึกออกเสียงคำศัพท์เป็นอย่างดี และตั้งใจทำใบงานคำศัพท์ และในระหว่างการดูคลิปเพลงจาก Youtube นักเรียนมีความตั้งใจฟังและฝึกพูดออกเสียงตามคลิปวิดีโอ

ภาพนักเรียนเล่นเกมหลังจากครูสอนคำศัพท์ใหม่และประโยคบทสนทนาใหม่ (กลุ่มขยายผล)

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรมโดยฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน ฝึกสนทนากับเพื่อนโดยมีการแลกเปลี่ยนบทบาทกัน และเตรียมบทสนทนาเพื่อแสดงบทบาทสมมติในช่วงถัดไป

กิจกรรมที่นำมาใช้: หน่วยที่ 1 การเล่นเกม Domino และ กิจกรรม Two Circles

หน่วยที่ 2 การเล่นเกม Hide and Seek และเกม Broken

Senetnces Game

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนทุกคนมีความตั้งใจฝึกออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยคและบทสนทนาอย่างกระตือรือร้น ในระหว่างการเล่น นักเรียนทุกคนกระตือรือร้นร่วมมือกันทำกิจกรรม และเล่นเกมอย่างสนุกสนาน นักเรียนช่วยกันคิด ต่อคำศัพท์ และต่อประโยค บทสนทนาจนงานของกลุ่มสำเร็จตามเป้าหมาย ในระหว่างการฝึกพูดสนทนากับเพื่อน นักเรียนทุกคนตั้งใจฝึกพูด ในระหว่างการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองจากอินเทอร์เน็ต นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจค้นคว้าหาความรู้จากเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกระตือรือร้น

ภาพนักเรียนฝึกออกเสียงคำศัพท์ ประโยคบทสนทนา โดยผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและสนุกสนาน และค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตเพื่อเตรียมแสดงบทบาทสมมติ

4. ชั้นสื่อสาร (Communicate: C)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผนวกกับข้อมูลที่ได้ค้นคว้าด้วยตนเอง มาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

กิจกรรมที่นำมาใช้: หน่วยที่ 1 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)

หน่วยที่ 2 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)

ในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พบว่า นักเรียนทุกคนรู้สึกมั่นใจในการแสดงบทบาทสมมติ หน้าชั้นเรียนในระหว่างเรียนหน่วยที่ 2 มากกว่าช่วงที่เรียนหน่วยที่ 1 และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ถูกต้องและคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น มีการพูดติดขัดบ้าง แต่น้อยกว่าช่วงเรียนหน่วยการเรียนรู้ที่ 1

ภาพนักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียนอย่างมั่นใจ

5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)

ในขั้นตอนนี้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูด สื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

กิจกรรมที่นำมาใช้: -

ในระหว่างการทำกิจกรรม พบว่า นักเรียนได้ร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติของตนเองโดยบอกข้อดีและข้อควรปรับปรุงของตนเองและเพื่อนได้ ช่วยกันสรุปและสะท้อนคิดสิ่งที่ได้เรียนรู้ นักเรียนตั้งใจฟังและยอมรับความคิดเห็นของกันและกัน ในระหว่างการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล นักเรียนทุกคนสามารถพูดสื่อสารได้ดีมากขึ้น มีพัฒนาการดีขึ้น มีติดขัด พูดออกเสียงคำศัพท์และประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น

ภาพนักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ สรุปและสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และนักเรียนทุกคนได้รับการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย (กลุ่มขยายผล)

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น จากการประเมินหลังการใช้รูปแบบการสอน

ผลการประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาประกอบไปด้วยประเด็นที่ศึกษาดังนี้

2.1 ผลการประเมินพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน

2.2 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารของนักเรียน

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.1 ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มขยายผล) ดังตารางที่ 32 และตารางที่ 33

ตารางที่ 32 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มขยายผล)

หน่วยการเรียนรู้	คะแนนเต็มเฉลี่ย (คะแนน)	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 At the Local Market	3	2.34	0.41	ดี	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 At Souvenir Shop	3	2.46	0.46	ดี	1
เฉลี่ยรวม	3	2.40	0.44	ดี	-

จากตารางที่ 32 พบว่า ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 0.44) และเมื่อ

พิจารณาผลคะแนนของแต่ละหน่วย พบว่า อยู่ในระดับดีทั้ง 2 หน่วย โดยหน่วยการเรียนรู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 At Souvenir Shop อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.46$, S.D. = 0.46) และ รองลงมาคือหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 At the Local Market อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.34$, S.D. = 0.41) แสดงว่าในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน นักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้น

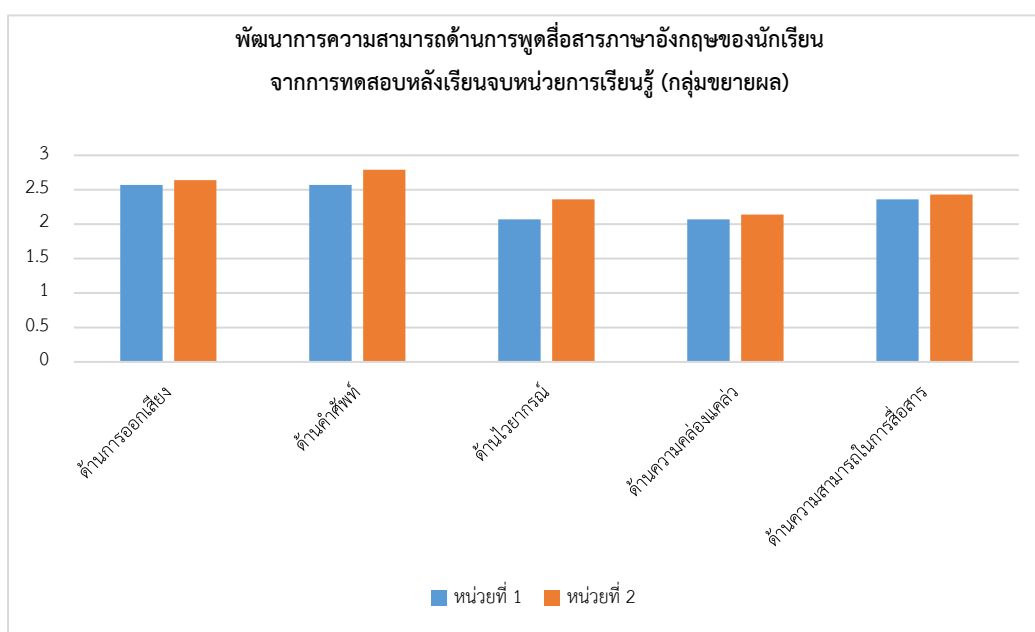
ตารางที่ 33 ผลการประเมินพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษรายด้าน ระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (กลุ่มขยายผล)

ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ	ช่วงเวลาทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล	ลำดับ
ด้านการออกเสียง	หน่วยที่ 1	2.57	0.51	ดี	2
	หน่วยที่ 2	2.64	0.50	ดี	1
	เฉลี่ย	2.61	0.51	ดี	2
ด้านคำศัพท์	หน่วยที่ 1	2.57	0.51	ดี	2
	หน่วยที่ 2	2.79	0.43	ดี	1
	เฉลี่ย	2.68	0.47	ดี	1
ด้านไวยากรณ์	หน่วยที่ 1	2.07	0.27	พอใช้	2
	หน่วยที่ 2	2.36	0.50	ดี	1
	เฉลี่ย	2.22	0.39	พอใช้	4
ด้านความคล่องแคล่ว	หน่วยที่ 1	2.07	0.27	พอใช้	2
	หน่วยที่ 2	2.14	0.36	พอใช้	1
	เฉลี่ย	2.11	0.32	พอใช้	5
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	หน่วยที่ 1	2.36	0.50	ดี	2
	หน่วยที่ 2	2.43	0.51	ดี	1
	เฉลี่ย	2.40	0.51	ดี	3
เฉลี่ยรวม		2.40	0.44	ดี	-

จากตารางที่ 33 พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานรายด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 0.44) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านคำศัพท์ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} =$

2.68, S.D. = 0.47) และด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านความคล่องแคล่ว อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X}$ = 2.11, S.D. = 0.32)

จากตารางที่ 33 แสดงได้ดังแผนภาพที่ 18 ผลพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาาระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานรายด้าน (กลุ่มขยายผล)

แผนภาพที่ 18 พัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาาระหว่างเรียนโดยการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานรายด้าน (กลุ่มขยายผล)

จากแผนภาพที่ 18 สรุปได้ว่าพัฒนาการความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มขยายผลระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการออกเสียง ด้านคำศัพท์ ด้านไวยากรณ์ ด้านความคล่องแคล่ว และด้านความสามารถในการสื่อสาร มีการพัฒนาเพิ่มสูงขึ้น โดยด้านการออกเสียง หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.64 ด้านคำศัพท์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.57 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 ด้านไวยากรณ์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 ด้านความคล่องแคล่ว หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.07 และหน่วยการ

เรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.14 และด้านความสามารถในการสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.36 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.43

2.2. ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารของนักเรียน (กลุ่มขยายผล) ดังตารางที่

34

ตารางที่ 34 ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา (กลุ่มขยายผล)

กลวิธีการพูดสื่อสาร หน่วยการเรียนรู้	หน่วยที่ 1 (ครั้ง)	หน่วยที่ 2 (ครั้ง)	รวม (ครั้ง)	ลำดับ
การใช้ภาษาแม่	4	3	7	3
การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง	0	0	0	4
การพูดโดยอ้อม	0	0	0	4
การสร้างคำใหม่	0	0	0	4
การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด	9	7	16	2
การหลีกเลี่ยงการสนทนา	14	12	26	1
รวม	27	22	49	-

จากตารางที่ 34 พบว่า ผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยภาพรวมนักเรียนใช้กลวิธีการพูดสื่อสารทั้งหมด 49 ครั้ง โดยกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนใช้มากที่สุด คือ การหลีกเลี่ยงการสนทนา รองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่

2.3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน (กลุ่มขยายผล)

จากการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มขยายผลที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน ปรากฏดังนี้

2.3.1 ด้านผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น เนื่องจากได้ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ใหม่ ได้เล่นเกมภาษาอังกฤษ ได้ฝึกออกเสียงคำศัพท์และประโยคตามครู และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน นักเรียนรู้สึกว่าตนเองสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ได้ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น และสามารถพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น ทำให้รู้สึกมั่นใจและภูมิใจในตัวเองมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกมั่นใจมากขึ้นค่ะ เพราะได้เรียนแล้วได้ฝึกพูดและได้เล่นเกมสนุก ๆ ด้วย...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกมั่นใจมากขึ้นค่ะ เพราะครูสอนคำศัพท์และพาฝึกออกเสียงคำศัพท์และประโยค พอได้ฝึกพูดกับเพื่อน ก็ทำให้มั่นใจและภูมิใจในตัวเองมากขึ้นค่ะว่าเราพูดภาษาอังกฤษได้เก่งขึ้น...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2.3.2 ด้านครู

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าครูมีความเมตตา จริงใจ และเอื้ออาทรต่อนักเรียน โดยครูได้สอนคำศัพท์และประโยคใหม่ ฝึกออกเสียงคำศัพท์ ประโยค คอยช่วยเหลือ แนะนำ อธิบายเพิ่มเติม เช่น เวลาที่นักเรียนไม่รู้คำศัพท์บางคำหรือบางประโยค นอกจากนี้ครูยังคอยให้กำลังใจแก่นักเรียน ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ครูสอนคำศัพท์ใหม่ ๆ สอนให้ออกเสียงคำศัพท์และประโยคตามครู แล้วก็ให้เล่นเกม และฝึกพูดกับเพื่อน ไม่รู้คำไหน ครูก็คอยบอกค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...พอไม่เข้าใจตรงไหน ไม่รู้ตรงไหน หรือไม่รู้ว่าจะพูดบางคำหรือบางประโยคเป็นภาษาอังกฤษอย่างไร ครูก็ช่วยบอก ช่วยอธิบายให้ฟังค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...พอครูชมว่าเก่งมาก ทำให้หนูรู้สึกภูมิใจว่าหนูทำได้ หนูพูดภาษาอังกฤษได้เก่งขึ้นแล้วค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2.3.3 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น เนื่องจากมีโอกาสได้ถามครูเวลาสงสัย ต้องการความช่วยเหลือ และได้ทำกิจกรรมสนุก เล่นเกมภาษาอังกฤษและได้ฝึกพูดสนทนากับเพื่อน ทำให้เกิดความสามัคคี ช่วยเหลือกันและกัน สนับสนุนกันมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...รู้สึกสนิทกับครูมากขึ้นค่ะ เวลาสงสัยอะไร ไม่รู้คำไหน แปลว่าอะไร หรืออยากพูดแต่ไม่รู้จะพูดยังไง ก็ถามครูได้ตลอด ครูก็ช่วยสอน ช่วยบอกให้ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...มีความสัมพันธ์ที่ดีมากขึ้นค่ะ เพราะได้เล่นเกมและได้ฝึกสนทนากับเพื่อน และตอบคำถามครู...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้ฝึกพูด ได้ร่วมทำกิจกรรม และเล่นเกมกับเพื่อน ทำให้สนิทกันมากขึ้นค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ได้ฝึกพูดกับเพื่อน ได้เล่นเกมด้วย ทำให้สามัคคีกัน ช่วยเหลือกันค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2.3.4 ด้านสิ่งแวดล้อม

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ โดยนักเรียนมีความรู้สึกสนุกสนาน มีความสุข ผ่อนคลาย ไม่เครียด เนื่องจากได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...สนุกมากครับ ไม่เครียดเลย...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...บรรยากาศสนุกค่ะ หนูชอบตอนเล่นเกมตอบคำถาม...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...สนุกดีค่ะ ได้เล่นกับพี่ ๆ เพื่อน ๆ มีความสุข...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2.3.5 ด้านการเรียนรู้

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าตนเองได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ โดยนักเรียนได้มีโอกาสเลือกพูดเรื่องที่ตนเองสนใจและและอยากพูด และคิดว่าสามารถนำคำศัพท์และประโยคที่ได้เรียนไปใช้พูดกับชาวต่างชาติได้จริง เช่น การพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี การพูดสนทนาซื้อขายของ ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...รู้สึกที่ครูให้เลือกได้ค่ะ ว่าอยากพูดบรรยายเกี่ยวกับผักผลไม้อะไรก็ได้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรีที่เราสนใจ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ช่วยแนะนำบอกข้อมูลให้ชาวต่างชาติได้ค่ะ เช่น ทุเรียนมีลักษณะเป็นยังไง...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เวลาช่วยแม่ชายของ แล้วมีชาวต่างชาติมาซื้อของ ก็สามารถพูดถามตอบกับเขาได้
ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2.3.6 ความรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า สิ่งนี้นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียนคือการได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่สนุก ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน ทำให้รู้สึกสนุกในการเรียนและรู้สึกภูมิใจในตนเองที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...ตอนเล่นเกมครับ สนุกมาก ไม่เครียดดี และก็ชอบตอนที่ครูให้ฝึกพูดกับเพื่อน...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ประทับใจตอนที่เล่นเกมค่ะ สนุกดี...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...ชอบตอนที่เล่นเกม ตอนครูสอนคำศัพท์ใหม่ และได้ฝึกพูดกับเพื่อนค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...รู้สึกประทับใจตอนที่ครูให้ออกมาหน้าห้อง แล้วพูดสนทนาซื้อขายของกับเพื่อนค่ะ ทำให้รู้สึกภูมิใจในตัวเองมาก ๆ ว่าสามารถพูดภาษาอังกฤษได้เก่งขึ้น...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2.3.7 การนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

จากการสัมภาษณ์นักเรียน พบว่า นักเรียนคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อพูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ เพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ดังตัวอย่างข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ดังนี้

“...จะนำไปไว้ใช้เรียนต่อ ม.1 ค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...เวลาเจอชาวต่างชาติ ก็เข้าไปถามตบบอกความชอบ/ไม่ชอบได้ และพูดคุยเกี่ยวกับกาญจนบุรีได้...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

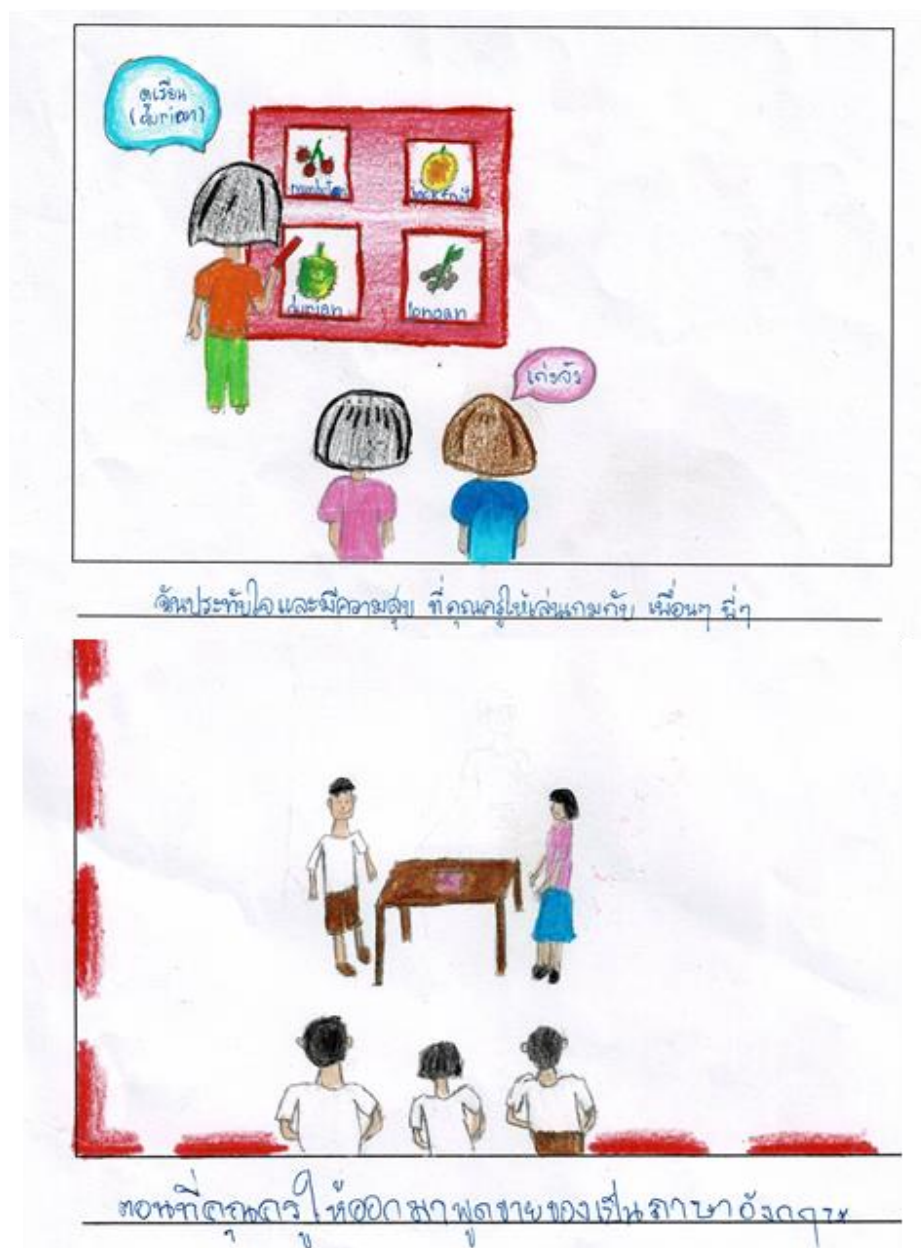
“...แนะนำรุ่นน้อง ช่วยสอนน้องครับ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

“...จะฝึกพูดภาษาอังกฤษเพิ่มเติม และจะนำไปพูดให้พ่อกับแม่ฟังด้วยค่ะ...”

(นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากการให้นักเรียนทำแบบบันทึกความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานในช่วงการขยายผลรูปแบบการสอน โดยวาดภาพที่แสดงถึงความรู้สึก บรรยายภาพหรือสิ่งที่นักเรียนประทับใจมากที่สุดที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างการเรียนรู้การสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และเขียนคำบรรยายได้รูปภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน พบว่า สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดคือ การได้ความรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น การได้เล่นเกม การทำกิจกรรม และการได้ฝึกปฏิบัติพูดสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อน

ภาพตัวอย่างภาพวาดที่นักเรียนบันทึกในแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (กลุ่มขยายผล)

จากผลการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาไปทดลองใช้และขยายผลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สรุปได้ว่า รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สามารถส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษนักเรียนได้ โดยนักเรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษขึ้นอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งรูปแบบการสอนนี้ยังส่งผลให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียน นักเรียนมีความคิดเห็นว่ารู้สึกสนุก มีความสุขในการเรียนเพราะได้ทำกิจกรรม ได้เล่นเกม ภาษาอังกฤษ ส่งผลให้เกิดความสามัคคีกัน ช่วยเหลือกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากขึ้น นักเรียนรู้สึกมั่นใจและภูมิใจในตนเองมากขึ้นเพราะหลังจากที่ได้รับความรู้จากครู นักเรียนมีโอกาสดำเนินมือปฏิบัติจริงโดยการฝึกพูดสนทนากับเพื่อนและออกไปแหล่งเรียนรู้นอกสถานที่เพื่อฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา 2) เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยดังนี้ 2.1) เพื่อศึกษาระดับความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 2.2) เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างการเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 2.3) เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน 2.4) เพื่อศึกษาความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และ 3) เพื่อขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน

ในงานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีดำเนินงานวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนาซึ่งมีลักษณะเป็นแบบแผนเชิงผสมผสานด้วยวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Method) เสริมด้วยวิธีเชิงคุณภาพ (Qualitative Methods) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 12 คน และ

นำไปขยายผลแก่นักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านวังโพธิ์ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 14 คน ใช้แบบแผนการทดลอง

แบบการทดสอบกลุ่มเดียวตามระยะเวลา (One Group Time Series Design) และแบบการทดสอบกลุ่มเดียวหลังการทดลอง (One Group Posttest Only Design) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) พบว่า รูปแบบการสอนนี้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) กระบวนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 5 ขั้น ได้แก่ 3.1) ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) 3.2) ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P) 3.3) ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P) 3.4) ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) และ 3.5) ขั้นประเมินผล (Evaluate: E) 4) การวัดและประเมินผล และ 5) ปัจจัยความสำเร็จ จากการหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ในภาพรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ยอมรับสมมติฐานข้อที่

1

2. ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า

2.1 ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2

2.2 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสูงขึ้นโดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด ดังนี้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ระดับดี หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 ระดับดี หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ระดับดี หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ระดับพอใช้ และ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ระดับพอใช้ แสดงว่าในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน นักเรียนมีพัฒนาการด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้น ยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3

2.3 การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุดรองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่

2.4 ความสุขในการเรียนของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น พบว่า ความสุขในการเรียนของนักเรียน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น 2) ด้านครู นักเรียนคิดว่าครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน 3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น 4) ด้านสิ่งแวดล้อม นักเรียนคิดว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ 5) ด้านการเรียนรู้ นักเรียนคิดว่าตนเองได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ 6) ด้านความรู้สึกประทับใจ สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียนคือการเล่นเกมส์ ได้ทำกิจกรรมที่สนุกและหลากหลายกับเพื่อน ได้ความรู้ใหม่ ได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน และได้มีโอกาสฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติจริง และ 7) ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน

นักเรียนคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อพูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ และเพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น

3. ผลการประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน

ผลการประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประกอบด้วย

3.1 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสูงขึ้น

3.2 การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุดรองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่

3.3 ความสุขในการเรียนของนักเรียนกลุ่มขยายผลที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น พบว่า ความสุขในการเรียนของนักเรียน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้น 2) ด้านครู นักเรียนคิดว่าครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน 3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น 4) ด้านสิ่งแวดล้อม นักเรียนคิดว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ 5) ด้านการเรียนรู้ นักเรียนคิดว่าตนเองได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ 6) ด้านความรู้สึกประทับใจสิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียนคือการได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่สนุก ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ และได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อน และ 7) ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่

สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อพูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ เพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการพัฒนาและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วว่ารูปแบบมีคุณภาพเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.36) ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ถูกพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบ สอดคล้องกับผลการวิจัยของรุจิราพร รามศิริ และมาเรียม นิลพันธุ์ (2558) ซึ่งพบว่ารูปแบบการสอนที่ถูกพัฒนาและดำเนินการตามขั้นตอนของวิธีการเชิงระบบมีประสิทธิภาพมากเพียงพอที่จะนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนได้ โดยในการพัฒนารูปแบบการสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรสถานศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการสอน การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ และความสุขในการเรียน เพื่อให้เกิดการบูรณาการของทฤษฎี แนวคิดที่มีความคล้ายคลึง สอดคล้องกัน ได้รูปแบบการสอนที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งมีการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียน ครูหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ กรรมการสถานศึกษา ศิษยานุศิษย์ และผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนและการสำรวจความต้องการ ความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 การขอคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมงานวิจัย การขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือประเมินประสิทธิผลรูปแบบการสอน และการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบคุณภาพ

รูปแบบการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้จัดการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียนได้ สำหรับแนวคิดในการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555) และการออกแบบการเรียนการสอนเชิงระบบ ADDIE Model ตามแนวคิดของ Dick & Carey (2005) ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis) การออกแบบและพัฒนา รูปแบบการสอน (Design and Development) การทดลองใช้รูปแบบการสอน (Implement) การประเมินผลรูปแบบการสอน (Evaluation) และการขยายผลการใช้รูปแบบการสอน (Dissemination) รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นตามขั้นตอนการออกแบบเชิงระบบ จะช่วยส่งผลให้องค์ประกอบต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน ส่งเสริมซึ่งกันและกันอย่างเป็นระบบ ทำให้การดำเนินการจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างคล่องตัว ราบรื่นและมีประสิทธิภาพ (กาญจนา คุณารักษ์, 2545)

2. จากผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา พบว่า

2.1 ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.40$, S.D. = 0.44) ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบการสอนที่ตอบสนองความสามารถด้านพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งสอดคล้องกับ เยาวเรศ ภักดีจิตร (2557), ณัฐวุฒิ สกฤณี (2559), McGrath & MacEwan (2011), Limbu (2012) ซึ่งระบุว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทั้งความรู้ เนื้อหา ทักษะ ประสบการณ์ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้เป็นอย่างดี เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้โดยผ่านการลงมือทำจริงเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ ไม่นั่งให้นักเรียนท่องจำแต่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและมีบทบาทในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งถือว่าการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความมั่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ที่ลึกซึ้งและคงทนมากขึ้น และ

มีความสุขในการเรียน การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by doing) ของ John Dewey จัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ (Nunan, 2004) สอดคล้องกับผลการวิจัยของเพ็ญภา ตลับกลาง (2562) ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้น มีความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษมากขึ้น และผลการวิจัยของ Aslem, Ahamed, & Mazherm (2015) ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในชั้นที่ 4 ชั้นสื่อสาร (Communicate: C) ครูได้เปิดโอกาสให้นักเรียนออกมาพูดหน้าชั้นเรียนให้ครูและเพื่อนฟังโดยสามารถเลือกเรื่องหรือหัวข้อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับบริบทในจังหวัดกาญจนบุรีที่ตนเองสนใจ การที่นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการ ความสนใจของตนเองส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเรียน สอดคล้องกับ (Nunan, 1988) ซึ่งกล่าวว่าหากผู้เรียนมีความต้องการและความสนใจที่แตกต่างกัน การที่ผู้เรียนได้เรียนตามที่ตนต้องการและสนใจจะทำ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียนและประสบความสำเร็จในการเรียนมากขึ้น

2.2 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสูงขึ้น ซึ่งยอมรับสมมติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนนี้เป็นกิจกรรมที่สนุกและหลากหลาย โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสร่วมทำกิจกรรม นักเรียนได้เล่นเกมกับเพื่อน ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและได้ออกมาพูดหน้าชั้นเรียนโดยมีครูคอยให้กำลังใจและช่วยเหลือ ส่งผลให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยความสุข มั่นใจและภูมิใจในตนเองมากขึ้น รู้สึกสนุกต่อการเรียน และมีแรงจูงใจในการเรียน สอดคล้องกับ ขวัญเนตร คาวังค์ (2555) และพระมหาบุญนา ฐานวิโร (2560) ซึ่งระบุว่า ความสุขในการเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลการเรียนดีขึ้น เนื่องจากนักเรียนจะเกิดความสนใจ อยากรู้ รู้สึกสนุก และมีแรงจูงใจในการเรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดา หวังภษิต (2557) พบว่า รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแต่ละช่วง (5 ช่วง) สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เมื่อพิจารณาความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านคำศัพท์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากคำศัพท์ในใบความรู้มากเพียงพอสำหรับการนำมาใช้พูดสื่อสารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ นอกจากนี้สื่อที่นำมาใช้ในการกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ซึ่งผู้วิจัยใช้ในทุกหน่วยการเรียนรู้คือ เกม บัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ ซึ่งสื่อที่นำมาใช้ในการสอนคำศัพท์ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกสนุก ไม่เบื่อหน่าย เกิดความสนใจ เกิดการรับรู้อย่างรวดเร็วและคงทน สอดคล้องกับ กุศยา แสงเดช (2548) ซึ่งกล่าวว่า พัฒนาการของนักเรียนและธรรมชาติของการเรียนรู้คำศัพท์ของผู้เรียน คือ การใช้เกม และบัตรคำศัพท์ฝึกภาษา เนื่องจากเกมและบัตรคำศัพท์ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและสนุกกับการเรียนภาษามากขึ้น การใช้เกมและบัตรคำศัพท์เป็นสื่อการสอนที่สามารถนำมาช่วยพัฒนาทักษะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะสามารถระลึกขึ้นมาได้เมื่อถึงเวลาที่ต้องนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ เกมและบัตรคำศัพท์เป็นกิจกรรมที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ramadhaniart (2016) ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการเล่นเกมทำให้นักเรียนรู้สึกสนุก น่าสนใจ ทำท่าย นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีมากขึ้นในการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ Supriatin and Rizkilillah (2018) กล่าวว่าบัตรภาพและบัตรคำ (Flashcards) เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งซึ่งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น สามารถนำมาใช้สอนคำศัพท์ที่ครูต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ ประกอบกับคำศัพท์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนตามรูปแบบนี้เกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียน พบเห็นในชีวิตประจำวันของตนเอง นักเรียนจึงเกิดความสนใจและสามารถจดจำและออกเสียงคำศัพท์ได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ Brock (1990) ซึ่งกล่าวว่า ในการสอนภาษาต่างประเทศ การเลือกเนื้อหาที่นำมาใช้สอนซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตนเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยแก้ปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศได้ เนื่องจากเป็นเนื้อหา บุคคล สถานที่ ประวัติศาสตร์ที่นักเรียนคุ้นเคย ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจใฝ่เรียนรู้มากขึ้น เกิดความรู้สึกสนุกกับการเรียน ความรู้เดิมด้านวัฒนธรรมช่วยให้สามารถจดจำและระลึกข้อมูลได้ดีขึ้น (Cowen & Garrity, 2004) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Kanoksilapatham (2018) ซึ่งพบว่าหลังการจัดการเรียนการสอนโดยนำคำศัพท์เกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นไปใช้สอนให้แก่แก่นักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และนักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นมากขึ้น นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่าความสามารถด้านการพูด

สื่อสารภาษาอังกฤษด้านที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านความคล่องแคล่ว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนขาดการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษทั้งในและนอกห้องเรียน และนักเรียนไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษมากเพียงพอ สอดคล้องกับนงสมร พงษ์พานิช (2554) ซึ่งระบุว่าปัญหาของการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียน ได้แก่ การขาดการฝึกฝนทักษะการพูดสื่อสาร การขาดความรู้และทักษะพื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่จะนำมาใช้ในการพูดสื่อสาร การขาดเจตคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ และการขาดทักษะเรียบเรียงความคิดในการพูดนำเสนอความคิดเห็น

2.3 การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่ จากการสังเกตพฤติกรรมและบันทึกความถี่ของการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนาโดยการยกเลิกข้อมูลการสนทนาหยุดการสนทนาดกลางคัน เมื่อไม่สามารถดำเนินบทสนทนาต่อไปได้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งยังคงมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย รู้คำศัพท์น้อยและขาดการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง ทำให้ไม่สามารถพูดดำเนินบทสนทนาต่อไปได้จนจบบรรทัด ประสงค์ของการพูด ผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาระดับต่ำมักใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา (Bialystok, 1990; Dornyei & Scott, 1997; Dornyei & Cohen, 2002; Nakatani, 2005) สอดคล้องกับอารีย์ วรรณรักษ์ (2545) ซึ่งระบุว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการสื่อสารระดับต่ำจะใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนามากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการสื่อสารระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถด้านการสื่อสารระดับสูงไม่ใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนาเลย ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถมากพอที่จะพูดสื่อสารสนทนาต่อไปจนจบได้หรือไม่ก็ใช้กลวิธีการสื่อสารอื่นแทนกลวิธีการหลีกเลี่ยง ความสามารถของผู้เรียนมีผลต่อความถี่ของการใช้กลวิธีในการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาสูงใช้กลวิธีทางการสื่อสารในความถี่ที่น้อย ซึ่งตรงกันข้ามกับผู้ที่มีความสามารถทางการสื่อสารต่ำ เนื่องจากการใช้กลวิธีทางการสื่อสารนั้นใช้เพื่อชดเชยความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ที่ไม่เพียงพอ (ทวิศักดิ์ ชูมา, 2560) ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Imane (2017) ซึ่งพบว่า ในการศึกษาผลการใช้กิจกรรมการพูดสื่อสาร

ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูด กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนาเป็นหนึ่งในกลวิธีการสื่อสารที่ผู้เรียนใช้มากที่สุด

2.4 ความสุขในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น พบว่า ความสุขในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น เนื่องจากได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้เล่นเกมภาษาอังกฤษ มีโอกาสได้ฝึกพูดสนทนาภาษาอังกฤษ และได้มีประสบการณ์พูดสนทนากับชาวต่างชาติจริง ๆ 2) ด้านครู นักเรียนคิดว่าครูมีความเมตตา จริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน โดยครูได้ให้ความรู้ คอยช่วยเหลือ แนะนำ อธิบายเพิ่มเติมเวลานักเรียนไม่เข้าใจ ช่วยแก้ไขปัญหา ให้กำลังใจและให้การส่งเสริมนักเรียน 3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น เนื่องจากมีโอกาสได้ถามครูเวลาสงสัย ต้องการความช่วยเหลือ และได้ทำกิจกรรมเล่นเกมภาษาอังกฤษและได้ฝึกพูดสนทนากับเพื่อน ทำให้เกิดความสามัคคี ช่วยเหลือกันและกัน สนับสนุนกันมากยิ่งขึ้น 4) ด้านสิ่งแวดล้อม นักเรียนคิดว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลายเอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ โดยรู้สึกสนุก มีความสุข ผ่อนคลาย ไม่ตึงเครียด ไม่กดดัน มีความเป็นกันเอง 5) ด้านการเรียนรู้ นักเรียนคิดว่าตนเองได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ โดยนักเรียนรู้สึกสนุกที่มีโอกาสได้เลือกพูดเรื่องที่ตนเองสนใจ และคิดว่าสามารถนำคำศัพท์และประโยคที่ได้เรียนไปใช้พูดกับชาวต่างชาติได้จริง 6) ด้านความรู้สึกประทับใจ สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียนคือการได้เล่นเกม ได้ทำกิจกรรมที่สนุก ได้รู้คำศัพท์ใหม่ๆ ได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนและได้มีโอกาสฝึกพูดสนทนากับชาวต่างชาติ และ 7) ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อพูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ และเพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนสอนซึ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงโดยผ่านกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลายตามแนวคิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม (Activity-Based Learning : ABL) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดการ

เรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by doing) ของ John Dewey นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ โดยผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย สนุก น่าสนใจ เช่น การเล่นเกมทางภาษา การดูคลิปวิดีโอ เพลงจาก Youtube การแสดงบทบาทสมมติ การฝึกประสบการณ์จริงนอกสถานที่ เป็นต้น เป็นการเรียนการสอนที่ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ฝึกพูดสนทนาสื่อสารได้จริงทั้งกับเพื่อน และชาวต่างชาติ เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการที่ได้ลงมือทำจริง นักเรียนมีโอกาสได้เลือกพูดสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อหรือเรื่องที่ตนเองสนใจในบริบทท้องถิ่นของตนเองซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่นักเรียนคุ้นเคยและเป็นเรื่องใกล้ตัว ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุก อยากรู้ อยากรเรียน เป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย และสามารถนำไปใช้พูดสนทนาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลายได้จริงในชีวิตประจำวัน โดยมีครูผู้สอนเป็นพี่เลี้ยงคอยอำนวยความสะดวกให้ความช่วยเหลือ เป็นนักออกแบบกิจกรรม และเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ (เขาวเรศ ภัคดีจิตร, 2557; ณัฐวุฒิ สกุนี, 2559; Limbu, 2012) ส่งผลให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความมั่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ที่ลึกซึ้งและคงทนมากขึ้น และมีความสุขในการเรียน (เขาวเรศ ภัคดีจิตร, 2557; ณัฐวุฒิ สกุนี, 2559; McGrath & MacEwan, 2011; Limbu, 2012) สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Aslem, Ahamed, & Mazherm (2015) พบว่าผู้เรียนทั้งหมดรู้สึกประทับใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน นักเรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษดีขึ้น และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้เรียนที่เรียนอย่างมีความสุขก็จะส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ลัดดา หวังภษิต (2559), Mohammadi (2015), Tabbodi, Rahgozar, & Abadi (2015) ซึ่งพบว่า ความสุขในการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทิศทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ระบุว่า ความสุขเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนรู้ เมื่อเกิดความสุข ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ เมื่อเรียนรู้ ผู้เรียนย่อมเกิดความสุข บรรยากาศที่ส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน มีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน คิด แก้ปัญหา สร้างสรรค์งาน ช่วยเหลือกัน นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีโอกาสได้เลือกเรียนตามความแบบความถนัด ความสนใจของตนเองเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ให้กำลังใจและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้

3. ผลการประเมินประสิทธิผลของการขยายผลการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียน โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

3.1 พัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสูงขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานของรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นซึ่งประกอบด้วย 5 ชั้น ได้แก่ 3.1) ชั้นกระตุ้น (Inspire: I) 3.2) ชั้นนำเสนอความรู้ (Present: P) 3.3) ชั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P) 3.4) ชั้นสื่อสาร (Communicate: C) และ 3.5) ชั้นประเมินผล (Evaluate: E) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน ผ่อนคลาย ได้เรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างประโยคใหม่ โดยนำเนื้อหาในบริบทท้องถิ่นมาใช้สอน โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนได้ฝึกพูดสนทนากับเพื่อนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องตามลำดับ อีกทั้งนักเรียนยังเกิดความรู้สึกรับรู้และภูมิใจในตัวเองในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของตนเองมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธีระศักดิ์ สีนชัย (2559) และ เนตรชนก โฉมทอง (2561) พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการพูดสื่อสารอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

3.2 การใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษากลุ่มขยายผลในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนามากที่สุด รองลงมาคือ การสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด และการใช้ภาษาแม่ ส่วนกลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนไม่ได้นำมาใช้ในการพูดสื่อสารเลยคือ การใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง การพูดโดยอ้อม และการสร้างคำใหม่ จากการสังเกตพฤติกรรมและบันทึกความถี่การใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนาโดยหยุดการสนทนาดังกล่าวกลางคันเมื่อไม่สามารถดำเนินบทสนทนาต่อไปได้ นักเรียนบางคนใช้การแสดงท่าทางโดยใช้มือหรือแสดงสีหน้าท่าทางเพื่อพยายามสื่อความหมายเมื่อไม่รู้คำศัพท์หรือประโยคที่ต้องการพูด และนักเรียนบางคนใช้การพูดภาษาแม่แทนภาษาอังกฤษเมื่อไม่สามารถจำคำศัพท์บางคำเป็นภาษาอังกฤษได้ เช่น “ผักหวาน” แทนคำว่า “Vegetable Fern” เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย ทั้งความรู้ด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยคและบทสนทนา และนักเรียนยังขาดโอกาสที่จะได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอก

ห้องเรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Ahmed & Pawar (2018) ซึ่งพบว่า กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนาและการใช้ภาษาแม่เป็นกลวิธีซึ่งผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับต่ำใช้มากที่สุด และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Inkaew & Thumawongsa (2018) ซึ่งพบว่า การใช้ภาษาท่าทางเป็นหนึ่งในกลวิธีซึ่งผู้เรียนภาษาอังกฤษระดับเริ่มต้นนำมาใช้เพื่อช่วยให้การสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์

3.3 ความสุขในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษากลุ่มขยายผลในระหว่างเรียนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น พบว่า ความสุขในการเรียนของนักเรียนกลุ่มขยายผลที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่น ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน นักเรียนรู้สึกมีความมั่นใจ และภาคภูมิใจในตนเองมากขึ้น 2) ด้านครู นักเรียนคิดว่าครูมีความเมตตาจริงใจและเอื้ออาทรต่อนักเรียน 3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูและเพื่อนมากขึ้น 4) ด้านสิ่งแวดล้อม นักเรียนคิดว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอ 5) ด้านการเรียนรู้ นักเรียนคิดว่าตนเองได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ และ 7) ด้านการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันโดยการนำไปใช้เพื่อเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อพูดคุยสนทนาให้ข้อมูลกับชาวต่างชาติ เพื่อแบ่งปันความรู้ให้แก่ผู้อื่น และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นต่อไป การที่รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานซึ่งใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ส่งผลให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนดังรายละเอียดข้างต้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในช่วงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมโดยคำนึงถึงองค์ประกอบที่ส่งผลให้นักเรียนเกิดความสุขในการเรียนทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน 2) ด้านครู 3) ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนและครู 4) ด้านสิ่งแวดล้อม และ 5) ด้านการเรียนรู้ สอดคล้องกับสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2559) ได้ระบุถึงการจัดกิจกรรมการเรียนว่า การเรียนรู้อย่างมีความสุขเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การเสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้จำเป็นต้องพัฒนาทุกองค์ประกอบไปพร้อมกัน การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างการรู้คิดและความสุขในการเรียนควรเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม ผึกฝนด้วยตนเอง เรียนรู้จากกระบวนการกลุ่ม อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียน

กับครูผู้สอน รวมทั้งประเมินผลงานตนเองและผู้อื่นโดยผู้สอนมีบทบาทในการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นมิตร ยิ้มแย้ม ให้กำลังใจ ให้คำแนะนำ คอยช่วยเหลือจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน นอกจากนี้ ก่อนการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานนำมาใช้ในการขยายผลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลซึ่งได้รับจากการทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายในการวิจัย มาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนได้รูปแบบการสอนที่มีคุณภาพมากขึ้น สอดคล้องกับ Joyce & Weil (2009) ระบุว่า ก่อนการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้อย่างแพร่หลาย ผู้วิจัยต้องทำการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในสถานการณ์จริง หลังจากนั้นนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไข เมื่อนำรูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นมาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในช่วงการขยายผลจึงทำให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ด้านความคล่องแคล่วเป็นด้านที่นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ในการจัดการเรียนกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนควรเริ่มจากการฝึกพูดสนทนาจากสถานการณ์ใกล้ตัวที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวันและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยรูปแบบ วิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายและสนุกสนานที่ช่วยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกทักษะการพูดสื่อสารได้มากที่สุดและสามารถพูดสื่อสารได้คล่องแคล่วยิ่งขึ้น

2. จากผลการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ พบว่า กลวิธีการพูดสื่อสารที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาใช้มากที่สุดคือ กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา ดังนั้นในขั้นการนำเสนอเนื้อหา ครูผู้สอนควรสอนคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จำเป็นต้องใช้ในการสนทนาให้มากเพียงพอเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถนำไปใช้พูดสื่อสารบรรลุวัตถุประสงค์การสนทนาได้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ในระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ควรรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทั้งความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนของนักเรียน

2. ในระดับโรงเรียนควรรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ไปดำเนินการพัฒนาและใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทั้งความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่องในภาคเรียนต่อไป และเผยแพร่ ขยายผลรูปแบบการสอนแก่โรงเรียนอื่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษด้านการฟัง การอ่าน การเขียนให้แก่แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา โดยเน้นการใช้บริบทท้องถิ่นเพื่อให้นักเรียนเกิดทั้งทักษะภาษาอังกฤษและเกิดความรัก ความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

2. ควรมีการพัฒนาแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ให้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษา

3. ควรมีการศึกษาการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งเรียนในโปรแกรม EP (English Program) หรือ โปรแกรม IP (Intensive Program) ซึ่งน่าจะมีข้อค้นพบที่น่าสนใจและสามารถนำมาใช้ต่อยอดงานวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษให้แก่แก่นักเรียนระดับประถมศึกษาต่อไปได้

รายการอ้างอิง

- Ahmed, S., & Pawar, S. (2018). A study of communication strategies employed by Radfan College EFL students in their classroom interactions. *New Academia: An International Journal of English Language, Literature and Literary Theory*, 7(3), 163-176.
- AL-Garni, S. A., & Almuhammadi, A. H. (2019). The effect of using communicative language teaching activities on EFL students' speaking skills at the University of Jeddah. *English Language Teaching*, 16(6), 72-86.
- Altamimi, N. (2014). Effectiveness of cooperative learning in enhancing speaking skills and attitudes towards learning English. *International Journal of Linguistics*, 6(4), 27-45.
- Aslem, M., Ahmed, M., & Mazherm, M. (2015). Enhancing communication skills of ESL primary students through activity based learning. *European Journal of Language Studies*, 2(1), 1-11.
- Bialystok, E. (1990). *Communication strategies: A psychological analysis of second language use*. Oxford: Basil Blackwell.
- Brock, M. N. (1990). The case for localized literature in the ESL classroom. *English Teaching Forum*, 28(3), 20-25.
- Byrne, D. (1990). *Teaching oral English*. London: Longman.
- Campbell, D. T., & Stanley, J. (1963). *Experimental and quasi-experimental designs for research*. Chicago: IL Rand McNally.
- Clark, J. (1972). *Foreign language testing: Theory and practice*. Philadelphia: Centre of Curriculum Development.
- Cowen, C., & Garrity, R. (2004). The effects of cultural schema on understanding and remembering texts. *Thai TESOL Bulletin*, 17(1), 88-101.
- Dick, W., & Carey, L. (2005). *The systematic design of instruction*. Boston: Allyn & Bacon.
- Dornyei, Z. (1995). On the teachability of communication strategies. *TESOL Quarterly*, 29(1), 55-85.
- Faerch, C., & Kasper, G. (1980). Processes and strategies in foreign language learning and communication. *Interlanguage Studies Bulletin*, 4(1), 47-118.

- Fallon, E., Walsh, S., & Prendergast, T. (2013). An activity-based approach to the learning and teaching of research methods: Measuring student engagement and learning. *Irish Journal of Academic Practice*, 2(1), 1-24.
- Festus, A. (2013). Activity-Based Learning strategies in the mathematics classrooms. *Journal of Education and Practice*, 4(13).
- Finocchiaro, M., & Brumfit, C. (1983). *The Functional-national approach: From theory to practice*. Oxford: Oxford University Press.
- Gomleksiz, M. N. (2007). Effectiveness of cooperative learning (jigsaw II) method on teaching English as a foreign language to engineering students (Case of Firat University, Turkey). *European Journal of Engineering Education*, 32(5), 613-625.
- Gupte, G., & et al. (2018). Workshop A: Activity-Based Learning: disruptive innovation in education across three schools. Retrieved from <http://bumc.bu.edu/jmedday/archieves/2016>
- Haq, Z. (2017). Development of speaking skill through activity based learning at the elementary level. *Eurasian Journal of Educational Research (EJER)*, 17(69), 241-252.
- Harris, D. P. (1990). *Testing English as a second language*. New York: McGraw Hill.
- Imane, K. (2017). *Enhancing EFL learners' speaking skill through effective communicative activities and strategies: The case of first year EFL students*. (Master's Thesis), University of Tlemcen, Algeria.
- Inkaew, C., & Thumawongsa, N. (2018). A study of English oral communication strategies used among Thai EFL students of different English proficiency levels: A case study of first year English Major students, Srinakharinwirot University. *PEOPLE: International of Social Sciences*, 4(1), 1528-1545.
- Jondeya, R. S. (2011). *The effectiveness of using information gap on developing speaking skills for the eighth graders in Gaza Governorate Schools*. (Master's Thesis), Al-Azhar University, Gaza.
- Joyce, B., & Weil, M. (2009). *Models of teaching*. London: Pearson Education.
- Kanoksilapatham, B. (2018). Local context-based English lessons: Forging Northern Thai knowledge, Fostering English vocabulary. *The Southeast Asian Journal of English Language Studies*, 24(2), 127-142.

- Kathleen, B. E. (1999). Speaking: a critical skill and a challenge. *CALICO*, 16(3), 277-293.
- Koran, S. (2015). *The role of teachers in developing learners' speaking skill*. Paper presented at the Conference 6th International Visible Conference on Educational Studies and Applied Linguistics 2015.
- Lakshmi, A. (2007). Activity based learning a report on an Innovative Method in Tamil Nadu. Retrieved from <http://www.ssa.tn.nic.in/Docu/ABL-Report-by-Dr.Anandhalakshmi.pdf>
- Laurian-Fitzgerald, S. (2015). The effect of using games for English as a second language primary school learners. *Discourse as a form of Multiculturalism in Literature and Communication*, 1, 773-784.
- Leong, L. M., & Ahmadi, S. M. (2017). An analysis of factors influencing learners' English speaking skill. *International Journal of Research in English Education*, 2(1), 34-41.
- Lijanporn, S., & Khlaisang, J. (2015). The development of an activity-based learning model using educational mobile application to enhance discipline of elementary school students. *Science Direct*, 174,, 1707-1712.
- Limbu, P. (2012). Why do we need to use activity based learning method? Retrieved from <http://eprogressiveportfolio.blogspot.com/2012/06/activity-based-teaching-method.html>
- Littlemore, J. (2003). The communicative effectiveness of different types of communication strategy. *System*, 31(1), 331-347.
- McGrath, J. R., & MacEwan, G. (2011). Linking pedagogical practices of activity-based teaching. *The International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 6, 261-274.
- Mohammadi, A. (2015). The relationship between happiness and confidence with student achievement (Case study elementary schools in Kangan). *International Journal of Innovative Science, Engineering & Technology*, 2(12), 790-796.
- Monsalve, S., & Correal, A. (2006). Children's oral communication in English class activities: An exploratory study. *Profile Issues in Teachers' Professional Development*, 7(1), 131-146.
- Nakatani, Y. (2006). Developing an oral communication strategy inventory. *The Modern Language Journal*, 90(2), 151-168.

- Ning, H., & Hornby, G. (2010). The effectiveness of cooperative learning in teaching English to Chinese tertiary learner. *Effective Education*, 2(2), 99-116.
- NSCALL. (2006). Activity-based instruction: Why and how. Retrieved from www.ncsall.net/fileadmin/resources/teach/GED_inst.pdf
- Nunan, D. (1988). *Syllabus design*. Oxford: Oxford University Press.
- Nunan, D. (1995). *Language teaching methodology: A textbook for teachers*. New York: Phoenix Ltd.
- Omar, H., Amin Embi, M., & Md Yunus, M. (2012). Learners' use of communication strategies in an online discussion via facebook. *Social and Behavioral Sciences*, 64(1), 535-544.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.
- Paribakht, T. (1985). Strategic competence and language proficiency. *Applied Linguistics*, 6(2), 132-146.
- Ramadhaniart, T. (2016). Teaching English vocabulary through game: views from the students. *Proceedings of the Fourth International Seminar on English Language and Teaching*, 1(1), 382-387.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2001). *Approaches and methods in language teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Saylor, J. G., Alexander, W. M., & Lewis, A. J. (1981). *Curriculum planning for better learning and teaching*. New York: inehart and Winston.
- Scott, R. (1981). *"Speaking" in communication in the classroom*: Longman Group UK Ltd.
- Soyunov, B., & Suprano, D. R. (2019). Communication strategies used by students of English conversation club of Sragen Bilingual Boarding School. Retrieved from <https://journal.uns.ac.id/englishedu/article/viewFile/35969/23671>
- Superfine, W. (2018). Why use activity-based learning in the young learner classroom? Retrieved from <https://www.scribd.com/document/145265975/Activity-Based-Learning-Wendy-Superfine-1>

- Supriatin, T., & Rizkilillah, V. P. (2018). Teaching vocabularies using flashcards. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/337251628_TEACHING_VOCABULARY_USING_FLASHCARD
- Suttanon, C. (2018). *An investigation on using Activity-Based Learning to enhance English speaking ability of Primary 3 students in a private Bangkok school* (Master's Thesis), Thammasat University,
- Tabbodi, M., Rahgozar, H., & Abadi, M. (2015). The relationship between happiness and academic achievements. *European Online Journal of Natural and Social Sciences*, 4(1), 241-246.
- Talebzadeh, F., & Samkan, M. (2011). Happiness for our kids in schools: A conceptual model. *Procedia -Social and Behavioral Sciences*, 29(1), 1462-1471.
- Tarone, E., & Yule, G. (1989). *Focus on the language learner: Approaches to identifying and meeting the needs of second language learners*. Oxford: Oxford University Press.
- Teng, H. C. (2012). A study on the teach ability of EFL communications strategies. *Social and Behavioral Sciences*, 46(1), 3566-3570.
- Thongsom, P. (2014). The development of indicators of happiness in learning of students in nursing science undergraduate program under the Ministry of Public Health. *Journal of Nursing and Education*, 4(1), 88-110.
- UNESCO. (2008). Promoting learner happiness and well-being. Retrieved from [https:// bangkok.unesco.org/sites/default/files/assets/article/Education/files/thematicbriefhappyschools.pdf](https://bangkok.unesco.org/sites/default/files/assets/article/Education/files/thematicbriefhappyschools.pdf)
- Ur, P. (2000). *A course in language teaching: Practice and theory*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Valette, R. M. (1977). *Modern language testing*. New York: Harcourt Brace: Jovanovich.
- Weir, C. (1993). *Understanding and developing language tests*. London: Prentice-Hall.
- กรพันธ์ วรรณปิติ. (2557). ผลของการสอนกลวิธีการสื่อสารที่มีต่อความสามารถและความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษของนิสิตระดับอุดมศึกษาที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. (ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย รายงานประจำปี 2562. Retrieved from https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=525

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551: สารการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง
ประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). การเรียนรู้แบบ Activity-Based Learning. Retrieved from
<https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=16207&Key=news15>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). นโยบายและจุดเน้นการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปี งบประมาณ พ.ศ.
2562. Retrieved from [https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php? News
ID=53359& Key=news_act](https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=53359&Key=news_act).
- กาญจนา คุณารักษ์. (2545). การออกแบบการเรียนการสอน. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กศยา แสงเดช. (2548). ภาษาอังกฤษภาคปฏิบัติสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: แม็ค.
- ขวัญเนตร คาวีวงศ์. (2555). การประชุมคณะกรรมการศึกษาและพัฒนาความรู้ทางจิตวิทยาและสังคม ครั้งที่ 3/2555
วันพุธที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2555. Retrieved from [http://www.royin.go.th/wp-cont
ent/uploads/2013](http://www.royin.go.th/wp-content/uploads/2013)
- จังหวัดกาญจนบุรี. (2562). แผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. 2561-2564. Retrieved from [https://
www2.kanchanaburi.go.th/news_devpro](https://www2.kanchanaburi.go.th/news_devpro)
- เจตน์สฤษดิ์ สังข์พันธ์ และคณะ. (2558). สภาพและปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัด
เทศบาลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้. Paper presented at the การประชุมมหาดใหญ่วิชาการ
ระดับชาติครั้งที่ 6 สงขลา.
- เจริญขวัญ น้าพา. (2554). ผลการจัดกระบวนการเรียนรู้แนวจิตตปัญญาศึกษาแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนความสามารถในการเชื่อมโยงและความสุขในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติ (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชลธิชา นางาม. (2551). การศึกษาปัญหาและอุปสรรคด้านการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาและ
อาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต),
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ชัยยา เปรมภักดี. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติในด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งได้รับการสอนตามทฤษฎีการสอนแบบอรรถฐานและการสอนตามคู่มือ. (ปริญญาานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ณัฐธิดา อาจปฐ. (2560). การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3. Paper presented at the การประชุมสัมมนาวิชาการ (Proceedings) การ
นำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 17, พิษณุโลก.

- ณัฐวุฒิ สกุนี. (2559). การพัฒนาเจตคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนรู้วิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นกิจกรรมเป็นฐาน (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ณิราวรรณ จิตตรีนิทย์. (2552). ผลการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนกลุ่มกิจกรรมพิเศษระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ปริญญาานิพนธ์มหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร. วารสารมหาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 3(1), 125-137.
- ทิตนา แคมมณี. (2550). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพล บรรดาศักดิ์ กนกอร ชาวเวียง และนฤมล จันทร์เกษม. (2560). ความสุขในการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาล. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 5(1), 357-369.
- ธารณ ทองอก. (2555). การพัฒนาตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่มีความสุขของนักเรียนในโรงเรียนสังกัด เมืองพัทยาจังหวัดชลบุรี. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ธีระศักดิ์ ลินชัย และพชรนนท์ สายัญท์เกษม. (2559). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นวิธีการสอนแบบ ทีม คู่ เดี่ยว: กรณีศึกษาของโรงเรียนบ้านขอนแก่น. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 8(2), 70-89.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. (2545). สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นงสมร พงษ์พานิช. (2554). การศึกษาปัญหาของการพูดภาษาอังกฤษในการสื่อสารด้วยวาจาของนิสิตคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา. วารสารมนุษยศาสตร์วิชาการ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 18(1), 85-97.
- นิลุบล วรวิษณุธนเลิศ. (2556). การสอนที่มุ่งผลลัพธ์โดยการใช้กิจกรรมเป็นฐาน. Retrieved from <https://dputhp.wordpress.com/2013/10/05/km-04>
- เนตรชนก โฉมทอง. (2561). การพัฒนากิจกรรมผู้เรียนโดยใช้วิธีสอนบทบาทสมมติร่วมกับกลวิธีการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- ปณิชา นิติสกุลวุฒิ. (2559). การใช้กลยุทธ์การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการค่ายอาสาเขียน. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย, 6(1), 12-29.
- ปณิศา ไชยลือชา. (2560). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดสมมูลภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต), มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, สกลนคร.

- ปิยภัทร พลับพลา. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษาและหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- ปิยวรรณ ประสันตสุข. (2556). เด็กไทยอ่อนภาษาอังกฤษ ‘ผิดที่หลักสูตร’. Retrieved from <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=31726&Key=hotnews>
- พระมหาบุญนา ฐานวิโร. (2560). วิธีการสอนอย่างมีความสุข. วารสาร “ศึกษาศาสตร์มจร” คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, 5(1), 17-40.
- เพ็ญภา ตลับกลาง. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต. วารสารรัชต์ภาคย์, 13(31), 195-208.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา. (2558). A.B.L. หรือ Activity Based Learning. Retrieved from http://ccenter.yru.ac.th/ite/page/22/A.B.L._Activity-Based_Learning_.html
- มารุต พัฒนาผล. (2557). การจัดการเรียนรู้ที่เสริมสร้างการรู้คิดและความสุขในการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: จรัสสินทวงศ์การพิมพ์.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2555). วิจัยทางศึกษา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์. (2557). ความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 9(2), 16-30.
- เยาวเรศ ภัคติจิตร. (2557). *Active Learning* กับการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. นครสวรรค์: สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- รุจิราพร รามศิริ และมาเรียม นิลพันธุ์. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์โดยใช้การวิจัยเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะการวิจัย ทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และจิตวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. ศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 7(1), 110-122.
- โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์. (2562). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์ พุทธศักราช 2562. กาญจนบุรี: โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์.
- ลักสรดา จูเมฆา และปกรณ์ ประจัญบาน. (2559). การพัฒนาแบบประเมินการจัดการเรียนรู้ที่มีความสุขของนิสิตครูในศตวรรษที่ 21. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 20(4), 118-128.
- ลัดดา หวังภษิต. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เสริมสร้างความสุขในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโรงเรียนสาธิต สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาคุชฎบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- วรรณวิษา ปั่นคุ้ม และนันทิ เพชรบุรี. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนวัดไผ่แตง อ.เมือง จ.ลพบุรี. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ครั้งที่ 4, 1(1), 1185-1194.

- วาสนา จ่างโพธิ์. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (ปริญญาณิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2555). พลังการเรียนรู้ในกระบวนทัศน์ใหม่ กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินติ้ง.
- วิโรจน์ ลักขณาอดิศร. (2550). การเรียนรู้ตามหลักการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน. Retrieved from <https://sites.google.com/site/prapasara/2-12>
- วีรวิฑูร มาฆะศิริรานนท์. (2545). การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- ศศิธร ลิจันท์พร. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมเป็นฐานโดยใช้แอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์สื่อสารเคลื่อนที่เพื่อส่งเสริมความมีวินัยของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- สมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 7(2), 175-186.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เอกสารชุดการประกันคุณภาพการศึกษา เล่ม 1. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). ทฤษฎีการเรียนรู้อย่างมีความสุข. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- สุทัศน์ สังคะพันธ์. (2556). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการสื่อสารในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (ปริญญาณิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์. (2555). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่านิยมภาษาอังกฤษ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ความรู้ด้านกิจกรรมค่านิยมภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (ปริญญาณิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2539). การใช้กลวิธีเพื่อการสื่อสารกับการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อดิศักดิ์ ย่อมเยา. (2561). ปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษที่จำเป็นสำหรับพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลขนาดกลางและโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในจังหวัดเชียงราย. วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย, 23(2), 56-66.
- อรุณา บำรุงกิจ. (2558). กลวิธีการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย: กรณีศึกษาโรงเรียนสาธิตอุดมศึกษา จังหวัดชลบุรี. (ปริญญาณิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อาภรณ์ มณีรัตน์ อมลวรรณ วีระธรรมโม และศิริรัตน์ สีนประจักษ์ผล. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดการ
สอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเรื่องราวท้องถิ่นจังหวัดสงขลา สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 17(2), 15-23.
- อารีย์ วรรณรักษ์. (2545). Communication Strategies in an EST Context (ฉบับภาษาอังกฤษ) และ
การศึกษากลวิธีการสื่อสาร: กรณีศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี (ฉบับ ภาษาไทย).
Retrieved from http://03.158.7.72>jspui>bitstream>123456789/http://03.158.7.72>jspui>bitstream>123456789/7397/1/communication_strategies.pdf.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2562). การสอนภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.
Retrieved from [http://ird.stou.ac.th/Researchlib/uploads/2561_013 /
2561_013/pages/module2_3.html](http://ird.stou.ac.th/Researchlib/uploads/2561_013/2561_013/pages/module2_3.html)
- อิสรา จิตตะโล. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์. (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
มหาสารคาม.
- อิสริยะ อิ่มกระโทก. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 (ปริญญาานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต), มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

ภาคผนวก

**ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน คู่มือการใช้รูปแบบการสอน และ
แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion: FGD)**

1. ผศ.ดร.รุจิราพร รามสิริ	โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. อ.ดร.เพ็ญสินี กิจคำ	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน
3. อ.ดร.ภัทธีรา เทียนเพิ่มพูล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
4. อ.ดร.พัชรพร ศุภกิจ	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
5. ดร.สาลินี อุดมผล	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาญจนบุรี
6. ดร.พนอ สงวนแก้ว	โรงเรียนท่ามะขามวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
7. ดร.อุษา มะหะหมัด	โรงเรียนวัดบางหลวง สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผศ.ดร.พนิดา จารย์อุปการะ	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
2. อ.ดร.ภัทธีรา เทียนเพิ่มพูล	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
3. ดร.สาลินี อุดมผล	สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดกาญจนบุรี
4. ดร.พนอ สงวนแก้ว	โรงเรียนท่ามะขามวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 8
5. ดร.จันทร์เพ็ญ สุวรรณคร	โรงเรียนดอนคาวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9

ที่ อว 8606 ^{๒๗}๒๒ / ๒๗๗๒

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยกะทะทอง

ด้วย นางจรัมจิต สร้อยสมุทร รหัสประจำตัว 60253903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ
การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษา
อังกฤษและความสุขในการเรียน โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา " มีความประสงค์จะขอตกลง
เครื่องมือวิจัยกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากจู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย
รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

ที่ อว 8606 ๗๓/๖๓๖๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

1 ธันวาคม 2563

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์

ด้วย นางจรัมจิต สร้อยสมุทร รหัสประจำตัว 60253903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุข ในการเรียน โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา " มีความประสงค์จะขอเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้แก่ศึกษาดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.อธิกมาส มากชัย)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร.034-218790

ที่ อว 8606 (ว.ร.) 940

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม 73000

8 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอตกลงเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านวังโพธิ์

ด้วย นางจรัมจิต ศรีอยสมุทรรหัสประจำตัว 60253903 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " การพัฒนารูปแบบ
การสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขใน
การเรียนรู้โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา " มีความประสงค์จะขอตกลงเครื่องมือวิจัยกับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นนักเรียนชุมนุมภาษาอังกฤษ เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดอนุญาตให้นักศึกษา
ดังกล่าวได้ทดลองเครื่องมือวิจัยด้วย

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร. อธิกมาส มากซู้)

รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ฝ่ายวิชาการและวิจัย

รักษาการแทน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย
นครปฐม โทร. 034-218790

หนังสือแสดงความยินยอมการเข้าร่วมในโครงการวิจัย

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว..... ซึ่งเป็นผู้ปกครองของ
 ด.ช./ด.ญ. .... ยินดีอนุญาตให้เด็กในความปกครองของข้าพเจ้าเข้า
 ร่วมการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถ
 ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ข้าพเจ้าได้รับทราบข้อมูลและคำอธิบายเกี่ยวกับการวิจัยนี้แล้ว เด็กในความปกครองของข้าพเจ้าได้มี
 โอกาสซักถามเกี่ยวกับการวิจัยนี้และได้รับคำตอบเป็นที่พอใจแล้ว เด็กในความปกครองของข้าพเจ้ามีเวลาเพียงพอ
 ในการอ่านและทำความเข้าใจกับข้อมูลในเอกสารนี้อย่างถี่ถ้วน และได้รับเวลาเพียงพอในการตัดสินใจว่าจะเข้าร่วม
 การศึกษาวิจัยนี้หรือไม่

ข้าพเจ้าทราบว่าผู้วิจัยมีความยินดีที่จะตอบคำถามประการใดที่เด็กในความปกครองของข้าพเจ้าอาจจะมี
 ได้ตลอดระยะเวลาการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวกับเด็กในความปกครองของ
 ข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะในรูปแบบที่เป็นสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยจะปฏิบัติในสิ่งที่ไม่ก่อให้เกิด
 อันตรายต่อร่างกาย หรือจิตใจของเด็กในความปกครองของข้าพเจ้าตลอดการวิจัยนี้ และรับรองว่าหากเกิดมี
 อันตรายใด ๆ จากการศึกษาวิจัยดังกล่าว เด็กในความปกครองของข้าพเจ้าจะได้รับการดูแลรักษาอย่างเต็มที่

ข้าพเจ้ายินยอมให้เด็กในความปกครองของข้าพเจ้าเข้าร่วมการวิจัยโดยสมัครใจ และสามารถถอนตัวจาก
 การวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้โดยไม่มีผลกระทบต่อสิทธิการรักษาพยาบาลหรือสิทธิอื่น ๆ ที่เด็กในความปกครองของข้าพเจ้า
 จะได้รับ ในกรณีที่เกิดข้อข้องใจหรือปัญหาที่เด็กในความปกครองของข้าพเจ้าต้องการปรึกษากับผู้วิจัย ข้าพเจ้า
 สามารถติดต่อกับผู้วิจัย คือ นางจรัมจิต สร้อยสมุทร ได้ที่ โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ โทรศัพท์เคลื่อนที่ 085-
 2969636

โดยการลงนามนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้สละสิทธิใด ๆ ที่ข้าพเจ้าพึงมีตามกฎหมาย

ลายมือชื่อผู้ปกครอง ..... วันที่.....

(.....)

ลายมือชื่อผู้ให้ข้อมูลการวิจัย ..... วันที่.....

(.....)

ลายมือชื่อพยาน ..... วันที่.....

(.....)

ภาคผนวก ง

**เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (Research : R₁) การศึกษา
และวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน**

1. แบบวิเคราะห์เอกสาร
2. แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
3. แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม
เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้
บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

(สำหรับผู้อำนวยการโรงเรียน หัวหน้าฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา
ศึกษานิเทศก์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ)

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์ _____
2. สถานที่ทำงาน _____
3. ตำแหน่งหน้าที่การงาน
  - ผู้อำนวยการโรงเรียน
  - หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
  - ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษา
  - ศึกษานิเทศก์
  - ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
  - กรรมการสถานศึกษา
4. ประสบการณ์ในการทำงาน _____ ปี
5. วุฒิการศึกษา _____ สาขา _____
มหาวิทยาลัย _____

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

1. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

1.1 กิจกรรมลักษณะใดที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

1.2 กิจกรรมลักษณะใดที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสุข

---

2. ท่านคิดว่าเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรเป็นอย่างไร

---

3. ท่านคิดว่าสื่อ/ แหล่งเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนนี้ควรเป็นอย่างไร

---

4. ท่านคิดว่าควรมีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนอย่างไร

---

5. ท่านคิดว่ารูปแบบการสอนนี้ควรมียอดประกอบอะไรบ้างและแต่ละองค์ประกอบควรมีลักษณะเป็นอย่างไร

5.1 หลักการ

5.2. วัตถุประสงค์

5.3 เงื่อนไขสำคัญ

5.4 ปัจจัย

---

6. ข้อมูลท้องถิ่นที่นำมาใช้สอนตามรูปแบบการสอนนี้ควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมใดบ้างเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม
เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้
บริบทท้องถิ่น

แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็น
 ฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน
 โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

คำชี้แจง

1. เครื่องมือนี้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกี่ยวกับความต้องการการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

2. คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จึงขอให้ตอบคำถามทุกข้ออย่างครบถ้วนและตามความเป็นจริง

3. เครื่องมือฉบับนี้มี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของตอบแบบสอบถาม จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา การวัดผลประเมินผล และช่วงเวลาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 1 ข้อ

นางจรัมจิต สร้อยสมุทร

นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสอบถามความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็น
ฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน
โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องคำตอบที่นักเรียนต้องการ

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของตอบแบบสอบถาม

1. ระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4

ประถมศึกษาปีที่ 5

ประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพศ

ชาย

หญิง

ตอนที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ เนื้อหา การวัดผลประเมินผลการ
เรียนรู้ และช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการพูดสื่อสารและให้นักเรียนมีความสุขในการ
เรียน นักเรียนต้องการให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

กิจกรรมช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information Gap)

กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ

กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

กิจกรรมการสัมภาษณ์

กิจกรรมการใช้ภาพ

กิจกรรมเกม

กิจกรรมการแก้ปัญหา

กิจกรรมการแสดงละคร

กิจกรรมการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

อื่น ๆ (ระบุ).....

2. นักเรียนต้องการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเกี่ยวกับข้อมูลท้องถิ่นในเรื่องใดบ้าง (เลือกเรื่องที่สนใจ จำนวน 5 เรื่อง)

- การพูดคุยเกี่ยวกับสภาพอากาศในจังหวัดกาญจนบุรี
- การพูดคุยเกี่ยวกับวัฒนธรรม/ ประเพณี/เทศกาลท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี
- การพูดคุยเกี่ยวกับอาหารท้องถิ่นในจังหวัดกาญจนบุรี
- การพูดคุยเกี่ยวกับอาชีพในท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี
- การพูดคุยเกี่ยวกับวิถีชีวิตคนในท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี
- การซื้อและขายของที่ระลึกในท้องถิ่นจังหวัดกาญจนบุรี
- บทสนทนาที่ร้านอาหารในท้องถิ่น
- บทสนทนาที่รีสอร์ท / โฮมสเตย์ในท้องถิ่น
- การถามตอบเส้นทางท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี
- บทสนทนาเกี่ยวกับการถามตอบข้อมูลสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดกาญจนบุรี
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

3. นักเรียนต้องการให้มีการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

3.1 ผู้ประเมิน

- เพื่อนประเมินเพื่อน
- นักเรียนประเมินตนเอง
- ครูประเมิน
- วิทยากรประเมิน

3.2 วิธีการประเมิน

- การประเมินจากการอัดคลิปวิดีโอ
- การประเมินจากการปฏิบัติจริง
- การประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมในช่วงการเรียนการสอน
- การประเมินจากแฟ้มสะสมผลงาน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

4. นักเรียนต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากสื่อ/แหล่งเรียนรู้ใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

4.1 บุคคล

- ครูสอน
- เพื่อนสอน
- วิทยากรภายนอกสอน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

4.2 สถานที่ที่นักเรียนต้องการเรียนรู้

- ในห้องเรียน
- ห้องสมุด
- พิพิธภัณฑ์
- วัด
- ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดกาญจนบุรี
- ร้านอาหารในท้องถิ่น
- รีสอร์ท / โฮมสเตย์ในท้องถิ่น
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

4.3 สื่อเทคโนโลยี/ อุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการใช้เพื่อค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติม

- โทรศัพท์สมาร์ทโฟน
- โทรทัศน์
- คอมพิวเตอร์
- อินเทอร์เน็ต
- อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ภาคผนวก จ

**เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development : D₁) การ
ออกแบบและพัฒนาารูปแบบการสอน**

1. ประเด็นสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ
2. แบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
3. แบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
4. แบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ประเด็นสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

เรื่องการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน
โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ-สกุล _____
2. ตำแหน่งงาน _____
3. สถานที่ทำงาน _____
4. ประสบการณ์ด้านรูปแบบการสอน/การสอนภาษาอังกฤษ/การวัดผลประเมินผล/หลักสูตรและ
การสอน _____ ปี
5. วุฒิการศึกษา _____ สาขา _____
มหาวิทยาลัย _____

ตอนที่ 2 ประเด็นสนทนากลุ่มเพื่อแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้
กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน
โดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

1. ท่านคิดว่าองค์ประกอบของรูปแบบการสอนแต่ละองค์ประกอบมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร
- 1.1 หลักการของรูปแบบ

- 1.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ

แบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง
ของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการ
พูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาสำหรับผู้เชี่ยวชาญใช้ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมของประเด็นต่าง ๆ ของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โดยพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการสอนว่าเหมาะสมเพียงใดในองค์ประกอบต่อไปนี้

1. **ความเป็นมาและความสำคัญ**
2. **แนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง**
3. **องค์ประกอบของรูปแบบการสอน**
4. **ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้**

วิธีประเมินความเหมาะสม ให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านข้อความ แล้วพิจารณาว่ามีความคิดเห็นตรงกับคำตอบใดก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ความเหมาะสมของความเป็นมาและความสำคัญ					
1.1 ความสอดคล้องเหมาะสม					
2. ความเหมาะสมของแนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง					
2.1 ความสอดคล้องเหมาะสม					
3. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการสอน					
3.1 หลักการ					
3.2 วัตถุประสงค์					
3.3 กระบวนการจัดการเรียนรู้					
3.4 การวัดและประเมินผล					
3.5 ปัจจัยความสำเร็จ					
4. ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้					
4.1 ความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการสอนไปใช้จัดการเรียนรู้					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ
โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุข
ในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาสำหรับผู้เชี่ยวชาญใช้ประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมของประเด็นต่าง ๆ ของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

โดยพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนว่าเหมาะสมเพียงใดในองค์ประกอบต่อไปนี้

1. สาระสำคัญ
2. รายละเอียดในคู่มือ
3. แนวทางในการนำคู่มือไปใช้

วิธีประเมินความเหมาะสม ให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านข้อความ แล้วพิจารณาว่ามีความคิดเห็นตรงกับคำตอบใดก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. สาระสำคัญในคู่มือ					
1.1 แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้					
1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน					
1.3 แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน					
1.4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน					
1.5 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน					
1.6 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล					
2. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้นำไปใช้เข้าใจและสามารถดำเนินการเรียนการสอนอย่างราบรื่นและบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน					
3. แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียน					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้อง
ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

คำชี้แจง

แบบประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาสำหรับผู้เชี่ยวชาญใช้ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

ขอให้ท่านผู้เชี่ยวชาญได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเหมาะสมสอดคล้องเพียงใดในองค์ประกอบต่อไปนี้

1. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. เนื้อหา
4. การจัดการเรียนรู้
5. สื่อการเรียนการสอน
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

วิธีประเมินความเหมาะสม ให้ผู้เชี่ยวชาญอ่านข้อความ แล้วพิจารณาว่ามีความคิดเห็นตรงกับคำตอบใดก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามความคิดเห็นของท่าน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้					
1.1 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีครบถ้วน					
1.2 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอนและเป็นระบบ					
2. ความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับการวิจัย					
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถวัดและประเมินผลได้					
3. ความเหมาะสมของเนื้อหา					
3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก					
3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย					
3.3 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนและชัดเจน					
4. ความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้					
4.1 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์					
4.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้น					
4.3 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้สอดคล้องและสะท้อนให้เห็นขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานอย่างชัดเจน					
4.4 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้หลากหลาย น่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน					
5. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน					
5.1 สื่อการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
5.2 สื่อการเรียนการสอนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน					
5.3 สื่อการเรียนการสอนเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
	ระดับความเหมาะสม				

รายการประเมิน	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อย ที่สุด 1
6. ความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้					
6.1 วิธีการวัดผลประเมินผลครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2 วิธีการวัดผลประเมินผลสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลประเมินผลมีความเหมาะสมชัดเจน					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ฉ

**เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (Research : R₂) การทดลองใช้
รูปแบบการสอน**

1. คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
2. เครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอน
  - 2.1 แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย
  - 2.2 แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน
  - 2.3 แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ
  - 2.4 แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน
  - 2.5 แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

คู่มือ

การใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ
และความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
(IPPCE Model)

A
B C

A'
B' C'

โดย

นางจรัมจิต สร้อยสมุท
นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

คู่มือ

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน
การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
(IPPCE Model)

คำชี้แจง

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาฉบับนี้ เป็นเอกสารที่อธิบายรายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้เข้าใจองค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอน ตลอดจนได้ทราบถึงสิ่งที่ควรศึกษาและจัดเตรียมเพื่อให้การใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานนี้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบ ผู้ที่ต้องการนำไปใช้ จึงควรศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนให้เข้าใจชัดเจนก่อน คู่มือฉบับนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

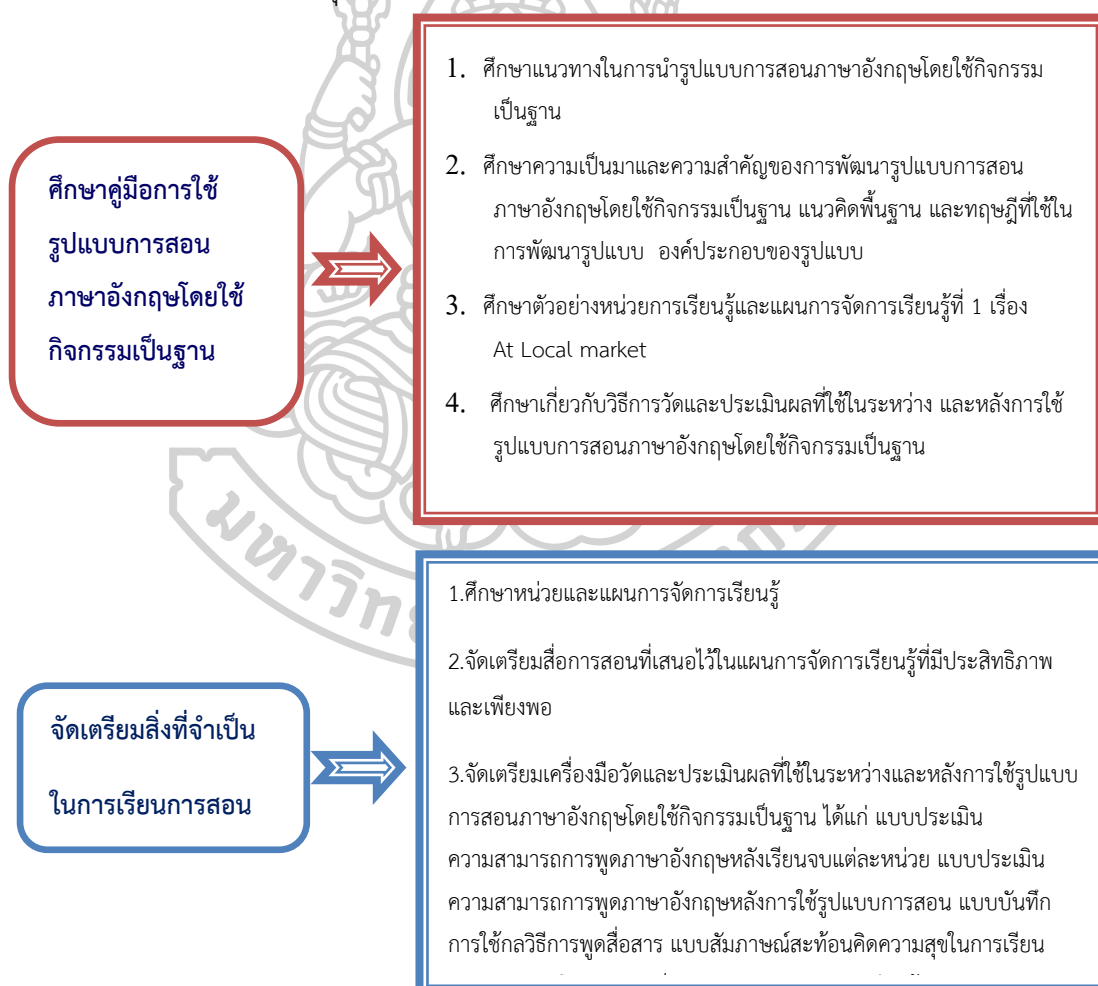
1. แนวทางการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาไปใช้
2. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
3. แนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง
4. องค์ประกอบของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
5. ตัวอย่างหน่วย และแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
6. ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

แนวทางในการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPRE Model) ไปใช้

การนำรูปแบบการสอนไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นก่อนที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ จึงต้องทราบ ข้อควรปฏิบัติ และแนวทางในการดำเนินการก่อนการเลือกรูปแบบ ดังต่อไปนี้

ข้อควรปฏิบัติก่อนการเลือกรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ข้อควรปฏิบัติก่อนการเลือกรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อเตรียมการที่มีประสิทธิภาพ สรุปได้พอสังเขปดังแผนภาพ

ข้อควรปฏิบัติก่อนการเลือกรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาเอกสารคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยมีการดำเนินงาน ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวทางในการนำรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ไปใช้ เพื่อความเข้าใจและปฏิบัติได้เป็นแนวทางเดียวกัน

1.2 ศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน แนวคิดพื้นฐาน และทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เงื่อนไขความสำเร็จ ทำให้เห็นภาพความสัมพันธ์ขององค์ประกอบต่าง ๆ รวมทั้งมีความเข้าใจในคำศัพท์เฉพาะที่ใช้ในรูปแบบการเรียนการสอน

1.3 ศึกษาตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 At Local Market ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามกระบวนการของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ **ขั้นที่ 1** ขั้นกระตุ้น (Inspire : I) **ขั้นที่ 2** ขั้นนำเสนอความรู้ (Present : P) **ขั้นที่ 3** ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice : P) **ขั้นที่ 4** ขั้นสื่อสาร (Communicate : C) และ **ขั้นที่ 5** ขั้นประเมินผล (Evaluate : E)

2. จัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการสอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหน่วยและแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 จัดเตรียมสื่อการสอนที่เสนอไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

2.3 ศึกษาและจัดเตรียมเครื่องมือสำหรับการวัดและประเมินผลที่ใช้ในระหว่างและหลังการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ได้แก่ แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังการใช้รูปแบบการสอน แบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดสมรรถนะความสามารถในการสื่อสารเป็นหนึ่งในสมรรถนะสำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เนื่องจากทักษะการสื่อสารเปรียบเสมือนหัวใจของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การที่นักเรียนสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์จริงแสดงให้เห็นขีดถึงการประสบความสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนภาษานั้น ๆ ผลจากงานวิจัยหลายเรื่องพบว่าคนไทยยังมีปัญหาทางด้านทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยสาเหตุที่สำคัญเกิดจากการสอนที่เน้นการอ่านและเขียนมากกว่าการฟังและพูด นักเรียนไทยส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกและนักเรียนไม่มีโอกาสได้สื่อสารกับเจ้าของภาษา ครูขาดการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักเรียน และขาดเทคนิคการสอนที่น่าสนใจและหลากหลาย

ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้นักเรียนเบื่อหน่ายในการเรียนรู้ เนื่องจากการศึกษาไม่สามารถสนองตอบตามความต้องการและรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างเหมาะสม เมื่อนักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ขาดการเรียนรู้ภายในตน ส่งผลให้นักเรียนหยุดการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ต่ำและขาดความสุขในการเรียนรู้ สอดคล้องกับรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ ปีการศึกษา 2561 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานโดยเฉลี่ยเพียงร้อยละ 59.18 โดยทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่นักเรียนมีคะแนนต่ำสุดเพียงร้อยละ 33.10 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับต่ำมาก ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษพูดสื่อสารได้ เนื่องจากนักเรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันทำให้นักเรียนไม่กล้าแสดงออกและขาดความมั่นใจที่จะสื่อสาร

โรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ตั้งอยู่ในจังหวัดกาญจนบุรีซึ่งเป็น “เมืองประวัติศาสตร์ ธรรมชาติอันศรัทธา สวรรค์นักผจญภัย” มีศักยภาพในการท่องเที่ยวระดับสูง เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของภูมิภาคตะวันตก จังหวัดกาญจนบุรีเป็นหนึ่งในจังหวัดที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเมืองหลักด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยเนื่องจากมีสถิติการท่องเที่ยวที่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง นับได้ว่าเป็นธุรกิจหลักที่สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนในจังหวัด จากสถิติจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวในเดือนธันวาคม ปี 2562 พบว่าจังหวัดกาญจนบุรีมีรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ รวม 2,724.25 ล้านบาท และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่า มีชาวต่างชาติเข้ามาท่องเที่ยวในเดือนธันวาคม 2562 มากถึง จำนวน 42,970 คน คิดเป็นรายได้จากการท่องเที่ยวจากชาวต่างชาติ จำนวน 193.59 ล้านบาท (กระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) นโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวจึงเป็นหนึ่งในนโยบายหลักซึ่งถูกกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.2561-2564 โดยมีโครงการส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาเรียนรู้สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น ปลูกฝังให้เกิดความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น และเร่งเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือ แนะนำ ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวแก่นักท่องเที่ยวได้ (จังหวัดกาญจนบุรี, 2562)

จากการสำรวจข้อมูลรายบุคคลของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีธรรมมานุสรณ์ พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนหลายคนประกอบอาชีพในบริเวณสถานที่ท่องเที่ยว เช่น ขายของที่ระลึก ขายอาหารตามสั่ง เป็นพนักงานในรีสอร์ท โรงแรม ที่พัก ร้านอาหารต่าง ๆ เป็นพนักงานขายของในร้านสะดวกซื้อ ฯลฯ โดยในวันหยุดเสาร์อาทิตย์ นักเรียนบางคนต้องไปช่วยเหลือผู้ปกครองค้าขายหรือทำงานด้วย ซึ่งหากนักเรียนสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้ จะส่งผลดีมากทั้งกับครอบครัวและชุมชน สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ พริยศิลป์ (2557) ซึ่งกล่าวว่ นอกจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการเตรียมพร้อมด้านองค์ประกอบของชุมชน เช่น ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมประเพณี ฯลฯ แล้ว ยังควรมีการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นด้วย เพื่อเตรียมพร้อมที่จะเป็นเจ้าบ้านที่ดี สามารถให้คำแนะนำ ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทในท้องถิ่น สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้ และสามารถให้ความช่วยเหลือ อำนวยความสะดวกด้านอื่น ๆ แก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้ หากประชาชนในท้องถิ่นสามารถพูดสื่อสารภาษาอังกฤษได้จะช่วยพัฒนาคุณภาพของธุรกิจการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น สร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว และสามารถส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทยโดยรวมให้สูงขึ้น

การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) เป็นแนวการสอนที่มีความเหมาะสมมากในการนำมาใช้จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และการคิดจากการที่ได้ลงมือทำจริง นอกจากนี้ยังเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดี มีการร่วมมือกัน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน สร้างวินัยในการทำงาน โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานนับได้ว่าเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาวะการณ์ในสังคมปัจจุบันที่ต้องการเร่งพัฒนาคนไทยให้มีทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษในสังคมโลกได้จริง เพราะนอกจากการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการพูดสื่อสารได้อย่างมีความหมายโดยผ่านการลงมือปฏิบัติจริงแล้ว นักเรียนยังรู้จักทำงานร่วมกันเป็นทีม ซึ่งส่งผลให้นักเรียนเกิดสัมพันธภาพที่ดี มีความสุขในการเรียนและมีทักษะภาษาที่มี

ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถใช้ภาษาเพื่อพูดสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมั่นใจและถูกต้องเหมาะสม

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพื้นฐานทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น สามารถนำไปใช้สื่อสารกับชาวต่างชาติได้จริง และมีความสุขในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น เนื่องจากรูปแบบการเรียนสอนนี้เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นความสำคัญที่ตัวนักเรียน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกทักษะการพูดสื่อสารผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย มีความหมายและสนุกสนาน ส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นตามรูปแบบการสอนนี้สามารถส่งผลให้นักเรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง สามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จริง นักเรียนสามารถช่วยประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูล แนะนำเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวหรือสิ่งที่น่าสนใจในท้องถิ่นของตนเองได้ สามารถเป็นอีกหนึ่งกำลังสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมการท่องเที่ยวให้แก่ท้องถิ่นได้

แนวคิด หลักการ และทฤษฎีพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning : ABL) เป็นการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ (Learning by doing) ของ John Dewey รูปแบบการเรียนรู้นี้เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ได้เรียนรู้ที่จะคิด แก้ไขปัญหาด้วยตนเอง และเป็นการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้บรรลุวัตถุประสงค์ โดยเป็นแนวการสอนที่ไม่เน้นให้นักเรียนท่องจำแต่ให้นักเรียนลงมือปฏิบัติจริงและมีบทบาทในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง (ณัฐวุฒิ สุกุณี, 2559 ; วิโรจน์ ลักษณ์อดิสร, 2550 ; ศศิธร ลิจันทรพร, 2556 ; Festus, 2013 ; Gupte, 2018) ซึ่งถือว่าเป็นการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active learning) การให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยผ่านการฝึกคิดวิเคราะห์ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้จากการที่ได้ลงมือทำจริง การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทั้งความรู้ เนื้อหา ทักษะ ประสบการณ์ซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์จริงได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการได้มีโอกาสลงมือทำจริงส่งผลให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความมั่นใจ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความรู้ที่คงทนมากขึ้น และมีความสุขในการเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553 ; ณัฐวุฒิ สุกุณี, 2559 ; เยาวเรศ ภัคดีจิตร, 2557 ; Limbu, 2012 ; McGrath and MacEwan, 2011) หลักการ

จัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ได้แก่ 1) การลงมือปฏิบัติจริง 2) ทุกคนในกลุ่มเป็นผู้ปฏิบัติ 3) บทบาทครูเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ เป็นพี่เลี้ยงและเป็นนักออกแบบกิจกรรม 4) กิจกรรมที่นำมาใช้ต้องมีประสิทธิภาพ มีจุดมุ่งหมาย สนุก และน่าสนใจ

จากการสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอน สำหรับใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้น ได้แก่

1.ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

2.ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น สอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนทำกิจกรรมฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน และเตรียมบทสนทนาหรือบทพูดบรรยายเพื่อแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดบรรยาย และการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในช่วงไม่กี่นาที

4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้นับว่าด้วยตนเองมาสร้างเป็น ประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5.ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดเล่าบรรยาย และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

2. การสอนการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดสื่อสาร ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสอนมากกว่า รูปแบบของการสอน สอนจากสิ่งง่ายไปสู่สิ่งที่ยาก ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมและใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และให้กำลังใจโดยการชมเชย เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนมีความมั่นใจและเกิด เจตคติที่ดีต่อการเรียน ฝึกให้นักเรียนมีทักษะด้านการออกเสียง การใช้

คำศัพท์และไวยากรณ์ให้ถูกต้อง (กุศยา แสงเดช, 2545 ; สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541 ; Byrne, 1986)

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการประเมินผลทักษะการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนแบบตรงซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนการสอนและการวิจัย 3 วิธี ได้แก่ 1) นักเรียนสนทนาเป็นคู่ โดยผู้วิจัยกำหนดสถานการณ์ให้ 2) นักเรียนพูดบรรยายตามหัวข้อที่กำหนด และ 3) นักเรียนตอบคำถามในการสัมภาษณ์

จากการสังเคราะห์เกณฑ์การวัดและประเมินผลการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษจากงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง (Clark, 1972 ; FSI (Foreign Service Institute) ; Harris, 1990 ; Weir, 1993) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถการพูดสื่อสารไว้ 5 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และความสามารถในการสื่อสาร โดยแต่ละด้านมีการประเมินผล 3 ระดับ

3. กลวิธีการพูดสื่อสาร เป็นกลวิธีที่ช่วยให้การสื่อสารนั้นบรรลุเป้าหมาย เป็นกลวิธีสำคัญที่ใช้ในการสื่อสารภาษาที่สองเพื่อให้ทั้งผู้พูดและผู้ฟังได้เข้าใจความหมายตรงกัน และเป็นกระบวนการหรือเทคนิคที่ใช้แก้ไขปัญหาในการสื่อสาร เมื่อเกิดความยากลำบากในการสื่อสาร ช่วยให้นักเรียนสามารถสื่อความหมาย แก้ไขปัญหาระหว่างการสนทนาและสามารถดำเนินการสื่อสารได้อย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายได้

จากการศึกษาประเภทของกลวิธีการสื่อสารซึ่งแบ่งโดย Kasper & Faerch (1980) , Oxford (1990) , Paribakht (1985) , Tarone & Yule (1989) ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แบ่งประเภทของกลวิธีการสื่อสารเป็น 6 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีการใช้ภาษาแม่ในการสื่อสาร คือ การยืมคำภาษาแม่มาใช้ในการสื่อสารโดยอาจพูดปะปนกับภาษาที่สอง 2) กลวิธีการใช้คำพูดแทนหรือคำพูดที่ใกล้เคียง คือ การใช้คำศัพท์อื่นแทนหรือใช้คำพูดที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อความหมาย 3) กลวิธีการพูดโดยอ้อม คือ การพูดอธิบาย บรรยายเมื่อไม่สามารถนึกถึงคำศัพท์ที่ต้องการจะสื่อสารได้ 4) กลวิธีการสร้างคำใหม่ คือ การสร้างคำใหม่ขึ้นมาในประโยคเพื่อช่วยในการสื่อสาร 5) กลวิธีการสื่อสารโดยไม่ใช้คำพูด คือ การใช้อวัจนภาษาเข้ามาช่วยในการสื่อสาร เช่น การใช้ท่าทาง การแสดงออกทางสีหน้า การเคลื่อนไหวมือหรือร่างกาย เป็นต้น 6) กลวิธีการหลีกเลี่ยงการสนทนา คือ การหลีกเลี่ยงหรือยกเลิหัวข้อสนทนา เรื่องสนทนาที่ตนเองไม่มีข้อมูลหรือไม่สามารถสื่อสารต่อได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์นี้มาเป็นแนวทางในการออกแบบแบบสอบถามการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารและแบบบันทึกกลวิธีการพูดสื่อสาร

4. ความสุขในการเรียน เป็นปัจจัยที่สำคัญมากต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นความรู้สึกที่ดีของนักเรียนที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ทางเรียนการสอน ส่งผลให้

เกิดความพึงพอใจ กระตือรือร้น อยากรเรียนรู้และร่วมกิจกรรม และสามารถพัฒนาตนให้บรรลุคุณลักษณะที่พึงประสงค์ได้มากยิ่งขึ้น

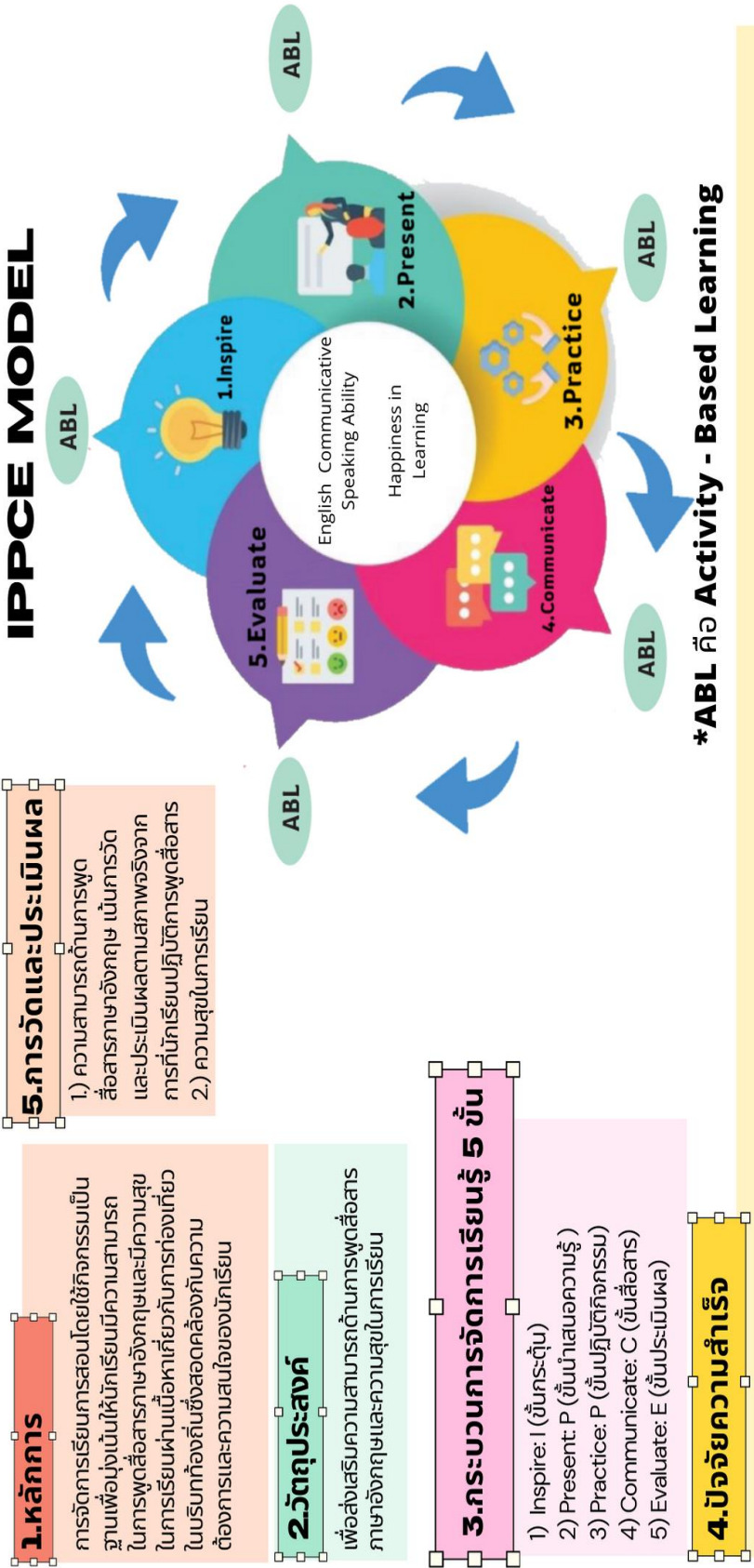
จากการสังเคราะห์แนวคิดด้านองค์ประกอบของความสุขในการเรียนซึ่งระบุโดย ธารณ์ ทองอก (2555), มารุต พัฒนาผล (2557), ลัดดา หวังภาศิต (2557), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545), Talebzadeh & Samkan (2011) สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสุขในการเรียนมี 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านนักเรียน นักเรียนมีความสุข มีความกระตือรือร้น และเห็นคุณค่าของตนเอง 2) ด้านครู ครูมีความเมตตา จริงใจ และเอื้ออาทรต่อนักเรียน สร้างแรงจูงใจให้เรียนรู้ อย่างสนุก 3) ด้านความสัมพันธ์ มีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเพื่อนและครู 4) ด้านสิ่งแวดล้อม บรรยากาศ ผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมและเพียงพอ และ 5) ด้านการเรียนรู้ ครูสร้างแรงจูงใจให้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ และนักเรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้กับสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์นี้มาเป็นแนวทางในการออกแบบแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน และแบบบันทึกความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (English for Specific Purposes) การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร กลวิธีการพูดสื่อสาร และความสุขในการเรียน รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงได้นำมาพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา (IPPCE Model) โดยใช้ชื่อรูปแบบว่า “IPPCE Model” และมีองค์ประกอบของรูปแบบ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และเงื่อนไขความสำเร็จ ดังแผนภาพ

แผนภาพ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนรู้ที่ใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

*ABL คือ Activity - Based Learning

จากแผนภาพ รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา มุ่งองค์ประกอบและรายละเอียดดังนี้

1. หลักการ

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและมีความสุขในการเรียนผ่านเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในบริบทท้องถิ่นซึ่งสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของนักเรียน

2. วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียน

3. กระบวนการจัดการเรียนรู้

กระบวนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียน จูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจ โดยการใช้กิจกรรมเกมหรือเพลง สอบถามความรู้เดิมของนักเรียนเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่น

2. ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

ครูให้ความรู้เนื้อหาใหม่แก่นักเรียนโดยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในบริบทท้องถิ่น สอนรูปแบบประโยคและบทสนทนาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ขั้นปฏิบัติกิจกรรม (Practice: P)

นักเรียนทำกิจกรรมฝึกการออกเสียงคำศัพท์ รูปแบบประโยค และบทสนทนาที่เรียน และเตรียมบทสนทนาหรือบทพูดบรรยายเพื่อแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดบรรยาย และการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติในชั่วโมงถัดไป

4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)

นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง โดยการนำคำศัพท์ รูปแบบประโยค และตัวอย่างบทสนทนาที่เรียน ผสมกับข้อมูลที่ได้ค้นคว้าด้วยตนเองมาสร้างเป็นประโยค บทสนทนา หรือบทพูดของตนเอง มีการนำเสนอผลงาน และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน

5. ชั้นประเมินผล (Evaluate: E)

นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลจากการแสดงบทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การพูดเล่าบรรยาย และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ชาวต่างชาติ ช่วยกันสรุปผลที่ได้จากการเรียน สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

4. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงโดยให้นักเรียนได้พูดสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีการประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารครบทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

1. การออกเสียง
2. ไวยากรณ์
3. ความคล่องแคล่ว
4. คำศัพท์
5. ความสามารถในการสื่อสาร

5. ปัจจัยความสำเร็จ

5.1 บทบาทนักเรียน นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี กล่าวพูด กล่าวแสดงออก

5.2 บทบาทครู เป็นนักร้องแบบกิจกรรม เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นตัวแบบในการสอนคำศัพท์และรูปแบบประโยค คอยอำนวยความสะดวก และจัดเตรียมความพร้อมด้านสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และอื่น ๆ เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

5.3 กิจกรรม/ ภาระงาน เป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และเชื่อมโยงสู่การนำไปใช้ได้จริง มีความหลากหลาย สนุกสนาน น่าสนใจ สอดคล้องและตอบสนองความต้องการความสนใจของนักเรียน

โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ภาระงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรม	กิจกรรมที่นำมาใช้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
1	At Local Market	1.นักเรียน สามารถออกเสียง และสะกดคำศัพท์ เกี่ยวกับผัก ผลไม้ ในท้องถิ่นได้ 2.นักเรียน สามารถสนทนา ถามตอบ และให้ ข้อมูลเกี่ยวกับผัก ผลไม้ในท้องถิ่นได้	1.คำศัพท์เกี่ยวกับผัก ผลไม้ในท้องถิ่น ได้แก่ bamboo shoot, Termit mushroom, vegetable fern, sweet vegetable, durian, rambutan, mangosteen, longan, jackfruit, pomelo 2.รูปแบบประโยค -Do you like...? Yes, I do. / No, I don't. - What fruit/vegetable do you like? I like 3.บทสนทนา	1.แสดงบทบาท สมมติสนทนาถาม ตอบ ให้ข้อมูล เกี่ยวกับผักผลไม้ ในท้องถิ่น 2.ทดสอบ ความสามารถการ พูดสื่อสาร ..... ภาษาอังกฤษหลัง เรียนจบแต่ละ หน่วย	1.แบบประเมิน ความสามารถด้าน การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษโดย ครู 2 คน 2.ตารางบันทึกการ ใช้กลยุทธ์การสื่อสาร 3.แบบประเมิน สมรรถนะสำคัญ 4. แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	1.ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) 2.ขั้นนำเสนอ ความรู้ (Present: P) 3.ขั้นปฏิบัติ กิจกรรม (Practice: P) 4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) 5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)	-เกม Find Someone Who -เกม 5 Questions และ เปิดليبเพลงจาก Youtube -เกม Domino และ กิจกรรม Two Circles -การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)	3	15

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ภาระงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรม	กิจกรรมที่นำมาใช้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
2	At Souvenir Shop	1. นักเรียน สามารถออกเสียง และสะกดคำศัพท์ เกี่ยวกับ ผลิตภัณฑ์/ ของที่ ระลึกในท้องถิ่น คำศัพท์เกี่ยวกับ ซื้อ-ขายสินค้า ได้ 2. นักเรียน สามารถสนทนา ซื้อ-ขาย สินค้าได้	1. คำศัพท์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์/ ของที่ระลึกใน ท้องถิ่น ได้แก่ loincloth, honey, fridge magnet, keychain, Karen shirt, necklace, bracelet, carved wood, vermicelli, herb 2. รูปแบบประโยค - Can I help you? Yes, please. I'm looking for necklace. - Which one do you like? I like this. - How much is it? It's 250 baht. - Thank you. You're welcome. 3. บทสนทนา	1. กิจกรรมแสดง บทบาทสมมติ เกี่ยวกับการซื้อ- ขายสินค้า 2. ทดสอบ ความสามารถการ พูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษหลัง เรียนจบแต่ละ หน่วย	1. แบบประเมิน ความสามารถด้าน การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษโดย ครู 2 คน 2. ตารางบันทึกการ ใช้กลวิธีสื่อสาร 3. แบบประเมิน สมรรถนะสำคัญ 4. แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) 2. ขั้นนำเสนอ ความรู้ (Present: P) 3. ขั้นปฏิบัติ กิจกรรม (Practice: P) 4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) 5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)	- เกม Bingo - เกมตีแมลงวัน และเปิด คลิปวิดีโอจาก Youtube - เกม Hide and Seek และ เกม Broken Sentences Game - การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)	3	15

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	ภาระงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรม	กิจกรรมที่นำมาใช้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
3	Amazing Culture of Kanchanabur i	1. นักเรียนสามารถ ออกเสียงและสะกด คำศัพท์เกี่ยวกับ ประเพณี/ วัฒนธรรมใน ท้องถิ่นได้ 2. นักเรียนสามารถ สนทนา ถามตอบ และให้ข้อมูล เกี่ยวกับประเพณี/ วัฒนธรรมใน ท้องถิ่นได้	1. คำศัพท์เกี่ยวกับประเพณี/ วัฒนธรรมใน ท้องถิ่น ได้แก่ culture, festival, vacation, holiday, ancient, dance, hilltribe, long boat racing, Songkran Festival, light and sound show 2. รูปแบบประโยค - It's 'Thais' / hilltribes' culture. - It's held at Sangklaburi District. - It's usually held in April. 3. บทพูดบรรยายเกี่ยวกับวัฒนธรรม/ ประเพณี/เทศกาลที่มีชื่อเสียง	1. พูดบรรยายให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ ประเพณี/วัฒนธรรม ในท้องถิ่น 2. ทดสอบ ความสามารถการ พูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษหลัง เรียนจบแต่ละหน่วย	1. แบบประเมิน ความสามารถด้าน การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษโดย ครู 2 คน 2. ตารางบันทึกการ ใช้กลวิธีการสื่อสาร 3. แบบประเมิน สมรรถนะสำคัญ 4. แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	1. ชื่นกระตุ้น (Inspire :!) 2. ชื่นนำเสนอ ความรู้ (Present: P) 3. ชื่นปฏิบัติ กิจกรรม (Practice: P) 4. ชื่นสื่อสาร (Communicate: C) 5. ชื่นประเมินผล (Evaluate: E)	- ดูคลิปวีดีโอจาก Youtube - เกม Slam - กิจกรรม Ball Pass - การพูดบรรยายให้ข้อมูล (Describing)	3	15

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	ภาระงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรม	กิจกรรมที่นำมาใช้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
4	At Railway Station	1. นักเรียนสามารถ ออกเสียงและสะกด คำศัพท์เกี่ยวกับ การบอกเส้นทาง ได้ 2. นักเรียนสามารถ ถามตอบ บอก เส้นทางท่องเที่ยว ในท้องถิ่นได้	1. คำศัพท์เกี่ยวกับกรการบอกเส้นทาง ท่องเที่ยว ได้แก่ turn left, turn right, go straight, cross the road, behind, in front of, next to, opposite, near, between, T- junction, roundabout, intersection, bridge, river, mountain, traffic light 2. รูปแบบประโยค -Excuse me: Where is Krasae Cave? Certainly. At the roundabout, turn left. and then go straight. At the junction, Go straight. Krasae Cave is at the end of the street. 3. บทสนทนา	1. แสดงบทบาท สมมติสนทนา ถาม ตอบและให้ข้อมูล เกี่ยวกับเส้นทาง ท่องเที่ยวในท้องถิ่น 2. ทดสอบ ความสามารถการ พูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษหน่วย เรียนจบแต่ละหน่วย	1. แบบประเมิน ความสามารถด้าน การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษโดย ครู 2 คน 2. ตารางบันทึกการ ใช้กลวิธีสื่อสาร 3. แบบประเมิน สมรรถนะสำคัญ 4. แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	1. ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) 2. ขั้นนำเสนอ ความรู้ (Present: P) 3. ขั้นปฏิบัติ กิจกรรม (Practice: P) 4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) 5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)	-คลิปเพลงจาก Youtube -เกมปิดตาตีปี๊บ -กิจกรรม Two Circles -การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play)	3	15

หน่วย ที่	ชื่อเรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	เนื้อหา	ภาระงาน	การวัดและ ประเมินผล	ขั้นตอนการจัด กิจกรรม	กิจกรรมที่นำมาใช้	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
5	At Landmarks in Kanchanaburi	นักเรียนสามารถสนทนา ถามตอบ และให้ข้อมูล เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นได้	1.คำศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ bridge, temple, waterfall, cave, national park, historical park, mountain, river, raft, museum, cemetery, death railway, monument, dam 2. รูปแบบประโยค - Have you ever been to River Kwai Bridge? -It's at Muang District. -It was built in World War 2. -Can I give some information about River Kwai Bridge? 3.บทสนทนา	1.สัมภาษณ์สนทนา ถามตอบ และให้ ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นแก่ ชาวต่างชาติใน สถานการณ์จริง 2.ทดสอบ ความสามารถการ พูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษหลัง เรียนจบแต่ละหน่วย	1.แบบประเมิน ความสามารถด้าน การพูดสื่อสาร ภาษาอังกฤษโดย ครู 2 คน 2.ตารางบันทึกการใช้กลวิธีสื่อสาร 3.แบบประเมิน สมรรถนะสำคัญ 4. แบบประเมิน คุณลักษณะอันพึง ประสงค์	1.ขั้นกระตุ้น (Inspire: I) 2.ขั้นนำเสนอ ความรู้ (Present: P) 3.ขั้นปฏิบัติ กิจกรรม (Practice: P) 4. ขั้นสื่อสาร (Communicate: C) 5. ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)	-คลิปวิดีโอจาก Youtube -เกม Spin -กิจกรรม Ball Pass -การฝึกใช้ภาษาใน สถานการณ์จริง (Real Situation)	3	15
ทดสอบหลังเรียน								1	25
รวม								16	100

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1

At Local Market

เวลา 3 ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ

การฝึกพูดสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการสนทนาถามตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับผัก ผลไม้ในท้องถิ่นช่วยส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นเรื่องใกล้ตัวและเป็นสิ่งที่พบเจอในชีวิตประจำวัน โดยนักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผัก ผลไม้ในท้องถิ่น เข้าใจความหมายของคำ ออกเสียงคำ สะกดคำได้ถูกต้อง สามารถสื่อความหมาย ถามตอบคำถาม และให้ข้อมูลเกี่ยวกับผัก ผลไม้ต่างๆ ได้

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

2.1 นักเรียนสามารถออกเสียงคำศัพท์เกี่ยวกับผัก ผลไม้ในท้องถิ่นได้

2.2 นักเรียนสามารถสนทนา ถาม ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับผัก ผลไม้ในท้องถิ่นได้

3. สาระการเรียนรู้

Vocabularies :

1. คำศัพท์เกี่ยวกับผัก ผลไม้ในท้องถิ่น ได้แก่

bamboo shoot, Termite mushroom, vegetable fern, sweet vegetable, durian, rambutan, mangosteen, longan, jackfruit, pomelo

Sentences :

- Do you like .....?

Yes, I do./ No, I don't.

-What fruit/vegetable do you like?

I like .....

-Can you describe about a ...durian...?

Yes, a durian is a famous fruit of Kanchanaburi. It has large size and hard outer shell.

When it's ripe, it tastes sweet. The outer shell is brown and the flesh is yellow. It's very delicious.

บทสนทนาถามตอบให้ข้อมูลเกี่ยวกับผัก ผลไม้ในท้องถิ่น

A: Do you like a pomelo?

B: No, I don't.

A: What fruit do you like?

B: I like a durian.

A: Can you describe about a durian?

B: Yes, a durian is a famous fruit of Kanchanaburi. It has large size and hard outer shell. When it's ripe, it tastes sweet. The outer shell is brown and the flesh is yellow. It's very delicious.

4. สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

4.1 ความสามารถในการสื่อสาร

4.2 ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

4.3 ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

5. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

5.1 ซื่อสัตย์สุจริต

5.2 มีวินัย

5.3 ใฝ่เรียนรู้

5.4 มุ่งมั่นในการทำงาน

5.5 รักความเป็นไทย

6. ภาระงาน/ชิ้นงาน

แสดงบทบาทสมมติสนทนาถามตอบ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับผักผลไม้ในท้องถิ่น

7. การวัดและการประเมินผล

7.1 การประเมินระหว่างเรียน

- ประเมินผลจากการทำใบงาน
- สังเกตพฤติกรรมด้านความสุขในการเรียน
- สังเกตพฤติกรรมด้านการใช้กลวิธีการพูดสื่อสาร
- ประเมินสมรรถนะสำคัญ
- ประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

7.3 การประเมินหลังเรียน

- ประเมินผลจากการแสดงบทบาทสมมติ
- ทดสอบความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย

8. สื่อการเรียนการสอน

8.1 ใบความรู้

8.2 ใบงาน

8.3 บัตรภาพผัก ผลไม้

8.4 บัตรคำศัพท์ผัก ผลไม้

8.5 เกม Find Someone Who เกม 5 Questions และเกม Domino

8.6 คลิปเพลง “What fruit do you like?” จาก <https://www.youtube.com/watch?v=SAmMB5XpSeQ>

SAmMB5XpSeQ

9. แหล่งเรียนรู้

9.1 ข้อมูลจากเว็บไซต์ต่างๆ

9.2 พจนานุกรม

9.3 ห้องสมุด

10. กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นกระตุ้น (Inspire: I)

1. ครูบอกวัตถุประสงค์ของการเรียนว่าในหน่วยการเรียนรู้นี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผัก ผลไม้ในจังหวัดกาญจนบุรีและฝึกสนทนา ถาม ตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับผัก ผลไม้ในจังหวัดกาญจนบุรี

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับผัก ผลไม้ที่นักเรียนรู้จักหรือรับประทานในชีวิตประจำวัน เป็นภาษาอังกฤษ

3. ครูให้นักเรียนเล่นเกม Find someone who... โดยครูแจกใบงานแล้วให้นักเรียนเดินไปถามเพื่อนคนใดก็ได้ว่าเพื่อนชอบผลไม้ที่ระบุไว้ในใบงานหรือไม่ โดยใช้คำถาม Do you like...? อีกฝ่ายหนึ่งตอบ yes, I do. หรือ No, I don't.

4. ครูถามนักเรียนเกี่ยวกับผัก ผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรีว่านักเรียนรู้จักผัก ผลไม้ อะไรบ้าง เคยรับประทานหรือไม่ มีลักษณะ มีรสชาติอย่างไร ปลูกที่อำเภออะไร

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอความรู้ (Present: P)

1. ครูให้นักเรียนเล่นเกมทายคำศัพท์ 5 Questions โดยครูบรรยายคำศัพท์เกี่ยวกับผัก ผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรีเป็นภาษาอังกฤษ แล้วให้นักเรียนทาย โดยนักเรียนสามารถถามเพื่อให้ครูบอกใบรายละเอียดเพิ่มเติมได้ ไม่เกิน 5 คำถาม โดยให้นักเรียนพยายามพูดคำถามเป็นภาษาอังกฤษ หากนักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้อง ครูจึงแสดงภาพให้นักเรียนดูและสอนออกเสียงและสะกดคำศัพท์นั้นพร้อมกัน

2. ครูนำบัตรรูปภาพและบัตรคำศัพท์ติดบนกระดาน แล้วสอนให้นักเรียนอ่านออกเสียง

2 รอบ

3. ครูแจกใบความรู้คำศัพท์เกี่ยวกับผัก ผลไม้ที่มีชื่อเสียงในจังหวัดกาญจนบุรี

4. ครูให้นักเรียนจับคู่ฝึกสะกดคำศัพท์และอ่านออกเสียง จากนั้นนักเรียนออกเสียงตามครูพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง

5. ครูให้นักเรียนทำใบงานเขียนคำศัพท์ผัก ผลไม้ได้รูปภาพ

6. ครูเปิดคลิปเพลง What fruit do you like? จาก Youtube ให้นักเรียนดูและฝึกร้องตาม

7. ครูแจกใบความรู้บทสนทนาให้แก่ นักเรียน ครูออกเสียงบทสนทนาแล้วให้นักเรียนออกเสียงตาม

A: Do you like a pomelo?

B: No, I don't.

A: What fruit do you like?

B: I like a durian.

A: Can you describe about a durian?

B: Yes, a durian is a famous fruit of Kanchanaburi. It has large size and hard outer shell. When it's ripe, it tastes sweet. The outer shell is brown and the flesh is yellow. It's very delicious.

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติการ (Practice: P)

1. ครูแสดงบัตรภาพผัก ผลไม้ แล้วให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกันทั้งชั้น จากนั้นครูสุ่มเรียกถามทีละคน

2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถและระดับชั้น กลุ่มละ 3-4 คน เพื่อเล่นเกม Domino คำศัพท์เกี่ยวกับผัก ผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี โดยครูแจกบัตร Domino ให้กลุ่มละ 10 ใบ จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันต่อคำศัพท์และภาพในบัตร Domino ภายในเวลา 10 นาที กลุ่มใดต่อคำศัพท์ได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

3. ครูฝึกนักเรียนออกเสียงบทสนทนาพร้อมกันทั้งชั้นอีกครั้ง

4. ครูจัดกิจกรรม Two circles โดยแบ่งให้นักเรียนยืนล้อมวงเป็น 2 วง วงด้านใน 6 คน และวงด้านนอก 6 คน ให้นักเรียนทุกคนหลับตา และเมื่อครูพูดคำว่า "Go" ให้นักเรียนเดินวงนอก เดินหมุนไปทางขวามือ ส่วนนักเรียนวงในเดินหมุนไปทางซ้ายมือ และเมื่อครูพูดคำว่า "Stop" ให้นักเรียนลืมตาและจับคู่สัมภาษณ์กับเพื่อนอีกวงหนึ่งที่อยู่ใกล้ตนเองมากที่สุด

5. ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน จับสลากคำศัพท์ผัก ผลไม้ แล้วเขียนบทสนทนาเกี่ยวกับผัก ผลไม้นั้นและเตรียมแสดงบทบาทสมมติในชั่วโมงต่อไป โดยครูแนะนำให้นักเรียนหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้สร้างบทสนทนาได้

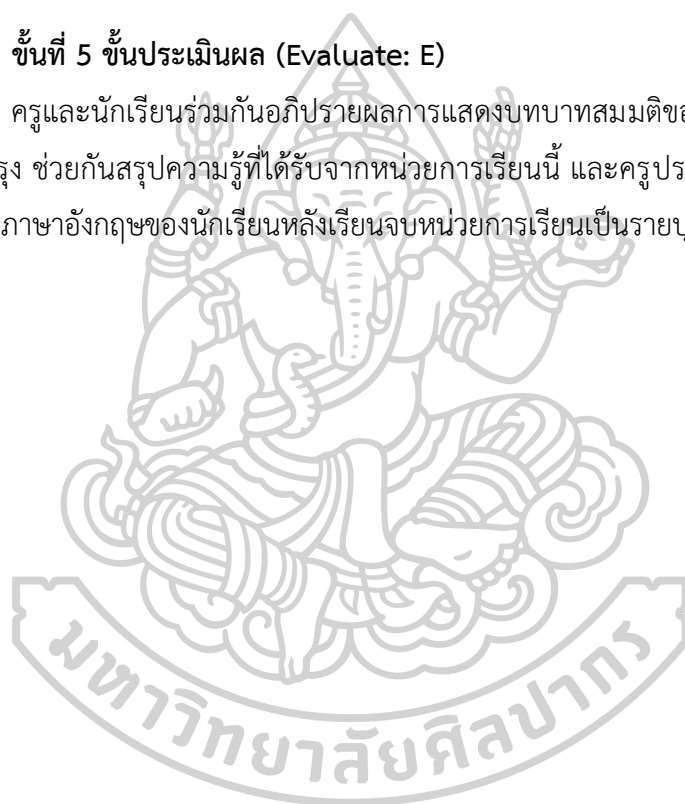
ชั่วโมงที่ 3

ขั้นที่ 4 ขั้นสื่อสาร (Communicate: C)

ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แสดงบทบาทสมมติถามตอบและให้ข้อมูลเกี่ยวกับผัก ผลไม้ในห้องเรียน โดยใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดงหรืออุปกรณ์ประกอบฉากตามจินตนาการของนักเรียน

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล (Evaluate: E)

ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายผลการแสดงบทบาทสมมติของแต่ละคู่ บอกข้อดีและข้อควรปรับปรุง ช่วยกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากหน่วยการเรียนรู้ และครูประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนจบหน่วยการเรียนรู้เป็นรายบุคคล

บันทึกหลังการจัดกิจกรรม

1. ผลที่เกิดกับนักเรียน

.....

.....

.....

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

3. แนวทางการแก้ไขและพัฒนา

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางจริมจิต สร้อยสมุทร)

ครู โรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นายเจนวิทย์ จงใจ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนสามัคคีธรรมานุสรณ์

บัตรภาพ

บัตรคำศัพท์

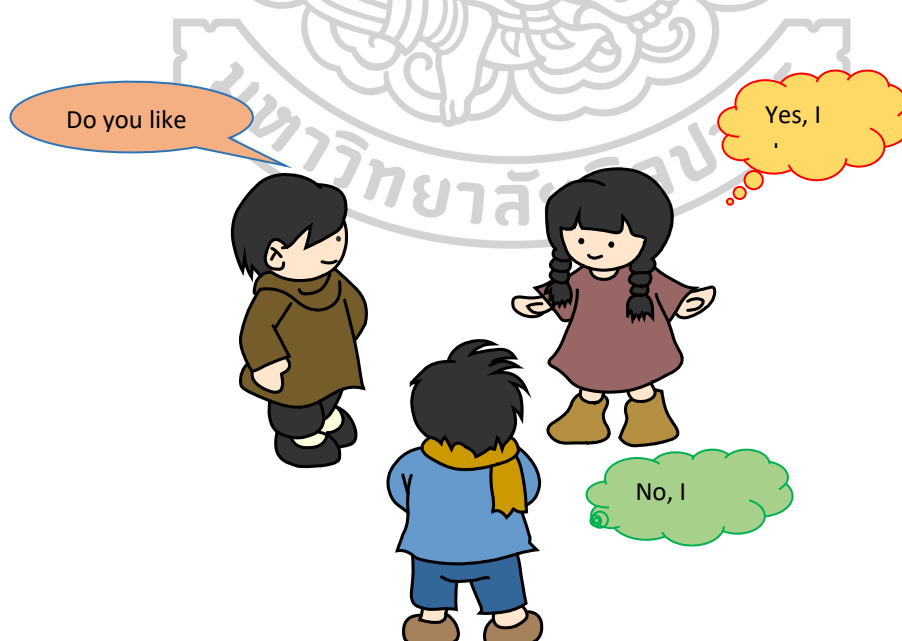
bamboo	Termite mushroom	Vegetable fern
Sweet vegetable	durian	rambutan
mangosteen	longan	jackfruit
pomelo		

ใบความรู้ที่ 1

คำศัพท์ใหม่

ที่	คำศัพท์	คำแปล
1	bamboo shoot	หน่อไม้
2	Termite mushroom	เห็ดโคน
3	Vegetable fern	ผักกูด
4	Sweet vegetable	ผักหวาน
5	durian	ทุเรียน
6	rambutan	เงาะ
7	mangosteen	มังคุด
8	longan	ลำไย
9	jackfruit	ขนุน
10	pomelo	ส้มโอ

ใบความรู้ที่ 2

บทสนทนาเกี่ยวกับผัก ผลไม้

A: Do you like a pomelo?

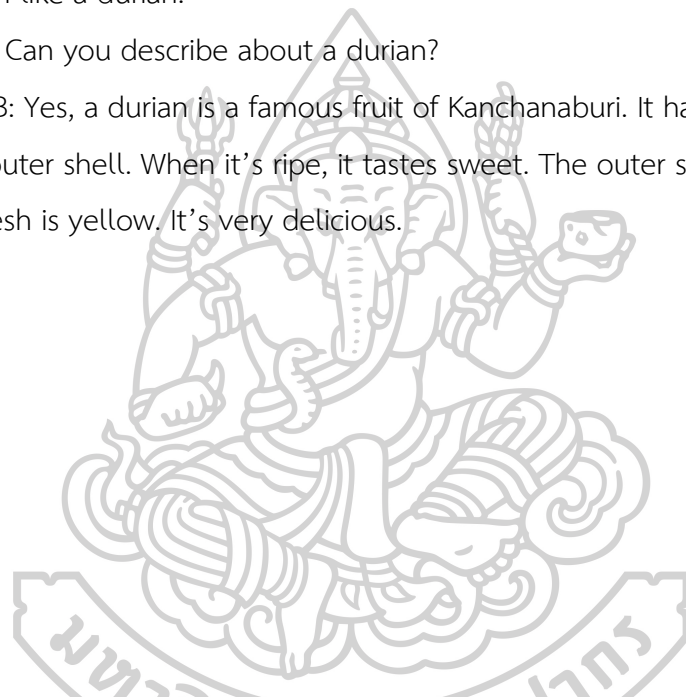
B: No, I don't.

A: What fruit do you like?

B: I like a durian.

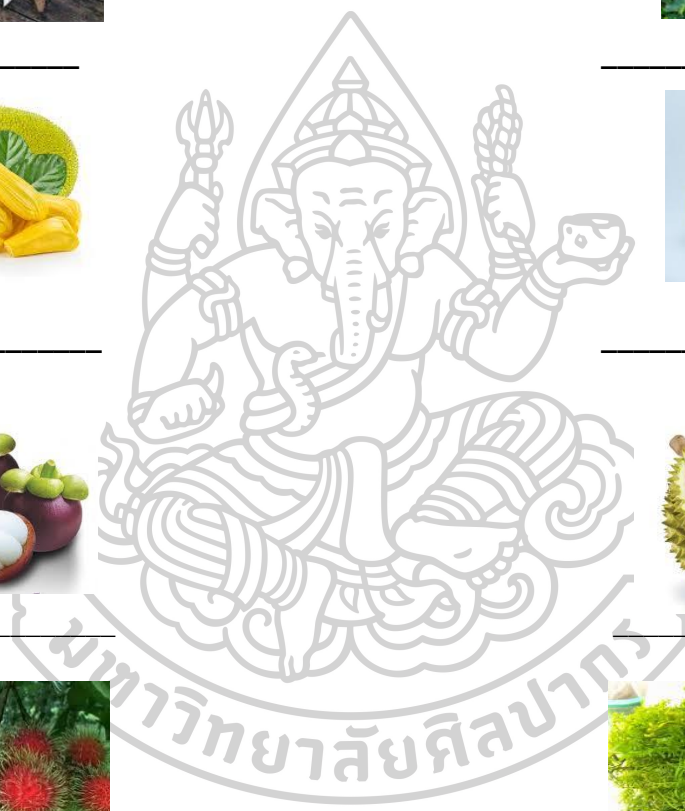
A: Can you describe about a durian?

B: Yes, a durian is a famous fruit of Kanchanaburi. It has large size and hard outer shell. When it's ripe, it tastes sweet. The outer shell is brown and the flesh is yellow. It's very delicious.

ใบงาน

เขียนคำศัพท์ใต้ภาพ

ใบงาน เกม Find Someone Who...

คำชี้แจง ให้นักเรียนสัมภาษณ์เพื่อนว่าชอบผลไม้ชนิดนี้หรือไม่

Do you like ....?

Yes, I do. / No, I don't..

1. Name .....

2. Name .....

3. Name .....

4. Name .....

5. Name .....

วิทยาลัยศิลปากร

แบบกำหนดสถานการณ์

แสดงบทบาทสมมติ

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน ช่วยกันคิดบทสนทนาเกี่ยวกับผัก ผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี โดยสมมติว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นที่ตลาดโดยให้นักเรียนคนหนึ่งเป็นคนในชุมชน ส่วนอีกคนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มาเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี ให้นักเรียนเขียนบทสนทนาดลงในกระดาษที่ครูเตรียมไว้ให้ หลังจากนั้นให้นักเรียนออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน

แบบทดสอบความสามารถการพูด
ภาษาอังกฤษ (หลังเรียนจบหน่วยที่ 1)

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามของครู

1. Do you like ...a rambutan...?
2. What fruit do you like?
3. Can you describe about ....a durian...?

รายการประเมิน	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
ด้านการออกเสียง	ออกเสียงได้ดี มีการออกเสียงผิดไม่เกิน 2 คำ	ออกเสียงผิด 3-6 คำ แต่ผู้ฟังเข้าใจ	ออกเสียงผิด 7 คำ ขึ้นไป ผู้ฟังต้องถามซ้ำ
ด้านคำศัพท์	ใช้คำศัพท์ทั่วไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนา หรือ บทพูดบรรยาย 7 ครั้งขึ้นไป	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนาหรือบทพูดบรรยาย 3-6 ครั้ง	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนาหรือบทพูดบรรยาย ไม่เกิน 2 ครั้ง
ด้านไวยากรณ์	พูดผิดหลักไวยากรณ์ไม่เกิน 2 ครั้ง	พูดผิดหลักไวยากรณ์ 3-6 ครั้ง แต่ผู้ฟังเข้าใจ	พูดผิดหลักไวยากรณ์ 7 ครั้ง ขึ้นไป
ด้านความคล่องแคล่ว	พูดได้คล่องแคล่ว หากติดขัดบ้าง ไม่เกิน 2 ครั้ง	พูดไม่คล่องในบางครั้ง พูดติดขัด ตะกุกตะกัก 3-6 ครั้ง	พูดติดขัด ตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ 7 ครั้งขึ้นไป
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	สื่อสารได้ดี ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ หากมีการพูดววนหรือซ้ำข้อความบ้าง ไม่เกิน 2 ครั้ง	สื่อสารได้เข้าใจในระดับปานกลาง ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้บ้าง แต่พูดซ้ำ ววนหรือพูดเป็นข้อความซ้ำๆ 3-6 ครั้ง	สื่อสารได้น้อยมาก ผู้ฟังแทบจะไม่สามารถเข้าใจได้ มีการพูดซ้ำ ววนหรือพูดซ้ำข้อความ 7 ครั้งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
2.34 – 3.00	ดี
1.67 – 2.33	พอใช้
1.00 – 1.66	ควรปรับปรุง

ประเด็นประเมิน	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
การสื่อสาร	สามารถพูดสื่อสาร ความคิดที่ต้องการสื่อ ออกมาได้อย่างชัดเจน	สามารถพูดสื่อสาร ความคิดที่ต้องการสื่อ ออกมาได้ แต่มีการ ติดขัดบ้าง	สามารถพูดสื่อสาร ความคิดที่ต้องการสื่อ ออกมาได้ แต่ครูต้อง คอยให้ความช่วยเหลือ บ่อยครั้ง
การใช้ทักษะชีวิต	ทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยให้ ความคิดเห็นและยอมรับ ความคิดเห็นของผู้อื่นทุก กิจกรรม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยให้ ความคิดเห็นและยอมรับ ความคิดเห็นของผู้อื่น 3 กิจกรรม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยให้ ความคิดเห็นและยอมรับ ความคิดเห็นของผู้อื่น น้อยกว่า 3 กิจกรรม
การใช้เทคโนโลยี	ใช้สื่อออนไลน์ สื่อ มัลติมีเดียสื่อสิ่งพิมพ์ และแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ในการหาข้อมูลใช้สื่อ และเทคโนโลยี 3 วิธีการ ขึ้นไป	ใช้สื่อ 2 วิธีการในการหา ข้อมูล	ใช้สื่อเพียงวิธีการเดียวใน การหาข้อมูล

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
7 - 9	ดี
4 - 6	พอใช้
1 - 3	ควรปรับปรุง

แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (รายบุคคล)

ชื่อ-สกุล _____ ชั้น _____ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง _____

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างเรียน แล้วขีด ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ

ระดับคะแนน

คุณลักษณะ อันพึงประสงค์	รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม
		3	2	1	
1. มีวินัย	ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบ ของ ห้องเรียน				
2. ใฝ่เรียนรู้	ตั้งใจเรียนรู้ เอาใจใส่ในการเรียนและมีความเพียร พยายามในการเรียน				
3. มุ่งมั่นในการทำงาน	มีความตั้งใจและมีความพยายามในการทำงานที่ ได้รับมอบหมาย				
4. รักความเป็นไทย	แสดงออกถึงความภาคภูมิใจในท้องถิ่น หรือร่วม อนุรักษ์เผยแพร่วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย				
รวม					

เกณฑ์การให้คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ ให้ 3 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบ่อยครั้ง ให้ 2 คะแนน

ปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมบางครั้ง ให้ 1 คะแนน

2. เครื่องมือประเมินประสิทธิผลการใช้รูปแบบการสอน

- 2.1 แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย
- 2.2 แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน
- 2.3 แบบบันทึกการใช้กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- 2.4 แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน
- 2.5 แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบทดสอบความสามารถการพูด
ภาษาอังกฤษ (หลังเรียนจบหน่วยที่ 1)

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามของครู (คะแนน 15 คะแนน)

1. Do you like ...a rambutan...?
2. What fruit do you like?
3. Can you describe about ...a durian...?

แบบทดสอบความสามารถการพูด
ภาษาอังกฤษ (หลังเรียนจบหน่วยที่ 2)

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนสนทนาถามตอบซื้อขายของที่ระลึก/ ผลิตภัณฑ์
ในท้องถิ่น (คะแนน 15 คะแนน)

แบบทดสอบความสามารถการพูด
ภาษาอังกฤษ (หลังเรียนจบหน่วยที่ 3)

คำชี้แจง ให้นักเรียนพูดบรรยายให้ข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรม/ประเพณี/เทศกาลที่น่าสนใจของจังหวัด
กาญจนบุรี โดยเลือกตามความสนใจของนักเรียนคนละ 1 เรื่อง (คะแนน 15 คะแนน)

แบบทดสอบความสามารถการพูด
ภาษาอังกฤษ (หลังเรียนจบหน่วยที่ 4)

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามโดยบอกเส้นทางแก่ครูโดยสมมติว่าครูเป็น
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติและต้องการสอบถามเส้นทางไปสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่ง
(คะแนน 15 คะแนน)

แบบทดสอบความสามารถการพูด
ภาษาอังกฤษ (หลังเรียนจบหน่วยที่ 5)

คำชี้แจง ให้นักเรียนพูดนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัด
กาญจนบุรี จำนวน 1 แห่ง (คะแนน 15 คะแนน)

แบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอน

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนพูดบรรยายให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรี
จำนวน 1 แห่ง (15 คะแนน)

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แสดงบทบาทสมมติสนทนาถามตอบซื้อขายของที่ระลึก/
ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น โดยกำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนคนหนึ่งเป็นผู้ขายและอีกคนหนึ่งเป็น
นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ (15 คะแนน)

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนตอบคำถามโดยครูสัมภาษณ์ (15 คะแนน)

Excuse me, where is Krasae Cave?

เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

รายการประเมิน	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ควรปรับปรุง)
ด้านการออกเสียง	ออกเสียงได้ดี มีการออกเสียงผิดไม่เกิน 2 คำ	ออกเสียงผิด 3-6 คำ แต่ผู้ฟังเข้าใจ	ออกเสียงผิด 7 คำ ขึ้นไป ผู้ฟังต้องถามซ้ำ
ด้านคำศัพท์	ใช้คำศัพท์ทั่วไปอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนา หรือ บทพูดบรรยาย 7 ครั้งขึ้นไป	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนาหรือบทพูดบรรยาย 3-6 ครั้ง	ใช้คำศัพท์ที่มีความถูกต้องและเหมาะสมกับประโยค บทสนทนาหรือบทพูดบรรยาย ไม่เกิน 2 ครั้ง
ด้านไวยากรณ์	พูดผิดหลักไวยากรณ์ไม่เกิน 2 ครั้ง	พูดผิดหลักไวยากรณ์ 3-6 ครั้ง แต่ผู้ฟังเข้าใจ	พูดผิดหลักไวยากรณ์ 7 ครั้ง ขึ้นไป
ด้านความคล่องแคล่ว	พูดได้คล่องแคล่ว หากติดขัดบ้าง ไม่เกิน 2 ครั้ง	พูดไม่คล่องในบางครั้ง พูดติดขัด ตะกุกตะกัก 3-6 ครั้ง	พูดติดขัด ตะกุกตะกัก ไม่สม่ำเสมอ 7 ครั้งขึ้นไป
ด้านความสามารถในการสื่อสาร	สื่อสารได้ดี ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้เป็นส่วนใหญ่ หากมีการพูดวกวนหรือซ้ำข้อความบ้าง ไม่เกิน 2 ครั้ง	สื่อสารได้เข้าใจในระดับปานกลาง ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้บ้าง แต่พูดซ้ำ พูดวกวนหรือพูดเป็นข้อความซ้ำ ๆ 3-6 ครั้ง	สื่อสารได้น้อยมาก ผู้ฟังแทบจะไม่สามารถเข้าใจได้ มีการพูดซ้ำ พูดวกวนหรือพูดซ้ำข้อความ 7 ครั้งขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณภาพ
2.34 – 3.00	ดี
1.67 – 2.33	พอใช้
1.00 – 1.66	ควรปรับปรุง

แบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อ-สกุล _____
2. ชั้น _____

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสุขในการเรียนโดยการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารและ
ความสุขในการเรียน

1. นักเรียนคิดว่าตนเองมีความมั่นใจ มีความกระตือรือร้น ภาคภูมิใจ เห็นคุณค่าของตนเอง และสามารถปรับตัวได้มากขึ้นหรือไม่ อย่างไรบ้าง

---

2. นักเรียนคิดว่าครูมีความเมตตา จริงใจ และเอื้ออาทรต่อนักเรียนหรือไม่ อย่างไรบ้าง

---

3. นักเรียนคิดว่าตนเองมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครู เพื่อน ครอบครัวและชุมชนมากขึ้นหรือไม่ อย่างไรบ้าง

---

4. นักเรียนคิดว่าบรรยากาศในการเรียนการสอนผ่อนคลาย เอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งเรียนรู้และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมเพียงพอหรือไม่ อย่างไรบ้าง

---

5. นักเรียนคิดว่าตนเองได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง รู้สึกสนุกสนานในการเรียน และสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ได้เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริงได้หรือไม่ อย่างไรบ้าง

---

6. สิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุดในการเรียนคืออะไร

---

7. นักเรียนจะนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

นักเรียนมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารและความสุขในการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาอย่างไร

ลงชื่อ _____ ผู้ให้สัมภาษณ์

(_____)

____/____/____

แบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่นักเรียนต้องการ

1. ระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4

ประถมศึกษาปีที่ 5

ประถมศึกษาปีที่ 6

2. เพศ

ชาย

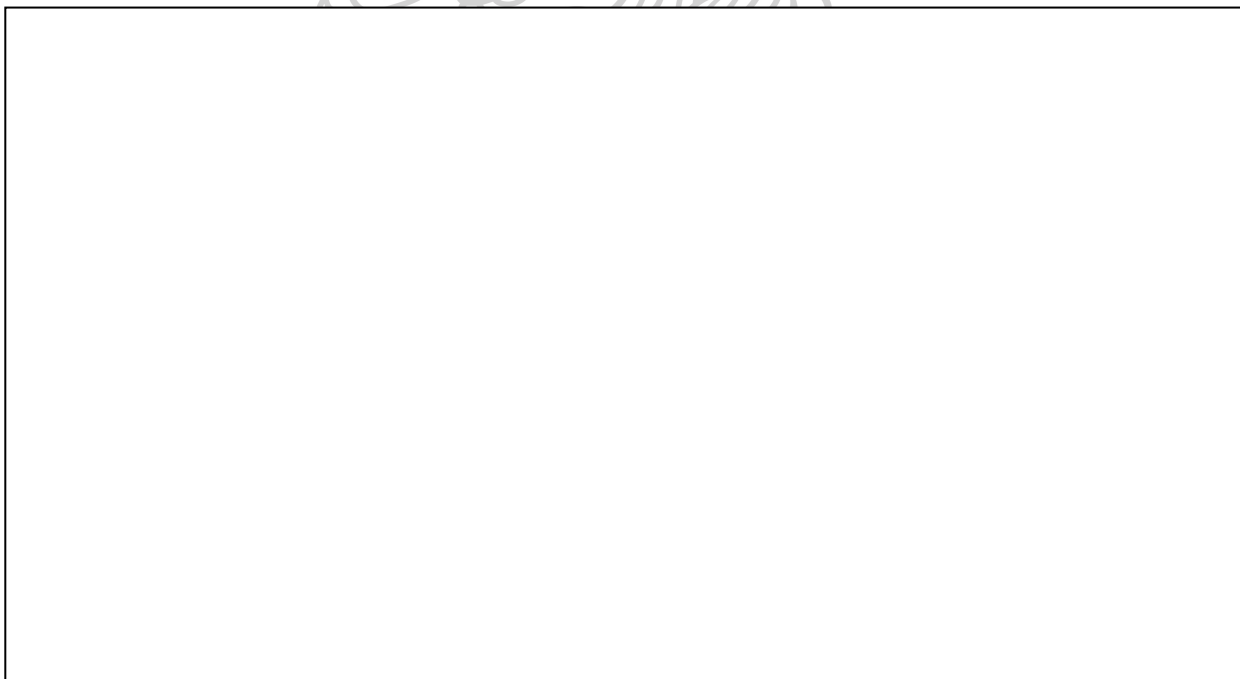
หญิง

ตอนที่ 2 ความสุขในการเรียน

คำชี้แจง วาดภาพที่แสดงถึงความรู้สึก บรรยากาศหรือสิ่งที่น่าสนใจมากที่สุดที่เกิดขึ้น

ในช่วงระหว่างการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน และเขียน

คำบรรยายใต้รูปภาพ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

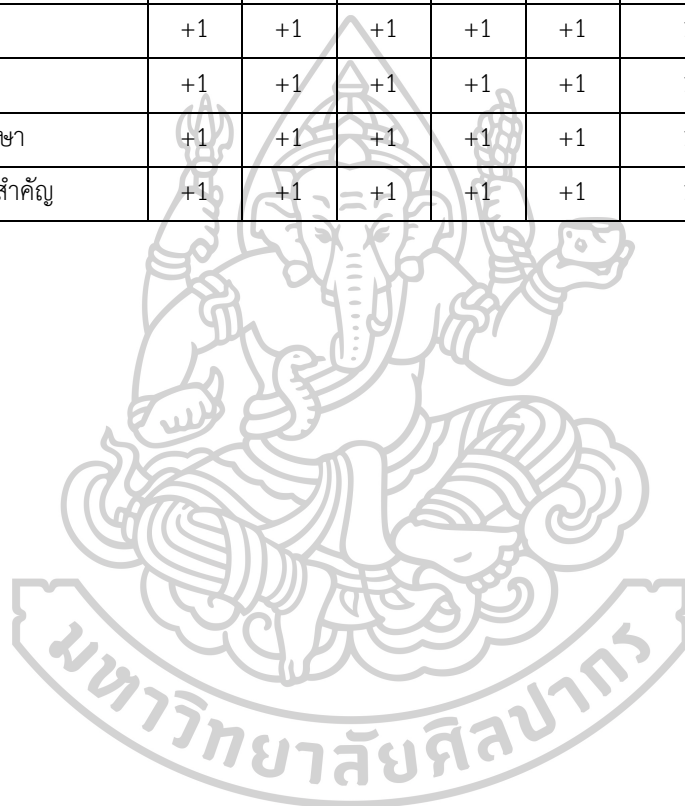

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ค่าคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบวิเคราะห์เอกสาร

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนีความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ประเภทของเอกสาร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ชื่อเอกสาร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ชื่อผู้แต่ง และปีที่พิมพ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. สถานที่พิมพ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. วันที่ศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ประเด็นที่ศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. สรุปประเด็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสื่อ/ แหล่งเรียนรู้ที่ใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับหัวเรื่องที่นำมาใช้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของแบบสอบถามความต้องการ ความสนใจ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการ	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องภาษาอังกฤษที่ต้องการเรียนรู้	+1	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ที่ต้องการ	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
5. ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับสื่อ/ แหล่งเรียนรู้ที่ต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ความสอดคล้องของประเด็นสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องแบบประเมินความเหมาะสมของประเด็นสนทนากลุ่ม

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.1 หลักการของรูปแบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.4 การวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.5 เงื่อนไขสำคัญในการนำรูปแบบไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.6 ปัจจัยสนับสนุน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของการนำรูปแบบไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของประเด็นสนทนากลุ่มเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักการของรูปแบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของรูปแบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเงื่อนไขสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของปัจจัย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของคู่มือการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. สาระสำคัญในคู่มือ							
1.1 แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.2 ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.3 แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.4 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.5 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
1.6 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ผู้ที่ต้องการนำรูปแบบการสอนไปใช้เข้าใจในองค์ประกอบต่างๆ ของรูปแบบการสอน ทราบถึงสิ่งที่ต้องศึกษา จัดเตรียมและใช้รูปแบบการสอนในการดำเนินการเรียนการสอนอย่างราบรื่น และบรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของรูปแบบการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. แนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้มีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความเหมาะสมและสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของจุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษหลังเรียนจบแต่ละหน่วย

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
หน่วยที่ 1 At Local Market คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามของครู							
1. Do you like ...rambutans....?	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
2. What fruit do you like?	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
3. Can you describe about ...durians....?	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
หน่วยที่ 2 At Souvenir Shop คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน สนทนาถามตอบซื้อขายของที่ระลึก/ ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น							
	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
หน่วยที่ 3 Amazing Culture of Kanchanaburi คำชี้แจง ให้นักเรียนพูดบรรยายให้ข้อมูล เกี่ยวกับวัฒนธรรม/ประเพณี/เทศกาลที่ น่าสนใจของจังหวัดกาญจนบุรี โดยเลือก ตามความสนใจของนักเรียนคนละ 1 เรื่อง							
	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
หน่วยที่ 4 At Railway Station คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามโดยบอก เส้นทางแก่ครูโดยสมมติว่าครูเป็น นักท่องเที่ยวต่างชาติและต้องการ สอบถามเส้นทางไปสถานที่ท่องเที่ยว แห่งหนึ่ง							
	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
หน่วยที่ 5 At landmarks in Kanchanaburi คำชี้แจง ให้นักเรียนพูดนำเสนอข้อมูล เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1 แห่ง							
	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถการพูดสื่อสาร
ภาษาอังกฤษหลังใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน

การประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
ตอนที่ 1 ให้นักเรียนพูดบรรยายให้ข้อมูล เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของ จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 1 แห่ง	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
ตอนที่ 2 ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แสดง บทบาทสมมติสนทนากลุ่มตอบข้อซัก ถามที่ระลึก/ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่น โดย กำหนดสถานการณ์ให้นักเรียนคนหนึ่งเป็น ผู้ชายและอีกคนหนึ่งเป็นนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติ	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
ตอนที่ 3 ให้นักเรียนตอบคำถามโดยครู สัมภาษณ์ Teacher: Excuse me, where is Krasae Cave?	0	+1	0	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

ตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบบันทึกการใช้กลวิธีการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.ความสอดคล้องเหมาะสมของ ประเด็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาแม่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.ความสอดคล้องเหมาะสมของ ประเด็นเกี่ยวกับการใช้คำพูดแทนหรือ คำพูดที่ใกล้เคียง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องเหมาะสมของ ประเด็นเกี่ยวกับการพูดโดยอ้อม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องเหมาะสมของ ประเด็นเกี่ยวกับการใช้คำใหม่	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
5.ความสอดคล้องเหมาะสมของ ประเด็นเกี่ยวกับการสื่อสารโดยไม่ใช่ คำพูด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6.ความสอดคล้องเหมาะสมของ ประเด็นเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงการ สนทนา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง

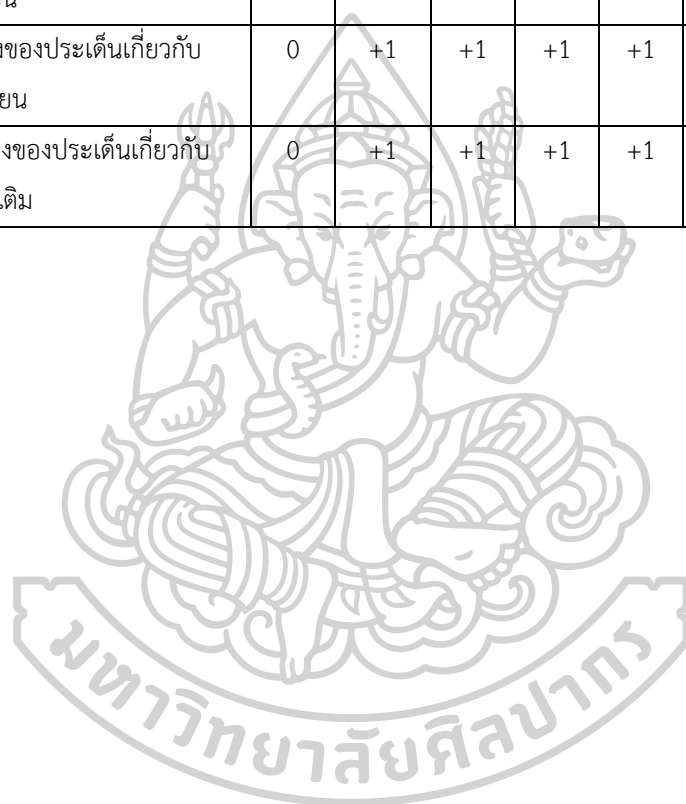
ตารางที่ 45 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์สะท้อนคิดความสุขในการเรียน

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความมั่นใจ ความกระตือรือร้น และความภาคภูมิใจในตนเอง	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความเมตตา จริใจและเอื้ออาทรของครูผู้สอน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	สอดคล้อง
4. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ดีกับครู และเพื่อน	+1	0	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
5. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนและความเหมาะสมเพียงพอของแหล่งเรียนรู้ และสิ่งอำนวยความสะดวก	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
6. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้สึกประทับใจมากที่สุด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
7. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
8. ความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

ตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของแบบบันทึกความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ประเด็น	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี ความ สอดคล้อง	ความหมาย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1.ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับ สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบ บันทึกความคิดเห็น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	สอดคล้อง
2.ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับ ความสุขในการเรียน	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง
3. ความสอดคล้องของประเด็นเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	0	+1	+1	+1	+1	0.80	สอดคล้อง

การพานักเรียนไปแหล่งเรียนรู้นอกสถานที่เพื่อฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

ภาพนักเรียนพูดบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรีให้นักท่องเที่ยว
ชาวต่างชาติที่สะพานข้ามแม่น้ำแคว

ภาพนักเรียนพูดบรรยายเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงของจังหวัดกาญจนบุรีให้นักท่องเที่ยว
ชาวต่างชาติที่ถ้ำกระแซ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางจรัมจิต สร้อยสมุท
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2540 สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พ.ศ. 2548 สำเร็จการศึกษา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2560 ศึกษาต่อปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน กลุ่มวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่อยู่ปัจจุบัน	64/1 หมู่ 1 ตำบลลุ่มสุ่ม อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี 71150

